

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

1268—2018

**PUBLIKACE K 750.VÝROČÍ
PRVNÍ ZMÍNKY O OBCI**

Ing. František Záhora
2018

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

PUBLIKACE K 750.VÝROČÍ

založení obce

1268 - 2018

VÁŽENÍ ČTENÁŘI

dostává se vám do rukou publikace, kterou obec Černá v Pošumaví vydala u příležitosti 750.výročí první zmínky o obci.

Bylo to v roce 1268, kdy tehdejší majitel tohoto území, Hirzo z Klinkerbergu, daroval tuto oblast klášteru ve Zlaté Koruně. Od té doby proběhlo nespočet událostí, které měly vliv na život a dění v naší obci a širokém okolí. Snahou této publikace je představit naši historicky zajímavou obec od jejích počátků až po současnost. Cílem není vytvořit odbornou publikaci, pouze shromáždit základní informace a poznatky a přiblížit historii obce místním občanům, ale samozřejmě i všem ostatním, kteří se o Černou v Pošumaví zajímají. Vnímáme a připomínáme si minulost, nechceme na ní zapomenout, i když v některých obdobích přinášela více negativního než toho pozitivního, ale i to musí být podáno pravdivě a nezkresleně.

K největšímu rozvoji obce však dochází po roce 1990, proto publikace ve větším rozsahu nahlíží do současné doby, přináší pohledy do obce, která žije přítomností, rozvíjí se, buduje a staví, mění svůj vzhled a postupně oživuje historické tradice.

V jednotlivých kapitolách představujeme obec Černou v Pošumaví stručným průběhem hlavních událostí během celých tří čtvrtin tisíciletí.

Autorem publikace je dlouholetý kronikář naší obce ing.František Záhora.

Starostka obce: Irena Pekárková
prosinec 2017

Parlament České republiky
PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY
Ing. Miloslav VLČEK

V Praze 1. dubna 2008
Č.j.: 3566/08

Vážená paní starostko/ Vážený pane starosto,
vážené členky a vážení členové zastupitelstva obce,
vážené občanky,
vážení občané

na základě Vašeho návrhu,
po projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu,
podvýboru pro heraldiku a vexilologii tohoto výboru Poslanecké sněmovny
jsem rozhodl udělit Vaší obci

Z n a k

Popis:

Ve stříbrném štítě, nad modro - černě stříbrným vlnitým břevnem dělenou zvýšenou vlnitou patou, červená růže se zlatým semeníkem a zelenými kališními lístky podložená kosmo mlátkem a šikmo želízkiem, obojí modré s černými topůrky.

V l a j k a

Popis:

List tvoří čtyři vodorovné pruhy, bílý, vlnitý modrý, vlnitý bílý a černý, v poměru 10 : 2 : 1 : 3. Vlnité pruhy mají tři vrchoły a dvě prohlubně. V žerďové polovině horního bílého pruhu červená růže se žlutým semeníkem a zelenými kališními lístky podložená kosmo mlátkem a šikmo želízkiem, obojí modré s černými topůrky. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.

Písemné vyhotovení rozhodnutí v příloze přikládám a pěkně Vás zdravím.

Obec Černá v Pošumaví

POPIS A POLOHA OBCE

Obec Černá v Pošumaví leží v Jihočeském kraji, v bývalém okrese Český Krumlov, v nadmořské výšce 728 m. Správní území obce tvoří dvě katastrální území – Černá v Pošumaví a Kyselov a pět osad – Bližná, Dolní Vltavice, Mokrá, Muckov a Plánička. Z několika dalších původních obcí a osad (**viz dále Zaniklé obce**) zůstávají pouze Radslav a Jestřábí jako významné chatové osady.

KÚ Černá v Pošumaví- výměra 4 467 ha KÚ Kyselov – výměra 571 ha (mapka zvětšena)

Sousedními obcemi jsou - město Horní Planá, městys Frymburk, obec Světlík, obec Hořice na Šumavě a obec Polná na Šumavě (do roku 2016 Boletice). Jihozápadní část obce sousedí s Rakouskou republikou. Převážná část obce se nachází na území Chráněné krajinné oblasti Šumava (CHKOŠ), území na pravém břehu se nachází v tzv. Ptačí oblasti Šumava a zejména v k.ú. Kyselov jsou stanoviště soustavy Natura 2000.

Z geografického hlediska spadá území obce do Českokrumlovské vrchoviny, nejnižší bod (725 m) je dán hladinou Lipenské nádrže, nejvyšší nadmořská výška 860 m je při severovýchodní hranici území na Hubenově. Z geomorfologického hlediska je celá oblast součástí celku Šumavská hornatina.

Obec Černá v Pošumaví leží na břehu Lipenské přehrady, je jedním z centrálních sídel rekreační oblasti a vzhledem k šířce vodní nádrže nabízí ideální podmínky pro sportovní vyžití, především v oblasti vodních sportů. Zdejší jachetní klub má bohatou historii a pořádá každoročně několik závodů jak tuzemských, tak mezinárodních (**stručně v další části**).

Obec je velmi dobře přístupná z hlediska dopravního spojení, neboť je křižovatkou spojnic mezi Českým Krumlovem, Volary a Vyším Brodem. Turistický ruch je pro obec velmi významný, v obci je informační centrum, jehož vyškolení zaměstnanci poskytnou každému návštěvníkovi kvalitní servis. Na území obce je pět autokempů a velké množství restauračních a ubytovacích zařízení. Turisticky významná je síť cyklostezek vybudovaná na celém území Lipenska, šest z nich prochází právě obcí Černá v Pošumaví (**viz dále**).

Obec plní funkci sídla trvalého významu, katastrální výměra obce je 5 038 ha. K 31.12.2016 žilo trvale v obci 823 obyvatel, jejichž průměrný věk činil 40,878 let.

KLIMATICKÁ CHARAKTERISTIKA

Katastr obce spadá do horské oblasti, z klimatického hlediska do okrsku CH 3, který je charakterizován krátkým, mírným až mírně chladným a poměrně suchým létem, normálními až

dlouhým, mírným přechodným obdobím a zimou normální co do trvání, mírnou až mírně chladnou a suchou až mírně suchou.

měsíc	Ø teplota °C	měsíc	Ø teplota °C
LEDEN	- 3,3	ČERVENEC	16,1
ÚNOR	- 2,2	SRPEN	15,2
BŘEZEN	1,1	ZÁŘÍ	10,8
DUBEN	6,0	ŘÍJEN	6,5
KVĚTEN	11,0	LISTOPAD	1,8
ČERVEN	14,4	PROSINEC	- 2,0

Podle dlouhodobého průměru z let 1993 – 2016 naměřeného v meteorologické stanici Černá v Pošumaví (Vladimír Rolčík) je v jednotlivých měsících tento průběh teplot: TAB.1

Průměrná roční teplota je 6,3°C.

Nejteplejším měsícem je červenec a nejstudenějším leden.

měsíc	Ø srážky v mm	měsíc	Ø srážky v mm
LEDEN	43	ČERVENEC	101
ÚNOR	38	SRPEN	91
BŘEZEN	54	ZÁŘÍ	55
DUBEN	44	ŘÍJEN	53
KVĚTEN	78	LISTOPAD	39
ČERVEN	80	PROSINEC	45

Podle dlouhodobého průměru z let 1993 – 2016 naměřeného v meteorologické stanici Černá v Pošumaví (Vladimír Rolčík) je v jednotlivých měsících tento průběh srážek : TAB.2

Průměrný roční úhrn srážek činí 720 mm.

Nejbohatší na srážky je červenec a nejchudší únor.

VEŠKERÁ DATA POSKYTNUL IVO ROLČÍK, DiS

Katastr obce Černá v Pošumaví leží v oblasti Šumavského podhůří. Území je poměrně málo zasaženo imisní činností. Kvalitu ovzduší zde neovlivňuje blízkost průmyslových aglomerací. Velký vliv na kvalitu ovzduší má umístění v krajině se značným podílem lesů , luk , vodních ploch a členitost území.

PŮDNÍ SLOŽENÍ

Z hlediska geologického vývoje půd se na území vyskytuje hnědá půda/ kambizem/ kyselá, glejová, drnoglejová a rašelinná. Z hlediska zrnitostního složení se nejvíce vyskytuje půda hlinitopísčítá, dále písčitohlinitá, písčítá a hlinitá. Z geologického hlediska je území tvořeno převážně pararolou, která je

v podstatě složena z křemene, živců a slídy. Z nerostných surovin se vyskytuje tuha obsahující amorfni grafit. Většina půd vykazuje středně kyselou půdní reakci /pH 5,6 – 6,5/.

Tato charakteristika výskytu jednotlivých druhů půd se více vztahuje k centrální části obce. V katastrálním území Kyselov jsou podmínky odlišné, neboť zde převažují společenstva rašelinišť a zrašeliněných vřesovišť, která jsou v seznamu přírodních rezervací na území naší obce (**viz dále**).

PŘÍRODNÍ HODNOTY OBCE – OCHRANA PŘÍRODY

S výjimkou osady Muckov leží další převážná část obce v CHKOŠ. Ta byla vyhlášena 27.12.1963 proto, aby byl udržen příznivý stav přírodního prostředí a nedocházelo k dalšímu zhoršování.

Hlavními přírodními hodnotami naší obce, spravovanými CHKOŠ, jsou přírodní rezervace, přírodní památky a památné stromy. Ve správním území obce se též nachází výhradní ložiska, dobývací prostory a chráněné ložiskové území nerostných surovin (amorfni grafit, dolomit a stavební kámen). Dobývání grafitu však již bylo ukončeno v roce 1998, dále pokračuje těžení v dobývacím prostoru stavebního kamene a dolomitu – Kamenolomy ČR, s.r.o.- Kamenolom Bližná.

Z chráněných území se v katastru naší obce nachází:

PŘÍRODNÍ REZERVACE: Pláničský rybník – vyhlášen v r.1996, rozloha 15,17 ha;
Kyselovský les + Rašeliniště Borková – vyhlášeny v r. 1995, obě se nachází v KÚ Kyselov. Vyskytují se zde vzácné chráněné rostliny a živočichové.

Částečně ochranným pásmem zasahuje rezervace Olšov.

PŘÍRODNÍ PAMÁTKY: Muckovské vápencové lomy – vyhlášeny v r. 1990, výměra 3,38 ha. Jedná se o jámové lomy s působivými monumenty skalních pilířů s cennou flórou i faunou(netopýři).

Velké Bahno – vyhlášena v r. 1992, výměra 85,76 ha. Jde o podmáčené lesní porosty v komplexu Blíženského lesa.

Slavkovické louky – vyhlášeny v r. 1992, výměra 27 ha.

Olšina v Novolhotském lese – vyhlášena v r. 1992, výměra 55 ha.

Kotlina pod Pláničským rybníkem – vyhlášena v r. 1992, 10 ha.

Rašeliniště Kyselov - vyhlášena v r. 2005, výměra 0,9054 ha. Důvodem ochrany jsou rostlinná a živočišná společenstva na ploše v minulosti odtěžených rašelinišť.

Přírodní památka Pestřice – zasahuje částečně do KÚ Kyselov

PAMÁTNÉ STROMY: 3 duby letní v osadě Radslav; lípa velkolistá v osadě Radslav;lípa malolistá v části Hostínova Lhota; 1 lípa velkolistá + 1 lípa malolistá u kaple Stiny u Dolní Vltavice.

Za významnou lokalitu lze považovat Rašeliniště severně Rakovské zátoky a Rašeliniště u Rothovského mlýna, obojí na Kyselově.

Mezi významné lokality je řazen i **Vápenný vrch**, dosud činný lom na těžbu krystalického vápence s obsahem amfibolitů, pararul, grafitických rul a pegmatitů.

Na snímku vytěžené nerosty - aktinolit,amfibol,kalcit,pyrit a síra

Na Vápenném vrchu se nachází dosud ne zcela prozkoumaná jeskyně, jejíž převážně puklinové chodby dosahují celkové délky více než 130m. Pravděpodobně je součástí většího systému, ke kterému patří i tři rozsáhlé krasové dutiny, objevené v roce 1983 asi 65 m pod povrchem grafitového dolu Václav na Bližné a dosahují délky až 80 m. Vstup do jeskynních prostorů je v obou případech zakázán a to jak z bezpečnostních důvodů tak vzhledem k stále probíhající těžbě v kamenolomu na Vápenném vrchu.

FLORA A FAUNA V KATASTRU OBCE

Vedle přírodních rezervací, přírodních památek, památných stromů a dalších chráněných hodnot se na území naší obce nachází řada zvlášť chráněných druhů rostlin a živočichů. Bývalý pracovník CHKOŠ Zdeněk Zlámal zpracoval v letech 2005 – 2009 pro potřeby obecní kroniky seznam květeny a zvířeny, který je velmi obsáhlý a je každému k dispozici na webových stránkách obce a samostatné obecní kroniky. V seznamu jsou uvedeny i druhy, které na území obce rostly, ale časem vymizely, což je přičítáno především neúměrné rekultivaci, melioracím a chemizaci plodin. Nalezenou floru je možno umístit do lokalit Černá, Muckov, Emry, Mokrá, Olšina, Dolní Vltavice, Radslav, Bližná, Plánička, rybník Kozí, Lískovec, Lom, Suchý vrch a Ořechovka.

Co se týče fauny jsou zde uvedeni ptáci v zahradě a poli, ptáci luk, bažin a vod, dále ptáci vod Lipenské nádrže, dále savci na území, měkkýši a další druhy hmyzu. Nejsou opomenuti ani obojživelníci, plazi, korýši a zejména ryby.

Zástupce flóry u Kozího (Pláničského) rybníku

Zástupce fauny – labuť u rybníku u hasičárny

K naší obci ovšem neodmyslitelně patří **čáp bílý**, který své hnízdo na pivovarském komíně vystavěl

v roce 1958, hnízdo postupně dosáhlo délky téměř 1 a půl metru a generace potomků se sem stále vracejí. Hnízdiště čápa bílého v naší obci je podle pramenů jedním ze

čtyř hnízdišť na celé Šumavě. Další jsou ve Vyšším Brodě, Volarech a Kašperských Horách. Ovšem to naše je z hlediska nadmořské výšky / 783 m/n.m/vůbec nejvýše položené hnízdiště v celé republice.

Problématický byl pro čápy rok 2006. Ve druhé polovině dubna přišla nová zima, napadlo 15 cm sněhu a přestože po několika dnech zmizel, teploty, zejména ranní, byly nízké, dokonce pod nulou. O čápech v té době ještě nebylo vidu ani slechu. V pátek 5. května 2006 vznikl v prostorách bývalého pivovaru, později sodovkárny, požár, který způsobil devastaci poměrně vzácných prostor, ale především ohořelo i léta čápy obsazované hnízdo. Přílet čápa do obce byl tohoto roku zaznamenán až 9. května a přestože našel hnízdo ohořelé, přivedl si družku a vyvedli mladé. Ovšem 27. července se toto hnízdo z komína pivovaru úplně zřítilo a spadlo na zem. Na komíně zůstaly zbytky nejspodnější části hnízda, v té době byly stále vidět přelety čápů i s mladými přes obec, což byla známka hledání nového prostoru. Také ve větší míře usedali na různé komíny v obci a přestože jsou vedle další dva komíny, nakonec se rozhodli dostavovat hnízdo na původních zbytcích.

Na obr. komín obsazený čapí rodinou v 60. letech + hnízdo na ohořelém komíně + současný stav (2015)

KULTURNÍ A HISTORICKÉ HODNOTY NA ÚZEMÍ OBCE

V Ústředním seznamu kulturních památek ČR je evidováno několik **archeologických nálezů** na území naší obce. Jedná se především o intravilán samotné Černé a dále osad, chatových oblastí a dnes již zaniklých obcí – Mokrá, Hubenov, Bližná, Radslav, Plánička, Slavkovice, Muckov, Bednáře, Jámy, Rybáře, Hostínova Lhota, Dolní Vltavice a Nová Lhota. Z konce 19.století (1882, 1884 a 1885) pocházejí např. nálezy bronzových sekerek/ palstáb/, rozličné kosti diluviálních zvířat a na sýpce v Černé byly nalezeny dvě staré halapartny. Z období mezolitu (střední doba kamenná cca 8300 – 5500 před Kristem) se našlo v letech 1983-1985 při poklesu hladiny lipenské nádrže velké množství štípané industrie. Z celkem 15 poloh se podařilo Archeologickému ústavu ČSAV nashromáždit kolekci 2620 kusů nástrojů a jejich polotovarů. Objevené lokality tak představují první doklad mezolitického osídlení v naší oblasti.

Z hlediska zákona o státní památkové péči jsou předmětem ochrany i další **kulturní a historické památky**:

- Kaple Stiny u Dolní Vltavice z roku 1648, do dnešní podoby přestavěna r. 1753
- Kaple v osadě Mokrá v novogotickém slohu z roku 1849
- Kaple v chatové osadě Radslav z roku 1874
- Socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1903
- Kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Černé z roku 1800, přestavěn v letech 1901 – 1904
- Pivovar v Černé, postaven Jakubem Krčínem v r. 1568
- Dům čp.39, rovněž z roku 1568, postaven pro potřeby pivovaru jako mlýn
- Portál vyústění staré šachty Josef na Mokré z roku 1897
- Kamenný podstavec kříže na začátku obce je z roku 1870 jako připomínka na Hanse Kudlicha, který až do roku 1848 bojoval za osvobození sedláků
- Areál železniční stanice Černá v Pošumaví v Hůrce- probíhá řízení k vyhlášení kulturní památkou (uváděn v průvodcích obce - leží však v katastru města Horní Planá)
- Kamenná Boží muka v intravilánu Dolní Vltavice, chráněna od roku 1958

Na území obce se dále nachází několik dalších Božích muk – kapliček (K Slavkovicím, Pod lomem, Za Černou, Na Hubenově) a přibližně dvě desítky křížů. Všem těmto stavbám je věnována náležitá péče z hlediska obnovy a údržby.

Na obrázku zleva: KOSTEL ČERNÁ + KAPLE MOKRÁ + KAPLE RADSLAV + KAPLE STINY

Na obrázku zleva: SV.JAN NEPOMUCKÝ + BOŽÍ MUKA VLTAVICE + KŘÍŽ HANS KUDLICH + PORTÁL ŠTOLY JOSEF

K HISTORICKÝM PAMÁTKÁM PODROBNĚJI

Kaple Stiny u Dolní Vltavice

Tato kaple byla postavena v roce 1648, těsně po třicetileté válce, jako pietní místo, kam byly pochovány oběti morové nákazy. Podle kroniky tuto stavbu financoval pan STINI, majitel domu č.p.26. Kaple byla údajně dřevěná a ve stejné době byly po jejích stranách vysazeny dvě lípy, které zde stojí dodnes. V roce 1753 byla kaple přestavěna do dnešní podoby. Přestavbu financovala paní Teidinger jako dík za zázračné vyléčení z těžké nemoci. Kaple i oba stromy jsou zapsány v seznamu památek chráněných státem. Lípy mají ve výšce 1,3 m nad zemí obvod kmene 510 cm.

Socha Sv. Jana Nepomuckého

Je umístěná ve výklenku u kostela v Černé. Mezi farou a kostelem stávala kdysi kaplička, postavená jedním stavitelem a vyzdobena sochou Jana Nepomuckého. Když byla v roce 1903 postavena nová fara, byla kaplička s povolením úřadů zbourána. Socha byla nejdříve postavena mezi stromy na přední straně kostela, odtud musela pryč a byla potom umístěna na vnější zeď (původního) hřbitova (dnes pietní místo oproti základní škole). Kovářský mistr Johann Tschunko nesouhlasil s nedůstojným umístěním svého patrona a navrhl, aby byl postaven na mostě v obci. Tak se také stalo. V roce 1918 měla jedné noci česká vojenská posádka soše urazit ruku a část kříže. Tyto díly nebyly nalezeny a byly nahrazeny až v roce 2007 při celkovém zrestaurování sochy. Socha byla umístěna na mostě až do 70. let, kdy musela ustoupit výstavbě lávky pro pěší a byla přemístěna do výklenku u kostela, kde je dodnes.

Kostel Neposkvrněného početí Panny Marie

Byl postaven v letech 1799 –1800 na místě někdejší dřevěné kaple z r. 1787. Svou konečnou pseudorománskou podobu získal přestavbou v letech 1901-1904. Tehdy také přibyla věž. Vnitřní zařízení kostela, tj. hlavní oltář, oba postranní oltáře, kazatelna a křtitelnice, je mladší a pochází z 19. a počátku 20. století. Svou dnešní podobu získal kostel počátkem 90.let minulého století.

Pivovar

Postavený v roce 1568. Podle vyprávění Franze Gabriela (1851-1892) byla obytná část pivovaru (část souběžná se silnicí na D.Vltavici) loveckým zámečkem. Na východní straně budovy v prvním poschodí – dnes strana do dvora – býval balkon. Z toho balkonu měli dříve páni střílet zvěř, kterou honci přiháněli z pláničských lesů, které (mimo gronetské nebo Gronetovy louky) sahaly až téměř k Černé.

Portál Štoly Josef

Jedním z pozůstatků, po kdysi významné těžbě, je vyústění Schwarzenberské Josefovy štoly nedaleko osady Mokrá. Kamenný portál, nad vyzděným obloukem římsa se slepým vlysem, po stranách s volutami, je zakončen dekorativním podstavcem s knižecí korunkou. Štola se začala razit v r.1897 a propojila šachty Ferdinand, Anežka a Anna. Celková délka štoly byla 2 240 m, z toho prvních 414 m bylo vyzděno. Ukončení těžby grafitu v této oblasti v r. 1937, znamenal i konec štoly a péče o ní. Přestože objekt jako památka vyhlášen není a dokonce není ani ve vlastnictví obce, provedla obec ve vlastní režii v roce 2015 rekonstrukci celého vstupního portálu a úpravu okolí (viz obr. str.9 + dále)

Historická fotografie portálu Josefovy štoly + fotografie z roku 2003

Dům č.p. 39

Postavený v roce 1568 jako mlýn Jakubem Krčínem z Jelčan pro potřeby pivovaru. V roce 1880 byl mlýn vyměněn za louku u pivovaru, na níž byl založen horní pivovarský rybník. Od té doby byl mlýn pronajímán různým mlynářům. K opatření peněz na vyplacení úpisu válečné půjčky ze společného majetku v hodnotě 100.000 korun, musel být mlýn s ostatním společným majetkem prodán. V roce 1920 byl mlýn opuštěn a v budově bylo umístěno zařízení na výrobu elektrického proudu Osvětlovacím sdružením v Černé, které ale bylo nedostačující a v roce 1923 bylo opuštěno. Od roku 1926 sloužilo k obytným účelům, případně k drobnému podnikání (švec). Po skončení činnosti pivovaru a následně Sodovkárny byl objekt opuštěn, docházelo k postupné devastaci, částečnému vyhoření a teprve v posledních letech dochází k potřebné obnově.

DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA

Hlavní trasou propojující obec s Českým Krumlovem a Horní Planou ve směru na Volary je silnice I / 39. V listopadu 2006 byl zprovozněn poslední úsek této silnice Hořice – Černá v Pošumaví, který skončil na hranici obce. V prvním pololetí roku 2007 pak probíhaly práce na průtahu obcí, kdy bylo nutno zrekonstruovat celou kanalizační síť, vodovodní systém, vystavět nové veřejné osvětlení, chodníky a upravit veškeré veřejné prostranství navazující na hlavní silnici.

Spojení obce směrem na Frymburk a Vyšší Brod je silnicí II / 163.

Spádové území směrem na Dolní Vltavici a k hranicím Rakouska zajišťuje silnice III / 1638.

Od silnice II / 163 je spojení s osadou Muckov silnicí III / 16310.

V katastru obce je i část silnice III / 16313, která vede od silnice II / 1638 na Frýdavu.

Samotná obec Černá v Pošumaví vlastní 66 437,80 bm komunikací, z toho je 64 242 bm komunikací vozidlových.

Spojení obce s dalším spádovým územím je možné i vlakem ze stanice Černá v Pošumaví v Hůrce, na trati č.194 z Českých Budějovic do Nového Údolí.

Výstavba silnice přes obec, stavba mostu ve směru na Mokrou a poslední fáze výstavby – rok 2007

INFOCENTRUM V OBCI

V budově bývalé fary čp. 30, která se stala majetkem obce a v roce 2012 zde byly dány do provozu bytové jednotky, bylo v květnu 2013 otevřeno nové INFORMAČNÍ CENTRUM.

V novém centru mohly podat informace dvě střídající se recepční v angličtině a němčině. Ve vnitřním prostoru byly vystaveny brožury, letáky, turistické průvodce a mapy, ale i pohlednice, známky, brýle a mnoho dalšího, vše i ke koupi. Ve středisku je možno tisknout, kopírovat a skenovat, připojit počítač na internet, to vše zdarma. Pro děti zde jsou různé omalovánky, pastelky, razítka a pro všechny nápoje zn. Rauch ke koupi. Recepční rovněž zajišťovaly ubytování v kempech a penzionech v obvodu naší obce a v nejbližším okolí.

LETECKÉ SNÍMKY OBCE A JEJÍCH ČÁSTÍ

Černá v Pošumaví – vlastní obec

Osada Dolní Vltavice + osada Bližná

Osada Mokrá + osada Muckov

Osada Plánička hájenka + Plánička rekreační + chatové osady Jestřábí + Radslav

HISTORICKÝ VÝVOJ OBCE

VLASTNÍ ZALOŽENÍ OBCE A PRVNÍ ZMÍNKA

Podle slovanského kmene **Boleticů** vznikla ves Boletice, k níž původně patřilo celé území dnešní naší obce, což bylo již kolem 12. století. Území bylo majetkem české královské koruny a tento, tzv. Korunní statek Boletice tvořily jednak samotné Boletice, dále Polná na Šumavě, rybník Olšinu, Černou v Pošumaví a Zvonkovou až k zemské hranici, ale samozřejmě i dále přes České Žleby, Zbytiny, Frantoly až ke Kleti a Vyšnému. Takto to vypadalo až do doby, kdy část území daroval po roce 1248 **král Václav I. svému věrnému služebníkovu Hirzovi z Klinkerbergu (obr.)**

Hirzo byl uváděn též jako Hersso, Hereš, Hyrš a i v dalších podobách. Byl původem z Klingenbergu v Porýní, v roce 1241 se již objevuje v roli „Magistra královské kuchyně“. V roce 1250 je zmiňován jako purkrabí na Zvíkově a za své věrné služby králi Václavovi získává svůj vlastní majetek.

Jedná se o takzvaný **Mokerský újezd**, který byl vyčleněn z Boleticka, patřícího královi. Byl to úzký dlouhý pás od vrchu Hradiště až k Dolní Vltavici. Území nikterak veliké, ale údajně zde byla půda velmi úrodná a středem procházela stezka do Rakous. Ta vedla od Boletic přes celý újezd až k Dolní Vltavici, zde překročila Vltavu a směřovala k rakouskému Haslachu.

Hirzo byl velmi vzdělaný a schopný, což poznal král Přemysl Otakar II. a pasoval ho do rytířského stavu. Byl královým lokátorem, organizoval a platil stavbu měst, hradů a dalších lokálií, z čehož pak pravidelně dostával část daní. Tak řídil celou výstavbu královského paláce na Zvíkově, byl zakladatelem Českých Budějovic, Písku a mnoha dalších měst a obcí, podílel se na výstavbě kláštera ve Zlaté Koruně.

Stejně tak dobře poznal, že na konci Mokerského újezdu se vyplatí založit lokálii. Vystavěl ve velkolepém stylu sídlo s plochou náměstí přes jeden hektar a nazval ho **Hirzov, dnešní Dolní Vltavice**.

Jestliže Hirzo obdržel majetek Mokerského újezdu po roce 1248, lze se domnívat, že v následujících letech začal s výstavbou, některé prameny uvádí, že Hirzov byl postaven v roce 1263. Stejně tak statek na Mokré, nazývaný též Praedium Hirzonsis vlastnil Hirzo již před darováním, podle něho byl dán i název darovanému újezdu. O dvoře v Mokré, bývalém panském dvoře, je dokonce zmínka již v roce 1215 v souvislosti s novými předpisy o „desátku“, který dvůr v Mokré musel platit farnímu kostelu v Hořicích. Dovědčen je však oficiálně 25. února 1375 a ještě 19. července 1419 se připomíná jeho správce Dětřich.

V Mokerském újezdu bylo tedy osídlení již mnohem dříve, rozhodující je ovšem datum, kterým byl **27. březen 1268**, kdy Hirzo se svou manželkou Dařicí odkázal poslední vůlí celé toto území klášteru ve Zlaté Koruně. Vymínili si ovšem, že budou tento „újezd“ užívat až do své smrti. To bylo *stvrzeno podpisem krále Přemysla Otakara II. (obr.)* při jeho návštěvě v Písku.

Teprve tady je první zmínka o všech vesnicích patřících do „újezdu“ a tedy i o naší obci. Touto první zmínkou si pak připomínáme rok založení obce Černá v Pošumaví.

V listinách jsou uváděny názvy, z nichž je patrné původní slovanské osídlení Natschernerece (Černá), Nabliznich (Bližná), Nemochrich (Mokrá), Naochrulle (Radslav), Nahyrzove (Dolní Vltavice), celkem je uváděno v újezdu 23 osídlení.

Můžeme se domnívat, že počátek osídlení v tomto území, podél staré soumarské stezky, byl mnohem dříve než uvádějí listiny, **rok 1268 lze však brát za počátek plánovitého osídlení.**

DALŠÍ VÝVOJ – POD ZLATOU KORUNOU

Obyvatelé všech zde vyjmenovaných obcí se stávají poddanými zlatokorunského kláštera. Mokerský újezd měl sice jen půl druhé čtvereční míle rozlohy, ale jeho půda byla velmi úrodná a hlavně zde procházela stezka do Rakous, takže újezd měl i nemalý hospodářský význam pro klášter. Dne 13. března 1275 Hirzo / Hrz/ zemřel a byl pochován při vchodu do kapitulní síně zlatokorunského kláštera. Klášter se tak mohl ujmout svého dědictví a připojit je k boletickému statku, který byl jádrem pozemkové držby kláštera. Tu vlastnil již od roku 1263 darovací listinou krále Přemysla Otakara II.

Darování hirzovského zboží bylo potvrzeno dne *11. ledna 1284 českým králem Václavem II.*

Kolonizační činností zlatokorunských cisterciáků vznikly v dalším období nové osady- Květušín, Hostínov, Petrov a Hubenov. Původní jména jejich obyvatel (podle záznamů) jsou ryze česká, pouze na Hubenově se částečně vyskytují jména psaná dvojjazyčně.

KLÁŠTER ZLATÁ KORUNA ZPUSTOŠEN HUSITY

Po upálení Mistra Jana Husa rostla, zejména v jižních Čechách, nespokojenost s dosavadním společenským řádem a sílila naděje na zlepšení hmotných poměrů poddaného lidu. A tak proticírkevní hnutí získávalo sympatie širokých vrstev venkovských obyvatel a o poddaných svatokorunského kláštera to lze tvrdit zcela určitě.

Husitskými kněžími podněcovaný lid začal na jaře roku 1420 pálit klášterní dvory, 11. května t.r. přitáhl až k Svaté Zlaté Koruně a podnikl na ní útok. Hlavní přepadení kláštera však bylo koncem října roku 1420 a Klášterní kronika prohlašuje za jejího původce Jana Žižku. Tehdy byl klášter vypleněn a vypálen, takže z něho zbyly kromě klenutých místností jen holé zdi.

Útok si vyžádal lidské oběti, zbylí mnichové uprchli a území přešlo do majetku krumlovského panství.

V MAJETKU ROŽMBERKŮ

Již 1. října 1420, ještě před útokem na klášter, zastavil císař Zikmund celé svatokorunské panství Oldřichovi z Rožmberka a v r. 1437 na něj dostal i doživotní přípis na svůj rod. Tím se tedy i území Hirzovo stává **majetkem Rožmberským**, podobně jako Vítkův kámen.

Oldřich II. z Rožmberka (obr.) byl však velký falzifikátor listin a na základě toho si podržel i klášter Zlatá Koruna, který získal do zástavy od císaře Zikmunda.

Primárním cílem falzifikátorské aktivity Oldřicha II. bylo nabytí, rozšíření a také větší zákonné ukotvení rodového majetku. Je typické, že se v naprosté většině případů jednalo o padělky listin a autentických pečetí osob již zemřelých. Z toho plynula výhoda, že se tito nebudou bránit. Je dochováno více než 30 kusů padělaných písemností a 16 typů pečetí. Dcerou

Oldřicha II. z Rožmberka byla Perchta z Rožmberka, která bývá ztotožňována s rožmberskou „Bílou paní“.

Významný rozvoj hospodářství pro celý rožmberský rod, zejména rybníkářství a těžba drahých kovů přinesla vláda *Petra IV. z Rožmberka*. Ten také povýšil v roce 1505 obec Dolní Vltavici na městečko.

Nejvýznamnějším představitelem rodu byl však *Vilém z Rožmberka (obr.)* který z Českého Krumlova učinil centrum kulturního a politického života. Zemřel v roce 1592 a vlády se ujal jeho mladší bratr *Petr Vok z Rožmberka*. V roce 1601 byl nucen prodat panství císaři Rudolfovi II. Habsburskému. **Petrem Vokem se uzavřely dějiny jednoho z nejvlivnějších českých šlechtických rodů – Rožmberků, kteří vládli 300 let.**

POD VLÁDOU HABSBUKŮ

Poslední Rožmberk Petr Vok pak celé panství prodal 11. září 1601 *císaři Rudolfovi II. (obr.)*, který vládl v letech 1576 – 1611. Zemřel 20. ledna 1612 jako poslední český král a římský císař sídlící v Praze. Panství pak přešlo v roce 1612 na jeho bratra *krále Matyáše II.* Po jeho smrti 20. března 1619 vymřela rakouská větev Habsburků v přímé linii po meči. Vláda a tím i panství naší oblasti přešlo na krále a císaře *Ferdinanda II.*

PANSTVÍ VLÁDNOU EGGENBERKOVÉ

Ferdinand II. daroval panství dne 23. 12. 1622 *Janu Oldřichu z Eggenberka (Johann Ulrich)*. Po Johannu Ulrichovi se postupně vystřídali Johann Anton (1634–1649), Johann Christján (1649 – 1710), Johann Anton (1710 – 1716) a Marie Ernestine (1716 – 1719). Její smrtí dne 4. dubna 1719 rod Eggenbergů vymřel.

Nejdéle vládnoucím Eggenbergem **byl Johann Christján (Jan Kristián)- obrázek (ckrumlov.info), který vládnul v letech 1649 – 1710**, z Českého Krumlova učinil své sídelní město a zahájil jeho první barokní přestavbu. Byl to on, kdo udělil v roce 1669 Dolní Vltavici městská práva a k tomu pečeť, která byla používána až do roku 1945. Eggenberkové vládli nad tímto územím téměř sto let.

PŘÍCHÁZÍ ROD SCHWARZENBERKŮ

Panství, respektive Vévodství Krumlov, přechází 29. dubna 1719 na synovce zesulé kněžny Marie Arnoštky(Ernestine) – *Adama Františka*. Adam František zemřel v červnu 1732, kdy na své panství pozval císaře Karla VI., který jej v Brandýse nad Labem, při honu na jeleny, nešťastnou náhodou postřelil do břicha. Za nezletilého syna Josefa Adama vykonávala poručnictví jeho matka kněžna Eleonora Amalie. Po její smrti byl v roce 1741 prohlášen *Josef Adam* za zletilého a ujal se správy rozsáhlého majetku. V roce 1782 předal vládu svému nejstaršímu synovi *Janu Nepomukovi I.* Za jeho panování došlo k nebývalému rozkvětu celého rodu. Když v roce 1789 zemřel ve stáří 48 let, sahala schwarzenberské panství od středních Čech až po hranice s Itálií. Hlavou rodu se stal v roce 1789, ve svých dvaceti letech, *Josef Jan Nepomuk*. Ten, mimo jiné, dokončil otcem započatý plavební kanál, který umožnil z Jižních Čech dopravovat po vodě sůl, šumavskou tuhu a další zboží až do Hamburku. Podporoval hornictví a zemědělství a v Českém Krumlově založil roku 1801 první zemědělskou akademii u nás. V dalším období byli v čele krumlovského panství *Jan Adolf II.* (1833 – 1888), po něm následoval *Adolf Josef* (1888 – 1914) a poté *Jan II. Nepomuk* – 14. vévoda krumlovský (1914 – 1938) **viz obr.**, za jehož vlády došlo k první etapě pozemkové reformy, při které byla v roce 1919 Schwarzenberkům vyvlastněna velká část majetku. Došlo tím k zestátnění a rozdělení velkých soukromých pozemků, zejména zemědělských.

Schwarzenberkové byli až do zrušení roboty 1848 svrchovanými pány zdejšího kraje, ale stále vládli až do pozemkové reformy roku 1919, čili 200 let.

VNITŘNÍ SPRÁVA ZBOŽÍ PŘES RYCHTY

6. Rychta mokerská:

Černá	15 l — j — q	Počet lánů sice není udán, ale lze jej snadno vypočítati. V Bližné je udáno 10 lánů s poznámkou: „pro uno termino II th. census“, žili ročně 4 toлары; v Černé činil zletoroční úrok 6 toлары, tedy tam bylo 15 lánů. Stejným způsobem je je vypočtena výměra v Radslavi, Bližné, Slavkovicích a Hubenově.
Radslav	10 l — j — q	Přibližný odhad podle platů; v rejstříku lány udány nejsou.
Bližná	10 l — j — q	
Mokrá	6 l 7 j 2 q	
Klenovice (dvůr)	— l 13 j — q	Pro quolibet termino XII gr. minus I den.
Hubenov	3 l 22 j 2 q	
Slavkovice	6 l 7 j 2 q	
Dolní Vltavice	7 l 8 j — q	Census pro omnibus iuribus et decimis pro uno termino II½ sexag. minus X den. Berne dant L gr. Ibidem theloneum est in ponte, de quo VII th., XXX cuppe sallis et XLIII gr. II den.
58 l 28 j 2 q		

Hlavní obcí hirzovského zboží byla až do 15. století téměř v jeho srdci ležící vesnice Mokrá.

V druhé polovině XIV. století bylo celé zboží rozděleno na rychty. Veškeré vesnice na území - patří k **rychtě mokerské** (obr. z krumlovského registru z r. 1445 – podle Jar.Kadlece: Dějiny Zlaté Koruny).

Podle daňového a desátkového registru rožmberského důchodkového úřadu v

Krumlově z roku 1513, rychta Mokrá spravovala následující osady: Černá, Radslav, Roidschlag, Bližná, Mokrá, Dolní Vltavice, Hubenov, Klackern, Raveň a dvůr v Olšově.

V roce 1595 se odděluje Mokrá jako samostatná rychta a k Hirzovu, nyní již nazývaném Vltavice patří vesnice Bližná, Radslav a Černá. Na území jsou tedy dvě rychty – mokerská a vltavická.

V roce 1686 se odděluje Černá jako samostatná rychta, takže k rychtě vltavické patří pouze Bližná a Radslav. V této době existují **tři rychty** – mokerská, vltavická a rychta Černá.

Některé jiné zdroje však uvádí, že Černá jako samostatná rychta se objevuje již v roce 1585, protože zřízením pivovaru a mlýna v roce 1568 získala významnější postavení a dokonce v roce 1510 zde byl již rychtář usedlý. Černá byla sídlem vrchnostenského úřadu již za vlastnictví Eggenberků a Schwarzenberků (mohlo být od roku 1686).

Nakonec v roce 1692 se osamostatní i Bližná s Radslaví jako nová obec a Vltavice je od té doby samostatnou bez přidělených jiných obcí.

V roce 1445 obnášelo území 15 drah (1 dráha = 30 jiter = 16,8 ha), tj. 252 ha; v roce 1585 pouze 11 drah, tj. 185 ha.

V roce 1585 má obec 16 usedlých, 2 hospody a dva domkáře. O deset let později je to dvacet usedlých, v roce 1723 celkem 19 usedlých poddaných. V roce 1789 je již registrováno 35 čísel popisných s pivovarem. O padesát let později, tedy roku 1840 má obec již 35 domů a 341 usedlíků. V tomto roce je již na území obce i knížecí úřední budova, pivovar, palírna kořalky a již jen jedna hospoda. V roce 1895 je v Černé 39 domů, 507 obyvatel (470 Němců a 37 Čechů).

SAMOSTATNÁ OBEC ČERNÁ

V r. 1848 byla vytvořena samostatná obec **Schwarzbach** a jako správní obce byly ustaveny i obce Bližná, Dolní Vltavice, Muckov, Plánička, Bednáře a Kyselov. **Dolní Vltavice** však nabývá různých práv již roku 1505. To jí uděluje Petr z Rožmberka pergamenovou listinou právo tržní a odúmrtí (právo obce na majetek po zemřelých, pokud ten nemá žádného dědice). V roce 1669 je povýšena Janem Kristiánem z Eggenberka na městečko a smí užívat erbu/ **viz dále str.19/**.

7. září 1848 bylo zrušeno poddanství a roboty a 2. prosince 1848 abdikoval **Ferdinand V. Dobrotivý** (ten byl r. 1835 jako poslední korunován českým králem) – vládu předal synovci **Františku Josefovi I.** (obr. vlevo **viz PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA**)

Vládnutí však bylo nadále v rukách rodu Schwarzenberků až do roku 1919 – **viz výše**.

Ottův slovník naučný v roce 1908 popisuje obec : Černá, německy Schwarzbach, je ves při hranicích rakouských, patří pod hejtmanství Krumlov, okres Horní Planá. V obci se nachází 35 domů, 36 obyvatel českých a 416 německých, je zde kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie, od roku 1858 farní, dále dvoutřídní škola, pošta, telegraf, pivovar a tuhové doly knížete Adolfa Schwarzenberka. Obyvatelstvo žije se dřevořezbou.

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA 1914 – 1918

Následník trůnu, arcivévoda Ferdinand d'Este, byl se svou českou manželkou Žofií Chotkovou zastřelen v Sarajevu 28. června 1914. Následkem tohoto atentátu tak vznikl první celosvětový masakr dvacátého století, první světová válka, při níž zahynulo deset milionů lidí. První světová válka trvala pak čtyři roky a skončila 11. listopadu 1918.

Dne 21. listopadu 1916 zemřel ve Vídni císař Franz Josef I. po 68 letém panování (**obr.vpravo**). Následník trůnu

arcivévoda Karl Franz Josef převzal vládu v těžké válečné době.

Kroniky naší obce se nijak výrazně o průběhu I. světové války nezmiňují, pouze kronikář obce Bližná uvádí: „Naštěstí se světová válka neodehrávala v naší vlasti, nýbrž v dalekých krajích. Statečným hrdinům, patřícím k vojskům Rakouska a Německa, máme co děkovat, že naše domácí půda byla ušetřena zloby ničení nepřítelskými násilníky. I když se v zázemí objevily zlé zjevy nouze a zklamání a zdálo se, že ohrozí národ v jeho existenci, tak vědomí, že nepřítel je ve vzdálené dálce, dalo lehce překonat všechny těžkosti způsobu racionalizovaného života a lístkového systému“.

V kronice obce Dolní Vltavice se ke skončení I. světové války uvádí: „V první světové válce padlo z farnosti Dolní Vltavice celkem 66 mužů, kterým byl odhalen krásný pomník padlých na hřbitově okolo kostela, tento hřbitov byl na přelomu století opuštěn. Místo bylo upraveno městským zahradníkem z Budějovic. Na pomníku na jeho čtyřech bočních tabulích, které jsou zhotoveny z domácí žuly, která je vybroušená a tyto strany směřují k jednotlivým vesnicím, jsou vyryta jména padlých v letech 1914 – 1918.“

VZNIK ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY – ROK 1918

Československá republika byla vyhlášena 28. října 1918 a po rakousko-uherské monarchii zdědila 3 miliony německy mluvících občanů a také další národnostní menšiny. Političtí představitelé českých Němců se neohodlali smířit se svým začleněním do nové republiky a prakticky okamžitě se pokusili odtrhnout pohraniční území a připojit ho k Německu nebo Rakousku. 17. listopadu 1918 byla v jihočeském pohraničí vyhlášena župa Böhmerwaldgau se sídlem v Českém Krumlově. Její představitelé prohlásili, že se cítí být součástí Německého Rakouska a v Rakousku samotném byl přijat zákon č. 40 o rozsahu a hranicích státu, do kterého bylo zahrnuto i české pohraničí. Pod četnické velitelství v Linci spadaly, mimo jiné, i všechny stanice soudního okresu Horní Planá.

V celém souboru kronik obce je pouze jediná zmínka o prezidentovi Československé republiky, kterou posléze byla nucena většina zde žijících německých obyvatel vzít na vědomí – jeho úmrtí.

President Osvoboditel Tomáš G. Masaryk, zakladatel a první prezident Československé republiky, zemřel v časných ranních hodinách dne 14. září 1937 na zámku v Lánech ve věku téměř 88 let. Byl nařízen všeobecný státní smutek. Masaryk požíval také u německého obyvatelstva velké vážnosti.

MNICHOVSKÁ DOHODA – II. SVĚTOVÁ VÁLKA

Celá oblast byla dlouho odpůrcem samostatnosti, což vlastně trvalo stále až do nástupu Adolfa Hitlera k moci a vyvrcholilo v roce 1936 vznikem Henleinovy strany „Sudetendeutsche Partei“. Ta přivedla tuto oblast do náruče Hitlera v r. 1938 a po „Mnichovské dohodě“ byla obec přiřčena k Německu. Tak jako celé pohraničí Čech a Moravy, tak i území naší dnešní obce bylo v roce 1938, na základě mnichovského diktátu, přiřčeno k Německu a bylo spravováno v rámci tzv. župy Oberdonau z Lince. V rámci mnichovské dohody museli občané české národnosti opustit

toto území, pokud neoptovali pro německou státní příslušnost. Vyhánění Čechů z tohoto území bylo realizováno pod obrovským nátlakem a výhrůžkami. Jednalo se především o státní zaměstnance, jako finanční stráž, úředníci, policisté a další, které Němci doslova nenáviděli. V kronikářských zápisech vyzařuje nadšení a radost nad tím, že toto území je konečně pod německou ochranou. Pro německé občany znamenala Mnichovská dohoda pravý opak toho, co pro Čechy.

Na obrázcích je příjezd vozby a dělostřelectva po mostě do Dolní Vltavice- vojáci jsou vítáni místními obyvateli – z knihy Josefa Lakosila *Utajená obrana Šumavy* –převzato z webu Kohoutí kříž

Na příjezd těžkého dělostřelectva dohlíží vojáci wehrmachtu na člunech + němečtí vojáci před tehdejší celní budovou na Kyselově – převzato viz výše

Při tzv. Transportech smrti, kdy Němci vedli v letech 1944 – 1945 zajaté vězně i přes Dolní Vltavici a Černou, se neblaze vyznamenal i občan Černé Franz Gramlinger, který bydlel na čp. 43. Za mobilizace v září 1938 uprchl do Rakouska, tam vstoupil do tajné teroristické organizace Freikorps a pak se vrátil na naše území. Zúčastnil se ozbrojeného přepadení české pohraniční stanice v Kyselově a pochodu smrti s vězni. Hnanci byli prakticky kostry potažené masem, každý hlídač je popoháněl, tloukl a kopal do nich. Franz Gramlinger si počínal vůbec nejhůře, *očitá svědkyně, pamětnice Marie Lomecká* –

Kholová, totiž přes celé období války žila v Černé, na Jestřábí, a přestože měli všichni obyvatelé zakázáno dívat se z oken, dokud transport nepřejde, pamatuje si, že vězni byli prakticky kostry potažené kůží a že hlídači je popoháněli, tloukli a kopali do nich.

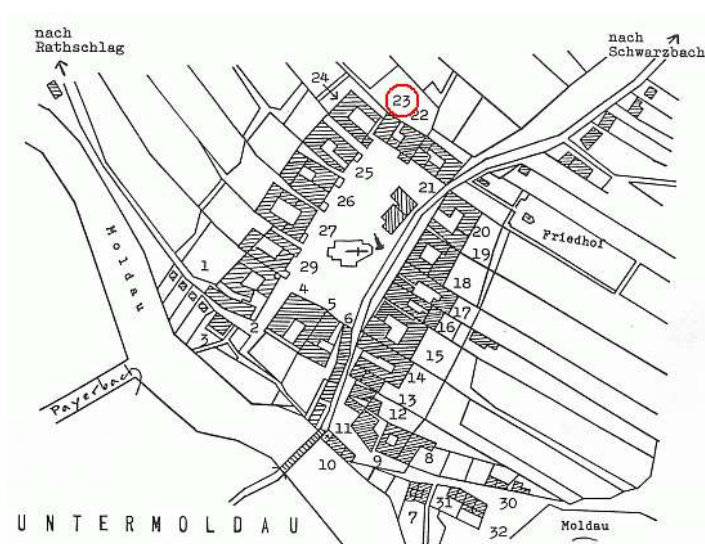

Za své činy byl Franz Gramlinger Mimořádným lidovým soudem v Českých Budějovicích 9. dubna 1946 odsouzen k trestu smrti, téhož dne byl také popraven.

Transport smrti 4.5.1945 u Zbytin (www.geocaching.com pro ilustraci)

STRUČNĚ K DĚJINÁM JEDNOTLIVÝCH OBCÍ V KATASTRU

DOLNÍ VLTAVICE

Dolní Vltavice byla největším a nejvýznamnějším Hirzovým osídlením v „Mokerském újezdu“. Náměstí bylo dlouhé 190 kroků a široké 90 kroků, což představuje výměru přes jeden hektar. Vltava zde kolem r.1250 tvořila hranici s Rakouskem a Bavorskem a od let 1256-58, kdy se přesunovala hranice na současnou linii, zůstala Vltava významným místem českého obchodu, kde bylo za zboží vybíráno mýto pro krále. Rožmberkové pak darovali v r.1308 toto území klášteru ve Schlöglu a posléze bylo mýto vybíráno právě pro tento klášter.

V r.1530 obdržela Dolní Vltavice **práva městyse**, což bylo spojeno s povinným opevněním proti vnějšímu nepříteli. To se však v obci nestalo, byl však obezděn kostel po celém obvodu zdí do výše 2 m a vysokou 1 m, což neměl žádný kostel široko daleko. Obezděný prostor pojmul všechno obyvatelstvo a tak je mohl ochránit proti nepříteli. Vltavinského průsmyku použili pak husité ke svým vpádům do Rakouska a řadu vesnic po cestě vyplenili a vypálili. Ovšem po husitských nepokojích byla česká řeč prohlášena za úřední a objevuje se i název Dolní Vltavice. Rožmberkové se znovu zmocnili kláštera ve Zlaté Koruně a tím i Vltavice. V r.1602-1622 byla Dolní Vltavice poddána přímo habsburskému domu, protože poslední Rožmberk Petr Vok prodal krumlovské panství císaři Rudolfovi II. a ten jej daroval svému oblíbenci Johannu Ulrichovi z Eggenbergů. Johan Christian Eggenberg pak povýšil Dolní Vltavici v roce 1669 **podruhé na městyse**. Dostala právo pořádat nejdříve dva a posléze pět výročních veřejných trhů. Později to potvrdila i Marie Terezie a Josef II.

Kostel se připomíná již v roce 1355 a stál v dolní třetině náměstí. Nad kostelem pak stála škola a jako symbol právní moci obce byl pranýř, který se zachoval až do konce II. světové války. Při výstavbě lipenské přehrady a postupném zatopení obce byl pranýř umístěn do muzea v Českém Krumlově. Kostel byl postaven klášterem ve Schlöglu před r. 1350. Byl pak zničen a není jisté zda to nebylo již za husitských válek. Jistě však byl pak zničen za války třicetileté.

V r. 1767 zahájil výstavbu nového kostela kníže Josef ze Schwarzenbergu a kostel byl vysvěcen v r. 1770. Byl zasvěcen sv. Leonardovi/česky Linhartovi/. V té době bylo v Čechách málo kostelů zasvěceno tomuto světcovi a protože byl ctěn jako oráč a chovatel dobytka, stal se patronem zemědělců a chovatelů, kteří se do Vltavice sjížděli z velkých dálek. Zde pak na oltář obětovali železná obětní zvířátka, které vykoval a prodával za 2-3 krejcarek místní kostelník. Církev si tak přišla na slušný peněz a zemědělci byli

jejich dobytek proti různým neduhům a nemocem. Železná obětní zvířátka z Dolní Vltavice jsou uložena v městském muzeu v Nových Hradech.

Kostel byla rotundovitá stavba se 34 m vysokou cibulovitou věží. Uvnitř kostela bylo 5 oltářů, později byla ke kostelu přistavěna mariánská kaple. V kostele stávala plastika krásné neznámé světice, řezbářská práce skupiny umělců kolem mistra Parlěře z konce 14. století, známá jako Vltavická madona (**obr.**) a lze ji spatřit v Alšově jihočeské galerii na zámku Hluboká nad Vltavou.

Historie vývoje znaku Dolní Vltavice

Znak byl Dolní Vltavici udělen v roce 1530 v souvislosti s povýšením na městys a podruhé listinou z 27. června 1699 Janem Kristiánem Eggenbergem. Popis znaku je však velmi stručný a neúplný, takže jeho pravou podobu zachovala pouze pečeť. Ovšem i ta byla překreslována zkomoleně a výsledek odporuje heraldickým zásadám (*Čarek Jiří + Valášek Stanislav – Městské znaky v českých zemích r. 1985*).

August Sedláček v Místopisném slovníku historickém z r. 1908 popisuje znak takto:

- štít z horní polovice modrý a dolní řeka mezi zelenými břehy a přes ní most spojující cesty na březích

Čarek Jiří popisuje znak, který kreslil *Stanislav Valášek* takto:

- na zeleném štítě je modrá vlnitá řeka od levého horního rohu štítu šikmo dolů k pravé straně a přes tuto řeku je téměř svisle postavený dřevěný most na čtyřech viditelných kůlech v žluté barvě

Na prvním obrázku je kresba erbu převzatá z Ottova naučného slovníku z roku 1901

Druhý obrázek představuje kresbu Stanislava Valáška / viz výše/

Na třetím obrázku je kresba z publikace – *Aleš Zelenka + Antonín Javora – Sudeten-deutsche Wappenlexikon Passau 1985*

ČERNÁ

První zmínka z roku 1268 uvádí jméno “Na černé řece”- psáno česky. Později v letech 1445, 1483, 1495 se obec jmenovala jednoduše “Černá”, opět psáno česky nebo Nachirnie, což byl taktéž slovanský název, s označením “villa” = vesnice. V 16. století se Černá píše jako Schwarzbach – již psáno německy, z čehož vzniklo české “Černý potok”. Navzdory českému jménu a území povolával Hirzo na své panství právě Němce. Později byla Černá jistě ryze německá, což dosvědčují zejména německá jména tehdejších obyvatel (kromě několika českých, která patřila zde působícím vrchnostenským úředníkům).

Původně patřila Černá k rychtě Mokrá, kde měl zlatokurunský klášter dvůr a správce dvora. Za Rožmberků byla sídlem rychty většinou Dolní Vltavice. V roce 1585, tj. v době panování rodu Rožmberků, se objevuje Černá poprvé jako samostatná rychta, protože zřízením pivovaru a mlýna (v roce 1568) získala na významu - ostatně již v roce 1510 byl v Černé rychtář již usedlý. Černá zůstala sídlem vrchnostenského úřadu i za vlastnictví knížecí rodiny Eggenberků a Schwarzenberků.

Území obce

V roce 1445 obnášelo 15 drah (1 dráha = 30 jiter = 16,8 ha), tj. 252 ha; v roce 1585 pouze 11 drah. V 30. letech tohoto století byla velikost katastrálního území obce Černá 5,12 km². Současná velikost katastrálního území činí 50,4 km² (5.039 ha).

Růst obce

V roce 1585 měla obec (samotná Černá) 16 usedlých, 2 domkáře a 2 hospody. V roce 1595 20 usedlých, v roce 1723 19 usedlých poddaných, v roce 1789 35 čísel s pivovarem. V roce 1840 35 domů s 341 obyvateli, knížecí úřední budovu, pivovar, palírnu kořalky a jednu hospodu. V roce 1895 měla 39 domů a 507 obyvatel (470 Němců a 37 Čechů).

Škola

Před rokem 1774 byla Černá „přiškolená“ k Hořicím, teprve od tohoto roku zde vznikla tzv. triviální škola, kde se vyučovaly tři základní předměty – čtení, psaní a počty. Vlastní školní budova nebyla k dispozici a vyučovalo se v domě č. 26. V roce 1879 bylo povoleno zřízení druhé třídy, pro kterou byla pronajata místnost v domě č. 15. Tehdy bylo v 1. třídě celkem 70 a ve 2. třídě 71 žáků.

V r. 1883 se 17. května začalo se stavbou nové školní budovy a koncem srpna byla stavba dokončena.

Farnost

Dne 25.srpna 1787 byla Černá od Hořic odfařena a dostala vlastní kostel a byla vytvořena samostatná lokalie tj.církevní obvod. Kostel byl zasvěcen ke cti „početí Panny Marie“; patronem byl náboženský fond, dílo císaře Josefa II.V roce 1787 byl postaven dřevěný kostel, v roce 1798 kostel kamenný, který byl v roce 1799 vysvěcen. Na farnost byla povýšena dne 12.března 1858; Vedení matriky započalo v roce 1787. Přifařeny byly osady: Jámy, Plánička, Nová Lhota, Tuhové závody, Jestřábí, Nový mlýn, Massauer, Slavkovice a Boxberg (později ještě přibylo nádraží).

Nový kostel v Černé z roku 1904 – archiv Kroniky obce- foto Josef Seidel

Pivovar

V roce 1568 byl založen a postaven Jakubem Krčínem z Jelčan pivovar a mlýn. Hospody v Horní Plané, Hořicích a Frymburku byly odkázány na odběr piva z Černé. V roce 1605 odebíralo pivo z tohoto pivovaru 48 hospod.

Tuha, grafit

Do historie Černé významně zasáhla těžba tuhy, zahájená počátkem 19. století a s ní spojená těžba rašeliny. Tuhové závody v Černé byly koncem 19. století jedny z největších exportérů grafitu na světě.

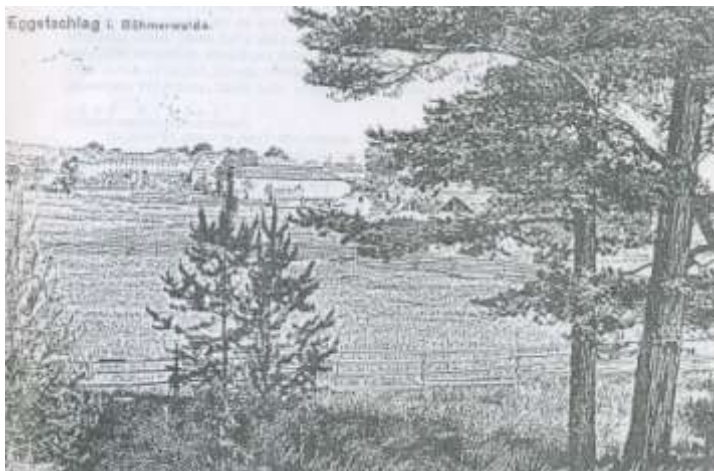

Vlevo z r.1899 + prostřední r.1904 – obojí foto Umělecký ústav Karl Schwidernoch Vídeň

BLIŽNÁ

Bližná je nejstarší vesnice farnosti Dolní Vltavice a byla jistě založena, tak jako Dolní Vltavice, již před rokem 1268 purkrabím Hirzem z Klingenbergu. Samotná Bližná není od roku 1268, kdy měla české jméno „Nablizmerch“ až do roku 1445 uváděna, přestože v letech 1284, 1348, a 1384 byly vystaveny listiny, týkající se statku Mokrá. Teprve v roce 1445 se opět objevuje pod česko-německým dvojitým označením: „Blyzny – Ekkartslag“.

Radslav vstupuje do dějin teprve rokem 1445. Ještě mladšího data je, k obci Bližná patřící, poplužní dvůr Jestřábí, který není ještě zakreslen na Müllerově mapě z roku 1720, tedy byl založen teprve později.

Výhodná poloha obce na staré, hodně používané soumarské cestě nepřinášela pro obec pouze výhody, ale vystavovala jí také všem nebezpečím v dobách válek. Četné hraniční šarvátky a boje během 30-leté války neušetřily obec před loupežemi a rabováním. Přestože nám nezůstaly zachovány podrobnosti, můžeme ze všeobecných událostí vyčíst, že mnohý dvůr byl opuštěn pro loupež, oheň, nemoc a půda nebyla více obdělávána.

Bližná kolem roku 1922- převzato z německé kroniky

MOKRÁ

Mokrá patřila rovněž před rokem 1268 k boletickému statku a byla darována klášteru ve Zlaté Koruně, tak jako ostatní obce „mokerského újezdu“. V husitské době stál na Mokrém klášterský dvůr. Je dosvědčen 25.2. 1375 a 19.7. 1422 se připomíná jako správce Dětrich. Dvůr v Mokrém odváděl desátek farnímu kostelu v Hořicích. Pozdějším správcem byl opat Teodorich.

V r.1420 připadla celá naše oblast k českokrumlovskému panství a mezi rychtami se připomíná i Rychta Mokerská. K ní tehdy patřily obce Černá, Bližná, Radslav, Hubenov, Slavkovice, Dolní Vltavice a samotná Mokrá.

Mokerská rychta měla rozlohu orné půdy 58 lánů a 28 jiter. V roce 1595 se Mokrá stává samostatnou rychtou.

Na obr. Mokrá- hostinec Remb, foto Nakladatelství Waldkirchen 1880 - 1918

MUCKOV

Jestliže první zmínka o obcích ležících v „Mokerském újezdu“ je v darovací smlouvě z roku 1268, pak první zmínka o obci Muckov, je v roce 1518. Muckov, stejně jako ostatní tehdejší obce Bednáře, Jámy, Plánička a Nová Lhota tehdy patřily pod obec Hořice na Šumavě. V té době začínaly v oblasti vznikat takzvané „lesní rychty“. Odloučením devíti vsí vzniklých na území vyšebrodského kláštera a rovněž patřící obci Hořice, vznikla dle záznamů 10. ledna 1633 „Šumavská rychta pláničská“.

Toto pojmenování se však zavedlo až v roce 1918, do té doby to byla jen Klein-Planles, nebo jen Planles. Byly-li první názvy obcí viditelně slovanské (například Natschernerece = Černá), pak u Muckova a ostatních obcí je již vidět postupující germanizace. V době, kdy se připomíná vznik obce, je název Muczarn, v roce 1654 Müczgern a v dalších letech s malými obměnami téměř stejný název, a až do roku 1900 je osadou obce Planles, čili Pláničky. V letech 1900 až 1910 je samostatnou obcí Mutzgern v okrese Krumlov. Od roku 1910 patří pod krumlovské panství, pod soudní okres Horní Planá. V letech 1921 až 1960 je Muckov samostatnou obcí v okrese Český Krumlov a od roku 1961 je osadou obce Černá v Pošumaví.

K Muckovu patřily nejen Emry, ale i Kramolín, Hostinná Lhota, Vyžbohy, Jámy a Plánička, a tak i počtem obyvatelstva byla tato obec na určité úrovni. V roce 1900 zde žilo celkem 203 obyvatel, v roce 1939 to bylo 188 obyvatel a v roce 1950 jich zde žilo celkově 75. **Na obr. předválečná německá mapka Muckova a okolí**

BEDNÁŘE, EMRY

Přibližně stejný osud jako Muckov, měla i bývalá osada Bednáře, do roku 1949 nazývaná Emry, německy Emmern. Významná zde ovšem byla škola, slavnostně vysvěcena 26. listopadu 1896, která pokračovala jako česká od roku 1948 a skončila školním rokem 1965/1966.

Podle berní ruly z roku 1653 se Emry též nazývaly „Fünf Häuser“, čili „Pět chalup“, nejspíš podle pěti majitelů usedlostí. Vedle školy nebylo v Emrech prakticky nic, ani krám, ani hospoda. Zato osada ležela přímo na spojnici cest z Černé do Světlíku a do Hořic, takže tam bývávalo rušno.

Autor popisující dobu na počátku 20. století (web Kohoutí kříž) si vzpomíná jak kolem jezdily povozy s pivem z pivovaru v Černé do Světlíku, jak Hořičtí si kolem odváželi vyrýpanou a přes léto vysušenou borku domů na otop.

Slavnostní oživení nastalo, když projížděl kolem „nejdůstojnější“ pan preláta ze Schläglu k vizitaci do Světlíku a do Frymburku, neboť ty podléhaly církevní správě v rakouském Mühlviertelu.

Dům čp.8 v Emrech, postavený Mathiasem a Katharinou Jakschovými v roce 1900, opět ožívá

PLÁNIČKA

Vznik obce se datuje od roku 1530, kdy po rozdělení území mezi Zlatou Korunu a Vyšší Brod, připadla právě Vyššímu Brodu ves „lesní rychta“ Plánička / Planleser Waldgericht/.

Zmínka o ní je ovšem již v roce 1366, kdy v listopadu prodal jistý **Wernher von Plëndlëns ves**, „*das da haisset czdem klain Plëndlëns*“, klášteru Vyšší Brod (Josef Reif – Kohoutí kříž). V roce 1633 se stala sídlem tzv. Lesní rychty Plánička a v roce 1779 se zde uvádí i konšelský úřad.

Až do roku 1918 byla Plánička jen Klein-Planles a rovněž v Ottově slovníku naučném je dána dohromady s ostatními pod heslem „Pláně“.

Dřívější obyvatelstvo se živilo především prací v lese, později muži pracovali převážně v tuhových dolech. Plánička nebyla ovšem vždy jen nějakou malou osadou. Jeden statistický údaj uvádí, že Plánička měla v roce 1939 celkem 214 obyvatel. K Pláničce patřily i Jámy a Nová Lhota.

Mapka Pláničky a okolí + dobové usedlosti – Z knihy 583 portrétů zmařené Šumavy, Roman Podhola 2016

RADSLAV

Poté co kolem roku 1268 hirzovský pruh krajiny podél staré královské cesty byl osídlen osadami Dolní Vltavice, Bližná, Černá, Mokrá a ostatními, došlo na otevření lesních ploch ležících vlevo a vpravo od staré soumarské cesty. Do této doby spadá také založení vesnice – 1268 jako Naochruhle.

V urbáři je však poprvé zmíněna obec až v roce 1445 pod jménem Radczlaw. Mnoho dohadů však vznikalo kolem jména, někteří historikové považují jméno „Radslaw“ uvedené v listině z roku 1483 za slovanské, někteří vidí původ jména v rudé hlíně, která se zde nachází / rot = rudý/. V letech 1650 až 1666 žili v Radslavi bratři Ratschlägerové, známí kolonisté, jejich jméno hovoří pro možnost názvu, ale pouze pro možnost, neboť jméno Radczlaw se objevuje o 250 let

dříve než tito kolonisté.

KYSELOV

Vznik obce se datuje rokem 1332, kdy se objevuje „Dvůr před Vltavou“ / Hof vor Wulda/, který obhospodařoval plochu 187 ha a měl mlýn. Vyloučením lesa a stavbou dvora pověřil klášter Schlägl jednoho Bavoráka. Jméno „Boar“ se udrželo až do konce 2. světové války. Bezprostředně po postavení dvora, zřídil klášter mýtní stanici v tomto dvoře, jejíž příjmy přenechal opat Oldřich I. / Ulrich I. 1304 – 1338/ svým klášterním bratřím v roce 1337. Toto je důkazem, že již tehdy panoval čilý obchodní ruch na staré soumarské cestě. Vlastní založení Kyselova spadá do roku 1457, tehdy je Kyselov uváděn v listině s 20 leníky kláštera Schlägl. Ve skutečnosti bylo založení vesnice a především Lužního a Mechového mlýna provedeno podstatně dříve. **Foto Kyselova – viz Zaniklé obce.**

NÁZVY OBCE A JEJICH ZMĚNY BĚHEM STALETÍ

ČERNÁ

1268	-	Natschernerece
1284	-	Nachirnie
1483	-	Czerna
1510	-	Sswarczpach
1530	-	Schwarczpach
1562	-	Ssworzpach
1600	-	Ssworczpoch
1654	-	Sswarczbach
1720	-	Schwartzbach
1789	-	Schwarzbach

RADSLAV

1268	-	Naochruhle
1445	-	Radczlaw
1562	-	Rotschlog
1720	-	Rotschlag

DOLNÍ VLTAVICE

1268	-	Nahirzove
1284	-	Hirzow
1349	-	Hirzzow
1355	-	Horsrow
1376	-	Wltaua
1457	-	Wultag
1479	-	Wulda
1483	-	Wltauia
1513	-	Wltavicze
1573	-	Buldauia
1673	-	Moldavia
1720	-	Wuldaw
1918	-	Untermoldau Unterwuldau

MOKRÁ

1268	-	Nemochrich
1284	-	Mokrie
1400	-	Mucrau
1422	-	Mugeraw
1513	-	Mokra
1562	-	Mokharaw
1720	-	Mugrau

BLIŽNÁ

1268	-	Nablizmerch
1284	-	Budeczlag
1445	-	Blizny
1483	-	Blizna
1505	-	Ekhartszlag
1562	-	Echhatschlag
1720	-	Ecketschlag

Mimo jména uvedená výše v tabulkách se vyskytuje ještě mnoho dalších různých názvů- záleží na autorovi, často jde o změnu jednoho písmene.

DALŠÍ OBCE V KATASTRU

Vedle původních obcí z „Mokerského újezdu“ patřily pod současnou obec Černou v Pošumaví i další samostatné obce: - **český název – německý název – rok založení**

Kyselov	-	Sarau	- 1332
Hubenov	-	Hubene	- 1375
Slavkovic	-	Schlackern	- 1375
Nová Lhota	-	Neustift	- 1375
Muckov	-	Mutzgern	- 1518 současná osada obce
Bednáře	-	Emmern	- 1518
Kramolín	-	Gromaling	- 1521
Plánička	-	Planles	- 1530 současná osada obce
Rybáře	-	Fischbäckern	- 1530
Jámy	-	Kohlgruben	- 1530
Kozí Stráň	-	Geisleiten	- 1789
Hostinná Lhota	-	Hossenschlag	- 1869

ZANIKLÉ OBCE A OSADY NA ÚZEMÍ DNEŠNÍ ČERNÉ V POŠUMAVÍ

Po roce 1945 došlo k likvidaci některých dříve samostatných obcí na katastrálním území současné obce Černá v Pošumaví. Zánik znamenal samozřejmě i značný úbytek obyvatelstva, jen u evidovaných zaniklých obcí se jednalo o 2100 obyvatel, ovšem i u obcí, které zůstaly, došlo k velkému poklesu. Co bylo příčinou? To všichni dobře víme a je to všeobecně známo. Především se jednalo o odsun sudetských Němců, kteří ze své strany hovoří o vyhnání. Vesnice v naší oblasti byly v naprosté většině německé a tak se jedná vlastně o největší příčinu. Důvody odsunu jsou rovněž dobře známy.

Následné dosidlování nepřineslo potřebný efekt, zejména v možnosti dosídlit právě vzdálenější obce, protože o ty nebyl zájem. Ovšem stejně pak později došlo k likvidaci a demolici tehdejších vesnic zejména s prováděnými opatřeními k zajištění ochrany státní hranice. Na území naší obce tak došlo k likvidaci obcí Kyselov a Kozí Stráň, které však byly převážně německé a obyvatelé již byli dříve odsunuti. Celkově však likvidace téměř všeho živého ze zakázaného pásma je poměrně diskutabilní. V hraničním pásmu sice část obyvatelstva zůstala, ale různá omezení jim podstatně ztrpčovala život.

Z významnějších zaniklých obcí byl Kyselov (vlevo) + po požáru v r. 1911 a Radslav (dnes chatová osada) – foto z archivu Kroniky obce

Poslední příčinou byla pak v naší oblasti výstavba přehradní nádrže Lipno. Právě tehdy zanikla významná obec Dolní Vltavice a části dalších obcí, zanikly dva hřbitovy, bylo nutno přerušit těžbu tuhy, zaniklo velké rašeliniště, bylo nutno vykácet a vytěžit mnoho hektarů lesa.

Dolní Vltavice: Kaplička se sochou sv. Jana Nepomuckého z roku 1886 (dar kněžny ze Schwarzenberka) z obou vltavských břehů – z knihy 583 Portrétů zmařené Šumavy – autor Roman Podhola 2016

Plánička- usedlost Wenkhof z poč. 20. století + letecký pohled na obec Kramolín a Rybáře z roku 1950 – z knihy 583 Portrétů zmařené Šumavy – autor Roman Podhola 2016

Kyselov – Nivský mlýn + Budova školy na Plániče + Havíři u Josefovy štolý r. 1925 – z knihy 583 Portrétů zmařené Šumavy – autor Roman Podhola 2016

HISTORICKÝ VÝVOJ POČTU OBYVATEL V OBCI

1 – Podle současných osad

ROK/OSADA	BLIŽNÁ	ČERNÁ	DOL. VLTAVICE	MOKRÁ	MUCKOV	PLÁNIČKA	Σ
1869	261	451	656	360	202	215	2 145
1880	316	525	740	334	195	248	2 358
1890	352	587	797	377	162	247	2 522
1900	359	626	857	414	203	213	2 672
1910	395	724	958	401	206	231	2 915
1921	391	611	946	396	211	220	2 745
1930	364	588	859	396	194	230	2 631
1950	91	298	68	108	75	71	711

2 – Podrobněji rok 1910 všechny obce a osady

Bližná	-	Eggetschlag	-	266 obyv.	-	21 domů
Černá	-	Schwarzbach	-	635	-	48
Dolní Vltavice	-	Untermoldau	-	492	-	57
Mokrá	-	Mugrau	-	323	-	31
Muckov	-	Mutzgern	-	41	-	5
Plánička	-	Planles	-	173	-	18
Radslav	-	Rathschlag	-	129	-	13
Hostinova Lhota	-	Hossenschlag	-	49	-	5
Hubenov	-	Hubene	-	78	-	9
Rybáře	-	Fischbäckern	-	35	-	2
Jámy	-	Kohlgruben	-	33	-	6
Slavkovice	-	Schlackern	-	89	-	10
Kramolín	-	Gromaling	-	22	-	3
Bednáře/Emry/	-	Emmern	-	59	-	9
Nová Lhota	-	Neustift	-	25	-	4
Kyselov	-	Sarau	-	265	-	28
Kozí Stráň	-	Geisleiten	-	201	-	28
CELKEM				2 915		297

Dolní Borková	-	Mayerbach	-	299	-	36
Horní Borková	-	Fleissheim	-	231	-	30
Pestřice	-	Unterstögenwald	-	437	-	56

V hořejší tabulce nejsou započítány obce Horní a Dolní Borková a Pestřice, které sice patřily farnosti do Dolní Vltavice a rovněž děti tam chodily do školy, ale v té době náležely pod správní obec Hůrka.

ZDROJ:

HISTORICKÝ LEXIKON OBCÍ – ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD 2006

MÍSTOPISNÝ SLOVNÍK – VLADIMÍR ZÁRUBA + PAVEL KOBLASA 2000

ČASOVÝ VÝVOJ OBCE

ZALOŽENÍ PODNIKŮ, INSTITUCÍ A SPOLKŮ

1568 - 1945

Výběr nejdůležitějších dat týkajících se výstavby podniků, institucí a založení spolků na území obce. Data nezahrnují výstavbu církevních objektů, ta jsou zahrnuta v popisu obcí – Černá a Dolní Vltavice.

1568

- Knížecí Schwarzenberský pivovar

Velký rožmberský ekonom **Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan**, nejzdatnější úředník Viléma z Rožmberka, viděl zvláště v monopolizaci várečného a sladovnického práva nejlepší zdroj příjmu pro knížecí pokladnu. Tak byl mezi jinými roku 1568 zřízen knížecí pivovar v Černé. Okolo ležící obce byly odkázány na odběr piva odtud – i Hořice a Horní Planá. V roce 1605 odebíralo z tohoto pivovaru pivo 48 hospod. Až do 70.let 19. století byla v provozu sladovna systému „Poupě“, i když systém výroby sladu zůstal až do konce výroby piva stejný. Proto mělo pivo kouřovou příchuť. Podstatné změny tehdy postihly pouze zkvašování zeleného sladu. Potřebné obracení sladu bylo od elektrifikace pivovaru v roce 1909 prováděno automatickými obraceči.

Mlýn, který sloužil především potřebám pivovaru (sladovny) byl rovněž založen Jakubem Krčínem v roce 1568. V letech 1880 byl tento mlýn, včetně vodního práva, vyměněn za louku společného majetku a na této louce byl založen hořejší rybník pro těžbu ledu. Všichni poddaní museli v tomto mlýně nechat mlet svoje obilí, stejně tak odebírat svoje pivo z pivovaru z Černé, a to proti vysokým trestům za porušení této povinnosti.

Autorství obrázků zleva: pivety.com + pivovary.info + kohoutikriz.org

Chmelnice pro pivovar vznikly u Mokré a u Olšovského dvora; byly opuštěny koncem roku 1788.

Palírna kořalky (knížecí) je uváděna v provozu v letech 1791 a 1841.

Založení rybníků pro těžbu ledu: Po roce 1568 vyměřil Krčín pod pivovarem také dva rybníky, které měly velikostí překonat Olšovský rybník, což se nerealizovalo. Před rokem 1880 byl založen dolní rybník o rozloze 1.150 m² a v roce 1880 horní rybník o rozloze 1.650 m². V roce 1931 bylo k dispozici šest sklepních prostor s obsahem 5.000 m³, které byly každý rok naplněny ledem z obou pivovarských rybníků. Potřebné množství činilo 400 až 500 železničních vagonů. K těžbě ledu bylo přijímáno až 40 dělníků a náklady na zásobení pivovaru ledem se pohybovaly od 10.000 do 20.000 Kč.

K výrobě piva byla odebírána (a nadále i k výrobě šťáv a limonád) voda z „Bílé studny“, která leží na „kostelní stezce“ směrem na Jámy. Pramen této studny vyvrhuje bílý písek, odtud jméno „Bílá studna“. Voda z ní je k výrobě piva vhodná, avšak o dva stupně tvrdší oproti ideálnímu stavu. Prameniště bylo zakoupeno od společného majetku obce Slavkovice.

V roce 1879/80 byly vystavěny nové skladovací a kvasné sklepy. Tím se uvolnily staré, nevyhovující sklepy na frymburské silnici, do nichž byly v roce 1917 umístěny sklepy na ovocné šťávy. Výroba piva byla ukončena po druhé světové válce a nadále zde zůstala výroba ovocných šťáv a limonád.

Výrobna ovocných šťáv

Výrobna ovocných šťáv byla zřízena roku 1910 ke zhodnocení, ve vlastních knížecích lesích se hojně vyskytujících malin, borůvek a i jiného ovoce. Ovocné šťávy se vyráběly až do začátku 90tých let.

Majitelé pivovaru - dle www.pivety.com

Schwarzbach in Böhmen Český Krumlov - 1568 - 1948

- Vilém z Rožmberka - 1568
- Petr Vok z Rožmberka
- královská komora
- Jan Oldřich kníže Eggenberk
- Jan Antonín kníže Eggenberk
- Jan Kristian kníže Eggenberk

- Marie Arnoštka kněžna Schwarzenberg
- Adam František kníže Schwarzenberg
- Jan Adolf II. kníže Schwarzenberg
- Adolf Josef kníže Schwarzenberg
- Jan Nepomuk kníže Schwarzenberg
- JUDr. Adolf kníže Schwarzenberg
- JUDr. Adolf kníže Schwarzenberg -
národní správa

1692

- Škola v Dolní Vltavici

Počátky školství v Dolní Vltavici jsou data hodně starého. Není známo, zda zde stála již škola před třicetiletou válkou. První zmínka je v kronice obce Bližná, kde stojí, že v roce 1692, kdy se Bližná jako samostatná oddělila od Dolní Vltavice, dělal v Bližné obecního písaře Johannes Wagner, školní mistr z Dolní Vltavice, první písemně doložený učitel. Vyučoval 40 let a to od roku 1667 do roku 1707 v soukromých domech. Od roku 1717 do roku 1835 působili na vltavické škole učitelé z rodu Liebenweinů a to v nepřetržitém sledu tak, že syn vždy nastoupil učitelské místo po svém otci. Povoláním byli Liebenweinové tkalci a pocházeli z Horní Plané. Vyučování se věnovali jen tak mimochodem a najímali si učitelské pomocníky. Na zdi kostela bývala náhrobní deska této učitelské rodiny.

Budova školy – foto 30. léta 20. století - archiv Kroniky obce

Zprvu se vyučovalo ve staré školní budově čp. 2, ale poněvadž tato byla po létech pravděpodobně malá, byla v roce 1888 postavena na náměstí nová školní budova. Tato nová škola byla opravdovou chloubou obce: stála na vhodném místě ve středu obce, byla jednopatrová se šesti značně prostornými třídami a pětipokojovým bytem pro řídícího učitele. Všechny školní místnosti, chodby i schodiště byly vzdušné, prostorné a slunné. Všude v místnostech byla parketová podlaha, položená ovšem později. Budova měla dva vchody vpředu – pro žáky zvlášť a rovněž zvlášť pro řídícího školy k bytu. Před budovou byly drátěným plotem ohrázeny školní zahrádky. Do školní umývárny byla zavedena užitková voda z horní kašny. Vše v budově bylo postaveno důkladně, velmi účelně a vkusně. Pro přespolní žáky byla v budově zřízena školní kuchyně, kde se vařily dětem polévky. Budova byla vybavena inventářem a pomůckami, což se však po válce v roce 1945 buď zničilo nebo odvezlo jinam, stejně tak jako celý školní archiv.

1706

- Vltavické cechy

Jako městečko měla Vltavice i své bohaté cechovní zřízení. Pekaři, řezníci, ševci, krejčí, kováři a koláři tvořili jeden cech s p o j e n ý. Jan Kristián z Eggenberka vydává tomuto cechu cechovní artikule dne 24. července 1706, které jsou uloženy v originále v okresním českokrumlovském archivu.

Z počátku používala jednotlivá řemesla tohoto cechu vlastních samostatných cechovních pečeti, později se všichni spojili v jednu pečeť společnou: kolem pětilisté růže uprostřed jsou dokola zobrazeny znaky jednotlivých řemesel. Kováři a koláři mají znak společný, takže jednotlivých znaků je pět.

Samostatný cech měli tkalci, což svědčí jistě o tom, na jaké výši bylo pěstování lnu v této krajině a tkalcovství vůbec. Je dokázané, že v Dolní Vltavici byl tkalcovský cech, společný i pro Benešov nad Černou, se sídlem v Dolní Vltavici. Když byly cechy časem překonány, dílem i zakázány, sklad cechu převzalo jako následník cechu řemeslnické družstvo, které mělo ve farnosti v roce 1932 celkem 69 členů. Obchod doznal většího rozmachu, když císař Josef II. zrušil koncem 18. století nevolnictví.

I tomuto cechu dává J. K. z Eggenberka dne 25. června 1676 cechovní artikule. Jsou rovněž uloženy v originále v českokrumlovském archivu. Tento cech měl pochopitelně i svou vlastní samostatnou pečeť. V 18. století rozkvetl čilý obchod, který Dolní Vltavici opět pozvedl, byly zde postaveny četné domy obchodníky a řemeslníky, kteří byli poměrně majetní.

Po zániku cechů vzniklo smíšené živnostenské společenstvo, které má statut /artikule/ z roku 1888, jež schválil okresní hejtman krumlovský.

Foto: Cechovní listina – Encyklopedie C. Krumlov

1774

Škola v Černé

Před rokem 1774 byla Černá „přiškolená“ k Hořicím, teprve od tohoto roku zde vznikla tzv. triviální škola, kde se vyučovaly tři základní předměty – čtení, psaní a počty. Vlastní školní budova nebyla k dispozici a vyučovalo se v domě č. 26.

V roce 1879 bylo povoleno zřízení druhé třídy, pro kterou byla pronajata místnost v domě č. 15. Tehdy bylo v 1. třídě celkem 70 a ve 2. třídě 71 žáků.

V r. 1883 se 17. května začalo se stavbou nové školní budovy a koncem srpna byla stavba dokončena. Nová budova byla postavena naproti staré a zhotovena byla jako hrubá kamenná stavba. Byla přízemní, měla dvě školní třídy a tři menší místnosti pro ubytování učitelů a kabinety.

V r. 1891 se započalo s nadstavbou poschodí na přízemní školní budovu. Na tehdejší dobu se pracovalo zajímavým způsobem, střecha nebyla sejmuta, ale pomocí heverů a jiných zvedacích zařízení byla vyzvednuta nahoru a pak bylo provedeno vyzdění poschodí. Počet žáků ve škole byl tehdy 199. Ve školní budově byly 4 třídy, 2 byty po dvou místnostech pro učitele, jeden kabinet, jeden kabinet s rašelinou a dřevem a záchody. Stará školní budova pak sloužila zcela jako byt pro vedoucího školy.

V roce 1911 byla připojena Bližná školou do Černé a stav žáků byl 239. V roce 1930 uvádí kronika počet 165 žáků ve třech definitivních a jedné paralelní třídě. K Černé byly tehdy přiškoleny Slavkovice, Plánička, Nová Ves, Jámy, Bližná, Jestřábí a Tuhové závody.

Na obrázku fotografa Josefa Seidela z let 1918 – 1945 je budova školy v obci označena šipkou

1787

- Tuhové doly – první zmínky

První zmínky o ložiskách tuhy v okolí Černé pocházejí z roku 1787. Tehdy se tuha ještě netěžila, ale sedláci z okolí ji používali jako mazadla na pluchy a dveřní závěsníky. První jáma byla otevřena v roce 1813 a bylo z ní v r.1814 vytěženo asi 200 q tuhy, z nichž se necelých 10 % použilo na výrobu tavicích kelímků a nádob.

Dobýváním tuhy se zabývali sedláci a pak kníže Schwarzenberk na jehož pozemcích byla ložiska tuhy nejmočnější. V roce 1824 zaměstnávaly jeho doly již 50 dělníků a jámy dosáhly hloubky 24 metrů.

V roce 1834 byl v Černé postaven parní stroj o výkonu čtyřiceti koňských sil, kterého se používalo k pohánění čerpacího zařízení.

Tuha z okolí Černé byla považována ze velmi dobrou. V letech 1812 – 1912 se ze schwarzenberských dolů v Černé vytěžilo 29 961 vagonů tuhy. Velkým problémem bylo odstraňování vody, hloubka některých šachet překročila 110 m. V Černé bylo postaveno několik úpraven tuhy, rafinérie a pomocná zařízení. Využívala se nedaleká ložiska rašeliny jako topiva pod kotle. V Černé byla postavena továrna na úpravu rašeliny jako steliva pro dobytek a podniková elektrárna.

Na počátku 20.století se schwarzenberské doly zapojily do syndikátu majitelů tuhových dolů. V dolech se pracovalo na dvě směny – od šesti do osmnácti a od osmnácti do šesti. Situace horníků byla velmi kritická. Denní mzda za 12 ti hodinovou směnu činila 6, 50 korun. Celkem pracovalo v Černé v tuhových dolech 450 lidí.

Od 1.5. 1919 přestaly tuhové doly podléhat vojenské správě, která na ně byla uvalena v době válečné. Odbyt tuhy tehdy klesl hluboko pod normál a prosperita závodu měla od té doby klesající tendenci. V roce 1938 byly tuhové doly v Černé v majetku dvou podnikatelů. Jednak to byla správa schwarzenberských dolů a jednak společnost „České tuhové doly v Hůrce-Černé v Pošumaví“.

Z výtěžku tuhových dolů si hodně slibovali nacisté, byli však zklamáni a připustili, aby schwarzenberská režie v roce 1940 své doly zavřela. Majetek české společnosti koupila německá společnost v Horní Plané.

/ Vybráno z publikace : Jiří Zálaha – „Českokrumlovsko 1918 – 1968“ /

Na pohlednici hlavní šachty Grafitových závodů a staré důlní míry – archiv Kroniky obce

Obec ČERNÁ v POŠUMAVÍ

je neodmyslitelně spjata s dolováním a těžbou grafitu. Od konce 18.století až přesně do roku 1998 se zde na různých místech a s různou intenzitou tato surovina dobývala. Největšího rozmachu bylo dosaženo na přelomu 19. a 20.století, zdejší doly patřily po několik desetiletí k nejvýznamnějším světovým producentům grafitu.

K této problematice vzniklo nepřeberné množství literatury, věnující se otázce těžby a dolování grafitu, ale též soustavě krasových jeskynních útvarů a to v celém časovém horizontu.

POTŘEBNÉ MATERIÁLY A VELKÉ MNOŽSTVÍ FOTOGRAFIÍ LZE NALÉZT NA WEBOVÉ STRÁNCE:

www.kronikaobcecerna.estranky.cz

TUHOVÉ DOLY – NEJVÝZNAMNĚJŠÍ PODNIK NA ÚZEMÍ OBCE VE FOTOGRAFII

Hlavní závod (foto 1901) + přípravná (1918) + lisovna (1918)

Plavení tuhy (1915) + Šachta Prince Jana(1912) + Lužní závod(1914)

Lanovka na Mokré (1900) + Stará šachta na Mokré(1912) + Skladiště hlavního závodu(1915)

Pohled na Tuhové závody + Pozemní lanovka na Mokré(Josef Seidel) + Mapka důlních měř v okolí obce

Schwarzenberské grafitové závody v době německé nadvlády(1941) + dodací list + razítko

1861

- Dobývání rašeliny

Těžba rašeliny je na Šumavě velice stará. Dříve se rašelina ze země vypichovala lopatou, sušila se a používala se k otopu obydlí. Systematická těžba rašeliny byla na Šumavě zavedena teprve okolo poloviny 19. století. Když byly uvedeny do provozu parní stroje v tuhových závodech - **v Černé v roce 1861** - vyžadovaly mnoho dřeva k vytápění, byl dán knížeti návrh, aby učinil pokus s rašelinou z Jestřábí, neboť tato je velice blízko a bylo by jí zde hodně. Tento pokus ale nevyšel. Rašelina byla málo zetlelá a za druhé byla k těžbě málo vhodná. Největší šumavské rašeliniště byl "Schachlův luh" u obce Horní Borková o ploše asi 374 ha, toto je ovšem dnes zatopeno Lipenskou vodní nádrží. Poblíž státní hranice se nacházejí Boyerův a Kyselovský luh, každý o výměře 151 ha. Rašelina nebyla již vypichována ze země lopatou, ale byla vyřezávána „rašelinovým nožem“, který byl dovezen současně s touto technologií z Bavorska a z okolí Rosenheimu. Tento „nůž“ byl 50 cm dlouhý a 10 cm široký a byl upevněn na asi 1 metr dlouhé násadě. Byl velmi ostře nabroušen. Dále byla používána těžká lopata „štychovnice“, malá a velká sekera k odsekávání dřevěných částí, které ležely v rašelině a lopata. Horní vrstva země byla nejprve lopatou odstraněna a pak byly vykrajovány „rašelinové“ cihly, většinou o rozměru 9 : 10 : 35 cm tj. asi 3,2 dm³. Rašelina se těžila většinou od měsíce května. Cihly byly převáženy na trakaři a na rovné půdě byly ukládány jedna vedle druhé k vysoušení, po nějaké době, až cihly poněkud proschly a ztvrdly, byla na ně křížem položena další vrstva, což se opět opakovalo. Na podzim byly cihly odvezeny domů.

Dobývání rašeliny + sušení rašeliny - archiv Kroniky obce

K otopu byla zprvu využívána na Šumavě pouze asi 1/5 rašelinišť. Teprve od roku 1866 bylo těženo větší množství rašeliny. Jako palivo našla využití ve sklárnách a cihelnách. Pro její využití jako paliva pro průmyslové potřeby v Tuhových závodech a pivovaru v Černé, nechal kníže Schwarzenberk poprvé těžit od roku 1889 rašelinu na Schachlově luhu. Nejprve bylo těženo jenom asi 130 000 centýřů na palivo a 10 000 centýřů na stlaní pod dobytek / 1 centýř = 56 kg – p.p./., v několika letech potom stoupla těžba rašeliny až na 90 000 m³.

Aby toto velké množství rašeliny mohlo být dopraveno do Černé, byla v roce 1894 položena 12 km dlouhá úzkokolejná drážka na níž byly v provozu dvě parní lokomotivy. Vltava byla přemostěna 220 m dlouhým dřevěným mostem – nejdelším dřevěným mostem v Čechách – a tak bylo přemostěno i území, které zaplavovala Vltava při rozvodnění, aby nebyl přísun rašeliny do závodů přerušen.

Dřevěný most z Radslavi do Borkové + lokomotivy úzkokolejky s pracovníky + mapka úzkokolejky vyznačená fialovou barvou – archiv Kroniky obce

1863

- Zřízení pošty v Dolní Vltavici

Na webových stránkách Zaniklé obce se uvádí, že pošta v Dolní Vltavici fungovala od roku 1872. V kronice obce Bližná je ovšem zmínka, že v roce 1863 tam byl obecním písařem Reymund Lepschy, poštovní z Dolní Vltavice. Lze tedy uvažovat, že poštovní služba zde byla již minimálně od tohoto data. V roce 1903 – 1914 zastával tento úřad Josef Kališko, listonoš z D. Vltavice.

Dnem 10. září 1902 byla zavedena pravidelná poštovní doprava z nádraží Hůrka na Černou, Bližnou, Dolní Vltavici a Aigen.

V roce 1872 bylo zřízeno do Dolní Vltavice telegrafní vedení a telegrafní úřad zde zahájil svou činnost. V únoru 1936 postavena z Černé do Dolní Vltavice linka telefonní. Tato probíhala dále přes Dolní Vltavici na hranice k celní budově. Dne 6. března 1936 byla na poštovním úřadě v Dolní Vltavici / čp. 16/, otevřena veřejná telefonní hovorna.

1868

- Poštovní úřad v Černé

V roce 1868 byl v Černé zřízen poštovní úřad s úředním označením „Černá v Čechách“. Umístěn byl v pivovaru. Prvním zaměstnancem byl poštovní expeditor Josef Beer až do 28. března 1893.

Pořadí vedoucích poštovního úřadu:

1. Josef Beer	poštovní expeditor	1868 – 28.3.1893
2. Eulalia Ruschek	poštovní expedientka	1893 – 1904
3. Aloisia Greipl	c.k. poštmistřová	1904 – 1913
4. Karl Cirhan	c.k. poštmistr	od 1913

Poslední měl titul: vrchní poštmistr.

Od 20. září 1898 byl poštovní úřad přemístěn z pivovaru do naproti ležící budovy (č.40) ředitelství knížecích schwarzenberských tuhových závodů. Od roku 1931 je tento dům pod správou pivovaru. Úřední označení poštovního úřadu v československém státě je od roku 1918: „Černá na Šumavě – Schwarzbach im Böhmerwalde“.

Poštovní úřad je zařazen nyní do třídy označené: II./5.

V roce 1890 zde byl zřízen telegrafní a v roce 1927 telefonní úřad.

Po státním převratě v roce 1918 byl poštovní úřad v době od 19. listopadu do 29. listopadu 1918 pod správou ředitelství pošt v Linci, Horní Rakousko.

Obvod poštovního úřadu tvoří tato místa: Černá, Plánička, Nová Ves, Jámy, Boksberg, Jestřábí, Valtrov, Slavkovice, Tuhové závody, Nová Hůrka a Olšovský dvůr.

V roce 1904 byli zavedeni přespolní listonoši, do roku 1919 byl zaměstnán jeden, potom dva.

Poštovní zásilky byly roznášeny: v Černé 2x denně, před rokem 1904 pouze 1x denně; v Tuhových závodech, Nové Vsi, Hůrce a Olšovském dvoře 1x; v Pláničce, Jamách, Bockbergu, Slavkovicích, Jestřábí a Valtrově každý druhý den.

Kolek z roku 1938

1881

- Četnická stanice v Černé

Četnická stanice byla zřízena v Černé dne 10. listopadu 1881 a byla obsazena jedním mužem – strážmistrem Josefem Königem. Stanice byla umístěna v domě č. 15 – 16 u „Vesnického hostinského“. Po dokončení obecního domu č. 6 byla tato tam přeložena dne 1. ledna 1908 a nacházela se tam ještě v r. 1933 (rok zápisu do kroniky).

V roce 1901 byl počet četníků zvýšen na tři muže, v roce 1921 na čtyři a v roce 1928 opět snížen na tři muže. Při dělnických nepokojích na tuhových závodech v Hůrce v roce 1920, sem bylo shromážděno 18 četníků.

Četnická stanice byla dříve obsazována německými četníky. Poslední německý velitel stanice, Franz Rothbart, zeť nadučitele na odpočinku Alberta Jungbauera, byl v roce 1926 přeložen do Čech. Od této doby je stanice obsazena samými Čechy.

1886 + 1892

- Dobrovolný hasičský sbor - Vltavice + Černá

Hasičský dobrovolný sbor byl oficiálně ustaven 4. července 1886. Ovšem hasiči z Frymburka na svých stránkách o historii uvádí, že při velkém požáru ve Frymburku v roce 1866 *„odvedly příkladnou práci stříkačky z Dolní Vltavice, Černé a dalších obcí, se svými mužstvy“*.

V roce 1924 postaveno nové hasičské skladiště a 19. června 1932 byla zakoupena a vysvěcena nová motorová stříkačka za 35 000 Kčs.

Levé foto: Svěcení hasičské motorové stříkačky v Dolní Vltavici 19. července roku 1932 *Repro Obecní kronika Bližná 1922–1940, SOkA Český Krumlov (SOA v Třeboni - digitální archiv)*

Pravé foto: Paráda na dolnovltavickém "náměstí" v roce 1936, kdy zdejší hasičský sbor slavil 50 let své existence *Repro Hoam!, 1987, č. 3, s. 129 / OBOJÍ KOHOUTÍ KŘÍŽ/*

V obci Černá došlo k založení hasičstva dne 2. prosince 1892 (údaj 1866 viz výše též platí pro Černou). Tehdy se 40 aktivních a 24 přispívajících členů rozhodlo pro dobrovolný sbor. Sedmáct majitelů si v horní části obce postavilo nákladem 2 400 korun požární zbrojnici, přičemž každý majitel dodal jeden sáh kamene, dva kmeny dřeva a navozil písek.

V roce 1920 měl sbor již 66 aktivních členů a 22 přispěvatelů, mecenášem byla především obec, ale i pivovar, který hasičům poskytoval různé výhody.

Obec Bližná neměla vlastní hasiče, případný požár byl zajišťován sborem z Dolní Vltavice anebo z Hodňova, Hůrky, Horní Plané a Zvonkové. V Černé, na Plániče a na Mokré měli tehdy stříkačky pístové.

Předsedové dobrovolných hasičů v Černé:

1. Johann Gabriel (č.6)	od 1892 do 1895
2. Michael Leichtner (č.8)	od 1895 do 1910
3. Johann Watzl (č.18)	od 1910 do 1915
4. Anton Mugrauer (č.22)	od 1915 do 1927
5. Wenzel Lang (č.20)	od 1927

Stav členů v roce	stálých	výpomocné mužstvo	přispívající členové
1910	57	6	20
1920	66	10	22
1930	40	9	24

1896

Škola Bednáře

Škola v Bednářích byla založena v roce 1896 a 26.listopadu téhož roku slavnostně vysvěcena. Jak uvádí Ernst Kurz v článku "Dobrá stará škola v Bednářích" na stránkách Kohoutího kříže, došlo k tomu „milostivým schválením nejvyššího panovnického domu“. Bednáře ležely takřka uprostřed kruhu vsí a samot Muckov, Kramolín, Cichalov(Cichlern),Rybáře (Fischbäckern), Hostínova Lhota a Koží vrch(Bockberg) a veškeré děti musely až do této doby chodit do školy do Hořic.

Prvním ředitelem školy byl Franz Skopek, pak Adolf Blaha. Od roku 1918 do roku 1938 vedl školu Heinrich Kurz, otec výše jmenovaného Ernsta Kurze, posledním v řadě byl pak za války a těsně po ní Karl Rheder.

Dobrá stará škola v Bednářích... Repro *J. Mugrauer, Pfarrgemeinde Hörütz im Böhmerwald und seine Passionsspiele (1990)* - Kohoutí kříž

Po správní stránce příslušely Bednáře do obce Muckov, škola stála při cestě spojující Černou v Pošumaví se Světlíkem a z druhé strany s Hořicemi. Budova stojí dodnes.

MALÁ FOTOGALERIE Z VÝŠE POPSANÉHO OBDOBÍ DĚJIN OBCE

Fotografie obce Černá – vlevo nejstarší známá pohlednice J. Seidela datovaná 25.3.1899 pod poř.číslem 45 + pohlednice spodní části obce- Josef Seidel z let 1880 – 1918 (zdroj: Böhmerwaldbund Oberösterreich)

Fotografie obce Černá- Josef Wolf z let 1918 – 1945 + Josef Seidel z roku 1919 ve výřezu hostinec Friedrich Watzl – (zdroj Böhmerwaldbund Oberösterreich)

Stručně grafitové doly – vlevo na dvoře v Hůrce Josef Seidel 1900 + celkově Grafitové doly Josef Seidel 1909 – (zdroj Böhmerwaldbund Oberösterreich)

Dolní Vltavice – J.Seidel 1911 + Johann Mayer H.Planá 1918 – 1945 + Josef Wolf 1918 – 1945 (zdroj – Böhmerwaldbund Oberösterreich)

MALÁ FOTOGALERIE OBCE OD NEJZNÁMĚJŠÍHO FOTOGRAFA JOSEFA SEIDELA

Pohled na obec rok 1943 + Watzlův hostinec

Pohled na Černou + řeznictví

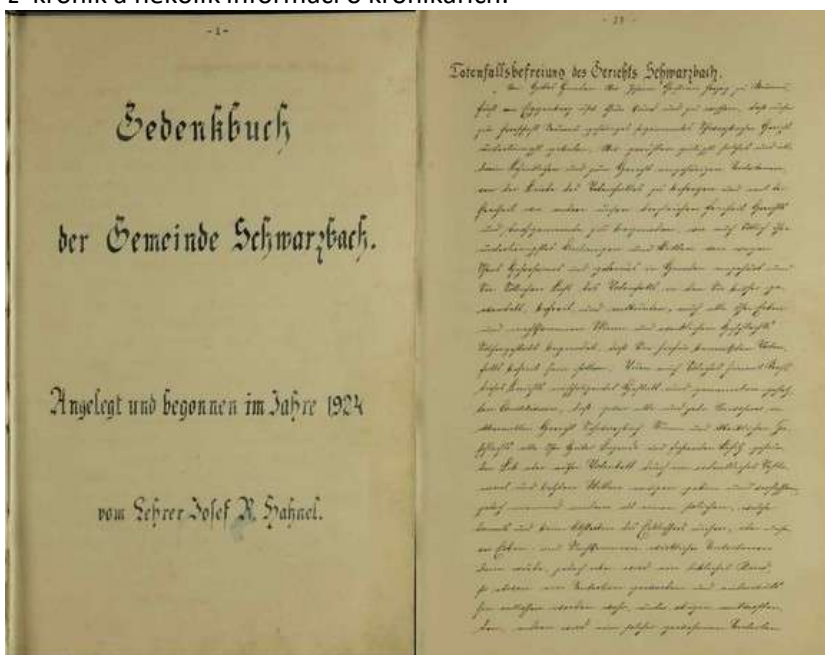
Z Dolní Vltavice

Obrázky z obce - počátek 20.století

KRONIKÁŘI NAŠICH OBCÍ – za období v publikaci právě skončené

Naprostou většinu materiálu zde uvedeného jsem čerpal z původních německých kronik, psaných ručně a kurentem, samozřejmě přeložených v 90 tých letech 20.století do češtiny p. Stanislavem Jágrelem. Ukázka z kronik a několik informací o kronikářích:

Původní německou kroniku obce Schwarzbach (Černá) psal od roku 1924 do roku 1933 učitel Josef R. Hahnel
Č e s t n ý o b ě a n obce Černá, zakladatel a čestný ředitel pěveckého spolku v Černé, člen obecního zastupitelstva a finanční komise, finanční referent a správce obecní pokladny, vedoucí obecní knihovny, pisatel obecní kroniky, člen a jednatel místní školní rady, jednatel místní skupiny svazu Němců v Čechách a Svazu zemědělců a vodního sdružení.

Původní německou kroniku obce Eggetschlag(Bližná) psal v létech 1920 až 1940 elektrikář a obecní radní
Johann Jungbauer, Bližná č.20
Od 2.listopadu 1918 zaměstnán jako elektrikář na Schwarzenberských tuhových závodech v Hürce.

K DANÉMU TÉMATU MALÉ ODLEHČENÍ – SCIFIČLÁNEK

Silvestrovské setkání dvou osobností v nebi

Častokrát jsem přemýšlel nad tím, že by bylo velmi zajímavé, kdyby se mohlo nějakým způsobem uskutečnit setkání některých zajímavých osob z naší historie, které mají, vzhledem k časovému rozdílu jednotlivých století, k sobě nesmírně daleko. A tak jsem, poněkud v silvestrovském duchu, popustil trochu uzdu své fantazii a nechal uskutečnit setkání dvou významných historických postav, kde jinde, než v nebi. Nejsm tak úplně nevěřící a křesťanské teorie o posmrtném životě neodsuzuji a tak jsem si vypůjčil některé teorie o nebeském životě. Prý tam čas a prostor neexistují, je tam jediná řeč, všichni si navzájem rozumí, život je věčný a tak se jistě mohou setkat i naši dva aktéři. A hle, aniž bych se jakkoliv snažil, snad stačilo pouhé pomyšlení a již vidíme v družném rozhovoru zakladatele mnoha jihočeských měst, ale i Dolní Vltavice a potažmo i Černé v Pošumaví pana Hirza z Klingerberku s významným stavitelem jihočeských rybníků Jakubem Krčínem z Jelčan a Sedlčan. „To jsem rád, že si mohu konečně promluvit s tak významným představitelem krále Václava I. i Přemysla Otakara II.“, začal rozhovor poměrně mladší Jakub Krčín. „Vždy jsem Vás obdivoval, vím, že jste byl v letech 1241 až 1248 královským vrchním kuchařem a pak jste začal vynikat jako úspěšný stavitel, jak jste se k tomu dostal?“ „Ano, byl jsem jmenován mistrem královské kuchyně a král Václav I. mě též jmenoval v roce 1250 purkrabím na Zvíkově. Celou tu dobu, co jsem byl významným dvořanem, jsem pro krále vedl radu stavebních a lokátorských prací. Zejména královská města České Budějovice a Písek jsou nejvýznamnější, ovšem to už bylo po smrti mého oblíbeného vladaře Václava I., který v r. 1253 zemřel, Písek jsem zakládal v r. 1254 a Budějovice v r. 1265. Když po smrti Václava I. nastoupil jeho syn Otakar, tak mě hned sesadil z funkce zvíkovského purkrabího a jmenoval tam Bavora ze Strakoníc. Byla to odvěta za to, že jsem zůstal věrný králi Václavovi, když se proti němu jeho syn Otakar v r. 1247 postavil jako tzv. mladší král, kam ho zvolili někteří stoupenci šlechty. Ovšem v r. 1260 mě král Přemysl Otakar II. purkrabím opět jmenoval, když Bavor padl v bitvě u Kressenbrunnu „rozpovídal se pan Hirzo. „Mám o tom všem povědomostí“, pokračoval pan Krčín, „ale byl jste též u zakládání kláštera ve Zlaté Koruně“. „Samozřejmě, král Otakar totiž slíbil, že když vše dopadne s uherským králem Bélou IV. dobře a zvítězí, nechá postavit na jihu Čech klášter. A na jeho výstavbě jsem se podílel, bylo to v r. 1263 a do kláštera v tehdy Svaté trnové koruně, mohli být povoláni mniši řádu cisterciáků“, pokračoval Hirzo. „Nesmím však zapomenout na jeden kus krásného území, který mi daroval ještě král Václav I. za mé dobré služby a který se táhnul od Boletic až na zemskou hranici. Tam na konci se mi velice zalíbilo a proto, samozřejmě i z obchodních důvodů, jsem zde založil osadu Hirzov, pozdější Dolní Vltavici. Celé to území se nazývalo „mokerský újezd“, podle

statku Mokrý, nazývaného též „Praedium Hirzonis“, který jsem měl ve vlastnictví již od r. 1263“. „Ovšem, abych stále nemluvil jenom já, řekněte též něco o sobě i Vy mladíku, za ta léta zde v nebi jsem získal znalosti o Vaší záslužné práci“, pobídl Krčina Hirzo.

„Ano, jsem o 300 let mladší a myslím, že jsem za svůj život odvedl dost velký kus práce. Ve svých 26 letech jsem vstoupil do služeb Viléma z Rožmberka a v r. 1562 jsem se stal purkrabím na krumlovském zámku. A pak už to šlo jako na drátku, začal jsem s rekonstrukcí pivovaru, stavěl ovčiny, budoval jezy a ve svých pětatřiceti letech

jsem se stal rožmberským regentem. Vilém z Rožmberka mi věnoval panství Jelčany a Nový Leptáč a tak jsem se začal podepisovat jako Krčín z Jelčan“, zavzpomínal regent.

„A pane kolego, jak to bylo s pivovarem na mém původním území“, vznesl otázku Hirzo.

„Právě na tomto území, tehdy v obci Schwarzbach, jsem viděl velký zdroj příjmů do knížecí pokladny a tak jsem zde v r. 1568 založil knížecí pivovar, současně i mlýn k potřebám sladovny pivovaru a pod pivovarem jsem vyměřil také dva rybníky, které měly svou velikostí překonat i rybník Olšovský, který se tehdy vracel Zlatokorunskému klášteru a bylo potřeba najít náhradu pro získávání ledu, bohužel se to však nerealizovalo“.

„Založením pivovaru i mlýna získala obec Schwarzbach podstatně na významu, stala se i samostatnou rychtou, o tom mám určité povědomosti“, přidal se Hirzo. „Nesmíte ale zapomenout na své velké dílo – rybník Rožmberk“, pobídl Hirzo Krčina. „Samozřejmě, ten představoval jakýsi vrchol mé práce. Jeho výstavbu jsem zahájil v r. 1584 a v r. 1590 byl pak napuštěn“. Byla to moje radost, vybudoval jsem na Třeboňsku ještě mnoho rybníků, zrekonstruoval jsem Zlatou stoku, jenomže všechno jednou skončí, v r. 1604 jsem zemřel, byl jsem dvakrát ženat, měl jsem šest dcer, ale žádného syna, který by v mém díle mohl pokračovat“, uzavřel Jakub Krčín své vzpomínání. „Ani já jsem nedopadl dobře, s manželkou Darzicí jsme neměli žádné děti a tak jsem ještě nedlouho před svou smrtí daroval všech třináct vesnic v mokerském újezdu klášteru ve Zlaté Koruně. Darování stvrdil listinou král Přemysl Otakar II. dne 27. března 1268 v Písku a uvedené obce od tohoto dne oficiálně datují své založení. Sám jsem zemřel 13 května 1275 a jsem pohřben ve své milované Zlaté Koruně“, ukončil řeč Hirzo, stavitel a zakladatel. Vyprávění dvou významných osobností skončilo, nechme je odpočívat v pokoji a i nadále obdivujme jejich moudrost, učenost i rozum, kterým ve své době vynikali a svá díla zde navěky zanechali.

Českokrumlovský deník, 5. ledna 2011, ing. František Záhora

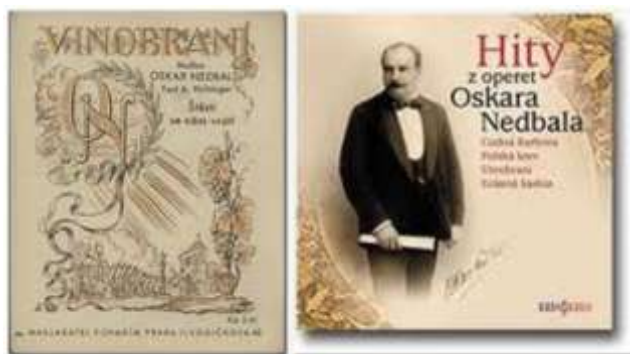
RODÁCI Z ČERNÉ A PŘILEHLÝCH OSAD

Naši rodáci nejsou sice tak slavní jako např. Adalbert Stifter, dokonce se zde většinou pouze narodili a svůj život pak prožili jinde, ale v jejich dílech a konání se vztah k rodnému místu projevuje.

Dne 2. února 1850 poznal v Černé světlo světa pozdější básník a spisovatel **Adolf Schimann**. Obecnou školu i reálku navštěvoval v Českém Krumlově a pak vystudoval lesnickou školu. Přilnul tak k lesnickému a mysliveckému povolání. Témata pro své knížky čerpal právě z tohoto prostředí, o Šumavě psal i verše a byla námětem i jeho divadelních her. / viz obr.vpravo/

JUDr. Karel Nedbal se v Černé narodil 29.10. 1836, byl pozdějším organizátorem hudebního života v Táboře, ale především byl otcem hudebního skladatele Oskara Nedbala.

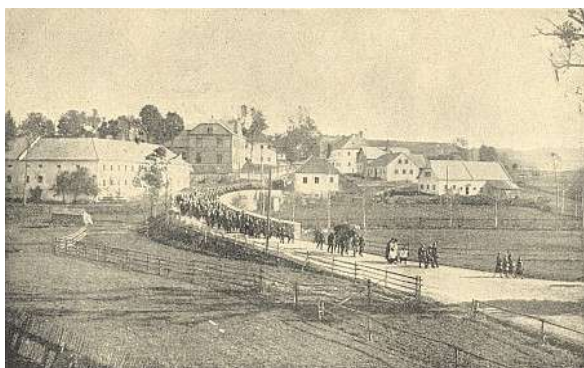
Z celkově osmi dětí Karla Nedbala se jich šest věnovalo hudbě a z nich nejnadanější byl právě Oskar. Oskar Nedbal byl žákem Antonína Dvořáka, byl klavíristou, violistou, dirigentem a skladatelem. Mezi jeho nejznámější díla patří opery Vinobraní, Polská krev a balet Z pohádky do pohádky /obr.vlevo/.

letopisec **Jaroslav Smrčka – Říčanský**. Jeho otec zde dvorů, dále pak správce pivovaru i účetní Tuhových František Smrčka byl prezidentem tábořského Činnost Jar. Smrčky byla rozsáhlá, ve svých dílech, různých historických a kulturních věstníků a časopisů, dění v řadě míst republiky. V roce 1977 navštívil i naši německé kroniky celé této oblasti, v r. 1979 zemřel.

Ve stejném domě čp. 30 / nyní 32/ naproti později, tedy v r. 1898 narodil jeho bratr **JUDr.**

V naší obci se narodil v r. 1897 historik a působil jako správce tří dolů. Jeho děd krajského soudu. kterými přispíval do se zajímal o kulturní obec, zajímal se o pivovaru, se o rok **František Smrčka**,

průvod obcí v říjnu 1929 + podoběnka vpravo/.

V r. 1883 se narodil v tehdejší obci Jámy novinář a příležitostný spisovatel **Josef Reif**. Psal vlastivědné články i povídky ze svého rodiště a byl velmi činný i v politickém a hospodářském životě. Zemřel ovšem velmi brzy, v roce 1929, a je pochován na hřbitově v naší obci/ obr.vlevo pohřební

V r. 1934 se zde narodil i grafik **František Dörfel**, který v současnosti žije a tvoří v Jihlavě. Dlouho o něm nebyla v dostupných historických materiálech obce žádná zmínka. Bylo možno pouze zjistit, že zde žil v čp. 39 zámečník Franz Dörfel, který měl svou zámečnickou dílnu předělanou z bývalé strojovny schwarzbachského pivovaru. V roce 1930 si pak postavil vlastní domek čp.57 a tam si také přestěhoval svou dílnu. Jeho otec také v mládí ve volném čase maloval a tak František zdědil otcův talent, vyučil se však rovněž zámečnickem a pak nastoupil na strojní průmyslovku v Jihlavě. Zde ho vyučoval matematiku a elektrotechniku Zdeněk Zrzavý, synovec Jana Zrzavého, který Fr. Dörflovi zprostředkoval první kontakt s uměním. Studoval soukromě u akademického malíře Theodora Bechníka. V té době se dostal do kontaktu s grafikou, linorytem, dřevorytem, suchou jehlou, leptem i litografií.

Prof. MUDr. Václav Seichert, DrSc. se narodil 11.dubna 1936 v tehdejší Černé na Šumavě a od

roku 1961, kdy ukončil studia na fakultě všeobecného lékařství Karlovy univerzity, pracuje v Anatomickém ústavu 1.lékařské fakulty UK v Praze. Na fakultě postupně obhájil dizertační práce kandidáta a posléze doktora věd. Pracoval jako asistent, odborný asistent, docent a v roce 1991 byl jmenován profesorem. Od roku 1969 do roku 1973 absolvoval studijní pobyty na univerzitách v Utrechtu v Holandsku a v Khartoumu v Sudánu. Od roku 1991 je profesorem normální anatomie, zabývá se vývojem končetin, cévního řečiště a růstem embryonálních orgánů se zaměřením na vznik vrozených vývojových vad.

Haro Senft byl známý německý filmový režisér, scénárista a filmový producent s kořeny v naší vlasti, ba přímo v oblasti našeho působení. Narodil se 27.září 1928 v Českých Budějovicích v ulici U tří lvů, jeho matka pocházela z Českého Krumlova a otec z Černé v Pošumaví. V matrice se dočteme, že Jaroslav Franz Xaverius Senft spatřil světlo světa dne 9.července 1893 jako syn vrchního sládky Franze Senfta, ve schwarzenberském knížecím pivovaru v budově čp. 29 ve Schwarzbachu / Černá v Pošumaví/.

Z rodáků, kteří působili později na poli duchovním se v obci v r. 1770 narodil Páter Josef Pauer, zlatokorunský cisterciák, v r. 1809 Johan Erhard, linecký diecézní kněz, v r. 1837 Páter Paul Proschko, školní rada, dále v r. 1852 Páter Markus Gabriel a v r. 1857 Páter Marián Fischbach, oba kremsmunsterští benediktýni.

Všech našich rodáků si v obci vážíme, studujeme jejich díla a uchováváme je v paměti pro budoucí pokolení. S některými mladšími jsem i navázal styk a korespondenci (Jaroslav Smrčka-Říčanský, František Dörfel, prof. Václav Seichert) – autor F.Z.

VÝVOJ OBCE, UDÁLOSTI, VZNIK INSTITUCÍ, VÝSTAVBA, KULTURA, ŠKOLSTVÍ, SPORT OBDOBÍ 1945 - 1990

KONEC II. SVĚTOVÉ VÁLKY – OSVOBOZENÍ OBCE

Obec ležela v zóně osvobozování americkou armádou. 18. dubna 1945 bývalé západní hranice Československa překročily jednotky 3. armády pod velením generála George Smithe Pattona. Tato jednotka byla součástí 26. pěší divize, které velel generálmajor W. S. Paul a ta spolu s 11. obrněnou divizí přešla z Rakouska i na území Českokrumlovska.

Na území obce Dolní Vltavice vstoupili američtí vojáci v neděli 6. května 1945. Americké tanky, s bílou vlajkou na přídi, přijížděly od Aigenu přes Kyselov, který byl s Dolní Vltavicí spojen mostem. Na dvoře místní fary byla stále ještě rozložena německá armáda, která začala nejen přestřelku, ale stačila ještě vyhodit do povětří právě onen most do Kyselova. Tím poněkud zastavila postupující americké tanky, Američané ovšem začali pálit z děl, s cílem na německou techniku na dvoře fary. Vozidla byla zasažena, ovšem plameny přeskočily na farní budovu, s níž zcela vyhořely i sousední domy čísel popisných 1, 4, 29 a 52. Vedle toho hořela i stará škola a další domky, které však obyvatelé dokázali uhasit. Z historického hlediska je nenahraditelnou ztrátou shořelý farní archiv spolu s farní budovou při výše uvedené přestřelce.

Do samotné obce Černá přišla americká vojska rovněž 6. května 1945 hned ze tří stran, a to od Horní Plané, od Frymburku a od Dolní Vltavice. Proběhla krátká přestřelka s jednotkou německé domobrany, která se však záhy vzdala. Na území obce zůstávají Američané do podzimu roku 1945.

O pobytu některých z nich existují identické fotografie, které vlastní Vojenské museum Loučka u Vizovic. Na fotografiích je voják Carl Amigo spolu s kamarády z 26. pěší divize a při písemném styku s vedoucím musea jsem tyto fotografie, teprve nedávno, obdržel do našeho archivu. Jsou skutečně z naší obce, což dokládá i popsání text se jménem Schwarzbach. Po odchodu Američanů přišli čeští četníci, kteří měli stanici v Černé v budově dnešního obecního úřadu. A postupně začalo osidlování.

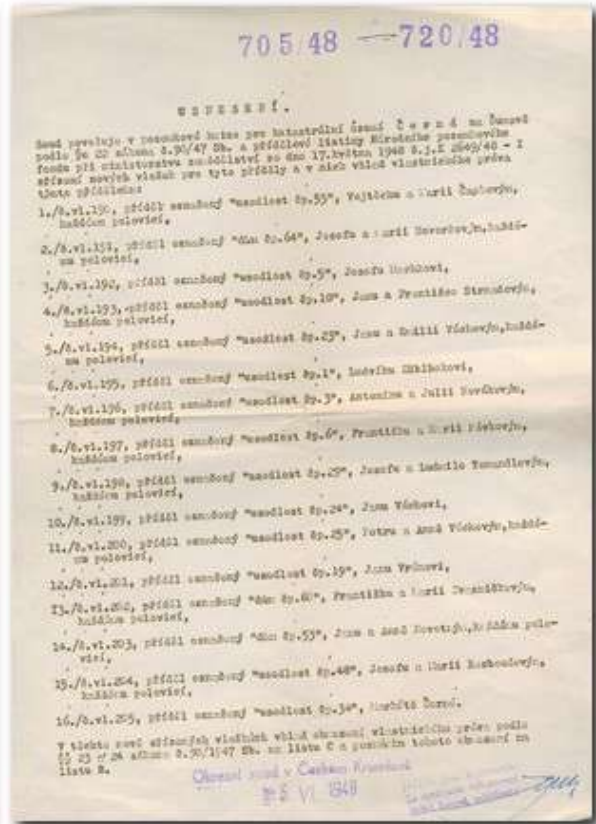
PŘÍCHOD DOSÍDLENCŮ DO OBCE

Již od června 1945 přichází noví lidé, kteří jsou zde přiděleni jako národní správci jednotlivých podniků, obchodů a firem. Prvních dosídlenců do obce, hned po osvobození, bylo velké množství. Většinou se však jednalo o „zlatokopy“, kteří chodili od baráku k baráku a snažili se vyrabovat, co se dalo. Někteří se přitom oháněli i stranickou legitimací. Četníci se o všechny příchozí zajímali, Němci, kteří zde stále ještě žili, byli většinou doma a na nic si nestěžovali. Byli povolávány i skupiny lidí, jejichž úkolem bylo pomoci právě při odsunu německého obyvatelstva. Na základě schváleného prezidentského dekretu a na výzvu vlády začíná proto velká osidlovací akce. Do pohraničí přichází osídlenci z různých oblastí většinou ještě v době, kdy jsou zde i němečtí obyvatelé, kteří čekají na odsun, který pak probíhá po etapách v roce 1946. První osídlenci přicházeli do obce již v roce 1945, šli většinou „za lepším“, ale ničeho lepšího se v počátcích nedočkali. Na základě přidělové listiny Národního pozemkového fondu při Ministerstvu zemědělství dostali přiděleny jednotlivé usedlosti a půdu – viz:

Rok dosídlení	Jméno a příjmení	Číslo popisné	Ha přiděl
1945	Rosický Antonín a Jiřina	22	15,8478
“	Rosický Jan a Božena	17	15,1045
“	Vácha Jan a Emílie	23	8,4366
“	Novák Antonín a Julie	3	11,8352
“	Vácha Rudolf a Anna	20	17,2220
“	Papáček B. a Růžena	59	0,3109
1946	Čapek Vojtěch a Marie	55	4,2855
“	Gregarová Marie	13	4,1105
“	Gregar Oldřich a Jana	12	6,3692
“	Hovorka Josef a Marie	64	2,8482
“	Macháček Josef a Kristína	45	2,8344
“	Machka Josef	5	15,8210
“	Rizák Jan	18	14,5438
“	Strnad Jan a Františka	10	15,9380
“	Záškoda Josef a Emilie	8	13,5889
“	Küblbek Ludvík	1	15,1404
“	Pávek František a Marie	6	7,7532
“	Vácha Jan	24	13,1869
“	Tomandl Josef a Ludmila	29	13,9689
“	Vácha Petr a Anna	25	13,5335
“	Vrána Jan	19	16,2304
“	Kvasnička František a Marie	60	0,7205
“	Med Stanislav a Božena	33	3,0226
“	Novotný Jan a Anna	53	0,1451
“	Pokorný Josef a Marie	43	3,6123
“	Rozboud Josef a Marie	48	5,8700
“	Švamberg František a Božena	50	0,7819
1947	Bláha Oldřich	21	18,9263
“	Fikar Josef	15	19,9920
“	Černá Markéta	34	3,1622
1948	Fusek Ladislav a Anna	38	5,3175
1949	Milner Jiří	42	6,2675
“	Mareš Jaroslav a Milada		0,8378

V tabulce jsou uvedeni dosídlenci přímo do obce Černá na Šumavě, z nichž většina zde zůstala a stala se našimi občany. Osidlování však probíhá i v ostatních obcích, dnes osadách /podrobnosti v kronikách obce/.

Karel Strnad – syn osídlenců Jana a Františky Strnadových poskytl doklady k dosídlení

Dekret o vlastnictví půdy z roku 1946 a Usnesení o přidělu na usedlost č.10 z roku 1948

Vjezd do obce od Horní Plané – padesátá léta 20.století

ODSUN NĚMECKÉHO OBYVATELSTVA

Souběžně s příchodem osídlenců se začaly připravovat odsuny Němců, přijeli noví, neznámí mladí četníci, byla ustanovena komise, která určila, jak, kde a kdo bude odsuny provádět.

Paní Marie Lomecká – Kholová vzpomíná: „Němci byli velice dobře informováni o tom, že k odsunu dojde a tak ti, co bydleli blíže hranic, z Dolní Vltavice, Mayerbachu a dalších, začali utíkat sami, převedli dobytek a odnesli spoustu pro ně cenného. Pak ale přišly odsuny organizované, pro nás Čechy to nebylo moc příjemné, sama jsem nikdy nešla ani kolem, protože, když jsem viděla ty staré lidi, jak odcházeli, každý s nějakou taškou na nádraží do Hůrky, bylo mi jich líto. My jsme si tu hrůzu také prožili, nebylo to sice na základě nějakého dokumentu, ale pod nátlakem, výhrůzkami a strachem a přece jsme je litovali. V Hůrce na nádraží se řadili a vagonem vozili do Krumlova“.

Paní Erika Zemanová, která sepsala své vzpomínky, vyprávění svých rodičů a především pamětníků z Dolní Vltavice do knížky Zatopené domovy, popisuje události kolem odsunu:

„V Dolní Vltavici se začalo 27. března 1946, kdy bez jakéhokoliv předchozího oznámení museli vybraní obyvatelé být do hodiny připraveni. Z obce byla jedna rodina z odsunu vyjmuta, protože muž byl v koncentračním táboře. Němci si směli vzít sebou zavazadla pro svojí nutnou potřebu ve váze jen 30 kg. Jídlo jen na tři dny. Všechna zavazadla byla hromadně naložena na žebříňák a dovezena na nádraží do Hůrky. Za vozem šly ženy, děti, staří lidé i muži, kteří nebyli povoláni do války. Tito lidé nesli svoje cenné věci, bylo to hlavně jídlo. Z Hůrky byli transportováni v nákladním vagonu do sběrného tábora do Českého Krumlova.

Pamětník a přímý aktér odsunu německého obyvatelstva pan František Novotný, tehdy dosídlenec do obce Hostinná Lhota vypráví: „Němci tušili, že budou odsunuti, ale kdy to bude, to nikdo nevěděl. Ještě večer před odsunem nebylo ani potuchy, ráno však přišel rozkaz, komisař oznámil, že do večera musí být všichni pryč. Odváželi jsme je do Krumlova nahoru na nádraží, sám jsem se dvakrát točil s koňmi a se žebříňákem. V Krumlově museli nastoupit do řady a bylo jim nařízeno, že si s sebou mohou vzít jen to nejnnutnější a to co je jim nejmilejší a to ve váze 30 kg. Ostatní věci nad tuto hranici museli odevzdat do skladu“.

Odsun byl prováděn po etapách v roce 1946. V archivu Kroniky obce je uložen přesný jmenovitý seznam odsunutých z obce Mokrá:

27. května	-	41	občanů německé národnosti
2. července	-	12	„
3. července	-	81	„
26. července	-	40	„
13. srpna	-	45	„
30. srpna	-	32	„
20. září	-	56	„
26. října	-	63	„

Okresní osidlovačí komise vždy ve svém oběžníku oznámila Místní správní komisi, kolik osob bude v určený den připraveno k transportu. Všechny osoby určené k odsunu musí vyhovovatí platným nařízením, do odsunu však nesmí být zařazovány tyto osoby, včetně rodinných příslušníků:

1/ smíšená manželství	2/ Němci českého původu
3/ antifašisté s platnou legitimací	4/ němečtí specialisté s platnou legitimací
5/ osoby nemocné, těhotné ženy, přestárlé a neschopné chůze	

Dvě kapitoly z nedávných českých dějin skončily, nejdříve okleštění republiky a útěk Čechů, pak zase odsun nebo vyhnání Němců. Každopádně obojí je tragedie, která postihne vždycky jen ty bezbranné a nevinné, kteří by možná, nebýt politiků, žili dál, třeba s různými sousedskými sváry, vedle sebe.

OSIDLOVÁNÍ OBCE POKRAČUJE – ŽIVOT V OBCI SE ROZJÍŽDÍ

V druhé polovině roku 1945 přicházejí na území naší obce první dosídlenci a to především z oblasti kolem Hluboké nad Vltavou a z okresu Havlíčkův Brod. Postupně se tak do Černé přistěhovalo 17 rodin, do Bližné 9 rodin, do Mokré 7 rodin, do Pláničky 5 rodin, do Muckova 6 rodin a do Dolní Vltavice celkem 19 rodin. Mezi první dosídlence patřily rodiny Rosických, Váchova, Medova, Švamberská, Bláhova, Fikarova, Zášková a další. Základní osídlení bylo dokončeno v roce 1947. V období let 1946 – 1948 přišli do obce další dosídlenci slovenské národnosti z Rumunska, kam jejich prarodiče odešli v době Rakousko-Uherska. Mezi osídlenci byli i příslušníci I. čsl. armádního sboru v SSSR, tzv. volynští Češi.

Všechny obce tvořící dnes současnou Černou v Pošumaví, byly zemědělského zaměření. Jednalo se o maloročníky a střední rolníky, většina se však vedle zemědělství zabývala i jinou činností, jako povoznictvím, řemeslnou prací a podobně. V obcích nescházeli řemeslníci jako kováři, koláři, truhláři, krejčí, švadleny, obuvníci a další. Téměř v každé obci byla hospoda a obchod.

Část občanů pracovala v pivovare, v dolech při těžbě tuhy, na rašeliníšti při dobývání rašeliny. Někteří jezdili za prací do okolí / v Hůrce do truhlárny Delta, v Bližší Lhotě Inárna/ nebo pracovali v lese při těžbě dřeva a výsadbě stromků.

Poštovní úřad byl v Černé v Pošumaví a v Dolní Vltavici. Poštu dovážel z nádraží v Hůrce občan Josef Zášková z čp.8. Spojení s okresním městem a okolím bylo zajišťováno vlakem z nádraží v Hůrce, kam dojížděl soukromý autobus z Frymburku přes Černou až do Horní Plané. Dovoz potravin, piva apod. si zajišťovali sami soukromí obchodníci buď koňskými potahy nebo nákladními auty pocházejícími většinou po německé armádě.

Stanice bezpečnosti byla v Černé v Pošumaví a Dolní Vltavici a stanoviště finanční stráže bylo na celním úřadě v Kyselově.

Výuka na české škole byla obnovena 1. září 1945, kdy bylo do české jednotřídky zapsáno 17 žáků. S příchodem nových rodin bylo nutno řešit otevření dalších tříd a po odchodu americké armády byla škola přestěhována do prostorů dnešní základní školy.

V podzimním období 1945/46, kdy bylo v obci již více českých a slovenských rodin, byla jmenována místní správní komise, která plnila do voleb v roce 1946 úlohu MNV. V naší obci to byla MSK v čele s občanem Jánou, dále v ní byli občané Fikar Jan, Novotný Karel, Švamberský František, Bláha Josef, Vácha Jan a Kozák Josef. Úkolem MSK bylo především zajistit odsun Němců, dosídlení obce a připravit řádné volby do zastupitelských orgánů.

Občané v čele MSK byli tzv. komisaři, na Muckově to byl občan Štolfa, na Pláničce občan Olšák, na Dolní Vltavici občan Václav Beran. Kdo vykonával funkci komisaře na Mokré a na Bližné není známo.

VEŘEJNÁ SPRÁVA OBCE PO ROCE 1945

Původní obec Černá na Šumavě patřila pod soudní okres Horní Planá a pod správní okres Český Krumlov. Od 1. ledna 1950 došlo ke změně názvu obce z Černé na Šumavě na – Černou v Pošumaví. V roce 1954 byl zřízen společný MNV pro obce Černá v Pošumaví, Muckov a Plánička, do této doby měly obce Muckov a Plánička samostatnou správu i finanční hospodaření. 12.6. 1960 připadly k obci dosud samostatné obce Bližná a Mokrý a rovněž osady Žlábek a Jelm z obce Hodňov.

V roce 1964 došlo k novému vyměření hranic mezi Černou v Pošumaví a Horní Planou, osady Žlábek a Jelm byly z katastru obce Černá v Pošumaví vyčleněny 14. 6. 1964 a přiřčleněny k Horní Planě. Současně byl přiřčleněn k obci Černá v Pošumaví Kyselov, který od roku 1960 patřil k Horní Planě.

K 14. 6. 1964 spravoval MNV Černá v Pošumaví tyto osady: Černá – Bednáře – Bližná – Dolní Vltavice – Mokrá – Muckov – Plánička a Radslav.

NAŠI PŘEDSTAVITELÉ V ČELE OBCE

1945 – 1946	-	Místní správní komise	-	předseda Jáhna
1946 – 1948	-	Místní národní výbor / MNV/-	-	předseda Jan Fikar
1948 - 1949	-	MNV	-	předseda Jan Vácha
1949 – 1950	-	MNV	-	předseda Antonín Rosický
1950 – 1954	-	MNV	-	předseda Stanislav Med tajemník František Podroužek
1954 – 1960	-	MNV	-	předseda Alois Ondráček tajemník František Podroužek
1960 – 1964	-	MNV	-	předseda Vladimír Hofírek tajemník Šťovík
1964 – 1966	-	MNV	-	předseda Jiří Žák tajemník Jaroslav Zimmermann
1966 - 1988	-	MNV	-	předseda Jaroslav Zimmermann
1967 - 1988	-	MNV	-	tajemník Jan Frisch
1988 – 1990	-	MNV	-	předseda Pavel Molák tajemník Božena Lešková

Obec Bližnou tvořily od roku 1945 do roku 1958 dvě osady – Bližná a Radslav. V důsledku zatopení Lipenské přehrady byla k 1. 7. 1958 zrušena samostatná obec Dolní Vltavice a sloučena s obcí Bližná. Obec Bližná tak sestávala z osad – Bližná, Dolní Vltavice a Radslav.

Dosavadní obec Kyselov, připojená 1.1. 1953 k Dolní Vltavici, byla začleněna do zátopové oblasti Lipna a dnem 1. 7. 1958 byl ohlášen její zánik. Tím připadla k Bližné pouze Dolní Vltavice. Místní částí obce Bližná je Jestřábí jako sídelní celek, nesprávně označovaný jako samota. Ve skutečnosti má být nazýván – hospodářský dvůr, podle tehdejšího správního rozdělení.

V roce 1945 byl na Bližné ustavena Místní správní komise, jejím prvním předsedou se stal Václav Beran, kterého 1. 12. 1946 vystřídal Václav Růžička, po něm v lednu 1948 Josef Hájek, následoval Karel Hrubeš a pak ve volbách v roce 1954 opět Václav Růžička. Posledním předsedou byl zvolen 19. 5. 1957 Antonín Cirhan. Kdy však přesně vznikl MNV na Bližné nelze zjistit. V protokolu berní správy z ledna 1949 je zmínka o založení MNV již v lednu 1948, ovšem z protokolárních knih ze schůzí rady vyplývá, že byl založen až na jaře 1950. Prvním předsedou MNV byl tedy zřejmě Josef Hájek.

V Dolní Vltavici se od července do konce roku 1945 vystřídali tři dosazení komisaři – Vaverka, Šimera a Babický, po nich pak správu obce vedl půl roku učitel Miroslav Sobotka a v roce 1947 byla ustavena 1. Místní správní komise, jejímž předsedou byl Josef Vála a zástupcem Miroslav Košina, hostinský. Po něm následuje v roce 1949 pekař Josef Chalupka, který však brzy na funkci rezignuje a je jmenován Jaroslav Kubík z Kyselova. V roce 1950 pak pokračuje domkář Reimund Bartoš a po něm František Augsberger, správce statku

v Kyselově. Místní správní komise spravuje od 1.ledna 1950 rovněž obec Kyselov, který dříve spolu s Kozí Strání tvořil samostatnou obec.

K 1. lednu 1952 vzniká MNV Dolní Vltavice, prvním předsedou se stává dosavadní předseda MSK František Augsburg. 1.dubna 1952 však z obce odchází a 21.dubna 1952 je předsedou MNV zvolen ředitel školy František Nejedlý, zástupcem Vojtěch Pártl, vedoucí pošt. úřadu.

Od roku 1955 je předsedou MNV Josef Lukašák, který skončil 4.června 1957, kdy byl do funkce jmenován Josef Rambousek.

V Mokrém byl prvním předsedou MSK rolník Jiří Šulc do roku 1947, po něm následoval Štefan Stančík. Od 27. dubna 1949 je předsedou MSK Jaroslav Mareš.

Na schůzi občanů je 2. prosince 1949 ustaven nový MNV, jehož předsedou se stal Milan Cílek, místopředsedou Pavel Horňáček.

K obci Mokrá patřily osady Hubenov, Slavkovice a dvůr Faschinghof.

V Kyselově rovněž od roku 1945 existovala MSK, jejímž předsedou byl Zdeněk Taitl, likvidační národní správce. Záhy však byla sloučena a převedena pod působnost obce Dolní Vltavice a předsedu i zde dělal Josef Vála. Pro pravidelný styk s Kyselovem byl ustaven tzv zpravodaj, kterým byl František Chromík. Z obce bylo v roce 1946 odsunuto 60 Němců, zůstalo zde pouze 10 mužů a 7 žen v pěti popisných číslech. Obec již nově nebyla osidlována, v roce 1947 se uvádí pouze – stanice SNB, pila a celnice. Veškeré úřadování bylo společné s Dolní Vltavicí, ke které byl Kyselov dnem 1. ledna 1953 připojen.

Obec Kyselov s osadou Kozí Stráň byla začleněna do zátopové oblasti, k 1. 7. 1958 byl ohlášen její zánik, oficiálně však zanikla k 1. 7. 1960. Kozí Stráň však údajně zanikla již v roce 1952. Podle údajů byl Kyselov v roce 1960 připojen k Horní Plané bez osídlení, tedy jako prázdný katastr a v roce 1964 připadl Kyselov zpět k Černé v Pošumaví.

V Muckově nemáme bohužel doloženo správní zastoupení, pouze je známo, že v čele MSK byl Josef Lang a po něm Rudolf Mahr.

K Muckovu patřily osady Emry – Bednáře, Kramolín, Hostínova Lhota, Vyžbohy, Jámy a Plánička.

Obec Plánička – určitě byla zřízena i MSK, kdo jí však předsedal není známo. V roce 1952 je uváděn jako předseda MNV Pavel Surmín, od roku 1954 spravuje Pláničku MNV v Černé.

V roce 1946 proběhly první volby do zastupitelských orgánů. Jako nejsilnější politická strana vyšla KSČ, která získala nejvíce hlasů voličů. Na základě voleb byly pak vytvořeny Místní národní výbory / MNV/ a to v Černé v Pošumaví, kde se předsedou stal občan Jan Fikar a na Bližné byl předsedou občan Václav Růžička st. MNV byla vytvořena i v Mokrém, Muckově, Dolní Vltavici a Pláničce. Období po volbách až do roku 1948 bylo obdobím tvrdých zkoušek, kdy šlo o to, kdo dokáže získat podporu pro svou politiku a své cíle. Nejvíce se to podařilo KSČ, což významně změnilo poměry v celé vlasti, ale i v malé obci Černá v Pošumaví.

Ve všech obcích začaly vznikat Akční výbory Národní fronty, které prověřovaly spolehlivost členů MNV a organizací NF a v r. 1948 vznikla i jednotka Lidových milicí, která měla 16 členů v čele s Františkem Švamberskem.

DOSTUPNÉ FOTO NAŠICH BÝVALÝCH PŘEDSTAVITELŮ

Předsedové MNV:

Stanislav Med

Alois Ondráček

Vladimír Hofírek

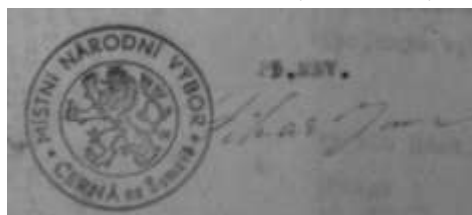
dole

Jaroslav Zimmermann

Pavel Molák

Tajemníci MNV: František Podroužek, Jan Frisch, Božena Lešková

Razítko MNV Černá na Šumavě
s podpisem prvního předsedy MNV (1946 – 1948) Jana FIKARA

Razítka: Společný MNV Černá v Pošumaví spolu s Muckovem a Pláničkou + Bližná + Mokrý

VŠEOBECNÝ ÚVOD DO VÝVOJE V OBCI Z HLEDISKA VÝSTAVBY

Z předešlé kapitoly, pojednávající o osidlování obce, bychom si mohli učinit závěry, že vzhledem k poměrně velkému množství řemeslníků, zejména v Černé a Dolní Vltavici, dojde postupně k rozvoji obce na úseku služeb a zajištění potřeb obyvatel. Současně, že se rovněž začne rozvíjet zemědělská činnost malých a středních rolníků, kteří právě na základě přidělu půdy, do naší obce přicházeli. Jenomže situace v období let 1945 až 1950 se postupně podstatně změnila, čímž se změnily i podmínky k uskutečnění původních záměrů nových osídlenců.

Do života obce významně zasáhla výstavba Lipenské přehrady, která přinesla spíše demolice a zánik některých obcí nebo jejich částí. Soukromě hospodářcím rolníkům dala postupně stopku vytýčená linie kolektivizace zemědělství. Jisté problémy způsobilo i vytvoření hraničního a zakázaného pásma.

VÝSTAVBA LIPENSKÉ PŘEHRADNÍ NÁDRŽE

Výstavba Lipenské přehrady měla vliv na vysídlení obce a postupnou demolici obce a osad, čímž se změnil i celkový vzhled obce a celé krajiny. Výstavba byla zahájena v roce 1949 a ukončena v roce 1959. Vody Vltavy zatopily oblast o délce 40 km a šířce 12 km. Vybudování vodní nádrže si vyžádalo přeložení silnice, železničních tratí, výstavbu nových vesnic za ty zatopené, ať již zcela nebo částečně. Bylo nutno přerušit těžbu tuhy a vybudovat nové těžební pole u Bližné, zaniklo velké rašeliníště v prostoru podél Vltavy, bylo nutno vykácet a vytěžit několik stovek hektarů lesa. Byly zrušeny hřbitovy v Černé a v Dolní Vltavici, přičemž obec Dolní Vltavice byla postižena nejvíce, zejména z hlediska některých cenných církevních

a kulturních hodnot (obr.). Dále zanikla obec Kyselov, různé další samoty v obvodu, částečně byla demolována i samotná Černá, i když hlavní jádro zůstalo zachováno. Obce Bližnou, Mokrou, Muckov a Pláničku zátopa nepostihla.

Kolem roku 1955 začíná demolice objektů v katastru obce. Jedná se o budovy nejenom v souvislosti s výstavbou Lipenské přehrady, ale demolice probíhá u budov, které

nejsou využívány pro zemědělskou nebo jinou činnost a v dalším období především o objekty v blízkosti státní hranice.

Demolice postihly i hospodářské objekty u jednotlivých domů, aby byla zajištěna postupná úprava obce. Na mnoha místech po demolovaných domech byly pak v 60. a 70. létech postaveny nové domy. Při demolcích zanikly některé celé osady i samoty jako Hubenov, Slavkovice, Lhota, Vyžbohy a další. Podle údajů z kronik zaniklo nebo bylo částečně demolováno celkem 14 obcí v katastru obce Černá v Pošumaví, kde v roce 1930 žilo 2 107 obyvatel.

HISTORIE VÝVOJE ZEMĚDĚLSTVÍ – JEDNOTNÉ ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO (JZD)

JEDNOTLIVÉ OBCE BYLY PŘEVÁŽNĚ ZEMĚDĚLSKÉHO CHARAKTERU. VEŠKERÁ ČINNOST MNV PO ROCE 1949 BYLA ZAMĚŘENA NA ZEMĚDĚLSTVÍ, KTERÉ TEHDY TVOŘILI JEŠTĚ SOUKROMNÍ ZEMĚDĚLCI, SOUČASNĚ VZNIKALA JZD A STÁTNÍ STATEK. VĚTŠINA PRÁCESCHOPNÉHO OBYVATELSTVA PRACOVALA V ZEMĚDĚLSTVÍ. PROTO JE I TOMUTO ODVĚTVÍ VĚNOVÁNA ŠIRŠÍ POZORNOST HNED NA ÚVOD TĚTO KAPITOLY.

23.února 1949 byl přijat zákon o zemědělském družstevnictví, čímž začala postupná likvidace soukromých zemědělců a zakládání Jednotných zemědělských družstev / JZD/. Pro naprostou většinu rolníků na vesnici to byl ohromný zásah do jejich života i do

vesnických vztahů. Po odsunutém německém obyvatelstvu, přicházeli s vidinou vlastní půdy, na základě přidělu, dosídlenci, kteří měli chuť a snahu hospodařit, i když někteří sedláky nebyli a onen potřebný vztah k půdě v nich nebyl zakotven. Hospodaření jim moc nešlo a tak nebylo divu, že podlehli slibům a nechali se přesvědčit o prospěšnosti společného hospodaření. Bylo však mnoho těch, kteří se vehementně vzpírali, hospodařili tak dlouho, dokud to jen pro ně bylo únosné. Dlouho se to však vydržet nedalo, stát jim určoval tzv. dodávkovou povinnost, kterou nakonec jen stěží byli schopni plnit. Na základě jejich dodávek pak stát přiděloval jednotlivým občanům potraviny na tzv. přidělový systém. Ten se však na zemědělce nevztahoval, na přiděl dostávali pouze cukr a to jen tehdy, pokud splnili předepsané dodávky. Postupně tak nakonec všichni do JZD vstoupili, někteří zase po čase vystoupili a pokud se neodstěhovali jinam, stejně se nakonec zase stali členy družstva. Začátky hospodaření však podle toho vypadaly.

V Černé v Pošumaví vzniklo JZD již v roce 1949. Zakládajícími členy JZD v Černé byli občané Josef Bláha, Antonín Rosický, Josef Záškoda, Jan Rizák a další. Předsedou byl zvolen Antonín Rosický, po něm tuto funkci převzal Karel Novák z čp.3 a dlouhou dobu pak družstvo vedl Josef Bláha z čp. 21. Vzniklé družstvo bylo tzv. I. typu, po žních v r. 1949 se přešlo na II. typ a v prosinci 1956 na III. typ. V té době družstvo obhospodařovalo celkem 176 ha zemědělské půdy, z toho 52 ha luk, 45 ha pastvin, 5 ha zahrad a 74 ha polí. Celkem JZD chovalo 65 ks skotu, z toho 32 ks krav, 72 ks prasat, 10 ks prasnic, 6 ks koní a dále 105 ks slepic a 16 rojů včel.

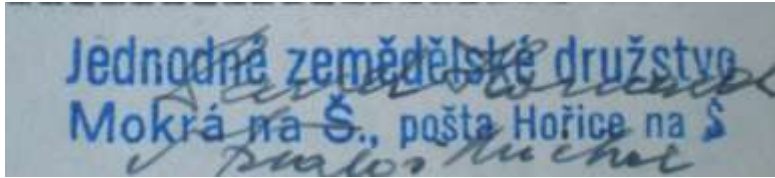
Na fotografiích - studený odchov telat, tzv. Steimanovy boudy byly za čp.15, dále odchov prasat a odchov býčků

Pokud se týče práce JZD v Černé, docházelo během jeho existence k nedostatkům jak organizačního, tak i ekonomického rázu, což se odráželo v hospodářských výsledcích. Byl zde rovněž nedostatek pracovních sil, část členů se odstěhovala do vnitrozemí. Někteří členové své členství zrušili a začali hospodařit soukromě, ale i oni byli nakonec nuceni začlenit se postupně do ČSSS, kam bylo družstvo jako celek převedeno v roce 1960.

Ustavení Jednotného zemědělského družstva v Mokré/ používán název v Mokré na Šumavě/ bylo schváleno Okresní družstevní radou v Českém Krumlově dne 3. ledna 1950.

Družstvo vzniklo přetvořením ze Zemědělského strojního družstva v Mokrém. Do společenstevního rejstříku byl zápis družstva proveden 6. 5. 1950. JZD mělo 27 členů a prvním předsedou byl Pavel Horňáček.

V roce 1958 mělo družstvo celkově 31 členů, jeden kravín na 49 ks, drůbežárnu na 500 ks a silážní jámy. Počet hospodářského zvířectva byl : 139 ks hovězího dobytka, z toho 52 dojnic, 66 ks vepřového, z toho 10 prasnic, 31 ks ovcí, 124 ks slepic, 380 ks kuřat a 5 koní (z toho 3 klisny). JZD obdělávalo 222 ha zemědělské půdy, z toho 126 ha orné, hlavní směr byl v produkci objemných krmiv a zajištění vlastních osiv,

zejména jetelů.

Na členské schůzi dne 30. listopadu 1959 bylo jednáno o sloučení obou JZD, které pak od 1. ledna 1960 společně hospodařilo pod názvem JZD Šumava až do 31. srpna 1960, a od 1. září bylo začleněno do Státního statku, n. p. Černá v Pošumaví.

JZD v Muckově bylo založeno již v roce 1949.

Začátky hospodaření JZD v Muckově nejprve osvěžíme vzpomínkou účastníka a člena JZD Františka Novotného(nar. 1919), kterou mi poskytl v roce 1985.

„V roce 1949 vzniklo v Muckově Jednotné zemědělské družstvo. Při zakládání se nám moc do družstva nechtělo, vždyť jsme se pomalu začínali stavět na nohy a tak vznikalo plno hádek a svárů. Dost jsem se narozčiloval, ale nakonec jsem musel uznat, že už na to sám nestačím. Žena už mi odešla a já měl na starosti 3 koně, 8 krav, 2 prasnice, 8 velkých prasat a spoustu drůbeže. A tak se nakonec JZD založilo a ozimy jsme již seli společně. Strojní traktorová stanice z Mokrém nám však dost pomohla. Přesto nám to moc nešlo, byli jsme zvyklí na svoje, každý zde byl z jiného koutu republiky a najednou máme dělat dohromady. A tak se to všelijak šidilo, kradlo se, jen aby měl každý co nejvíce pro sebe. Založili jsme společnou drůbežárnu, každý musel dát ze svého 5 slepic, ale slepice postupně mizely, vejce mizela, krmení mizelo, vagon kukuřice určený pro prasečák rovněž zmizel. Prostě nebylo to k tomu.

Předsedu družstva zde dělal Lang, agronoma Štefan Řezníček a já jsem dělal zootechnika. Vydrželo to jen dva roky a pak nutně muselo dojít ke krachu. Nastalo vyšetřování a nakonec došlo k trestním sankcím. Lang a Řezníček byli zavřeni a potom vystěhováni na Olšov. Já jsem dostal podmínku. V práci jsme však museli pokračovat, předsedu JZD dělal Mahr a zdálo se,

že se situace začíná zlepšovat. Dokonce jsme postupně dobírali i poměrně slušné peníze“.

V zápise ze dne 11. dubna 1951 se dozvíme, že členů JZD je v té době celkem 19 a že do JZD ke společnému ustájení odevzdali téměř veškerý

dobytek. Pro sebe si ponechali 15 krav celkem. Ustájeno tak bylo 151 kusů, z toho 53 krav, z nich 25 kusů březích, dále 53 kusů jalovic, z nich bylo 9 kusů březích. Dále bylo převzato a ustájeno 37 kusů býků a volků.

Za JZD je podepsán Josef Lang a za MNV Rudolf Mahr. K 31. 12. 1953 přestalo JZD Muckov vyvíjet svou činnost a bylo začleněno do Statku Černá v Pošumaví.

V Bližné, kde vzniklo JZD v roce 1950 a to hned II. typu, byl předsedou zvolen Václav Růžička ml. Ovšem po jednorozční existenci toto JZD zaniklo. Část členů přešla k Československým státním statkům v Dolní Vltavici, šest rodin hospodařilo jako soukromníci až do roku 1956, kdy se připojili k státnímu statku.

V Pláničce bylo počátkem 50.let založeno družstvo II. typu, přičemž do společného obhospodařování bylo přežato celkem 7 ha orné půdy po vysídlených usedlostech, což byl majetek NPF / Národního pozemkového fondu/. Na tuto výměru byl podle plánu ONV Český Krumlov naset len. Vzhledem k tomu, že družstvo mělo tak nízkou členskou základnu, že ani tuto výměru nebylo schopno obdělat, zadalo veškerou práci STS Mokrý a za práci bylo zapláceno z debetního účtu OSAZ v Českém Krumlově. Z tohoto účtu byla rovněž zakoupena semena a hnojiva. Při sklizni byly ovšem tak nízké výnosy, že veškeré vynaložené náklady neuhradily a tak vznikl neuhrazený zůstatek 13 850 Kčs. Na členech družstva však nemohl být vymáhán, jelikož pracovali na půdě, která jim byla přidělena. JZD tak bylo po roce zrušeno, neboť většina zemědělců vysídli na Slovensko a tak bylo družstvo delimitováno do Státního statku.

HISTORIE VÝVOJE ZEMĚDĚLSTVÍ – STÁTNÍ STATKY

Vedle Jednotných zemědělských družstev začaly především v horských pohraničních oblastech vznikat Státní statky. Po odsunu Němců zde byla spousta neobdělávané půdy, vzniklo mnoho neosídlených oblastí, kde se půda nepřidělovala, ale bylo nutno jí obdělat. Půdu zde přebíral Národní pozemkový fond, který se v roce 1949 přetváří na Státní statek. Taková byla i situace v oblasti Černé v Pošumaví, nejprve konkrétně v Dolní Vltavici. Do působnosti statku patřily pozemky, zemědělské budovy a inventář v katastru nejen obce Dolní Vltavice, ale i Kyselova, Pestřice a Valtrova. Hlavní sídlo, stáje a celé středisko bylo několik let v Kyselově v č. p. 2, hned za mostem, kde dříve býval hostinec, hospodářství a pila. Ředitelem statku byl Jaroslav Kubík, pak se však ředitelství přestěhovalo do Frymburku a statek ve Vltavici se sídlem v Kyselově, připadl pod ředitelství Statku Český Krumlov.

K 1. lednu 1951 vzniká Státní statek Černá a to delimitací částí statků Želnavá, Světlík, Frymburk a Český Krumlov. Statek je rozčleněn na provozní jednotky Dolní Vltavice, Valtrov, Zvonková, Olšov, Jestřábí, Kovářov, Blatná a Světlík.

V roce 1953 se do statku začleňuje JZD Muckov, dále celá obec Bližná a osady Plánička, Žlábek a Jelm. Další delimitací je v roce 1956 převzato JZD Bližší Lhota a půda bez hospodářů

v oblasti obce Malšín. V roce 1957 přebírá Statek Černá JZD Frymburk a provozovnu Slupečná. Valtrov, Zvonková a Další Lhota jsou pak v souvislosti se vznikem vodního díla Lipno předány Pastvinářskému družstvu.

V roce 1959 je Statek Černá rozdělen na oddělení Bližná, Muckov, Milná, Frymburk a Světlík, k Bližné patřila farma Olšov a k Frymburku farmy Blatná a Slupečná. **Na obr. budova ředitelství statků od počátku až do roku 1976.**

K 1. lednu 1960 dochází k další delimitaci na okrese Český Krumlov, Statek Černá byl zrušen a majetek rozdělen do tří nově vzniklých statků, kde jedním z nich byl i Státní statek Černá v Pošumaví s hospodářstvími Bližná, Muckov, Olšov, Slavkov a Šebanov. V září toho roku přešlo pod Statek i JZD Šumava se sídlem v Černé a farmy Černá a Mokrá. K 1. říjnu 1962 bylo převzato JZD Hraničář se sídlem v Horní Plané a farmy Horní Planá, Hodňov a Hůrka.

K další delimitaci došlo k 1. lednu 1964, kdy hospodářství Slavkov a Šebanov se staly součástí nově vzniklého Statku Kájov a do Statku Černá bylo zařazeno hospodářství Zvonková a v dalších létech pak i Bližší a Další Lhota od Pastvinářského sdružení.

K 1. lednu 1966 bylo do Statku začleněno JZD Pernek a od 1. ledna 1971, kdy vznikl Oborový podnik Státní statky Šumava se sídlem v Českém Krumlově se statek Černá v Pošumaví stal Odštěpným závodem 01 Oborového podniku.

Na obr. dlouholetý ředitel statku Ing. Jaromír Petřík.

Hlavní funkcionáři v letech 1971 – 1976 – ředitel statku Václav Soustružník, hlavní ekonom Alois Kopeček, hlavní mechanizátor Bohuslav Švarc a náměstek ředitele a hlavní agronom Jaroslav Leška.

Největší reorganizace vzniká k 1. lednu 1976, kdy byl v rámci delimitace a slučování ve větší celky Odštěpný závod 01 Černá v Pošumaví sloučen s Odštěpným závodem Frymburk, kde bylo vytvořeno sídlo a ředitelství nově vzniklého odštěpného závodu 02 Frymburk. Celý odštěpný závod se pak dělil na hospodářství Černá, Frymburk, Horní Planá, Světlík, Zvonková a Pasečná. K různým delimitacím v provozovnách uvnitř OZ 02 Frymburk docházelo pak v různých časových obdobích až do roku 1989. V té době již zanikl Oborový podnik Šumava a

vznikl Agrokombinát Šumava se sídlem v Českém Krumlově a statek ve Frymburku je jedním z odštěpných závodů Agrokombinátu.

Kolektiv traktoristů a opravářů VOJ Černá v roce 1977 – zleva:

Kovář Richard, Daniel, Kortiš Šimon, Dirbák, Vála Pavel, Gažák Štefan, Dub Jan, Zeman Alois, Kaliánko Karel, Richter Jaroslav, Pekárek Rostislav, Pekárek Vladislav a mechanizátor Pekárek Vlastimil

Vlevo - kolektiv pracovníků kravína v Černé – 1979 – popis viz foto

Vpravo - kolektiv ošetřovatelů dojníc v Bližné rok 1977 – zleva Pilcová Miluše, zootechnik Šmakal Josef, Šmakalová Eva, Burdějová, Habdáková Marie, Habdák Julius, Danihelková Ingeborg, Lukašák Josef, Lukašáková Marie, Horečný Stanislav.

Vlevo - Vedoucí kolektivu stáje Mokrý Vincent Pocklan s ošetřovatelkami Veronikou Pocklanovou a Annou Knotkovou. Ve stáji v té době ještě pracoval Jan Motičák a Antonie Motičáková

Vpravo - Rok 1984 – pracovníci Pomocné výroby Černá – zleva Alexandr Roman, Miroslav Štěrba, Jaroslav Richter, Jan Štefek a Pavel Kučírek

Vedoucí provozů statku od r. 1970- Václav Lovětínský(Černá)+František Kokrda(Muckov)+Václav Růžička(Muckov)+ ing.František Záhora(Bližná,Černá)+ Jan Šerban(Muckov,Černá) + Bohuslav Švarc(Černá) + Pavel Wudy(Černá) – v letech 1974 a 1975 byl vedoucím na Černé František Fleischmann(bez foto) – dobové foto archiv kroniky

ORGANIZAČNÍ USPOŘÁDÁNÍ PROVOZŮ V ČERNÉ V POŠUMAVÍ – ROK 1981

Jak již bylo uvedeno, docházelo neustále k různým delimitacím a změnám, odcházeli zaměstnanci i technici a přicházeli jiní. Nelze všechny vyjmenovat, vezměme proto, alespoň pro ilustraci, za základ rok 1981. Tehdy v obci zemědělství zastupovaly: provoz Černá+ provoz Pomocná výroba + provoz Závodní kuchyně.

PROVOZ ČERNÁ – vedoucím provozu byl Jan Šerban; vedoucí agronom Ing. Emil Krol; agronom Miroslav Halada; vedoucí mechanizátor Ing. Jan Machala; vedoucí zootechnik Tomáš Suchánek; zootechnici Marie Kantorová, Marcela Koutná a František Seidenglanz; vedoucí ekonom Eva Válová (Novotná) a účetní Marcela Krátká.

Provoz hospodařil na 1 678 ha zemědělské půdy, průměrný stav skotu byl 950 ks, sklídl 30,21 q obilovin/ ha z plochy 550 ha. Mlékárnam dodal 1 800 160 litrů mléka, celkový počet zaměstnanců na provozu byl 114 a průměrná mzda činila 2 736 Kčs.

PROVOZ POMOCNÁ VÝROBA – vedoucím provozu byl Jan Račák; vedoucí autodopravy Jiřina Němcová; účetní autodopravy Josef Němeček; garážmistr Metoděj Kavan; mistr v dílnách Jiří Moravec; technik přes sušárny Jan Študlar; hlavní ekonom Ing. Magdaléna Machalová; účetní Drahomíra Čunátová; fakturantka Alžběta Černá; hlavní skladník Josef Štěrbá; skladnice Marie Štěrbová a Helena Puritscherová.

Provoz měl celkem 101 pracovníků a průměrná mzda činila 2 814 Kčs. Za náhradní součástky a pneumatiky provoz utratil 1 697 000 Kčs a nafty spotřeboval 217 740 litrů. Je však nutno zdůraznit, že Pomocná výroba byla k dispozici všem ostatním provozům, pro které zabezpečovala všechny potřebné práce i nakoupený materiál.

PROVOZ ZÁVODNÍ KUCHYŇ – měl celkem 21 zaměstnanců, v Černé bylo pouze vedení – vedoucí Josef Bárta + účetní. Průměrná mzda byla 2 750 Kčs, celkem bylo podáno 27 455 jídel (1979).

Čtyřřadý kravín v Černé + kombajnová sklizeň na Plániče + setí obilovin (Jan Dub a Štefan Dirbák)

Část pracovníků autodopravy před technickou prohlídkou + sklizeň objemné píce + kombajnéri statku

HISTORIE SODOVÁRNY (VÝROBNY OVOCNÝCH ŠŤAV – VOŠ)

V roce 1947 došlo ke zrušení pivovaru, který byl v provozu 379 let, pivo se sem dováželo a zde byla pouze stáčírna. Objekt přešel do vlastnictví Národní správy a posléze až do roku 1960 patřil Státnímu statku v Černé v Pošumaví. Z bývalého renesančního zámku a pivovaru pak byla postupnou rekonstrukcí vystavěna Sodovárna.

Od roku 1960 až do roku 1963 byl závod pod vedením Okresního podniku místního hospodářství.

V roce 1962 se přechází na vaření ovocných šťav a materiálem jsou produkty přírodní malina, přírodní borůvky, zahradní jahody, višně, třešně, pomeranč, citron a vinné hybridy. Jako značky se tehdy vyráběly : Šoférka, Rybízová, Pomo, Citro a Šalbeso a vše se dělá samozřejmě ručně.

Od roku 1963 přechází VOŠ pod Jihočeské pekárny Vodňany, přechází se na automatické technologické linky, postupně stále stoupá výroba a tak se zvyšuje počet zaměstnanců, který v té době činí 50 lidí/ po roce 1945 to bylo 15 zaměstnanců/. Začíná též výroba mačkaných jablek, které dodává závod Zelenina. V té době se vyrábí 13 druhů limonád: Askona, Kofola, Citrakola, Arakola, Malina, Citro, Šumavanka, Jugo Oranž, Dia, Soda, Chito, Aratoni a Citron S. V provozovně se též provádělo sušení hub na export a nakládání hub do octa.

Provozovna zásobuje svými výrobky 2/3 okresu Český Krumlov a 1/3 okresu Prachatice, což představuje 640 prodejen. Kromě toho se zde vyrábí limosyrupy, kterými se zásobuje 10 sodovkárenských podniků a kterých se vyrábí přibližně 680 tun ročně.

Od roku 1963, kdy provozovna vyrobila 13 500 hl limonád, se každoročně výroba zvyšovala, takže např. v roce 1980 se již vyrobilo 40 500 hl limonád, 3 705 tun sirupů a 1 141 tun jablečného sucusu. V provozovně v té době pracuje 45 zaměstnanců, v době sezony na dvě směny, přičemž jim ještě vypomáhá 10 – 12 studentů v rámci letní aktivity mládeže, většinou z českokrumlovského Gymnázia.

V roce 1980 došlo k výměně myčky, která byla v provozu od roku 1962, předtím v r. 1978 byl vyměněn plnič na lahve 0,33 l a 0,70 l. V r. 1982 byl přidán další plnič na 0,70 l, čímž odpadla manipulace s plničem na oba dva druhy. Objemově se v této době nejvíce vyrábí Šumavanka v lahvích 0,70 l a Brona v lahvích 0,33l. V lahvích se dále vyrábí Cimo, Pomo, Malina, Citrokola, Kofola a Dia a do 50l sudů pak Kofola, Citrokola a Jablečný. Provozovna má v této době celkem 12 aut, z toho tři rozvážejí sirupy a 9 limonády.

V roce 1983 byl do provozu uveden nový lis, druhý největší v Jihočeském kraji. Je plně automatizovaný a dokáže za hodinu vylisovat 4 tuny ovoce. Jen během zkušební doby vytlačil lis jablečný sok ze 62 vagonů jablek. Sok, čili mateřská jablečná šťáva, se sterilizuje, přidají se esence, voda a cukr, vše se povaří a tím je připraven sirup pro výrobu limonád.

Provoz vyzkoušel dva nové druhy limonád – Granada a Hroznová směs, které mají lepší vlastnosti skladování a tím delší záruční dobu.

V roce 1984 provoz denně vykupuje 5 vagonů jablek, které vzhledem k nedostatku prostoru musí ihned zpracovat. Výlisky z jablek pak zpracují dojnice provozu Černá, Statku Frymburk.

V roce 1985 se zabudovala nová odpadka na sokusy, čímž odpadla dovážka do Strakonice, kde se odpařování provádělo. Kvůli odparce byl pak dán do provozu parní kotel.

V době špiček při výrobě limonád, sirupů a lisování jablek, bývá velká spotřeba vody, proto byl v r. 1987 vybudován nový rezervoár o objemu 130m³ a současně byl proveden rozvod tlakové vody po celé provozovně. V této době také značně poklesla výroba vlastních sirupů, neboť převážná část limosirupů značky Olympus se dovážela z Fruty Brno.

Z vedoucích provozu lze jmenovat Františka Švamberka, Karla Machače a Stanislava Kantora.

HISTORIE TUHOVÝCH DOLŮ

Schwarzenberské tuhové doly byly likvidovány již v letech 1941 – 1942, avšak grafit se těžil ještě těsně před napuštěním Lipenské údolní nádrže v letech 1953 – 1957. S definitivní a konečnou platností byly veškeré pozůstatky po těžbě zlikvidovány v letech 1958 – 1959 a napuštěním Lipenské přehrady.

DOLOVÁNÍ NA BLIŽNÉ

V roce 1952 bylo zahájeno hloubení šachty, později nazvané Stará jáma, která byla spolu s jámou Barbora otevřena v letech 1954 – 1958. Tato dvě díla byla umístěna do středu ložiska, čímž bránila využití surovinových zásob. Proto byla vyhloubena nová jáma Václav, kde začala těžba v roce 1964. Celková hloubka jámy byla 68 m a její dno bylo 37 m pod hladinou lipenské nádrže. Jáma Václav byla spojena s původními jámami a vyhloubena na tři patra přibližně po 22 m.

Celá grafitonosná struktura, nazývaná *blíženská*, byla dlouhá 11 km a jednalo se o ložiskově nejbohatší strukturu, kde se v jediné jámě Václav těžil mikrokrystalický grafit s vysokým obsahem sulfidů.

Grafitová ložiska v dole Bližná byla vždy doprovázena velkým tělesem krystalických vápenců, které je v neznámém rozsahu silně zkrasovatělé a prostoupené četnými krasovými dutinami, vyplněnými vodou a sedimenty. Zkrasovění vápenců způsobilo při těžbě grafitu již od samých počátků značné problémy, především silnými přítoky až náhlými průvaly vod z krasových dutin do důlních děl.

Katastrofální průval spojený se značnými materiálními škodami, kdy za velmi dramatických okolností a jen díky předchozím bezpečnostním opatřením nedošlo ke ztrátám na lidských

životech, zde nastal v roce 1983. Přitom byly odkryty krasové dutiny mimořádné velikosti, které jsou vedle Chýnovské jeskyně u Tábora nejrozměrnějšími jeskynnými prostory v jižních Čechách.

Oficiální název tuhových dolů v Bližné zněl: **Rudné a nerudné doly Příbram, závod Netolice, provoz Bližná**. Dlouholetým vedoucím provozu (od r. 1970) byl František KUBIŠ (vlevo), vedoucím kolektivu pak Josef HLÁVKA.

V Bližné, na dole Václav, pracovalo samozřejmě mnoho dalších horníků, obyvatel naší obce. Důl po celou dobu plnil plánované úkoly tradičně velmi dobře. Proto také hlavní představitelé obdrželi, v té době vysoká hornická vyznamenání. Vysoké vyznamenání obdržel i horník Karel VRBA (dole).

Práce kolektivu v dole byla přesně vypočítaným koloběhem celodenní směny. Ráno odvézt hromadu od včerejšího odstřelu, potom položit kolejnice, prodloužit větrací a vodovodní potrubí, navrtat čelo chodby, vsunout trhavinu a odstřelit. Dole pod zemí je práce velmi namáhavá, pracuje se pod dvou a pro nějaké lenošení a odbývání práce zde není místo. V hloubce 30 m pod zemí je teplota kolem 9°C a během roku se příliš nemění.

Kolektiv měl však i jiné úkoly, především v rámci obce. Pomáhal při výstavbě Mateřské školy, při jarním úklidu v obci i na šachtě, sbíral železný šrot a podobně. Již tradicí se staly vánoční nadílky a program pro děti u příležitosti Dětského dne a Dne horníků.

Těžní věž dolu Bližná + horník Karel Vrba v podzemí

Pohled na druhé a třetí patro + pumpárna + strojovna

SILNICE, N.P. PRACHATICE – LOM BLIŽNÁ

V povrchovém lomu se těží kámen vápencového charakteru, který se drtí na tři frakce a to makadam, šterk a šterkodrt. Dlouholetým vedoucím lomu byl Juraj ZAWADSKI a přibližně z 12 zaměstnanců jich byla většina z obce.

Od srpna roku 1983 byl vedoucím ustanoven Stanislav ZÁMEČNÍK, bytem v Hůrce. Materiál, který lom produkuje je převážně určen, jednak na stavební akce závodu a dále na úpravy a výstavbu komunikací. Uskutečňuje se též drobný prodej organizacím i jednotlivcům.

Vzhledem k tomu, že závod se neustále rozšiřuje a v těžbě se pokračuje i po roce 1990, bude další stav uveden v dalším oddíle publikace.

STÁTNÍ LESY VYŠŠÍ BROD – LESNÍ SPRÁVA FRYMBURK

Vedení Lesní správy je ve Frymburku, ale řada našich občanů pracuje v lesích nejen v katastru naší obce. Přitom již řadu let dosahují velmi dobrých výsledků jak v těžbě, tak v přibližování dřeva, jako např. manželé Božena a Vít Markovi, Rizák Jan, Gusta Musil ml. a jiní. Lesy v obvodu naší obce mají na starosti lesníci z Pláničky – Bárta Antonín, Temjak Štefan a Doležal Dobroslav.

Lesy v prostoru za Muckovem a Mokrou obhospodařují Státní lesy Český Krumlov a část od Mokré směrem k Ořechovce a Květušínu spadá pod Vojenské lesy a statky Horní Planá. **Na obr. Vít Marek.**

OKRESNÍ SPRÁVA SILNIC – PŘÍVOZ DOLNÍ VLTAVICE

Převoz v Dolní Vltavici je z třech převozů přes Lipenskou přehradu (Horní Planá a Frymburk), nejdelší – přibližně 1 600 m na druhou stranu na břeh Kyselova.

Převoznictví má již několik let na starosti Otta Šoka, s nímž tvoří kolektiv jeho manželka Věra Šoková, dále Bigas Jan, Valíček Karel a od roku 1983 Cířhan Vlastimil.

Převoz slouží pouze pro potřeby lesáků, zemědělců a vojáků. Soukromé osoby, čímž mám na mysli rekreatanty a turisty, se na druhou stranu nepřevážejí. Tam je totiž již hraniční pásmo a tudíž vstup bez řádné propustky není dovolen.

Osobní loď využívají převážně příslušníci PS útvaru Kyselov.

Dobové foto z let 1964-1966 – převozníci Ota Šoka + Bigas a Fiala (z webu Vojensko)

V březnu 1983 dovezli řidiči ČSAD Plzeň do osady Dolní Vltavice speciálními automobily zn. Faun, nový 22 m dlouhý převoznický prám. Byl vyroben v loděnicích v Ústí n/ Labem. Prám byl slavnostně pokřtěn jménem Hraničář. V té době sloužil pouze lesákům a pracovníkům státního statku.

Převoz v Dolní Vltavice zaznamenal po roce 1990 výrazné zlepšení a zmodernizování.

STÁTNI RYBÁŘSTVÍ HLUBOKÁ – PSTRUHAŘSTVÍ ČERNÁ

Provoz začal svou činnost v roce 1958 a prvním vedoucím byl Dufek a zaměstnanci Vrzal, Bandura, Vácha a Kořánek. V dalších létech se počet zaměstnanců rozrůstá, buduje se štičí líheň, náhony, udírna a pět pstruhových rybníčků.

V roce 1964 se provoz dělí na hospodářství Horní Planá, Hůrka, Frymburk a Tichá. Pokračuje se ve výstavbě pstruhařství, kterou vede Kolowrat (hrabě). V dalším roce je vedoucím oddělení Antonín Voldán, buduje se velká sádka v Hůrce a rozšiřuje líheň v Černé. V roce 1968 se poprvé mluví o klecovém odchovu pstruhů, s čímž se začíná v roce 1972 ve Frymburku.

V roce 1976 je ustanoven vedoucím Jaroslav NEDVĚD, na úseku Frymburk na klecích pracovali – Rozvald, Potměšil ml., Pintr, Kožíšek a Orlovič.

V líhni Černá pracovali - Kaprál a Zášková

V líhni Hůrka - Kubec

Na úseku dopravy - Vrzal a Horych

Na stavebním - Madej, Madejová a Maruška

Pstruzi se nyní pěstují ve 160 sítěných klecích, vylovení pstruzi putují do krumlovských a českobudějovických restaurací, do prodejen Prachatice, Vimperk, Volary i do našeho hlavního města. Putují rovněž na export do Rakouska a NSR.

V roce 1978 bylo v Černé natřeno a vykuleno zatím v historii největší množství pstruha duhového.

Zleva : Jaroslav Nedvěd, Milan Kubec, Emilie Zášková

VÝSTAVBA A BUDOVÁNÍ OBCE V HLAVNÍCH RYSECH- PODLE DESETILETÍ

LÉTA 1960 - 1970

- Byla postavena budova čp. 36 – tzv. Svobodárna pro potřebu Rudných dolů Bližná
- V obci začíná výstavba domů a to v Černé devítibytovky s popisnými čísly 4, 9, 17, 19, 25 a 27 a na Bližné čp.1 a 2.
- V Černé byla postavena nová samoobsluha potravin
- Prováděla se přestavba Základní školy a prostoru v domě čp.40 pro potřeby nejenom školy, ale i jeslové třídy.
- Probíhala adaptace objektu bývalé fary na Mateřskou školu a školní jídelnu
- Byla zahájena činnost na převozu přes přehradu v Dolní Vltavici
- Bylo zřízeno Letní kino.
- Začalo se budovat hřiště na kopanou za ubytovnou

- Obec začala s adaptací pohostinství v budově čp.29, kde se vytvořilo Agitační středisko a prostory pro Místní lidovou knihovnu.
- Byla dokončena výstavba veřejného osvětlení a prováděla se generální oprava místního rozhlasu.
- Při MNV byly zřízeny provozovny krejčovství a zasklívací služba, knihařství a kovodílna
- V roce 1969 se dokončila výstavba vodovodu v Dolní Vltavici a zahájila se výstavba vodovodu v Bližné a Mokré.

Výstavba hřiště na kopanou v roce 1966 + před adaptací budovy pohostinství

LÉTA 1971 - 1980

- Vystavěl se obchod na Bližné v rámci „akce Z“ za 1 080 000 Kčs
- Postaveny garáže MNV za 480 000 Kčs
- V roce 1973 byla dokončena výstavba pošty v obci
- V roce 1972 byla dokončena výstavba obchodu v Bližné
- V roce 1971 byla zahájena výstavba zařízení pro pitnou vodu v prostoru Slavkovice a vodovod do Černé v Pošumaví.
- Bylo vybudováno veřejné osvětlení v osadě Muckov
- Byla dokončena elektrifikace rekreační osady Dolní Vltavice, do správy MNV bylo převzato zařízení Letního kina a do majetku MNV převzaty objekty čp.59 a 60.
- Bylo zajištěno přemostění potoka a vybudována lávka pro pěší
- Kamenná socha sv.Jana Nepomuckého byla přemístěna od potoka ke kostelu
- V roce 1978 došlo v LK k obnově zastaralého systému vybavení, především opěradly, novými sedadly a novým promítacím plátnem. V kině je 735 sedadel.
- Byly postaveny nové autobusové čekárny v Černé, v horní i dolní Pláničce, v Dolní Vltavici a Bližné

Původní autobusová čekárna naproti faře + nově postavená pošta + začíná se s výstavbou Mateřské školy

LÉTA 1981 - 1990

Největší akcí tohoto období byla výstavba **Mateřské školy**, která byla dokončena v akci „Z“ a 9.12.1983 byla zkolaudována. Za celé období výstavby od roku 1980 bylo odpracováno na výstavbě MŠ celkem 20 879 brigádnických hodin zdarma, z toho občané odpracovali 8 874 hodin a složky NF 12 005 brigádnických hodin.

Celý komplex tvoří tři budovy – kotelna s transformační stanicí, hospodářský blok a objekt s hernami a ložnicemi. Do dvou oddělení MŠ bude docházet 55 dětí od 2 do 6 let. Kromě toho je zde zvláštní jídelna, ve které se bude stravovat i 60 dětí ze Základní školy.

Celkový náklad na stavbu činil 3 778 tis Kčs, cena vnitřního vybavení činí 325 tis. Kčs.

Fotografie z výstavby Mateřské školy v Černé v letech 1980 – 1983 (prvních 5 foto Jan Frisch)

ROZVOJ CESTOVNÍHO RUCHU V OBCI

Obec, převážně zemědělského charakteru s částečně rozvinutým průmyslem, začala v polovině 60. let minulého století stále více rozvíjet cestovní ruch a služby pro vlastní občany i turisty. Vše začalo 1.ledna 1967, kdy MNV převzal od Komunálních služeb Kaplice prostory podél jezera ve směru od křižovatky k osadě Jestřábí. Začal se připravovat projekt na výstavbu tábořiště a postupně vznikla tři tábořiště, která byla dokončena a modernizována v roce 1974. Předtím v roce 1971 začala výstavba tábořiště, později kempu na Olšině.

Současně se začala využívat ubytovna MNV, kde byla kapacita v devíti pokojích celkem 34 lůžek.

V dalším období let 1980 – 1981 byl na tábořišti Jestřábí I. vybudován nový rozvod pitné vody, osvětlení a čerpací stanice, na tábořišti Olšina byl dokončen rozvod pitné vody, postavena recepce, osvětlení, zahájena stavba společenské místnosti a dvou kuchyní a do provozu byl uveden kiosek s potravinami. Na veřejném tábořišti Jestřábí II. byl postaven kiosek.

Jelikož není možno postihnout všechny změny a událostí během jednotlivých let, uvádím pro názornost vždy několik základních informací - **rok 1985.**

Veřejné tábořiště Jestřábí I.

Tábořiště navštívilo během sezony celkem 5 700 turistů, z toho bylo 912 cizinců. Průměrná doba pobytu byl jeden týden. Na tábořišti pracovali dva zaměstnanci, tržba činila 147 115 Kčs, v roce 1984 byla tržba 148 987 Kčs. Kapacita tábořiště je sto stanových míst.

Správce tábořiště byl důchodce Josef Ouředník, bytem České Budějovice.

Veřejné tábořiště Jestřábí II.

Tábořiště má kapacitu 200 stanových míst, vystřídalo se zde 5 200 lidí, z toho 1980 cizinců, průměrná doba pobytu byla 10 dní. Rovněž zde byli dva zaměstnanci, tržba činila 280 216 Kčs a v roce 1984 254 815 Kčs. Jako správci zde byli manželé Josef a Marie Štěřbovi.

Veřejné tábořiště Jestřábí III.

Tábořiště má kapacitu 70 stanových míst, vystřídalo se zde 1 250 lidí, z toho 235 cizinců. Průměrná doba pobytu byl jeden týden. Pracovali zde dva zaměstnanci, tržba činila 75 276 Kčs a v roce 1984 to bylo 63 239 Kčs. Správce tábořiště byl Richard Kovář.

Autokemp v Olšinách

Má kapacitu 270 stanových míst, zde se vystřídalo celkem 8 000 lidí, z toho 3 420 cizinců. Průměrná doba pobytu byla 10 dnů. Na autokempu pracovali čtyři zaměstnanci, tržba činila 381 000 Kčs. Správce byla Helga Pártlová.

Ubytovna MNV

Ubytovna má kapacitu 38 lůžkových míst, zde se vystřídalo 400 rekreatantů. Tržba činila 36 672 Kčs a správcovou ubytovny byla Eva Šmahelová.

Na Jestřábí v roce 1957, když ještě nebylo vlevo Tábořiště Jestřábí III. + Pod panelkou 1970

Z výstavby autokempu V Olšinách z počátku sedmdesátých let

PROVOZOVNY SLUŽEB V OBCI

Jako prvopočátek rozvoje služeb lze považovat rok 1967 (viz kapitola Rozvoj cestovního ruchu). Od tohoto data patřily veškeré služby v obci provozované pod správu Místního národního výboru (MNV), řízené tajemníkem Janem Frischem a to až do roku 1978. Již předtím však byly v obci provozovny:

- zasklívací služby na čp.10 – zajišťoval Václav Švehla
- kadeřnictví a holičství v objektu čp.59 – Růžena Pešková
- knihařství a vazby knih – Jan Hadraba
- doprava- vozy Garant,IFA, Avia a Š-1203, která zajišťovala svoz dětí z osad do MŠ
- technické služby – dva kukavozy pro svoz tuhých odpadů pro celou Lipenskou oblast + fekální vůz
- součástí byla i LTS (Letní turistická sezona) spolu s ubytovnou MNV – Šincl Josef a Eva Šmahelová

Od roku 1978 vznikly samostatné Služby MNV, vedoucím se stal Zdeněk Bína a hospodářkou Monika Záhorová, která přešla z útvaru MNV, kde od roku 1973 měla na starosti účetnictví a hospodaření MNV i služeb. Služby i nadále zajišťovaly rozvoj cestovního ruchu na jednotlivých tábořištích, včetně Letního kina a postupně se rozšiřovala i síť jednotlivých provozoven zajišťujících služby pro občany. Rozšiřuje se vozový park služeb, staví se garáže a dílna. V letech 1981- 1984 se ve funkci vedoucího služeb střídají Jiří Uhlíř, Petr Kreps a Josef Malý, v roce 1983 umírá referent cestovního ruchu Josef Šincl. MNV v té době zaměstnává 25 osob a v sezoně dalších 17 osob v zařízeních cestovního ruchu a Letního kina.

K provozovnám výše uvedeným (rok 1978) přibývá – truhlářství (Václav Švehla) – kovodílna (Pavel Vála a Eduard Nikodým) – 2x týdně dovoz plynu pro plynárny a obyvatelstvo – zednické práce, malířství a půjčovna loděk.V roce 1987 byl řízením služeb pověřen Vladimír Marek, provozovny truhlářství a knihařství jsou uzavřeny(důchodový věk).

Ještě v roce 1989 poskytovalo služby v obci celkem 10 provozoven, vedoucím služeb byl Jan Rulíšek, hospodářkou a účetní nadále Monika Záhorová.V provozovně sklenářství pracoval bývalý tajemník MNV Jan Frisch.V tomto roce však všechny provozovny, kromě dopravy, byly ztrátové.

Na prvním snímku Václav Švehla, který zajišťoval řadu prací v provozovnách truhlářství a sklenářství a pomáhal při výstavbách – Kemp v Olšínách (viz) + Mateřská škola a další. Na druhém snímku Josef Šincl, dlouholetý referent cestovního ruchu.

Ve výše popsaném období pracovali v oblasti Služeb MNV i další zaměstnanci – Miluše Manoušková, Růžena Vítková, Jiří Salzer, Ingrid Cirhanová a Ludvík Měrka.

Rok 1990 (dále v publikaci) znamenal přípravu na tzv. „malou privatizaci“ právě těchto provozoven služeb.

ŠKOLSTVÍ V OBCI – OBECNÁ → NÁRODNÍ → ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Na území naší obce bylo šest německých škol a tak **obnova českých škol po roce 1945** byla v jednotlivých – tehdy ještě obcích – rozdílná.

V samotné Černé na Šumavě se vyučování zahájilo hned 2.září 1945, do školy začalo chodit osm žáků a řídící učitelkou byla Božena Vobrová. Jako druhá byla 1. října 1945 otevřena Obecná škola v Dolní Vltavici, kterou začalo navštěvovat deset dětí prvních českých dosídlenců. Prvním řídícím učitelem byl Miroslav Sobotka, kterého po třech letech vystřídala Zdeňka Svobodová a po roce Antonín Bulán a posléze František Nejedlý. Vyučování v Mokré začalo 2. září 1947 a první vyučující pověřenou řízením Obecné školy byla Zdeňka Hůlková, po ní pak následoval Karel Tržil a jako další byl Jaroslav Cipín.

K 1. září 1948 byla znovuobnovena jednotřídní Obecná škola v Bednářích. Tam bylo zapsáno celkem 21 žáků, nakonec jich však nastoupilo pouze třináct, protože zbylí byli přeřazeni do Černé. Ředitelem školy byl ustanoven Jan Zajíček.

V obci Plánička začalo vyučování dnem 21. září 1952, do té doby docházely děti do Černé, ale na žádost všech obyvatel Pláničky, byla zřízena škola i zde. První řídící učitelkou, tehdy již Národní školy, byla Bohuslava Brunová. Jako poslední byla zřízena škola v obci Bližná, kde bylo pravidelné vyučování zahájeno 19. února 1958. Vzhledem k blízkému se konci školy v Dolní Vltavici bylo zavedeno střídavé vyučování. Znamenalo to, že dopoledne se vyučovalo v Bližné a odpoledne na Dolní Vltavici. Ředitelem školy byl ustanoven Karel Havlíček, po něm pak převzala řízení školy Ludmila Pomejová. Stav žáků na Bližné byl v prvním školním roce celkem 31.

Razítka škol v obvodu naší obce – nejprve byla Obecná škola, pak Národní škola – archiv kroniky

Ředitel František Nejedlý se svými žáky v Dolní Vltavici + ředitelka Marie Filípková s žáky v Bednářích
+ředitelka Marie Vrchotová s žáky v Bližné+ ředitelka Růžena Troupová s žáky v Pláničce

Školy v jednotlivých obcích – dnešních osadách – čekal postupný zánik, jednak kvůli výstavbě Lipenské nádrže, ale i dalšímu soustředování většiny aktivit do střediskové obce Černá v Pošumaví a tím i zánik orgánů MNV a vytvoření jednoho společného. Ve školách se střídal pedagogický sbor, většina škol bylo jednotřídních. Podle dostupných záznamů zanikla škola v Dolní Vltavici k 30.6. 1958, na Pláničce školním rokem 1958/59, škola v Mokré ve školním roce 1959/60, na Bližné ve školním roce 1961/62 a v Bednářích rokem 1965/66.

V samotné Černé škola pokračovala nadále a v období ještě před sloučením byl výraznou osobností Václav Nouza, který nastoupil jako ředitel 3.září 1951 a působil na škole do srpna 1961. Škola byla většinou dvoutřídní, od školního roku 1960/61 trojtřídní. V tomto školním roce chodilo do školy 83 žáků.

Václav Nouza (na obr. s žáky Miroslavem Štumpfem, Josefem Rozboudem a Františkem Vačkářem) byl vedle učitelování i hybnou pákou ochotnického divadla v Černé. Vybral hry, režíroval, zajišťoval jejich produkci v obci i na zájezdech. Měl na starosti celé kulturní dění v obci (viz dále).

Školní rok 1961/62 zahájil již nový ředitel školy Jaroslav Zimmermann. Do školy tehdy nastoupilo 105 žáků a tak byla vytvořena čtyřtřídní. V dalším školním roce je ve škole již 112 žáků ve všech pěti třídách. Je vytvořena školní družina, vychovatelkou je Marie Benediktová, ve vedení SRPŠ Josef Špilínek. Ředitel školy Jaroslav Zimmermann je v červnu 1964 zvolen předsedou MNV. Na školách krumlovského okresu byla provedena prověrka znalostí a vědomostí žáků, škola v Černé se umístila na druhém

místě za Holubovem. V roce 1965 byla dokončena adaptace odborné učebny a polytechnické dílny na škole.

V dalších letech se rovněž mění pedagogický sbor – přejdeme rovnou do roku 1981, kdy je škola čtyřtřídní, kromě ředitele vyučuje Bohumíra Smolenová, Milan Strejc a Věra Daňová, později Marie Ziegelbauerová. Pátý post. ročník absolvují žáci v Hořicích a v Horní Plané.

V roce 1988 zemřel Jaroslav Zimmermann, ředitelem se stal Milan Strejc, který je v obci i dlouholetým předsedou Osvětové besedy.

Jaroslav Zimmermann se svými žáky + Bohumíra Smolenová s třídou + Milan Strejc – archiv kroniky

Nezbytnou součástí školního života minulé doby byli pionýři, oslavy při různých příležitostech, což většinou zajišťovali učitelé- na prostředním foto vpravo učitelka Alena Vlasáková – archiv kroniky

Mateřská škola

V roce 1949 byla otevřena MŠ, tehdy umístěna v budově Základní školy a zapsáno bylo 14 dětí. V roce 1952 nastupuje a od 1.9.1953 se stává ředitelkou Věra Mojžíšová, provdaná Kopečková. Stav dětí se postupně zvyšuje, střídají se i pěstounky a později i učitelky. Během působení Věry Kopečkové ve funkci ředitelky, od roku 1953 do roku 1984, se vystřídalo v MŠ celkem 22 učitelek a pěstounek.

Již v roce 1949, po otevření MŠ, byla otevřena též školní stravovna. Podle záznamů z roku 1953 platily děti za stravu 50 Kčs měsíčně.

Mateřská škola byla během let umístěna nejvíce v budově bývalé fary, jeslová třída pak na čp.40, bývalé poště. V roce 1981 je do MŠ zapsáno 25 dětí a do Jeslové třídy 10 dětí. Požadavky jsou však mnohem větší, kapacita neodpovídá, děti se vozí do okolí, do Hůrky a Horní Plané. Proto se muselo

přistoupit k výstavbě nového objektu MŠ. Výstavba byla zahájena v roce 1980 formou akce „Z“ a dokončena v roce 1983 – viz na jiném místě!

V roce 1985 se stává ředitelkou MŠ Dana Pechová, která do té doby byla již 6 let učitelkou (přesah do dalšího období – viz dále). Děti je v té době zapsáno celkem 43, z toho 28 v MŠ a 15 v JT.

Věra Kopečková + Dana Pechová + se svými svěřenci spolu s pěstunkami – archiv kroniky

Snímky z let 1976 a 1977 – popis na fotografiích

KULTURA - Ochotnické divadlo

Stejně tak jako ve většině obcí, tak i v Černé, se v padesátých létech 20.století ochotničilo. A nebyly to jen tak nějaké pokusy, divadlo skutečně žilo a se svými hrami vyjíždělo i do vzdálenějšího okolí.

S divadelním představením ochotníci vystupovali ve Frymburku, v Hořicích, ve Světlíku, v Horní Plané i v Českém Krumlově. Ochotníky tvořili lidé, kteří chtěli rozdávat radost svým spoluobčanům, chtěli hrát divadlo pro diváky, které důvěrně znali, znali jejich problémy a věděli, jaké hry se jim budou líbit. I když tehdy to byly vesměs hry s vlasteneckým nábojem, na repertoáru byly např. Kolíbka od Aloise Jiráska, dále Tvrdohlavá žena, Paličova dcera a některé další, spíše veselohry.

Problém největší byl však s tím, kdo je schopný celý soubor vést, především to bývali vesničtí učitelé, kteří se tohoto úkolu ujali.

V Černé byl hybnou pákou ředitel školy Jan Nouza, ten vybíral hry, režíroval, zajišťoval jejich produkci v obci i na zájezdech. Měl vlastně na starosti veškeré kulturní dění v obci, tehdy to víceméně bývala náplň každého vesnického učitele.

Ochotnické divadlo, které se v Černé založilo, neslo název „Spolek J. K. Tyla“ a podle vyprávění pamětníků se ochotníky stali místní občané různých profesí. Byl to např. Adolf Václavík, který byl poštmistrem, Ing. Vítek byl ředitelem statku, MVDr. Roman Krejčí byl zvěrolékař, dále vedoucí Sodovkárny Štumpf, jeho účetní Kefurt, Břetislav Šádek vařil pro Vodní stavby, Václav Lovětínský

pracoval u statku, jeho manželka Václava Lovětínská, její maminka Milnerová, Marková Božena, Anna Christlová, Jaroslav Křivánek, Kostka Vladimír, Ing. Hornák, paní Šádková a možná ještě další, které si již pamětníci nevybavují.

Ochotnický divadelní spolek + občan Adolf Václavík vlevo + razítko spolku – archiv kroniky

Bohužel s odchodem učitele a ředitele školy Jana Nouzy z obce, po skončení školního roku v roce 1960, divadlo prakticky zaniklo.

Teprve v roce 1979 se začal scházet nově ustavený ochotnický kroužek při Osvětové besedě, který vedl opět učitel, Milan Strejc. Členové nacvičili a s úspěchem uvedli pohádku „O princezně se zlatou hvězdou na čele“, ovšem tím to také skončilo. Nejenom že chyběl zkušený režisér, ani ochotníků se moc neobjevilo, ale především místní sál, již začínal být ve stavu ohrožujícím bezpečnost všech přítomných.

KULTURA - Knihovnictví

První záznamy o knihovně jsou z roku 1950, kdy je umístěna v budově MNV a obsahuje celkem 376 svazků a zaregistrováno bylo 20 čtenářů, kteří si vypůjčili 47 svazků.

V květnu 1951 si mohli občané v Černé půjčit knížky v pojízdné knihovně, t. zv. bibliobusu, která byla ve správě Krajského národního výboru v Českých Budějovicích.

Až do roku 1957 půjčoval knihy zaměstnanec MNV, pak se stal knihovníkem Jan Hadraba, který tuto funkci vykonával 25 let, do roku 1982.

V roce 1967 se knihovna přestěhovala do zadaptovaných prostorů nad pohostinstvím, Jan Hadraba půjčoval knihy i v pobočkách v Bližné, Dolní Vltavici, Mokré a Muckově.

V roce 1976 je v knihovně vedeno 5628 svazků, výpůjčky za rok přesahují 5000 kusů.

V roce 1982 se stává knihovnicí Marcela Novotná (**přesah do dalšího dílu – viz dále!**)

Pojízdná knihovna (bibliobus) + knihovník a současně knihvazač Jan Hadraba + knihovnice Marcela Novotná – archiv kroniky

V dalších letech se knihovní fond navyšuje, v roce 1986 obsahuje 5998 svazků a 164 stálých čtenářů provedlo 6146 výpůjček. Od roku 1983 byl zaveden systém členských průkazů.

Od 23.6.1987 je knihovna nově vybavená, nové regály, nové linoleum a další nábytek. Knihovnice půjčuje každé úterý odpoledne a vždy předposlední a poslední sobotu v měsíci dopoledne.

KULTURA - Letní kino

Od roku 1947 dojíždělo do obce putovní kino, které bylo pod správou KNV a distribuci zajišťoval Krajský podnik pro film, koncerty a estrády. Kino se tehdy promítalo na sále pohostinství.

Od roku 1975 patří Letní kino pod správu MNV Černá v Pošumaví a začíná velká obnova celého objektu. V letech 1971 – 1977 jsou zhotovena sedadla a nová opěradla a vybudovány kiosky v areálu a nové promítací plátno. V kině je 735 sedadel. V roce 1979 se vystavělo pódium a objekt WC v areálu.

Vedoucím Letního kina byl ustanoven Jan Rulíšek, vedoucím promítačem Vladimír Marek a dalšími promítači Václav Pivec a Jan Fikar. Pokladní kina byla Marie Rulíšková, uvaděčkou Helena Puritscherová, uklízečkou Růžena Pešková a zřízcenci: Szalaj Antonín, Adamčík Štefan, Puritscher Jiří a Svoboda Jaroslav. Od roku 1983 je vedoucím LK Jan Fikar, promítači Vladimír Marek a Václav Pivec, v dalších létech se znovu vrací Jan Rulíšek.

Během letní turistické sezony 1984 navštívilo letní kino celkem 31 047 platících návštěvníků a tržba činila 221 000 Kčs, v roce 1984 byla tržba 180 000 Kčs.

V roce 1988 bylo celkem promítnuto 66 filmových představení. Průměrná návštěvnost byla 450 diváků a tržba 201 450 Kčs. Vedoucím kina byl Jan Rulíšek, střídavě promítali Jan Fikar, Václav Pivec a Vladimír Marek, prodej vstupenek zabezpečovala Marie Rulíšková.

Pořadatelská služba spočívala na Jaroslavu Richterovi, Jaroslavu Sochorovi a Janu Rulíškovi ml. V kiosku Jednota v kině prodávala Naďa Valnohová.

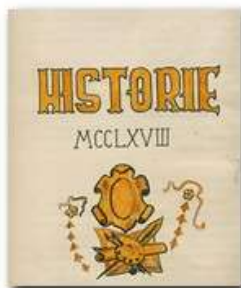

Jan Rulíšek + vchod do Letního kina + Jan Fikar + Vladimír Marek – archiv kroniky

KULTURA - Kronika obce

Ing. František Záhora k funkci kronikáře obce:

„Oficiálně jsem byl ustanoven kronikářem obce Černá v Pošumaví k 1. červnu 1977. Dostal jsem prázdnou knihu a tak jsem začal jako první shromažďovat údaje z historie, především za pomoci Státního archivu v Českém Krumlově a další dostupné literatury. Současně jsem začal psát kroniku jednotlivých let, počínaje rokem 1976. Kroniku jsem psal ručně, redisperem do knihy formátu A3, doplněna je místy obrázky a perokresbou, které mi pomáhala kreslit manželka Monika. Až do roku 1987 jsem napsal celkem 584 stran textu, čímž byla celá kniha ukončena. Roky 1987 až 1989 jsou pak v další podobné knize kroniky na 132 stranách textu“.

Na obr.
titulní listy z úvodní části obecní kroniky
k 1.6.1977
(kresba Monika Záhorová)

+
moje dobová fotografie z roku 1977 se
psem Tarzanem

KULTURA – obecní časopis

Ing. František Záhora:

„Prakticky až do poloviny osmdesátých let minulého století v naší obci žádný pravidelný časopis nevycházel. Během roku, pouze v souvislosti s májovými oslavami a případně i oslavou Měsíce československo-sovětského přátelství, nacyklostyloval tajemník MNV Jan Frisch jeden list, který se věnoval uvedenému tématu. Již tehdy se časopis, spíše však nazývaný Vesnické noviny, jmenoval Ostříž. Od roku 1981 byla vždy v celoobecním závazku uvedena věta: - zajistíme obnovení místního časopisu Ostříž. Povedlo se to až v roce 1986 kdy bylo pravidelné vydávání obecního časopisu s názvem Ostříž obnoveno. Tohoto úkolu jsem se, jako kronikář, a dá se říci i po mírném nátlaku tajemníka, ujal. Abych v tom však nezůstal sám, byla vytvořena redakční rada, která měla napomoci s náplní článků do časopisu. Redakční rada byla ve složení Božena Lešková, Milan Strejc, Bohumíra Smolenová, Dana Pechová, Helena Valnohová a já. Párkrát jsme se sešli, postupně však členové, především učitelé, přestali pravidelně docházet a zůstal jsem nakonec sám s paní Helenou Valnohovou. Obsah časopisu a jednotlivé náměty jsem prodiskutoval s tajemníkem MNV, poté jsem celé číslo v konceptu napsal a předal Heleně Valnohové, která přepsala časopis na blánu. Vše pak odnesla tajemníkovi a ten ho na MNV rozmnožil. Namnožené listy jsem opět přebral já, sepnul dohromady jako jednotlivá čísla a vrátil zpět na MNV. Odtud šel časopis do jednotlivých domácností, buď poštou anebo to dostali za úkol jednotliví poslanci. Časopis Ostříž tehdy vycházel v nákladu 250 ks. Znovuobnovení časopisu a především jeho pravidelnost se setkaly s kladným ohlasem čtenářů“. Postupně se však pravidelnost poněkud zadržela, v roce 1988 vycházel časopis čtvrtletně, navíc nečitelný a tak bylo rozhodnuto tisknout v Českém Krumlově. Vyšlo jedno číslo, tehdy již nazvaného Zpravodaj a pak do konce roku 1989 již žádný časopis nevyšel.

SPORT - Jachting proslavil obec

Jachetní oddíl vzniká v létě roku 1971 zásluhou několika obětavců. V tomto roce má oddíl 12 členů a systematickým treningem se připravuje na závody v příštích letech. Na dobrém stupni je práce s mládeží a tak v roce 1972 má oddíl již 32 členů. Jeho žáci se zúčastňují prvních závodů, oddíl pořádá poprvé mistrovství ČSSR v jachtingu.

V roce 1973 oslavil Československý jachetní svaz 80. výročí své činnosti a oddíl v Černé je při té příležitosti pověřen technickým zabezpečením Mistrovství Evropy ve třídě 420.

Důležité bylo mít potřebné zázemí, vybudovat vlastní loděnici. Obrovský kus práce tehdy udělali členové oddílu, jejichž počet vzrostl na čtyřicet. Za pomoci MNV získali pozemek, v květnu začaly vyměřovací práce a na začátku srpna již byla stavba zastřešena.

Pořadatelem mistrovství Evropy ve třídě 420 v srpnu 1973 se poprvé stala TJ a oddíl jachtingu v Černé v Pošumaví. Svého úkolu se pořadatel zhostil jak po pořadatelské, tak hostitelské stránce na výbornou. ME se tehdy zúčastnilo 150 závodníků z 21 zemí, samotný rok 1973 byl dle členů oddílu rokem největší aktivity i největších úspěchů.

Rovněž v dalších letech navázal oddíl na dosavadní úspěšné výsledky, což přineslo i další rozvoj členské základny. V roce 1974 má oddíl 48 členů a v roce 1975 již 62 členů, Přemysl Vycpálek se stává

přeborníkem ČSSR ve třídě „Q“, do přeboru ČSSR postoupili i Smetana a Dvořák, oddíl si amatérsky postavil v tomto roce 14 lodí a stále se pracuje na vybudování dalšího zázemí v loděnici.

V roce 1976 získal oddíl čtyři tituly krajských přeborníků, František Postl vybojoval na přeboru ČSSR dorostu druhé místo, oddíl má již 82 členů.

Úspěšná byla i další léta, Přemysl Vycpálek se opět stal přeborníkem ČSSR a byl mezi deseti nejlepšími sportovci Jihočeského kraje. Tělovýchovná jednota, především a jedině díky oddílu jachtingu získává tehdejší ocenění – „Vzorná“ a dokonce v rámci aktivity je vyhlášena na 1. místě, jako nejlepší v ČSSR.

Základna jachtingu se začíná budovat + podoba v osmdesátých letech + Karel Smetana při zahájení ME 1973 před hotelem Racek – archiv kroniky

Několik málo dalších sportů v obci

Sport patří od nepaměti k našemu životu a snad každý kluk a možná i některá holka si našli svůj malý plácek, aby měli kde, do toho „kulatého nesmyslu“ kopat. To patřilo k radosti dětských let. Proto i v naší obci hráli fotbal původní obyvatelé a když se nastěhovali po válce noví osídlenci, postupně si svůj „plácek“ našli. Nebylo to žádné hřiště, jenom kus louky a na ní se postavily dvě branky a už se mohlo hrát. U nás to bylo nejdříve za posledním baráčkem vpravo ve směru na Horní Planou, pak se přestěhovalo o kus dál do vsi, pod barák, kde tehdy bydlel Václav Vácha a kde je nyní rekreační objekt. V roce 1967 ze začalo stavět hřiště na místě, kde je nyní. Určitě se v obci fotbal hrál, každopádně mě svou „jedenáctku“ Státní statek, ale žádné zmínky o tom nejsou.

Vedle jachtingu je např. v roce 1982 zaznamenána ZRTV- základní rytmické cvičení mládeže a dospělých, každou středu na sále Osvětové besedy nad pohostinstvím. Je zde turistický oddíl, pořádající tzv. „Vejšlapy“, dále oddíl odbíjené a na Bližné se hraje stolní tenis. Předsedou TJ Černá byl dlouhá léta Karel Smetana, současně předseda zakládajícího oddílu jachtingu, čemuž věnoval převážnou většinu pozornosti.

V posledních předlistopadových letech, ani po roce 1989 nejsou, kromě oddílu jachtingu, zaznamenány žádné zvláštní události kolem ostatního sportu. V roce 1995 se zakládá a 9.srpna t.r. je zaregistrována nová Tělovýchovná jednota Černá v Pošumaví, jejím předsedou se stává Josef Krcho ml. – viz oddíl dále!

ZDRAVOTNICTVÍ - Lékařská služba v obci

Od roku 1945 až do roku 1958 nebyla v naší obci samostatná lékařská stanice. Ta fungovala v Hůrce a teprve v roce 1958 byla svépomocí občanů adaptována budova čp.47 (dnes hotel REX), kde bylo zřízeno Zdravotní středisko. Pro obec Mokrou byl obvodní lékař v Hořicích na Šumavě (v r. 1948 MUDr. Gabriel Paal). V jednopatrové budově č.p.47 byly ordinace praktického lékaře s čekárnou a ordinace zubního lékaře a dětská poradna, obojí s vlastní čekárnou. V roce 1952 má své vlastní zdravotní středisko i Dolní Vltavice, kam zajíždí lékař z Horní Plané jednou týdně na dvě hodiny.

Jako první ve středisku v Černé ordinoval praktický lékař MUDr. Maňhal a po něm MUDr. Kreps. Ten skončil v r. 1969 a nastoupil MUDr. Hocký, po jeho odchodu přišla MUDr. Eva Krepsová a po ní se střídali další lékaři, nejvíce MUDr. Zrnéčko. Ve službách se však střídali i další lékaři, nejvíce

obyvatelům utkvěl MUDr. František Tůma. Jako zdravotní sestra nejdéle sloužila Vlasta Žilíková. Praktičtí lékaři ordinovali vždy v pondělí, ve středu a v pátek. Lékařská stanice Okresního ústavu národního zdraví (OÚNZ) má v Černé postupně ordinaci praktického, zubního, dětského a ženského lékaře. V období rekreační sezony je v obci stálá lékařská pohotovost s nepřetržitou službou. Mimo sezonu je pohotovostní služba v Horní Plané, kde je i lékárna. Jako zubní lékař nastoupil od 16. září 1964 MUDr. Josef Lachout, vždy ve středu od 8 do 17 hodin. V dopoledních hodinách se věnoval převážně dětem a mládeži. Po něm dlouhá léta ordinoval MUDr. Solfronk a to vždy ve středu.

V pondělí a ve čtvrtek ordinuje dětský lékař, v paměti mnoha obyvatel obce je zejména MUDr. Jan Indra se sestrou Solfronkovou. Ordinance ženského lékaře, který zde býval zpočátku, byla pro méně vyhovující podmínky zrušena.

Od roku 1985, kdy jsou stálými lékaři MUDr. Krepsová, MUDr. Indra a MUDr. Solfronk, se začíná

uvažovat o přestavbě zdravotního střediska, případně o výstavbě nového. V tomto období bylo zdravotní středisko přestěhováno do budovy čp.15., kde se ordinuje ještě v roce 1988. Teprve později dojde k úpravě prostorů v Mateřské škole, kde je Zdravotní středisko zřízeno.

Na obr. dlouholetý dětský lékař MUDr. Jan Indra (foto 2013) + zdravotní sestra Vlasta Žilíková (foto 2006)

SOCIÁLNÍ SLUŽBY - Sbor pro občanské záležitosti (SPOZ)

V počátcích, kdy ještě nebyl založen SPOZ, byla při MNV vytvořena komise sociální a zdravotní, která se především starala o důchodce a rodiny vyžadující zvláštní péči, ale i o osoby nadměrně požívající alkohol. Péče se postupně rozrůstala a tak byl založen SPOZ, jehož členky během roku zabezpečovaly řadu akcí (nejenom péče o důchodce, ale vítání dětí do života, zahájení a ukončení školního roku, zápis branců do evidence, významná výročí občanů, zajišťování svateb, přivítání nových vojáků PS do obce, oslavy Mezinárodního dne dětí, kulturní programy a řadu dalších aktivit).

V roce 1976 byl ustaven SPOZ ve složení: předsedkyně Eva Šmahelová a členky – Anna Válková, Jiřina Němcová, Miluše Myšková, Pavla Turková, Marie Pajpachová, Marie Musilová a Vlasta Žilíková

Od roku 1981 byla předsedkyní SPOZ Marcela Novotná, tajemnicí Vlasta Žilíková a členky Josefa Lhotová, Anna Válková, Marie Lhotová, Marie Musilová, Miluše Myšková, Marie Pajpachová, Pavla Turková.

V roce 1983 bylo např. v obci 124 důchodců, z toho 14 mělo důchod do 1000 Kčs, takže těm se dávala 2x ročně pomocná dávka na uhlí a ošacení.

V dalším období se SPOZ měnil, odcházející členky nahradily nové. Všechna jména nejsou podchycena.

Na obr. Věra Machková, Miluše Myšková, Vlasta Žilíková, Marie Pajpachová, Pavla Turková, Josefa Lhotová. Na spodním obr. první Marie Musilová, poslední Anna Korčáková (ostatní již uvedeny).

Některé události se nestávají často a tak na ně dlouho nezapomeneme. To je příklad **diamantové svatby** manželů Václava a Marie Růžičkových z 28.října 1984.

Rovněž blahopřání k **90. narozeninám** paní Valerii Kotrčové (mamince Irmy Soustružníkové) v roce 1986 bylo pro SPOZ významné.

CÍRKEVNÍ ZÁLEŽITOSTI – Duchovní správci (faráři) + opravy kostela

Prvním farářem, který působil ve farnosti v Černé v letech 1946 až 1949, byl **Jan Prachař**. V padesátých letech min.století probíhala čistka řadových církevních představitelů, P.Jan Prachař však na upozornění odjel na Zelený čtvrtek r. 1979 na motorce do Horní Plané a odtud přes louky, lesy a bažiny uprchl do Německa. Nakonec se dostal až do USA, kde byl velmi činný, postavil tam školu a nemocnici a vždy na Štědrý večer sloužil mši za občany Černé v Pošumaví.

Občanská fotografie + na návsi v Černé + oblek v kterém odjel na motocyklu

O páteru Janu Prachařovi máme v archivu mnoho zajímavostí, nejen od pamětníků(Božena Rosická a manželé Lovětínských), ale i knihu, kterou o jeho životě napsala americká spisovatelka Sara Shea, a má vnučka Klára Šabatková jí přeložila z angličtiny do češtiny.

Z dalších farářů- podle pamětníků- zde působili páter Motejl, farář Solnica, farář Vrba, farář Šmíd a farář Noska.

Podle farní kroniky Frymburka začal jako první farář z frymburské fary svou působnost v Černé Páter Karel Prokop Švarc od 12.listopadu 1960. Od 1.září 1967 zde působil P. Jaroslav Staněk, který byl účastníkem odboje a byl vězněn v koncentračním táboře Terezín.

1.ledna 1970 nastupuje, většině nám ještě známý P. Michal Tkáč, dosavadní kaplan děkanského úřadu v Českých Budějovicích. P.Michal Tkáč se narodil 4.5.1931 v Mestisku ve východoslovenském kraji.Vyučil se zedníkem a po vojně dva roky mistroval na východním Slovensku.V Čechách pracoval u Vodních staveb, přes den zdil a dělal fasády, po

večerech docházel na budějovickou jedenáctiletku. Maturita a znalost latiny byly totiž podmínkou dalšího studia na kněze. Ve 27 letech maturoval a za českobudějovickou diecézi vstupoval na litoměřickou teologickou fakultu. Vysvěcen byl dne 23.6.1963 v Litoměřicích.

Na obr. P. Jaroslav Staněk, dále s dětmi P. Karel Prokop Švarc a P. Michal Tkáč.

P. Michal Tkáč se zaloužil o opravy a zvelebení nejen kostela v Černé a jeho působení přesáhlo až do dalšího období – viz dále!

V roce 1976 byla provedena svépomocí generální oprava kostela v Černé a v následujícím roce celková oprava interiéru kostela včetně nové elektrické instalace. Jasně barvy kostela však během dalších let poněkud vybledly a tak bylo přistoupeno po roce 1990 znovu ke generální opravě – viz dále!

HŘBITOV - do roku 1956 byl hřbitov (v Černé u kostela) ve správě církve. MNV byl protokolárně předán 16.7.1956, v roce 1957 se zrušil a začala výstavba nového hřbitova za kamenolomem ve směru na Bližnou. Dokončen byl v roce 1959. Na nový hřbitov byly přeneseny i ostatky zemřelých ze zrušeného hřbitova v Dolní Vltavici.

POŠTOVNÍ ÚŘAD V OBCI

V Dolní Vltavici byl v roce 1945 obnoven český poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50. První poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50. První poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50.

čp.50. První poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50. První poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50. Poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50. Poštovní úřad na čp.16, od roku 1950 přešel na čp.50.

V Černé byla původní pošta v domě čp.40 oproti pivovaru, později byla přemístěna na čp.59 (Baník). Dlouholetým poštovním úřadem byl Jan Študlar (**obr.vpravo**).

V roce 1973 se začala stavět nová budova pošty v Černé, která byla dána do provozu 1.7.1973. Prvním poštovním úřadem byl Pavel Majer. Dlouholetým vedoucím pošty (poštovním úřadem) byl Jan Voldřich (**obr.vlevo**). Poštovními doručovatelkami byly Marie Macháčová a Anna Frischová. Celý obvod, včetně Hůrky, obcházely pěšky nebo na malém motocyklu,

případně využívaly linkových autobusů. Na Mokré, která spadala pod Hořice, byla poštovní doručovatelkou Marie Lhotová z Černé. Pošta byla vybavena razítkovacím strojem VK 80 a byl pro ni zpracován přehled listovních svazků tak, aby odpovídal roztřídění velkého počtu podaných pohlednic. V sezoně vždy pomáhali 2 – 3 brigádníci. V roce 1985 chodilo na poštu 10 druhů novin a asi 50 časopisů. V obci bylo k 31.12.1985 přihlášeno 217 radiopřijímačů, z toho osm podnikových. Televizních přijímačů je přihlášeno 241, z toho 4 podnikové. Jeden televizor připadá zhruba na 3 občany, ve skutečnosti je však televizorů více, řada rodin má 2 i 3 televizory. Kolik je z toho barevných se přesně neviduje, ale dá se předpokládat, že je jich kolem 20 ks. Měsíčně se na naší poště podalo 400 – 450 tiketů Sportky, v sezoně však mnohem více, dále asi 10 ks Sazky a 40 ks Matesa.

V roce 1988 jsou na poště dva doručovatelské obvody – Hůrka, Jestřábí, Bližná a Dolní Vltavice = Marie Frischová + Černá obec, Muckov a Plánička = Růžena Kasíková.

Celkové vklady k 31.12.1988 byly na naší poště 5 864 348 Kčs, nejvíce se odebíralo Rudé právo (74 ks), Zemědělské noviny (50 ks), Mladá fronta (20 ks) a další. Z časopisů 34 ks Vlasta, 21 ks Myslivost, 12 ks Svět motorů, 121 ks ABC atd. Celkově bylo ke konci roku 1988 předplaceno 10 druhů novin a 83 druhů časopisů.

ŘÍDÍCÍ ORGÁNY – MNV – Poslanci- Občanské výbory

V kapitole Veřejná správa obce po roce 1945 byly uvedeny základní údaje o vzniku Místních správních komisí a Místních národních výborů v jednotlivých obcích. V této části se dotkneme vývoje od 60tých let do konce působení MNV.

Poslanci MNV v jednotlivých volebních obdobích

1964-1971	1971 - 1976	1976 - 1981	1981 - 1986	1986 -1991
ŽÁK JIŘÍ	ČERTICKÝ JAN	BÁRTA ANT.	BANÍK M.	BIGAS JAN
ZIMMERMANN	ZIMMERMANN	ZIMMERMANN	ZIMMERMANN	ZIMMERMANN
FRISCH JAN	FRISCH JAN	FRISCH JAN	FRISCH J.	FRISCH
LOVĚTÍNSKÝ V.	LOVĚTÍNSKÝ V.	KORTÁNOVÁ	KORTÁNOVÁ	DUB JAN
ŠVAMBERK FR.	ŠVAMBER FR.	ŠVAMBERK F.	ČUNÁTOVÁ D.	ČUNÁTOVÁ
SCHWARZ JAR.	HRONEK ST.	KOVÁŘOVÁ L.	KOVÁŘOVÁ	HOMOLKA M.
ŠPILÍNEK JOSEF	KORTÁN ST.	MAREK VL.	MAREK VL.	KANTOR S.
VRBA JOSEF	VRBA JOSEF	NEDVĚD JAR.	NEDVĚD J.	KUBEC M.
ŽILÍK JOSEF	ŽILÍK JOSEF	PURITSCHER J.	FIKAR JAN	FIKAR J.
ČURDA VLAD.	KUBIŠ FR.	KUBIŠ FR.	FLÖRING H.	FLÖRING
LUKEŠ FRANT.	OLŠÁKOVÁ A.	LUKEŠ FR.	LUKEŠ F.	LUKEŠ
ŠVEHLA VÁCLAV	ŠVEHLA V.	REISER VL.	KORČÁK F.	KORČÁK
KOPEČEK ALOIS	KOPEČEK A.	KOPEČEK A.	PEKÁREK VL.	KUČEROVÁ
PALIC MILAN	LEŠKOVÁ B.	LEŠKOVÁ B.	LEŠKOVÁ	LEŠKOVÁ
ŠMAHELOVÁ E.	ŠMAHELOVÁ	ŠMAHELOVÁ	ŠMAHELOVÁ	MACHALOVÁ
NOVOTNÝ FR.	AUGSTENOVÁ	AUGSTENOVÁ	POCKLAN V.	POCKLAN
MOTIČÁK JAN	VÁLOVÁ EVA	VÁLOVÁ EVA	STRNAD K.	STRNAD
MED STANISLAV	ZÁHOROVÁ M.	ZÁHOROVÁ	ZÁHOROVÁ	MOLÁK P.
HADRABOVÁ M.	ZEMAN ALOIS	ŠURAN R.	VALNOHA P.	VALNOHA P.
KINĚVOVÁ L.		VRBA KAREL	VRBA KAREL	PECHOVÁ D.
RULÍŠEK JAN		RULÍŠEK JAN	RULÍŠEK J.	PŘIBYLOVÁ H.
HRŮZ ONDREJ				SOCHOROVÁ
ROZBOUD JOSEF	ROZBOUD J.			VOLDŘICH J.
				NOVOTNÁ M.
				ONDROVIČ P.

Ve volebním období 1964 – 1971 byl předsedou Jaroslav Zimmermann od r. 1966, tajemníkem Jan Frisch od r. 1967 – do té doby byl tajemník MNV p. Šťovík. V posledním vol. období 1986 – 1991 došlo ke změnám v r. 1988. Po onemocnění Jar. Zimmermanna i Jana Frische byl povolán k výkonu funkcí místopředseda MěNV v Horní Plané Jan Zágiba do doby zvolení nových funkcionářů. V prosinci 1988 se stal předsedou MNV Pavel Molák a tajemnicí MNV Božena Lešková / **předsedové MNV označení červenou barvou, tajemníci modrou**/.V několika případech došlo ke změnám mezi poslanci.

Autentické foto poslanců z vol.období 1976 – 1981. Uvedení poslanci byli zvoleni ve 4 vol.obdobích(Lukeš,Šmahelová) a ve 3 vol. obdobích(Kopeček,Rulíšek,Švamberk, Záhorová).

Ve všech volebních obdobích byli zvoleni Jaroslav Zimmermann, Jan Frisch a Božena Lešková(ve 4) – jejich foto uvedena na str.41.

Personální obsazení MNV a služeb

Jelikož pro první volební období, výše uvedené(1964-1971), nejsou ucelené podklady, začneme od roku 1971. Tehdy, kromě tajemníka MNV Jana Frische, pracovala jako hospodářsko-administrativní pracovnice MNV p. Šimková. Po jejím odchodu na mateřskou dovolenou nastoupila na její místo v březnu 1973 Monika Záhorová.Tehdy se již začal rozvíjet cestovní ruch(CR) a tak na místo referenta pro CR byl ustanoven Josef Šincl. Svou funkci vykonával do roku 1983, po jeho smrti nastoupila v r. 1984 Bohumíra Bártová, která však do konce roku skončila.V r. 1985 je referentem CR Jiří Salzer, ten však po ukončení letní sezony v r. 1986 odchází a funkci vykonává Jan Rulíšek. Dále zde pracuje Ingrid Cirhanová jako dopravní referent a skladník.

Veškeré další služby vedle CR byly řízeny pracovníky MNV, teprve od roku 1978 byla zřízena funkce vedoucího služeb, kterou vykonával Zdeněk Bína. Jako pracovnice služeb byla přijata Miluše Manoušková. Zdeněk Bína po sedmi měsících skončil a nastoupil od 1.1.1981 Jiří Uhlíř a jako hospodářka Růžena Vítková.Začátkem roku 1983 skončil Jiří Uhlíř, po něm nastupuje do funkce Petr Kreps.Ten tuto funkci opouští po devíti měsících a jako vedoucí služeb nastupuje od 1.1.1984 Josef Malý.Hospodářkou služeb byla nadále Růžena Vítková, která v r. 1985 skončila a místo ní přešla na služby Monika Záhorová. Tu nahradila ve funkci účetní a hospodářky MNV Antonie Frnková. Jako referent MNV nastoupila Helena Poláková.V r. 1986 odchází Antonie Frnková,nastupuje jako výpomoc Arnoštka Hánová a po mateřské dovolené Eva Novotná.

V r.1987 odchází Josef Malý z funkce a zastupujícím vedoucím je pověřen Jan Rulíšek, současně i referent CR.Jelikož se podstatně rozrostl autoprovoz, byl řízením veškerých služeb pověřen Vladimír Marek.

V r. 1988 onemocněl jak předseda MNV, tak tajemník, do obce byl povolán Jan Zágiba z Horní Plané, po zvolení nových funkcionářů pokračoval MNV i služby. V r. 1989 byl vedoucím služeb opět Jan Rulíšek, fakturaci prováděl Vladimír Marek, referentem pro CR byl Ludvík Měrka, hospodářkou a účetní Monika Záhorová a skladnicí Ingrid Cirhanová.

Krátce z hospodaření MNV – ukázka rok 1981

MNV v Černé v Pošumaví obhospodařuje majetek v hodnotě 19 mil.236 tis.Kčs, z čehož DKP činí 1 mil.106 tis.Kčs.

Na úseku vodního hospodářství - obhospodařuje čističku odpadních vod, vodovod v Dolní Vltavici a úsek veřejné kanalizace.

Na úseku dopravy má MNV v režii místní komunikace.

Na úseku školství má Mateřskou školu, jesle, Základní školu a školní jídelnu.

Na úseku kultura je to Letní kino, Osvětová beseda, Místní lidová knihovna a kultura spojená s propagací a SPOZ.

Na úseku místního hospodářství má bytový fond, cestovní ruch, veřejné osvětlení, veřejné prostranství a zeleň, pohřebnictví, zimní údržbu komunikací a odvoz tuhých a tekutých odpadů.

Na úseku vnitra má MNV Agitační středisko, Obřadní síň, Požární ochranu a Správu národního výboru.

V roce 1981 bylo v plánu 9,5 stálých zaměstnanců s celkovým mzdovým fondem 301 tis.Kčs a 8 zaměstnanců na smlouvu o vedlejší pracovní poměr v sezoně Letního kina.

U bytového fondu obhospodařuje MNV celkem 13 domů s 95 byty. Z toho je 24 bytů I.kategorie, 66 bytů II.kategorie a 5 bytů IV.kategorie.

Z účelových dotací jako návratná výpomoc na řešení specifických potřeb okresu na rozvoj Šumavy dostal MNV Černá 435 tis.Kčs určených na údržbu místních komunikací v obci a komunikace Baštýř – Výsluní.

ú h r n p r í j m ů	plán Kčs	2 213 700	skutečnost	4 233 774
ú h r n v ý d a j		4 101 900		3 921 962

Občanské výbory v osadách

Zákon 69/1967 nařídil zřizovat všude Občanské výbory, jejichž posláním mělo být:

Umožnit občanům uplatňovat své potřeby a zájmy v činnosti NV a organizovat jejich účast na řešení veřejných záležitostí, zejména při zvelebování obce a udržování a ochraně majetku.

Především měly být garancí za individuální závazky občanů a jejich plnění a pozornost věnovat zajištění jarních a podzimních směn Národní fronty.Moc se to však nedařilo. V naší obci víceméně **fungoval pouze Občanský výbor v Bližné**. V roce 1973 byl zde založen a byl jediný, který vydržel až do revoluce 1989. V předsednictví se vystřídali Monika Záhorová, Jan Čertický, Zdeněk Zlámal a Helena Kučerová a v roce 1979 byl vyhodnocen jako nejlepší občanský výbor v okrese(za vedení Zdeňka Zlámala). Své aktivity zaměřovali občané pod vedením OV na životní prostředí, úklidy, zásobování obchodu,zajišťovali práce na autobusové zastávce, na dětském hřišti, na úpravě rybníku i požární zbrojnice. Pořádaly se zde různé kulturní a sportovní akce, aktivními občany byli členové OV- Miroslav Přibyl, Ludmila Mouchová, František Flöring, Jaroslava Schallenbergerová a další.

Na obr. Jan Čertický + Zdeněk Zlámal + Helena Kučerová + Miroslav Přibyl – foto archiv kroniky obce

Náves v Bližné roku 1975 + demolice domů č.4 a 5 v r. 1974 – foto archiv kroniky obce

V Mokré a Muckově byly občanské výbory rovněž v počátku založeny, ale jejich činnost se nerozvíjela. Podle slov tehdejších funkcionářů se nepodařilo nalézt vhodné lidi schopné vést občanský výbor.

Organizace Národní fronty (NF)

Po volbách v roce 1946, které vyhrála Komunistická strana Československa(KSČ), byly všechny ostatní strany přizvány k vládě a po roce 1948 úplně zbaveny své původní úlohy. Sociální demokracie byla sloučena s KSČ a ostatní strany vystupovaly v rámci společné Národní fronty, do které byly začleněny i všechny veřejně působící společenské organizace. Při každých volbách existovala jednotná kandidátka NF, kdy každá organizace navrhovala svého kandidáta, který byl většinou vždy schválen jako poslanec. NF ukončila svou činnost 7.února 1990.

V obci Černá v Pošumaví bývalo sdruženo v NF přibližně kolem 20 společenských organizací.Přibližně do roku 1976 nejsou žádné záznamy a z dalších let, kde činnost NF a jednotlivých organizací popisuje kronika, není účelem uvádět v této publikaci.Snad jen pro podchycení atmosféry oné doby uvedu zde, jaké organizace na území obce působily a kdo byl v té době předsedou – a to v letech 1976 a 1985.

V čele celé NF stály – od roku 1975 do roku 1978 Pavel Majer, od roku 1978 Jiří Puritscher a od roku 1982 ing. Marie Kročáková.

zleva: Pavel Majer (v té době poštministr) + Jiří Puritscher + Ing. Marie Kročáková

ORGANIZACE NF	1976	1985
ZO SSM (Socialist. svaz mládeže) Černá	Marek Vladimír	
ZO SSM Bližná	Dirbák Štefan	
ZO SSM Muckov	Smetanová Naďa	
ZO Svazarm	Molák Pavel	Vyšohlíd Vladimír
ZO ČSTV	Smetana Karel	Smetana Karel
ZO ČSPO (Český svaz požární ochrany) Černá	Puritscher Jiří	Puritscher Jiří

ZO ČSPO Bližná	Burděj Jaroslav	Příbyl Miroslav
ZO ČSZ (Český svaz žen)	Lešková Božena	Rulíšková Marie
PO SSM při ZDŠ Černá	Vlasáková Alena	
ZO SČSP (Svaz československo-sověts.přátelství)	Kopeček Alois	ing. Jan Novák
MS ČSČK (Místní skupina Českého červeného kříže)	Kopečková věra	Pajpachová Marie
ZO ČMS (Český myslivecký svaz) Černá	Novotný Milan	Kubiš František
ZO ČMS Plánička	Nedvěd Jaroslav	Hronek Stanislav
SRPŠ při Mateřské škole(Sdružení rodičů a přátel školy)	Novotný Milan	Polák Miloš
SRPŠ při ZDŠ	Lukeš František	Lukeš František
DV (dohlížecí výbor) Jednoty Černá	Čapkova Anna	Vála Josef
DV Jednoty Bližná	Vála Josef	
ZV ROH Rudné doly (Revoluční odborové hnutí)	Vrba Karel	Vrba Karel
ZV ROH Jihočeské pekárny	Macháčková Marie	Kantor Stanislav
ZO ČSCH (Český svaz chovatelů)		Baník Miroslav
ZO SSM při hospodářství Černá, statku Frymburk		Wudy Pavel
Pobočka Českého rybářského svazu		Pártl Miroslav
Jednotka PS VB (Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti)		Molák Pavel
Jednotka PPS (Pomocník pohraniční stráže)		Zimmermann Jaroslav
ČSOP (Český svaz ochránců přírody)- sídlo ve Frymburku		Zlámal Zdeněk
ZO ROH při hospodář.statku Černá		Suchánek Tomáš
ZO ROH při Pomocné výrobě statku		Fučík František

Součástí NF byla samozřejmě i VO KSČ (Vesnická organizace), která z Ústavy byla vedoucí silou. Předsedou VO KSČ v Černé byl do roku 1985 Augsten Vilém, od konce roku 1985 do roku 1988 Lukeš František a v posledním období Ondráček Bohuslav. ZO KSČ měl i provoz Černá, provoz Pomocná výroba, Rudné doly a Jihočeské pekárny.

ZKRATKOVITĚ Z ČINNOSTI NĚKTERÝCH ORGANIZACÍ

Hasiči/ 1946-1955/ – Požárníci/1955-1957/ - MJ Českého svazu požární ochrany(ČSPO) /1957-1964/ – Veřejný požární sbor/1964-1976/ - ZO ČSPO/od r.1976/

BĚHEM 30 LET SE 5X ZMĚNIL NÁZEV !

První hasičský sbor v Černé byl založen v lednu **roku 1946** a prvním předsedou se stal občan Jan Novotný a velitelem Jan Rosický. V Dolní Vltavici založili sbor v roce 1947 a předsedou byl Josef Vála. Stejně tak v roce 1947 byl založen sbor dobrovolných hasičů v Mokré, velitelem byl Jan Daniš.

Čas ubíhal a přicházely změny. Dne 19. dubna 1951 se konala v hostinci U Fusků/ což je dnes ADÉLA, dům vydaný v restituci rodině Hodrových/ valná hromada hasičského sboru v Černé na Šumavě, kde byli přijati noví členové : Jan Rosický, Jaroslav Rosický, Jiří Pejša, Oldřich Gregar, Jan Rizák, Jan Vrána, Jan Vácha, Stanislav Med, Josef Novák, Bohumil Marek, Jan Strnad, Vladislav Prášek, Anna Novotná, Jan Novotný, Vojtěch Čapek, Josef Záškoda, Ludvík Küblbek, Bedřich Papáček, František Kvasnička, Josef Vačkář, Jaromír Štumpf, Josef Macháček a Josef Rozboud.

Stále to byli hasiči, ale od roku 1955 to již byli požárníci, v jejich čele však i nadále stál Jan Rosický. Svaz požární ochrany byl založen i na Bližné, kde se stal předsedou Michal Balco.

Na výroční schůzi 3.ledna 1957 byl zvolen nový výbor MJ ČSPO v Černé, předsedou se stal Stanislav Med, místopředsedou Jan Rosický, který zároveň vykonával funkci výcvikového referenta. Kulturně-propagační oblast měl na starosti Bohumil Marek, organizačním referentem byl Jan Vácha, hospodářem Václav Nouza, administrativu měl pod dohledem František Podroužek a revizora

vykonávali Josef Macháček ml. a Karel Kořánek. Od roku 1964 byl velitelem Jan Rosický z č.p.3 a předsedou MJ ČSPO byl Jan Benedikt.

V roce 1976 má ZO ČSPO celkem 35 členů, předsedou je Jiří Puritscher a velitelem Jan Dub. V té době si vybudovali požární zbrojnici, měli vlastní klubovnu a dostali nový hasičský vůz. Na Bližné byl předsedou ZO ČSPO Jaroslav Burděj, kterého vystřídal v roce 1979 Pavel Vála a v roce 1980 Jan Čertický.

Rok 1982 je náznakem zapojení mladých požárníků, vzniká požárnický kroužek, který vede František Kosiarský a v následujícím roce je v září 1983 založen Oddíl mladých požárníků, kterému členové dali název "Rudá záře". Vedoucím oddílu se stal František Kosiarský, předsedou mladých požárníků Zdeněk Holub a místopředsedou Ivan Čertický. Prvními zakládajícími členy byli Petr Rulíšek, Jan Rulíšek, Robert Kovář, Pavel Záhora a Miroslav Richter. Celkem bylo v oddílu zapojeno 22 mladých požárníků.

I v roce 1984 je předsedou ZO ČSPO v Černé Jiří Puritscher a na Bližné Miroslav Příbyl. V roce 1985 je protipožární ochrana v obci zajišťována dobrovolnými sbory v Černé a Bližné. Požární sbor v Černé má dvě výjezdové skupiny po 11 členech.

Poslední akcí, která se konala před "sametovou" revolucí byl v listopadu 1989 branný závod mladých požárníků – Plamen, který se konal v zámecké jízdárně a dorostenky našeho požárního sboru se dělily o 1. místo s děvčaty z Malont.

/Podrobný historický vývoj na stránkách kroniky obce + v obecním časopise Zpravodaj/

Myslivecká společnost (MS) Plánička - ZO ČMS Plánička

Zápis z první ustavující schůze je ze dne 15.8.1966, kdy zaměstnanci Polesí Plánička, pánové Augustín Jarolímek, Zdeněk Zlámal, Václav Janouš a František Crha spolu s vedoucím Státního rybářství Hůrka Antonínem Voldánem, technikem rybářství Kryštofem Kolowratem a vedoucím Výroby ovocných šťav v Černé Františkem Švambergem se rozhodli založit novou společnost „PLÁNIČKA“.

Předsedou prvního výboru společnosti se stal Kryštof Kollowrat, mysliveckým hospodářem Zdeněk Zlámal. V roce 1970 je předsedou Augustin Jarolímek, v roce 1972 Stanislav Hronek, v roce 1975

Jaroslav Nedvěď, v roce 1981 a 1985 opět Stanislav Hronek. V tomto období má společnost 14 členů, obhospodařuje 1 680 ha honitby, z toho dvě třetiny lesa. V prostoru má rozestavěno 39 krmelců. Dlouholetým mysliveckým hospodářem je Dobroslav Doležal.

Během let lze zmínit jména: ing. Lubomír Bartoň, Tomáš Maroušek, Štefan Temiak, Václav Behenský, Viliam Koršala, Josef Šmakal, Jaroslav Šmolík, Jan Beránek, Pavel Vála, Vlastimil Reiser, Jan Kadrnožka, František Vála, Arnošt Welinger, Karel Mazura, Helmut Flöring a někteří další.

/ Podrobný historický vývoj na webových stránkách obce i kroniky + v časopise Zpravodaj/

Předsedové společnosti Plánička : Augustin Jarolímek, Stanislav Hronek, Jaroslav Nedvěď

Funkcionáři a členové: Josef Šmakal, Pavel Vála, Helmut Flöring, Arnošt Welinger

Myslivecké sdružení – ZO ČMS (Český myslivecký svaz) Černá

Bylo založeno v listopadu roku 1948 a zakládajícími členy byli:

- František ŠVAMBERK	- hospodář
- Josef ZÁŠKODA	- předseda
- Josef ROZBOUD	- pokladník
- Josef MACHÁČEK, Jan ROSICKÝ	- členové

Honitba byla pouze na katastru obce Černá v Pošumaví o celkové ploše cca 500 ha. K takto vytvořené honitbě byla převzata honitba Bližná, která byla v soukromém nájmu Khola a Adamoviče. Jednalo se o úsek katastru Bližná, Radslav a Jestřábí. V létech 1950 – 1955 byla honitba rozšířena o Valtrov, Račín a Kyselov – Dolní Vltavice. Dále pak byla rozšířena o část honitby Plánička. Zrušením JZD Muckov byla pak převzata i tato plocha. Po vyjití zákona o myslivosti v r. 1962 byla honitba vytvořena v dnešních hranicích. Za Valtrov a Račín byla převzata Ořechovka.

Od založení honitby v roce 1948 až do roku 1967 dělal mysliveckého hospodáře František Švamberg, od tohoto data pak funkci vykonával Vilém Augsten. Ve funkci předsedy společnosti (sdružení) se vystřídali např. Josef Záškoda, Jaroslav Beneš, Václav Vácha, František Švamberg, Milan Novotný, František Kubiš. Výměra honitby od r. 1962 byla 2 566 ha. Počet členů se pohyboval až do

roku 1989 od 20 do 28 členů. /Podrobný historický vývoj na stránkách kroniky obce + v obecním časopise Zpravodaj/

Účastníci honu v roce 1967 zleva: : Rizák Jan, Zimmermann Jaroslav, Novotný Jan, Zášková Josef st., Beneš Jaroslav, Straka Miroslav, Kolowrat, Němec Ivo - vedoucí honu Augsten Vilém

Zemřelí členové sdružení do roku 1990 zleva: Josef Rozboud, František Švamberský, Václav Macháček, Jaroslav Zimmermann a Jan Vácha

ZO Svazarmu v Černé

Svazarm byl založen v roce 1975 a protože již předtím existoval při škole střelecký kroužek, který vedl Pavel Molák a potápěčský kroužek pod vedením Milana Kubece, byli to právě oni dva, kteří organizaci Svazarmu založili. Podnikat různé akce se tehdy daly jen pod hlavičkou nějaké organizace, v tomto případě to musel být samozřejmě Svazarm. Pavel Molák se stal předsedou, Milan Kubec místopředsedou, jednatelem a pokladníkem Ing. František Záhora.

Přestože např. střelecký kroužek neměl v obci žádné podmínky k pravidelnému tréninku, to znamená svoji střelnici, zúčastňoval se všech okresních soutěží, kde dosahoval velmi dobrých výsledků. Např. již v roce 1976 obsadil v kategorii juniorů Pavel Ondrovič v okresní střelecké soutěži první místo. Členové potápěčského družstva vedle svých zájmových aktivit, pomáhali při různých akcích, kde bylo potřeba potápěče. Základní organizace Svazarmu se již v roce 1976 umístila ve své kategorii na 1. místě v okrese Český Krumlov.

V řadách svazarmovské organizace bylo v roce 1980 již celkem 85 členů a z nich bylo 35 dětí do 15 let. Vedle střeleckého a potápěčského družstva vzniklo další, modelářské, jehož zakladatelem byl Josef Šincl. Střelecké družstvo dospělých pokračovalo ve výborných výsledcích a ve složení Reiserová, Pártl, Němeček a Pražan vyhrálo okresní střeleckou ligu. V té době již svazarmovci pokračovali ve výstavbě

vlastní klubovny na čp. 10, zrekonstruovali si modelářskou dílnu a postavili loď a začali na výstavbě střelnice v prostoru starého lomu.

Rovněž v roce 1981 patří Svazarm mezi nejlepší v okrese, družstvo střelců vyhrálo I. ligu v okrese Český Krumlov a Marie Reiserová se stala nejúspěšnější ženou ve střelbě z malorážky na okrese.

Členy tohoto vítězného družstva tehdy byli: Pavel Molák, Marie Reiserová, Pavel Kučírek, Marie Kučírková, Jan Voldřich, Miroslav Němeček, Bohumila Bártová a Zdeněk Pražan. Úspěšní byli i členové modelářského kroužku, kteří se na okresním přeboru umístili na druhém místě. Velmi úspěšnou bilanci vykazovalo družstvo potápěčů, kde naučili děti plavat a potápět se, zúčastňovali se okresních přeborů a dospělí členové pomáhali při různých vyprošťovacích a úklidových pracích.

Členové střeleckého kroužku Svazarmu 1978:

stojící: Pavel Molák, Marie Kučírková, Miroslav Němeček, Marie Reiserová, Jan Voldřich, Bohumila Bártová

v pokleku: Pavel Kučírek, Zdeněk Pražan

Ukázky z činnosti všech tří kroužků Svazarmu

Malá fotogalerie setkání občanů při oslavách v obci

Jak jsem již dříve uvedl, konala se slavnostní shromáždění občanů u příležitosti tehdy oslavovaných významných dnů, např. VŘSR, Den únorového vítězství a další. Po několika projevech se oceňovala i práce občanů, především zástupců Národní fronty. Několik fotografií zde uvádím pro názornost.

Shromáždění občanů na Agitačním středisku (nad hostincem) v listopadu 1977

Při odměňování k 40. výročí osvobození zleva: Jan Fikar +Drahomíra Čunátová+Miroslava Vrbová +Marie Pajpachová+ Ema Zimmermannová +František Podroužek + Václav Pivec.

Druhý obrázek: Bohuslav Ondráček, Anna Válková+Hana Kortánová+ Josef Žilík + Jan Bigas + Vilém Augsten+ Antonie Podroužková + obličej Vladislava Pekárka

Jaroslav Zimmermann předává ocenění vyhodnoceným důchodcům, kteří pracovali pro MNV na opravě chodníků v obci: zprava Josef Vála+ Josef Zášková + Josef Macháček

Na druhém obrázku: na shromáždění občanů vždy vystupovaly děti se svým programem

VÝVOJ OBYVATELSTVA - Sčítání, narození, zemřelí, domy a byty, chaty

V kapitole „ Historický vývoj počtu obyvatel v obci“ na str. 28 je poslední údaj z roku 1950, kdy měla obec 711 obyvatel. V dalších letech docházelo k pozvolnému nárůstu – v roce 1961 to bylo 750 obyvatel a v roce 1970 celkově 845 obyvatel. Z nich bylo 32, 1% předproduktivního věku, 60, 2% produktivního a 7, 7% poproduktivního věku. V témže roce bylo v obci 80,8% dělníků, 18, 3% zaměstnanců a 0,9% ostatních.

Prakticky od této doby se počet našich obyvatel ustálil na čísle kolem + - 830, což trvá prakticky až dosud. Nejvíce obyvatel však měla obec v roce 1977 – celkem **920**. V dalších letech se počet v průměru o stovku snížil.

Při sčítání v roce 1980 bylo v obci trvale hlášeno 806 obyvatel, z toho mužů 415 a žen 391. V samotné Černé žilo 595 lidí, v Bližně 79, na Muckově 55, na Mokré 40, v Dolní Vltavici 19 a na Plániče 18 obyvatel.

K 31.12.1986 měla obec Černá v Pošumaví celkem 783 trvale hlášených obyvatel. Z nich bylo 407 mužů a 376 žen. Děti do 15 let bylo 180, mužů nad 60 let celkem 36 a žen nad 55 let bylo 76. V samotné obci Černá bylo přihlášeno 572 občanů, v osadě Bližná 50 občanů, v Muckově 56, v Mokré 33, v Dolní Vltavici 29 a na Plániče 23 občanů. Průměrný věk našich obyvatel byl 33,7 roků.

K 31.12.1989 žilo v naší obci celkem 789 obyvatel. Z toho bylo v samotné Černé 563, v osadě Bližná 103, na Muckově 53, v Mokré 33, na Plániče a v Dolní Vltavici po 18 a na Jestřábí žil 1 občan.

Narozené děti

Od roku 1977 (kdy začíná evidence v kronice obce) až do konce roku 1989 se v naší obci narodilo celkem 151 dětí, z toho 70 chlapců a 81 děvčátek. Nejvíce dětí se narodilo v roce 1978- celkem 20 (10 děvčátek + 10 chlapců), z toho jedna dvojčata a pak v roce 1989 to bylo 16 dětí (5 chlapců a 11 děvčat).

Zemřelí občané

V uvedeném období (1977 – 1989) se s námi rozloučilo navždy celkem 75 občanů, z toho 44 mužů a 31 žen. Celkem 17 občanů mužského pohlaví a 4 ženského zemřeli mladí ve věku do 50 let.

Václav Lhota + Vlastimil Reiser + Josef Myška + Julie Kautská + Štefan Dirbák + Josef Hovorka + Josef Záškoda + Marie Klementová + Rostislav Pekárek

Josef Macháček + Ota Musil + František Vaclík + Antonín Bárta + Jaroslav Svoboda + Adelheid Flöringová + Adolf Bigas + Josef Machka+ František Špaček

Výše: malá fotografická vzpomínka na spoluobčany(u kterých je dostupné foto), bez těch, kteří jsou uvedeni v předchozích kapitolách.

Zemřelí občané podle let – do roku 1989 včetně (od počátku vedení kroniky)

1977	Václav Lhota (46); Vlastimil Reiser (38);
1978	Jan Študlar (67); František Švamberk (60); Václav Macháček(42); František Ondrovič (49);
1979	František Klement (49);
1980	Augusta Šmahelová (75); Anežka Urbanová (58); Josef Myška (43);
1981	Julie Kautská (84); Jaroslav Rosický (58); Marie Němečková (84); Kateřina Kalamárová (79); Štefan Dirbák (27); Ludmila Musilová (86);
1982	Josef Hovorka (69); Josef Záškoda (71); Juraj Kalamár (73); Martin Vácha (10); Jan Bigas (50); Marie Klementová (81);
1983	Karel Valíček (76); Josef Dirbák (64); Karel Sedláček (69); Božena Friedlová (22); Josef Šincl (43); Růžena Chromíková (82); Juliana Nagyová (88);
1984	Anna Hopeová (73); Hedvika Vyletěllová (77); Marie Pekárková (79);
1985	Václav Růžička (86); Rostislav Pekárek (51); Marie Váchová (68); Anna Vačkářová (65); Václav Klement (46); Zuzana Bandurová (77); Vilém Knotek (56); Jindřiška Sladkovská (72); Kristína Macháčková (72); Petr Morong (75); Josef Macháček (76);
1986	Antonie Motičáková (55); Ota Musil (55); František Vaclík (67); Marie Hrodějová (81);
1987	Antonín Bárta (56); Anna Kuczmánová ml.(19); Alois Kopeček (59); Milan Řádek (66); Josef Miklián (60); Jiří Pirkr (45); Anna Kuczmánová st.(41); Marie Baštýřová (75); Štefan Kubiš (66 dní);
1988	Miroslav Kaprál (48); Marie Marková (50); Jaroslav Svoboda (31); Karel Zdeněk (57); Aloisie Prášková(85); Marie Segečová (69); Apolonie Byčková (83); Marie Růžičková (85); Marie Ondráčková (69);
1989	Josef Němeček (68); Adelheid Flöringová (58); Adolf Bigas (62); František Špaček(74); Bohuslav Wolski (61); Věruška Benešová (75); Karel Novák (39); Vojtěch Čapek (70); Jaroslav Zimmermann (57); Josef Machka (67);

Narozené děti v obci – od roku 1980 (v závorce měsíc narození)

Rok 1980 – Ivona Ondráčková(1); Adéla Musilová a Šárka Pivcová(2); Terezie Císařová(5); Martina Bednářová(6); Martin Podroužek, Marie Korešová a František Kadlec(7); Michaela Pečárková a Jiří Daňo(9); Hana Knotková a Karel Welinger(12).

Rok 1981 – Žaneta Kaliánková a Libor Pešek(1); Jiří Kučera(5); Jan Rosický(7); Iveta Kasíková a Martina Příbylová(10); Vladimír Kaprál a Lucie Lorencová(11).

Rok 1982 - Eva Štindlová a Matouš Voldřich(1); Martin Daniel(4); Stanislava Kašparová(5); Štěpán Čizmadia(6); Václav Malý(8); Alena Pešková a Pavol Kubinec(10); Anna Zedková a Miroslav Mach(11).

Rok 1983 – Jan Daňo(1); Veronika Bigasová(2); Tomáš Macháček(3); Hana Kukrálková(4); Ludmila Mouchová a Hana Strnadová(5); Tomáš Kučera a Bořivoj Kuczman(6); Pavel Štěpka a Vanda Kantorová(7); Michaela Gažáková(9); Veronika Lorencová(10); Petr Vácha(11).

Rok 1984 - Veronika Murníková a Miroslava Slezáková(3); Aneta Harazimová(6); Jana Rosická(8); František Petrouš a Veronika Zápotocká(9); Jan Volf, Ladislav Rovenský a Miloslav Novotný(11).

Rok 1985 – Martin Folta(3); Petr Kantor a Hana Valíčková(6); Erika Kuczmanová(7); Tereza Poláková(8); Karolína Křenková a Jitka Musilová(9).

Rok 1986 – Veronika Haberlandová(7); Lucie Vrbová, Ladislava Pečárková a Zuzana Levaiová(9); Lucie Maurerová(12).

Rok 1987 – Petr Badán a Alois Welinger(1); Hedvička Příbylová(3); Miroslava Debríčková(5); Martin Holub a Jan Fleischmann(6); Miroslav Kasal(7); Štefan Kubiš(9); Jan Homolka(10); Iveta Záhorová(11); Veronika Dubová(12).

Rok 1988 – Karel Vrba(1); Ondřej Vaněk(2); Kateřina Pivcová a Martin Polák(4); Pavel Pečárek(5); Monika Zemanová a Bohumil Kozák(6); Daniel Kubec a Jan Madej(7); Václav Maurer a Ilona Rulišková(8); Jan Fikar(9); Martin Horečný(10); Lucie Dvořáková a Ileana Suchánková(11).

Rok 1989 – Martin Drtina(1); Martin Čertický, Lucie Hrubešová a Nikola Vlčeková(3); Josef Černý, Romana Homolková a Dagmar Daňová(4); Petra Štěrbová(5); Jaromír Valíček(7); Gabriela Růžičková a Veronika Temjáková(9); Jana Pechová(10); Nikola Szalajová(11); Veronika Papachová, Bohumil Polák a Veronika Kasíková(12).

Domy a byty

V roce 1980 se podle sčítání uvádí celkem 193 domů v obci, z toho 141 trvale obydlených a z toho opět 102 rodinných domů, 30 bytových domů a 9 budov ostatních. Občas obydlených domů bylo 45, neobydlených 7 a pro průmysl a zemědělství bylo evidováno celkem 64 budov a staveb. Bytů bylo nahlášeno celkově 323, z toho trvale obydlených 257, v rodinném domku 109, v bytových domech 138 a v ostatních budovách 10. Uvádí se 37 bytů jednopokojových, 102 bytů dvoupokojových, 100 bytů třípokojových, 8 bytů čtyřpokojových a 10 bytů pěti a vícepokojových.

Chatové oblasti a rekreační objekty

Po napuštění Lipenské přehradní nádrže se začaly postupně na různých místech stavět rodinné i podnikové chaty, přičemž cestovní ruch v rámci obce se začal rozvíjet mnohem později. Chatařství a později i chalupaření se stalo typickým jevem ve všech rekreačních oblastech.

Na území Černé v Pošumaví lze vyčlenit několik chatových oblastí, které jsou většinou mimo intravilán zastavěné obce. Přimo v obcích a osadách většinou vznikly podnikové chaty a zařízení.

Podle soupisu MNV bylo k 31.prosinci 1984 na území naší obce celkem 420 chat a rekreačních zařízení. Z tohoto počtu bylo 51 rekreačních objektů podnikových.

Chatové oblasti byly následující:

- RADSLAV - zde bylo 186 chat, z toho 6 podnikových
- JESTŘÁBÍ - nacházelo se zde 76 chat a z nich 14 podnikových
- DOLNÍ VLTAVICE - zde bylo 53 chat a z nich 12 podnikových

- NA VÝSLUNÍ - celkem 25 chat, z toho 1 podniková
- MOKRÁ POD BAŠTÝŘEM - měla 24 chat a 3 podnikové
- ČERNÁ V POŠUMAVÍ - na území bylo 17 chat, z toho 14 podnikových
- MUCKOV - zde bylo 14 chat, z toho 1 podniková
- BLIŽNÁ 1 + 2 - celkem 20 chat
- PLÁNIČKA - celkem 5 chat

TRADICE A ZVYKY

Prakticky všechno, co se v tomto období v obci provádělo, bylo vždy pod hlavičkou některé organizace NF a podle Jednotného plánu kulturně- výchovné a branně-sportovní činnosti. Z oněch zvyků zůstala po celou dobu stavba obecní májky (v prostoru parčíku před pohostinstvím), což bylo většinou záležitostí požárníků. V osadách si často stavěli májky sami občané. Večer pak probíhala zábava na sále nebo u magnetofonu a harmoniky v osadách. Dále se dodržoval zvyk velikonoční

pomlázky, u obyvatelstva slovenské národnosti polévání vodou nebo voňavkou.

V Bližné obcházel v r. 1979 Stanislav Moucha s nůš a nápisem "Jóžin z bažin přeje Veselé velikonoce" vyplácel všechny ženy a dívky v osadě.

V prosinci pak obcházel Mikuláš a čerti, což zase zajišťovali svazáci.

Hlavními akcemi však byly ty, které souvisely s významnými daty (Osvobození, VŘSR, Májový průvod – lampionový večer obcí a další).

Tradičně se však udržoval trend lidových zábav, což zajišťovali požárníci, myslivci, chovatelé, ženy, PS Kyselov a další. Např. v roce 1982 se uskutečnilo 12 lidových zábav a plesů, přičemž svůj první ples měli svazarmovci, kteří přistoupili k novému pojetí, kdy do zajetých kolejí dechovkových plesů vstoupila skupina Dynamic z Českých Budějovic. Tento „diskoples“ se velmi vydařil, prodalo se 182 vstupenek a velmi byli spokojeni mladí, protože mohli přijít v džínách.

JEDNOTKA POHRANIČNÍ STRÁŽE KYSELOV

V popisovaném období byl chod života v obci úzce spjat s jednotkou Pohraniční stráže v Kyselově a tak je potřebné zařadit několik vět i do této publikace. Do Kyselova, kde měl své pozemky i Státní statek, je to převozem z Dolní Vltavice jen pár kilometrů. V zimním období se však musí jezero objíždět přes Frymburk, Lipno a Frýdavu a to již je kolem čtyřiceti kilometrů.

Vojáci („péesáci“) z Kyselova kromě svých povinností, vypomáhali brigádnicky na akcích „Z „ v naší obci, vedli pionýrské organizace, zúčastňovali se oslav Mezinárodního dne dětí a různých dalších výročí a oslav konaných v obci. Ostatně to vše bylo součástí dohody, každoročně uzavírané, mezi MNV a jednotkou PS. Jak již bylo výše zmíněno, pracovala v obci jednotka PPS(pomocník pohraniční stráže). Za dobrou spolupráci s útvarem PS a za splnění dalších podmínek, získala obec peněžitou

odměnu 100 tis. Kčs a titul- VZORNÁ HRANIČÁŘSKÁ OBEC- který dne 11.7.1981 převzali zástupci obce ve Valdštejnském paláci v Praze z rukou tehdejšího ministra vnitra.

Na obr. tzv. špačkárna z roku 1961 + voják z Kyselova s pionýry z Černé, r. 1967 + budova roty na Kyselově z r. 1986 – zdroj z webu Vojensko.cz

KRÁTCE O POČASÍ V POPISOVANÉM OBDOBÍ - klimatické změny

Naše obec byla v tomto období stále ještě zemědělského charakteru s rozvíjejícím se turistickým

Ilustr.obr. z webu Na suchu.cz

ruchem. Počasí v obou případech hrálo dost důležitou roli a často i odlišnou. Celkový charakter počasí je podrobně popsán v kronice obce, takže jen některé extrémy. Tím byl např. **rok 1978**, kdy značně klesla hladina Lipna – o více než 3,5 metru a cestou z Černé do Hůrky byla vidět původní cesta a most, spousty pařezů po vykácených stromech a za Horní Planou se objevilo tzv. srdce Vltavy.

Extrémní byl zejména Silvestr roku 1978, který lze zařadit do historie klimatických změn. Celý den bylo slunečno a teplo kolem + 15°C, ovšem během noci dochází k mimořádnému ochlazení s přídělem sněhu. Ráno na Nový rok 1979 je teplota na hranici – 20°C, jde tedy o snížení teploty o 35°C. To mělo ohromný negativní vliv na celou lidskou činnost, protože tyto změny byly v celé republice. Dopady byly doslova katastrofální. V mnoha místech se zhroutil systém centrálního vytápění, uhlí zamrzalo ve vagónech a docházelo i k četným výpadkům v dodávkách elektřiny, v lednu 1979 byly v Československu vyhlášeny celostátní uhelné prázdniny. Stát byl nucen přijmout řadu úsporných opatření mezi něž patřilo mimo jiné omezení veřejného osvětlení nebo přesunutí začátku pracovní doby až na osmou hodinu ranní. Energetická krize na začátku roku se stala také podnětem pro **zavedení letního času od 1. dubna 1979.**

Jindřich Malšínský z Horní Plané zaznamenává 21. prosince 1985 na našem území slabé zemětřesení, které bylo ohodnoceno číslem 4,6 Richterovy stupnice (Hornoplánské listy – květen 2013).

ZÁVĚREČNÉ ZHODNOCENÍ VÝVOJE OBCE – 1945/ 1990

Tímto okamžikem končí část v publikaci věnovaná období, které naši obyvatelé prožili, vychovali své děti, pracovali pro rozvoj své obce a do určité míry zde byli spokojeni. Proto není možné tuto hlavní část vynechat a zamlčovat, ani případně různě překrucovat nebo si neobjektivně domýšlet. Samozřejmě, že to bylo období tzv. „výstavby socialismu“, takže téměř veškerý život v obci byl stále pod vlivem různých sjezdů, výročí, závazků, jednotných plánů atd. To vše bylo odrazem doby, v které jsme žili a která tzv. „sametovou revolucí“ postupně skončila.

Všimněme si nakonec i toho, jak bývala obec a někteří její obyvatelé v průběhu let vyhodnoceni:

1977 - Tělovýchovná Jednota Černá byla vyhodnocena na 1.místě v rámci ČSSR

1977 - Vít Marek, pracovník Les.závodu Vyšší Brod, obdržel vyznamenání „Průkopník soc.práce“

1980 - Hana Kortánová, ošetřovatelka dojníc v Černé, obdržela státní vyznamenání „Za vynikající práci“

1981 - obec obdržela titul „Vzorná hraničářská obec“

- František Kubiš, vedoucí Tuhových dolů obdržel v Priewidzi nejvyšší hornické vyznamenání – „Řád Rudého praporu práce“

- Josef Hlávka, vedoucí kolektivu na dole Václav obdržel v Bratislavě „Řád Rudé hvězdy práce“

- Jaroslav Leška, výrobní náměstek statku Kájov obdržel titul „Vynikající pracovník Ministerstva zemědělství“

- Marie Lukašáková, dojička na Bližné ,obdržela titul „ Vynikající pracovník Ministerstva zemědělství“

1985 - Hana Kortánová dostala propůjčen k 1.květnu 1985 – „Řád práce“

- Růžena Hlávková, dojička v Černé, obdržela státní vyznamenání „Za vynikající práci“

1986 - Karel Vrba, horník Tuhových dolů, obdržel „Řád Rudé hvězdy práce“

1988 - obec obdržela titul „Vzorná obec“ za výsledky v soutěži národních výborů v místech soustředěného cestovního ruchu“

- Jan Frisch, tajemník MNV, obdržel od ministra vnitra ocenění za příkladné výsledky v soutěži NV

Z ruk předseď vlády ČSSR Ladislava Adamce přebírají ocenění Ing. Marie Kročáková a Božena Lešková, přítomen byl i Jan Rulíšek

Události posledních šesti týdnů roku 1989 se v Československu řítily neuvěřitelným tempem. Pro probíhající poklidnou revoluci se našla spousta přívlastků: *nenásilná; klidná; něžná; jemná; pokojná; veselá a sametová*. Ani naše obec se nově vzniklé situaci a událostem nevyhnula. Skončilo 45 leté období socialismu a pronikl k nám kapitalismus. Jaký to bude mít dopad, co všechno pozitivního, nebo naopak i negativního nová doba přinese. To vše v dalším díle publikace – OD ROKU 1990 !

NĚKOLIK DOBOVÝCH OBRÁZKŮ – JAK ŠEL ŽIVOT V OBCI

Vítání občánků / archiv/

Zlatá svatba manželů Zemanových + Setkání s důchodci

Z dětského dne na hřišti + Na Mikuláše v r.1985

Z oslav 1.Máje v Horní Plané 1976 + Je po volbách, budou se sčítat hlasy

STŘÍPKY ZE VZPOMÍNEK NĚKOLIKA PAMĚTNÍKŮ / ABECEDNĚ/

ČERKL MILOSLAV – Příkladu piva se domohla až ve Schläglu

Ubytovali mě v baráčku téměř na konci obce vpravo ve směru na Frymburk/ dnes rekreační zařízení – pozn. kron./ Bydlela tam jakási paní Kollerová, byla to Němka, česky téměř nerozuměla a já zase neuměl německy, takže dohadování bylo dost obtížné. Ale nakonec jsme se vždy dohodli, ona byla ráda, že tam někoho má, byla to už starší žena a prý se v baráčku sama bála a chtěla, aby jí tam někoho dali. Její dcera, už byla starší dospělá, dělala hospodyně na faře ve Zlaté Koruně. Paní Kollerová však nikdy nebyla vdaná a tak vyžadovala, aby se jí říkalo slečna. Měl jsem tam s sebou na pokoji rádio, televize tehdy nebyla tak rozšířená, poslouchal jsem české stanice, někdy ke mně přišla a poslouchala se mnou, ale nerozuměla. Protože přes sobotu a neděli jsem jezdil domů do Budějovic a ráno v pondělí jsem se zase vracel, půjčoval jsem jí rádio do jejího pokoje, nainstaloval německou stanici, myslím, že tehdy vysílali „autofahre“, a slečna byla spokojená. V pondělí, když jsem přijel, hned na mne spustila – Mein Gott, to zase bylo bouraček, to zase zemřelo lidí, přestože byly třeba jen dvě bouračky, ale rádio jí ovlivnilo. Tahleta slečna Kollerová, ono už jí v té době bylo přes šedesát let, ale v mladším věku, když ještě fungoval pivovar, měla nějak dohodnuto, že bude pravidelně dostávat určitý příděl piva. Proč a z jakého důvodu, to nemohu objasnit, každopádně jednoho dne jí příděl již nechtěli poskytnout, i když se ho všemožně domáhala. V pivovaru byli neoblomní a tak milá slečna vzala kárku a pěkně pěšky se vypravila přes Dolní Vltavici až do Schläglu, kde si v pivovaru svůj příděl vymohla. Je to přece jen větší vzdálenost, ale kvůli přídělu piva, co by slečna neudělala. Později dostávala rovněž příděl i v hospodě v Černé, kde byl hostinským nějaký Mrkvička.

=====

HLÁVKA JOSEF – Při fárání téměř jako kosmonauti

Na sobě jsme měli hornické šaty, které byly pevné, prošívané, ze silné látky. Měli jsme hornické montérky, na nohou gumovky, helmy se světlem a sebezáchranný přístroj. Ten jsme měli, když jsme fáráli. Měli jsme také pracovní rukavice. Pokud se dělalo ve vodě, nosili jsme gumové pláště (tj. kalhoty, kabát a klobouk). Gumové pláště jsme si brali, především když se vrtalo. Vrtalo se totiž převážně na výplach (tzn. s vodou) aby se z vrtu neprášilo. Měli jsme také sluchátka na uši a antivibrační rukavice. Ve skutečnosti jsme byli oblečení jako kosmonauti. Těžké to nebylo, ale bylo to nepříjemné, poněvadž toho máte moc na sobě. Antivibrační rukavice mají zpevněnou ochranu, a když musíte mačkat vrtačku, bolí Vás víc ruce s nimi než bez nich. Když máte sluchátka na uších, neslyšíte vůbec nic.

=====

KORČÁKOVÁ ANNA – O takové jako byl Nouza, byla potom nouze

Hlavním aktérem a motorem celého divadelního spolku byl řídící učitel Václav Nouza, pamatuji si, že právě odcházela na vojnu. Vrátil se za dva roky a tak tedy asi od roku 1954 se rozvíjí v Černé divadelní činnost. Václav Nouza vlastně všechno zařizoval kolem kulturního dění v obci, čili rovněž divadelní činnost. Vybíral hry, které režíroval a zajišťoval jejich produkci v obci i na zájezdech. Hrál se na sále, na repertoáru byla zejména klasika, pamatuji hru Kolíbka od Aloise Jiráska a Paličovu dceru. Nastudované hry úspěšně předváděli nejen doma, ale vyjížděli i do jiných obcí. Sál byl uzpůsoben k tomu, že sem mohly být zvány i divadelní spolky odjinud, což opět zajišťoval Nouza. Vedle divadla se pravidelně dvakrát týdně hrálo i filmové představení. Václav Nouza byl

ředitelem školy až do konce školního roku 1960, kdy z Černé odešel a tím také přestal fungovat ochotnický divadelní spolek.

Pamětnice **Vlasta Žilíková**(viz dále) k tomu dodává: „Velmi dobrým hercem byl poštovní Adolf Václavík. Dodnes před sebou vidím jeho postavu z Paličovy dcery, kterou výborně hrával“.

Adolf Václavík byl otcem výše uvedené Anna Korčákové – pozn. F.Z.

LOMECKÁ – KHOLOVÁ MARIE - Dosídlenci hospodaří, avšak málo se jim daří

Co se týče dosídlenců, těch tady bylo mnoho, Slováci, Rumuni, snad z celé Evropy. Řada těch lidí chodila od statku ke statku/ mám na mysli Černou, Bližnou a další/, někteří začali vytahovat stranické legitimace s tím, že oni mohou všechno. Řada baráků však byla obsazena tak, že po 4 – 5 ti letech po odsunu Němců byly tyto pečlivě udržované domy vykradené, rozbité a téměř na spadnutí. Dobytek po Němcích ovšem zůstal, každý hledal jen ten lepší barák, pak si tam nahnal dobytek a horší baráky zůstávaly stát. Přišli další dosídlenci, chvíli tam zůstali a zase to za čas vzdali. V každé vsi byli vždy jeden až dva „zlatokopové“ a ti ostatní se snažili hospodařit, ale moc jim to nešlo. Těch, co chtěli hospodařit na jednotlivých statcích bylo málo, většinou neměli žádnou praxi, nebyli neschopní, ale na Šumavě se muselo hospodařit úplně jinak než ve vnitrozemí a ti lidé to neuměli. Tak se začaly statky rabovat, mnoho jich zůstalo opuštěných, ani jsem tam nechodila, protože jsem znala ty vesnice jako upravené, čisté a obilné. Několik dosídlenců však bylo velmi snaživých, např. pan Václav Růžička, který převzal statek na Radslavi. Byl obchodníkem v Budějovicích a kvůli synovi Vaškovi, který chtěl být mermomocí sedlákem, šli na Šumavu. Někteří se k nám chodili ptát, jak se co dělá, jak se seje a podobně, řada z nich a byli zde i z Ukrajiny, nebyla zvyklá vůbec samostatně pracovat.

LOVĚTÍNSKÝ V. + LOVĚTÍNSKÁ V. – Bydleli jsme na faře u faráře Prachaře

Naši chodili pravidelně do kostela do Černé, tam tehdy sloužil pan farář Prachař a tak po domluvě nás vzal bydlet na faru do Černé. Na faře se uvolnilo místo po německé rodině, tak jsme si všechno přestěhovali v bednách, které tam pak byly nevybalené mnoho let. Nahoře byla jedna strana k dispozici kněžím a na druhé

straně jsme měli nevyložené bedny, které jsme likvidovali až po smrti mého otce. Na faře jsme tedy žili s P. Janem Prachařem, který však o velikonocích v r. 1949 emigroval. Pro potřeby velikonočních obřadů se muselo chodit do Horní Plané, kde bylo děkanství a tam také Jan Prachař jel, ale protože se dozvěděl, že mu hrozí nebezpečí, tak hned v noci po návratu z Horní Plané odešel. Už si ani nerozvěcel, pouze baterkou svítil, protože fara byla stále sledována a určití lidé poslouchalo pod okny. I naše rodina, pokud u nás byla návštěva, třeba v letním období, museli se vždy všichni hlásit na národním výboru, že jsou stále zde a nikam neodešli. Nebylo to jednoduché. Panu faráři Prachařovi se podařil útek, přestože byl neustále hlídán, výrok jednoho místního občana : „Tak dlouho jsme ho hlídali, až nám utekl“, je mezi pamětníky známý.

MACHKA JOSEF - Maso bylo skopové, zelí téměř denně

Zdejší strava před naším osídlením byla složena většinou z masa skopového, neboť zde byl dostatek ovcí, pekli se žitný chléb, základ tvořily brambory a především zelí bylo u Němců typické. Žitný chléb se pekli téměř v každém stavení, dále se pekly mazance, jidáše, vánočky, macesy a mrkvance. Základem jídelníčku osídlenců byly ve všední den bramborové knedlíky s oškvarky a zelím, pekly se placky na plotně a dělala se šuska. Jako sváteční jídlo se dělalo většinou vepřové s knedlíkem a zelím a jako jídlo obřadní byla husa s bosáky, nazývané též vrzáky nebo klouzáky a samozřejmě se zelím. Přesídlenci se museli většinou přizpůsobit

našim poměrům, protože i kdyby chtěli vařit jídla na která byli zvyklí, tak nemohli, protože u nás nerostlo to, co v Rumunsku / např.fazole/. Pokoušeli se vypěstovat si zeleninu, které se zde daří a tím zpestřit jídelníček. Nejobvyklejší úprava pokrmů bylo vaření.

=====

NOVOTNÝ FRANTIŠEK - Nejenom ty baráky, zmizely i stromy

Velmi rád jsem měl a mám ovocné stromy. Zapisoval jsem si kolik kterých stromů je u každého stavení. Koupil jsem si 50 litrovou stříkačku, Lang mi sehnal postřikovou jichu a zadarmo jsem všechny stromy ošetřoval. Velmi se tu dařilo jabloním, třešním, švestkám, ale i hrušním. Celkem bylo těch stromů více jak 300 a jejich plody byly výborné chuti. Ale lidé ty stromy spíše káceli a nové nevysazovali. Rád jsem i fotografoval. Měl jsem dva fotopřístroje a při každé příležitosti jsem dělal snímky. Před barákem jsem postavil dětem velkou houpačku a tak, když šli děti ze školy, měli o vyražení postaráno. Před barákem jsem měl i velkou ohradu, ve které

jsem choval kolem 80 kachen.

=====

PAJPACHOVÁ MARIE - Z Černé chvíli na Zvonkovou a pak zase zpátky

Hned po příchodu v roce 1963 jsem nastoupila na hospodářství Státního statku Černá v Pošumaví jako krmička a dojička do kravína v Černé a manžel začal jezdit s autem u autodopravy státního statku, která tehdy sídlila v prostorách dnešní společnosti VPS Marek. Kravín v Černé byl právě v tomto roce uveden do provozu jako čtyřřadý s kapacitou 174 ks dojníc. Ty se pravidelně vyháněly na pastvu, kde jako pasák pracoval pan František Špaček (otec Jiřiny Němcové). Na stáních pak pracovaly ošetřovatelky ve dvojicích, měly přidělenou určitou skupinu krav. Z jmén, na které si vzpomínám, to byly v tomto období např. paní Anežka Jedličková, Johana Gregarová, Emilie Zášková a další. Zootechnika tam v té době dělal

Stanislav Hron, ing. Jan Novák a krátký čas i Václav Pivec. Nočním hlídačem v kravíně byl František Jedlička. Jako skladník tehdy pracoval pan Bláha a koně, ustájené na čp.15, měl na starosti Josef Macháček.

=====

PEKÁREK VLASTIMIL - Na Muckově tancovali možná i faráři

Na Muckově bývaly i časté taneční zábavy na dřevěném baráku vedle Lauferky, který později vyhořel. Jednotlivé místnosti se upravily a vznikl jeden velký sál. Na zábavy tam chodili lidé i z okolí, ale rovněž i brigádníci ze Slovenska. Například Vyžbohy bylo samostatné hospodářství, které převzali do péče mládežníci ze Slovenska.

Ze Slovenska zde také byli na přivýdělek faráři. Bylo jich celkem sedm, pamatují si např. nějakého Jožu Rylka. Ti se napřed ráno modlili, pak šli sekat trávu a večer do hospody něco popít. Narazil se sud a už to jelo, nebyli zde za trest, ale chodili si přivydělat.

Na Vyžbohách si pamatují hospodařit Řezníčka, Koubleho, Čajanovi, k nim jsem jezdil pro mléko. Hostinná Lhota patřila k Muckovu, tam bydlel zpočátku i František Novotný, pak se rozvedl a přestěhoval dolů do Emrů.

O tanečních zábavách na Muckově vypráví I Erika Zemanová(viz dále): “Jezdilo se z Vltavice, traktor s valníkem byl vždycky plný mládeže I vojáků PS. Někdy to ovšem končilo I bitkou, když se potkali vojáci PS a PTP”.

=====

PRENNEROVÁ LUDMILA - Chodili k nám do hájenky američtí vojáci

Chodili k nám také dva Američané, oni měli veškeré zásoby, ale vše sušené a tak chtěli čerstvé vejce, mléko, máslo a za to nám dávali čokoládu. Pro mě neměli nejdříve nic, protože prý netušili, že tam bude malé děvče, ale slíbili, že až přijdou příště, že mi přinesou a to také splnili. U nás vždy vypili hrnek kyselého mléka, snědli chleba namazaný máslem, poseděli, popovídali a zase šli. Zajímali se i o mé první přijímání, dokonce mi přinesli látku na šaty, balonové hedvábí, jedna švadlena mi šaty šila, ale než došlo k aktu prvního svatého přijímání, tak byli Američané odveleni a museli odjet pryč.

SMETANA KAREL – Když jsme pořádali první ME v jachtingu

Srpen 1973 byl svátkem jachtingu v ČSSR, stali jsme se poprvé pořadatelem mistrovství Evropy. To ovšem znamenalo především množství práce a starostí. Nesmělo se zapomenout ani na tu nejmenší drobnost, vždyť Československo se chtělo předvést jako dobrý organizátor a hostitel. A to se podařilo. Mluví o tom poděkování generálního sekretáře mezinárodní jachtařské organizace. Vedoucí španělské výpravy, která se měla stát pořadatelem mistrovství Evropy v roce 1974, při loučení řekl: „Nevím, zda se nevdáme pořadatelství pro rok 1974, jelikož

Československo nasadilo laťku tak vysoko, že jen málo států ji překročí“.

STRNAD KAREL - Z obecního vodovodu sebrali nám tehdy vodu

V obci byl zaveden vodovod, který vedl od dnešního Štumpauera, nahoru do vsi, kde je čerpačka, tak tam byla kašna a voda do ní přitékala samospádem. Sedláci byli na tuto vodu napojeni, celkem tam byly tři kašny, jedna velká požární a pak dvě menší kašničky na pitnou vodu. My jsme byli na konci řady napojeni, pak ještě byl Fikar a Rosický, jehož dům stál nad Obecním úřadem. Voda od nás pak tekla přepadem volně dolů do potoka. Když pak vzniklo ředitelství státních statků, tak si udělali vlastní vodovod a napojili se na tu spodní kašnu, čímž nám sebrali vodu a dokonce to vždy přes sobotu a neděli jistý pracovník ředitelství zavíral a my pak byli bez

vody. Těžko jsme proti tomu mohli něco dělat, čím dál tím větší dodávkové povinnosti jsme jen stěžejně plnili, a tak jsme si to víceméně nechali líbit.

VÁCHA VÁCLAV - Vyhrávala Váchova kapela, lidé se víc přátelili

Přestože byla zpočátku bída, tak si myslím, že život byl mnohem lepší než nyní. Lidé měli k sobě mnohem blíže, dneska je všechno jen o penězích a to je to nejhorší na světě, co může být.

Vzpomínám na to, jak naše kapela vyhrávala, já jsem hrál na trombon, Karel Vácha na harmoniku, Ruda Vácha na buben, Jenda Vácha na trumpetu nebo saxofon, takže jsme měli celou kapelu. A než jsme od svých baráků prošli vesnicí k hospodě na Bumbovinu, hostinský se jmenoval Bumba, na dnešní Adéle, tak už byl sál plný lidí a hned se začalo tancovat. Lidé se spolu tenkrát lépe sžili, to dneska již není.

VRBA KAREL - Pracovní den na dole byla pěkná makačka

Všechny práce byly dány úkolem. Když bylo třeba ražení předku, byla norma 46 – 58 cm na hlavu a směnu. Ve dvou se tedy muselo nejméně 1 až 1,2 m denně udělat. Až do roku 1953 jsme neměli kompresor ani sbíječky a museli jsme kopat za pomoci špičáků ručně. V dubnu 1953 nám dodali kompresor a výkony byly pak lepší. Na dole Václav byly nakladače, při ručním nakládání byl výkon asi 6,5 tuny na hlavu a směnu. Na Švédských nakladačích byl výkon 13,5 tuny na hlavu a směnu. Surovina se nakládala do vozů a těžnou klecí se vozila na povrch. Poté se surovina odvážela do úpravny do Netolic, kde se teprve třídila a upravovala až na

kvalitu 85 – 89 % obsahu uhlíku. V rámci závodu v Netolicích pod nás spadala také chemická úpravna v Týně nad Vltavou, kde se grafit upravoval až na kvalitu 95 % obsahu uhlíku. Pracovní doba trvala 8 hodin, ostatní měli 8,5 hodin. V sobotu jsme pracovali 6 hodin, později se pracovalo v sobotu jednou za čtrnáct dní, následně byly soboty zrušeny. Střílelo se většinou na konci šichty kvůli vyvětrání. Minimální vzdálenost od odpalového místa byla 30 m. Většinou se razily ještě překopy do boku. Druhý den se surovina vybírala.

=====

ZEMANOVÁ ERIKA - Učitele Nejedlého měly jsme my děti rády

Pan učitel František Nejedlý nás začal učit od 1. září 1951. Byl zde ve školní budově ubytován. Protože nemusel dojíždět, měl čas pro své žáky v jednotřídce s 12 dětmi, stejně tak i pro jejich rodiče byl velkým pomocníkem. Kde mohl tak poradil, pomáhal vyplňovat doklady pro různé záležitosti, čímž začal být v obci váženým a nepostradatelným pomocníkem. Ve škole po roce, už jako ředitel školy, otevřel v budově mateřskou školku, kterou nechal vybavit, stejně tak i školní jídelnu. Do školní jídelny těž docházeli na oběd někteří zaměstnanci státního statku. Roku 1952 byl zvolen předsedou MNV v obci a zároveň jako funkcionář spolu s dalšími členy MNV udržoval chod obce, která byla ve velkém problému s dosídlenci a

brigádníky. Byl přísný k nám žákům, naši výchovu vzal do svých rukou. Při hodině vyučování jsme museli sedět s rukama za zády a takto naslouchat výklad učitele. Trestal nás rákoskou i dalšími tresty, které byly v těchto letech dovoleny. Trestal nás však jen v krajním případě.

=====

ŽILÍKOVÁ VLASTA - Ještě dnes si vzpomenu na doktora “z románu”

Kromě stanovených obvodních lékařů však se ve službách střídali i ostatní lékaři. Jedním z těch, na které nejvíce vzpomínám byl MUDr. František Tůma. Znal dokonale celý tento obvod, pracoval jako obvodní lékař v Horní Plané a právě, když se přesunovalo zdravotní středisko z Hůrky do Černé, odešel do Vyššího Brodu. MUDr. Tůma byl typický románový venkovský doktor, prakticky každého znal, o každém všechno věděl, znal jak se která žena jmenovala za svobodna, koho si vzala a podobně.

Když jsem měla službu a sloužil MUDr. Tůma, tak vždycky v našem obvodě udělal mnohem více návštěv, než na kolik původně jel. On mimo plánované návštěvy zašel ještě i k dalším, které znal, podívat se, jak se jim daří, on věděl o každém s čím marodil a na co se léčil, poptat se jak se cítí – prostě pravý správný venkovský doktor.

=====

Zastavení se spisovatelkou Erikou Zemanovou

Začátkem roku 2014 vydala teplická občanka a v padesátých letech minulého století i občanka Dolní Vltavice, svou druhou knihu nazvanou Vzpomínky na mládí aneb Zatopené domovy. V Dolní Vltavici prožila své mládí a Svým vzpomínáním nás zavádí do míst, která důvěrně znala, kde chodila do školy, kde začala pracovat, prožila první lásku. Seznámí nás s památkami, které již dnes nenajdeme, protože je nenávratně pohřbily vody lipenské přehradní nádrže. S láskou hovoří o svých rodičích, o kamarádkách, o některých peripetiích své rodiny, což přinášel fakt, že matka byla německé národnosti. Zmiňuje se zde i o odsunu německého obyvatelstva, převážně ovšem z oblasti Ústecka, kde rodina bydlela před svým odchodem na Šumavu.

Život v Dolní Vltavici byl po celou dobu spjat i s Kyselovem, kde byla lokalizována jednotka Pohraniční stráže a kde vojáci „péesáci“ ovlivňovali podstatně život v obci. Pro tehdejší mladá děvčata to však byli prakticky jediní zástupci opačného pohlaví v jejich věku, obdivovali jejich vojenskou službu jako náročnou a nebezpečnou, a proto i vzpomínky na ně jsou tímto citem ovlivněny.

S láskou vzpomíná na ředitele a učitele, ale i předsedu Místního národního výboru v jedné osobě, pana Františka Nejedlého, a na celá školní léta. Vzpomíná na prožitý První máje, na tancovačky i návštěvy kina i na oslavy svátku Pohraniční stráže.

Přestože prožila období konce a zániku Dolní Vltavice, vyjadřuje svůj dnešní kladný vztah i k vodám „jihočeského moře“ a děkuje zaměstnancům elektrárny v Lipně, kteří jí umožnili nahlédnout do srdce lipenské elektrárny, která paradoxně způsobila ztrátu jejího domova.

V doslovu ve své knížce píše: „Nejvíce jsem litovala těch nádherných budov, vadil mi zánik celých vysídlených vesnic. Tomu jsem musela přihlížet, toho jsem se i částečně zúčastnila při těžbě dřeva z vykáčeného lesa. I při postupném zanikání obce jsem zde měla svá krásná místa, kam jsem chodila na procházky i na první rande. Nejkrásnější byla cesta samotou zadem k Radslavi, posedět jsem si chodila i ke Stinyho kapličce nad obcí, odkud byl překrásný výhled. Jsem ráda, že až sem nedosahuje voda, protože každá návštěva do těchto míst mi připomíná mé krásné a nezapomenutelné chvílky.“

Na obr. s „kapitánem“ Otou Šokou a na obecních slavnostech v Černé s autorem této publikace

Obrázek ze křtu knížky a ze setkání s Karlem Swarzenberkem

Její knížka, kterou jsem jí mimochodem graficky i stylisticky upravoval, je velmi čtivá, osloví čtenáře nejen vypravěčským uměním, ale spoustou dobových fotografií. Přináší pohodu, krásu, poučení i zábavu.

ZÁVĚREM TOHOTO OBDOBÍ DVA ČLÁNKY – TAKOVÁ BYLA SKUTEČNOST

Vzpomínky na dobu nedávno minulou v obci u Lipna

Dovolte mi, abych dnešní článek věnoval vzpomínce na rok 1977, neboť právě tehdy jsem se podvolil k tomu, že se pokusím zachycovat historické okamžiky v životě obce Černá v Pošumaví. Stal jsem se totiž kronikářem obce, což bylo vlastně i z nutnosti, neboť můj zaměstnavatel postrádal v kádrových materiálech angažovanost v domovské obci, a tak společně s upřímným zájmem o tuto oblast jsem tak zabil dvě mouchy jednou ranou.

Úkolem historie je vlastně podchycení a určité hodnocení vzniklých událostí, a to přesným a pravdivým konstatováním, o což jsem se snažil ve svých zápisech. Dnešní pětatřicátníci, kteří se v tomto roce narodili, nemohou mít potuchy o tom, jak se tehdy žilo a v mnoha případech jsou pod vlivem neobjektivního a zkresleného výkladu. Často se hodně událostí překrucuje, něčím se chlubíme, za něco se stydíme, hodně věcí se takticky zamlčuje.

Právě proto bych rád poukázal na události roku 1977 v obci Černá v Pošumaví, neboť jsem byl přímým účastníkem a nic z toho, co se odehrávalo, si nevymýšlím. Tento rok byl pro celou obec poměrně velmi úspěšný, především ji proslavil oddíl jachtingu, neboť Tělovýchovná jednota, pod kterou patřil jachting, byla vyhodnocena jako nejlepší v rámci celé ČSSR. Byla oceněna především nesmírná aktivita při pořádání mistrovských závodů jak domácích, tak zahraničních. Na prvním místě ze 16 organizací v rámci okresu se umístil i Svazarm, jehož členové aktivně pracovali ve střeleckém, potápěčském a modelářském oddíle a zájem mezi mládeží byl značný.

Samotná obec Černá v Pošumaví se v soutěži MNV v okrese dostala na druhé místo a Občanský výbor Bližná byl dokonce první. Nelze v tom všem vidět jakési politické pozadí, i když uzavřené a splněné závazky hrály svou roli, ale práce na přeměnách, úklidech a pořádku byla skutečně vidět, zejména na Bližné. V tomto roce byla dokončena nebo probíhala výstavba dvaceti rodinných domků, dále i domů v bytové zástavbě, rekonstrukce a výstavba obecního majetku.

Vynikajících výsledků dosáhlo tehdejších 113 zaměstnanců provozu Černá Státního statku. Bylo dosaženo nejvyššího výnosu obilovin v historii okresu Český Krumlov, nejvyššího výnosu stonkového lnu na Oborovém podniku Šumava a téměř všichni ošetřovatelé byli na čelných místech v doživosti krav i přírůstcích dobytka.

V obci byla tehdy pravidelná ordinace obvodního, zubního, a dětského lékaře, v rekreační sezoně zde byla lékařská pohotovost s nepřetržitou službou. Vedle samoobsluhy Jednoty byla v obci prodejna průmyslového zboží, prodejna zeleniny a prodejna masa, v Bližné, Mokré a na Muckově byly smíšené obchody. V obci fungovalo kadeřnictví a holičství, knihařství, dřevařská dílna, kovodílna a sklenářství.

Ve škole se učilo celkem 82 dětí (dnes kolem 30), na dobré úrovni fungovala obecní knihovna, letní kino a služby MNV, které zajišťovaly svoz odpadů v celé lipenské oblasti a cestovní ruch.

Ke konci roku 1977 měla obec Černá v Pošumaví 920 obyvatel, což je zatím historicky nejvíce od roku 1946. V kronice jsem zaznamenal i maloobchodní ceny mnoha výrobků, například maso hovězí stálo 29 Kčs/kg, vepřové 30 Kčs, černé uhlí 26,20 Kčs/q, benzin 4,30 Kčs/l a například černobílý televizor 4200 Kčs. Měsíční plat byl na provozu Černá Státního statku v průměru 2 559 Kčs.

Rok 1977 byl ideální i z hlediska počasí. Roční období se střídala přesně podle kalendáře, počasí přálo jak zemědělcům, tak rekreantům, dětem i všem ostatním.

Ve srovnání s dneškem se život v obci podstatně změnil, především vzhled, čistota, pořádek a ráz obce, ovšem nostalgie po mnoha vymoženostech tehdejší doby u řady pamětníků zůstává a myslím, že by nebylo dobrým nápadem tuto skutečnost zamlčovat a všelijak překrucovat.

Českokrumlovský deník, 26. Červenec 2012, ing. František Záhora

TOHLE VŠAK BYLA TAKÉ SKUTEČNOST

Z euforie do deprese

Srpen – měsíc prázdnin a dovolených, měsíc žní a dalších sklizňových prací, ztratil v jednom osudném roce svůj idylický nádech a zůstal s hořkou vzpomínkou uložen v naší pošramocené duši.

V letošním roce si připomínáme osudné okamžiky před čtyřiceti lety, kdy k nám právě v srpnu vstoupila spojenecká vojska, aby nás „bratrsky ochránila před kontrarevolucí a zachránila socialismus“. Těžko jsme tehdy chápali, že k něčemu takovému může dojít. Probíhala sice v předcházejícím období řada různých setkání politiků, vzájemných rozhovorů, dokonce přišel i výhrušný dopis spřátelených zemí, ale sám sovětský vůdce Brežněv stále ubezpečoval slovy „Eto vaše dělo“ a nešetřil přitom objetími a státnickými polibky.

Předcházející měsíce probíhaly v euforii a uvolnění v mnoha oblastech lidského žití. Pojem „Pražské jaro“ znamenal pro mnoho občanů naději v uskutečnění mnoha potřebných změn, které se postupně stávaly skutečností. Ovšem k pomalému uvolňování docházelo již počátkem šedesátých let. Ne nadarmo je řada historiků a odborníků nazývá „zlatými šedesátými léty“. K uvolnění docházelo především na kulturní frontě, v té době vznikalo mnoho krásných písniček, zejména díky divadlu Semafor, natáčely se i dnes stále hodnotné a uznávané filmy, vydávaly se knihy do té doby zakázaných autorů. Vedle Semaforu zde byla i nádherná hudba Beatles a i náš citový život byl na vyšší a hodnotnější úrovni.

Ovšem pro většinu obyvatel to zas tak velká idyla nebyla. Nejenom, že platy byly malé a téměř pro každého přibližně ve stejné výši, ale především byl většinou nedostatek všeho možného. Dnešní mladá generace by těžko chápala několik desítek metrů dlouhé fronty na maso, na ovoce a zeleninu a další zboží, dokonce i na knihy. Občasný nedostatek základních potravin byl vyvážen jejich nízkou cenou, neboť stát potraviny dostatečně dotoval, ceny dalšího spotřebního zboží však byly vysoké. Přesto v povědomí naší generace zůstávají šedesátá léta jako něco, na co se dobře a rádo vzpomíná. Nebýt ovšem onoho okupačního zásahu v oné osudné noci, který znamenal konec všem nadějím. **.21.srpen 1968** - Lidé již od rána poslouchali rádio a nemohli uvěřit tomu, co se stalo. Proč vlastně sem spojenecká vojska přišla. Vždyť se nic nedělo, všechno probíhalo dále svým tempem, jen ta situace byla poněkud volnější, volněji se dýchalo. To vesnický člověk těžko pochopí, zejména také proto, že Sovětský svaz nám byl stále dáván za vzor, sovětský člověk byl ten nejlepší, Rudá armáda nás osvobodila, tak proč by nás teď chtěli okupovat. Nicméně stalo se a tanky přijeli v onen osudný den i do naší obce. Byly prý jenom dva, projeli obcí a pokračovaly dále směrem na Dolní Vltavici. V odpoledních hodinách pak odjeli směrem na Horní Planou a zůstali stát několik dní v Hůrce, s namířenými hlavními na silnici.

Vojska pěti států Varšavské smlouvy se rozjela téměř do všech koutů naší vlasti a na řadě míst jsme mohli vidět tanky s napřaženými hlavními směrem ke komunikaci. Pracoval jsem v zemědělství, žně byly v plném proudu, starostí nad hlavu a do toho přijíždí tanky a auta, které jsme „vítali“ se zklamáním, depresí a strachem z toho, co může následovat.

Čeští lidé však dokázali, že ač beznadějná situace, něco lze vždy podniknout. A tak se během noci měnily dopravní a směrové ukazatele a vznikalo mnoho nápisů na různých místech, vyzývajících k odchodu. I v Černé v Pošumaví se psala hesla a někteří občané vyjádřili svůj názor i umělecky, když stvořili figurínu nápadně připomínající jednoho vysokého stranického funkcionáře slovenské národnosti a tu pak věšeli na strom v obci.

Odchod se však nekonal. Byla podepsána smlouva o dočasném umístění sovětských vojsk /vojska ostatních států do konce roku odešla/ a ona dočasnost trvala až do roku 1990. Ne nadarmo jsme si tehdy zafixovali i nový ukazatel – jednotku dočasnosti, kterou byl jeden furt.

Z údajů lze zjistit, že na území Československa bylo tehdy kolem 750 tisíc vojáků, přes šest tisíc tanků, téměř tisíc letadel a další technika. Tato „bratrská pomoc“ si vyžádala přes sto mrtvých a sedm set zraněných občanů. Skončila „idyla“ a nastoupila tvrdá realita a tak tedy vzpomeňme na tuto dobu, ale hlavně – nezapomeňme.

Českokrumlovský deník, 2008, ing. František Záhora

VÝVOJ OBCE A PRŮBĚH UDÁLOSTÍ OD ROKU 1990

POSLEDNÍ DNY ROKU 1989 – Celostátní pohled

V pátek 17. listopadu 1989 si studenti pražských vysokých škol, ale i ostatní občané připomněli 50. výročí uzavření českých vysokých škol a památku studenta Jana Opletala. Po odpolední manifestaci se účastníci vydali k pochodu na Vyšehrad, dále Slavín a postupně po náplavě až k Národnímu divadlu. Počet 50 000 lidí byl největší od roku 1969. Na Národní třídě pak došlo k neočekávanému zásahu příslušníků SNB, na jehož straně bylo použito násilí. Kolem sta osob bylo předvedeno na VB a asi ve 22 hodin byl obnoven klid. V Praze zavládlo pobouření a tůpkost. Byl založen stávkový výbor studentů a stávku zahájili i herci.

19. listopadu bylo v Činoherním klubu založeno Občanské fórum.

20. listopadu se v Praze konala mohutná demonstrace 150 tisíc lidí. 24. listopadu se koná zasedání ÚV KSČ, které přijímá rezignaci členů předsednictva a vytváří se nový ÚV KSČ. Namísto Milouše Jakeše se stává generálním tajemníkem Karel Urbánek.

V sobotu 25. listopadu se koná mohutná manifestace na Letenské pláni za účast 3/4 milionů lidí. Vystupuje zde disident Václav Havel, dále Alexandr Dubček a další.

V poledne 27. listopadu se po celém Československu konala dvouhodinová generální stávka, zejména na podporu studentských požadavků.

V úterý 28. listopadu se setkávají představitelé Občanského fóra vedené Václavem Havlem s delegací federální vlády vedené Ladislavem Adamcem.

Ve středu 29. listopadu byla ve Federálním shromáždění zrušena v Ústavě zakotvená vedoucí úloha KSČ. Československý parlament zrušil rovněž platnost idejí a principů marxismu – leninismu pro výchovu a vzdělávání.

10. prosince 1989 odstoupil ze své funkce prezident republiky Gustáv Husák. Vše se dále soustředilo na další pokojný průběh a především na přípravu k volbám nového prezidenta republiky.

20. prosince 1989 byl do čela Federálního shromáždění zvolen Alexandr Dubček.

29. prosince 1989 se uskutečnila volba prezidenta republiky, kterým byl jednomyslně zvolen po 41 letech nekomunista – Václav Havel.

ZMĚNY PRÁVNÍHO ŘÁDU – Hlavní reformy

Od samého počátku je úkolem nejen OF, ale všech vládních činitelů, poslanců a řídicích pracovníků, vysvětlovat veřejnosti smysl a cíl reformních opatření.

V tomto období došlo ke změnám právního řádu a bylo přijato velké množství zásadních zákonů. K nejdůležitějším patřily tři restituční zákony:

- zákon nazvaný „o zmírnění následků některých majetkových křivd „
- dále zákon „o mimosoudních rehabilitacích „
- zákon „o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku „

SITUACE V NAŠÍ OBCI - Vznik Občanského fóra/ OF/

OF vzniklo spontánně jako hnutí občanů, které spojuje snaha o hledání pozitivních východisek z krizové situace ve společnosti. Vystupovalo jako představitel lidu a vyjadřovatel jeho vůle. OF vznikají po celé republice. V naší obci vzniklo OF na počátku roku 1990 jako prozatímní pracovní skupina ve složení: Jan VOLDŘICH, Vladimír ROLČÍK, Josef KOLÁŘ, Bohumíra SMOLENOVÁ, Vladimír APLTAUER a Jan KUČERA. Stanovenými mluvčími byli Jan Voldřich a Vladimír Rolčík. Občanské fórum v naší obci ústy svých představitelů neodmítá spolupráci s nikým, ani s členem KSČ, jde-li o poctivého

a schopného člověka. Jeho cílem není rozbít vedení národního výboru, ale najít společná řešení ke zlepšení jeho účinnosti.

MNV ZATÍM POKRAČUJE

Jak již bylo uvedeno dříve – v kapitole Řídící orgány na str.68, došlo v roce 1988 ke změnám v orgánech obce a tak i během roku, až do nových voleb, pokračuje vedení obce ve složení: Předsedou MNV je Pavel MOLÁK, místopředsedou František LUKEŠ. Členy rady MNV jsou : Pavel Molák, František Lukeš, Jan Voldřich, Karel Strnad, Hedvika Příbylová, Božena Lešková, Jan Dub, Jan Fikar a Dana Pechová.

Na MNV ve funkci hospodářky a účetní pracuje nadále od roku 1986 Eva Novotná, v únoru 1989 nastoupila Ivana Badáňová. Drobné provozovny řídí Vladimír Marek, hospodářkou a účetní DP je Monika Záhorová, vedoucím Cestovního ruchu Ludvík Měrka.

OSADA BLIŽNÁ USILUJE O SAMOSTATNOST

Občané osady Bližná uspořádali podpisovou akci, ve které žádají odtržení od Černé a vytvoření samostatné obce s vlastními volenými orgány. Podle počtu občanů žádají rozdělit majetek obce.

Ústy svého mluvčího p.Zdeňka Zlámala se nejsou ochotni zúčastňovat plenárních zasedání MNV a žádají po některých orgánech a institucích, aby otázky a problémy týkající se osady Bližná, byly projednávány přímo s občany na Bližné. Požadují nejenom odchod podle nich zkompromitovaných funkcionářů, ale vyjadřují se k řadě otázek v oblasti ochrany životního prostředí.

NOVÉ VOLBY – KONEC MNV - I. ZASTUPITELSTVO OBCE

první volební období 1990 - 1994

První komunální volby po „sametové“ revoluci se konaly 23. a 24. listopadu 1990. V nich je zvoleno 11 – ti členné zastupitelstvo ve složení: Ing.Jan NOVÁK – Petr VALNOHA – Pavel MOLÁK – Jaroslav LEŠKA – Pavel WUDY – Hedvika PŘIBYLOVÁ – Eduard NIKODÝM – Bohumíra SMOLENOVÁ – Miroslav BANÍK – Tomáš SUCHÁNEK – Václav RUŽIČKA .

První zasedání nově zvoleného zastupitelstva se konalo 10.12. ještě na tzv.Agitačním středisku.Zahájení provedl nejstarší zvolený zastupitel, což byl Jaroslav Leška. Při hlasování byl 10 hlasy zvolen starostou **ing.Jan NOVÁK** a místostarostou 6 hlasy Petr VALNOHA.

Foto prvního zastupitelstva obce / od shora zleva/:

Miroslav Baník, Jaroslav Leška, Pavel Molák, Hedvika Příbylová, Pavel Wudy, Bohumíra Smolenová, Tomáš Suchánek, Petr Valnoha, Ing. Jan Novák (větší výřez).

Bezprostředně se vzdal funkce Václav Růžička (obr.) další náhradníkem byl Jan Pešek, který je však nevolitelný, neboť v obci nemá trvalý pobyt a tak nastoupil druhý náhradník Bohumil Kozák.

V září 1991 zemřel Jaroslav Leška a místo něho se stal zastupitelem Josef Krcho (obr.) od 26.9.1991.

Fotografie zastupitelů Eduarda Nikodýma a Bohumila Kozáka nejsou k dispozici.

Na Obecním úřadě pracuje Eva Novotná,

Ivana Badáňová a Lenka Študlarová. Na úseku Drobných provozoven vedle Moniky Záhorové pracuje Dagmar Grohmanová, Ludvík Měrka a skladnice Helena Poláková.

Tajemník obecního úřadu

Obec ke konci roku 1991 inzerátem hledala schopného člověka na funkci tajemníka Obecního úřadu.

Hned počátkem roku 1992 proběhlo výběrové řízení přihlášených žadatelů, tak jak bylo již předem inzerováno. Přihlásili se dva – p. Borovka z Radošic a p. Janda ze Strakonice. Prvně jmenovaný se zúčastnil i nutného školení a měl nastoupit k 1.3.1992. Nakonec odmítl.

V polovině roku se uvažovalo o dalších kandidátech z řad místních občanů. V návrhu byl p. Václav Valnoha a p. Pavel Wudy. Ani oni se však tajemničení v naší obci nedočkali. Nakonec se schopný člověk našel, před koncem roku nastupuje do funkce tajemníka p. **Josef MIKEŠ** z Horní Plané.

Privatizace a restituce obecního majetku

Při obecním zastupitelstvu je vytvořena privatizační komise, kterou tvoří : Pavel Wudy, Vladimír Marek, Stanislav Študlar, Václav Růžička, František Podroužek, Jan Voldřich, Vladimír Rolčík, Jaroslav Kasík a Pavel Vála.

Jako první se měla uskutečnit privatizace Drobných provozoven (DP), ovšem k probíhající letní turistické sezoně, kdy se poprvé nadměrně zvýšil příliv zahraničních turistů, se během roku 1990 o této privatizaci neuvažovalo. Již v této době však o koupi DP jako celku projevil zájem Vladimír Marek.

V roce 1993 získal do pronájmu celé bývalé Drobné provozovny **Vladimír Marek (obr.)** který založil firmu VPS (Veřejně prospěšné služby) a hlavní náplní byl zpočátku vývoz tuhých a tekutých odpadů.

Úplně první vydanou **restituční náhradou** bylo vrácení hostince „Na rozcestí“ čp.29, oprávněným osobám rodiny Tomandlových, což se fyzicky uskutečnilo 7.7.1994.

Restituční nároky uplatňují další občané, kteří mají pozemky v katastru obce, zejména problematické jsou pozemky ve středu obce, které jsou pro ní důležité. Probíhala proto řada jednání mezi zájemci a zastupitelstvem obce, často i jednání soudní cestou. Jednání probíhala i se Státním statkem, který obhospodařoval řadu dotčených pozemků.

Veškerý obecní majetek se musí nejprve podrobně prozkoumat, zda nebude ohrožen restitučními nároky. Proto se v této době, na základě výběrového řízení, majetek pronajímá zájemcům (veřejná tábořiště, Letní kino, Turistická ubytovna, půjčovny a další).

Část majetku se naopak obci vrací

Z historického majetku, který obec vlastnila do roku 1949 se vracely objekty: dům čp.46 budova Obecního úřadu + nájemník Jan Frisch; dům čp.28 nájemník Zimmermannová Emilie; bývalá škola na Muckově v prostoru Emry; objekt bývalé hasičské zbrojnice v Dolní Vltavici; domek č.39 Černá - objekt bývalé rybárny; objekt školní družiny č.40 v prostoru proti sodovkárně; objekt čp.10 kde je provozovna sklenářství a částečně nájemce Jan Bigas; budova rekreačního zařízení Vys.školy zemědělské na Jestřábí; truhlářská dílna v domku za Obecním úřadem; objekt Mokrá čp.5; turistická ubytovna vedle hřiště; objekt čp.59 kadeřnictví; dřevěný srub na Jestřábí, tzv.Štrougalova chata; budova č.47 Černá , zdravotní středisko; převoz Dolní Vltavice; domeček v areálu DP.

(U ŘADY OBJEKTŮ SCHVÁLIL OBECNÍ ZASTUPITELSTVO NABÍDKY K PRONÁJMU, PŘÍPADNĚ K PRODEJI)

Čistírna odpadních vod – největší akce výstavby v prvním volebním období

Hlavním úkolem, který se v tomto volebním období řešil a plnil byla výstavba čistírny odpadních vod/ČOV/.

Stavba byla zahájena v prosinci 1992 a do zkušebního provozu uvedena v říjnu 1993. Výsledky zkušebního provozu ukázaly, že dosahovaná účinnost čištění vysoce překračuje parametry, které byly garantovány v návrhu. Zkušební provoz byl jednoroční a v té době vypomáhala českokrumlovská ČOV, která přijímala a likvidovala dovážené kaly. Výstavba kanalizace s tím spojené byla ukončena v r. 1994. Výstavbu provedla, na základě výběrového řízení, firma SAREMO. Začátkem r. 1994 obdržela obec ze Státního fondu životního prostředí na výstavbu ČOV a kanalizace dotaci ve výši 10 mil. Kč a bezúročnou půjčku ve výši 7,9 mil. Kč. Celkové náklady na stavbu čistírny odpadních vod a následnou kanalizaci činily celkem 41 696 000 Kč. Z této částky tvořila stavební část 12 800 tis. Kč, technologická část 17 603 tis. Kč a kanalizace 11 293 tis. Kč.

Jako obsluha ČOV nastoupil od 1. 7. 1993 Josef Krcho z Černé.

V roce 1993 byly již připojeny tři větve obecní kanalizace, včetně sodovkárny a postupně se dokončila kanalizace od veřejného tábořiště Jestřábí II. po hotel Racek a od autokempu v Olšínách do horní části obce.

Úpravy, výstavby, rekonstrukce obce – I. volební období ve zkratce

- ❖ lékařská stanice se přemístila do budovy Mateřské školy
- ❖ budova čp. 40- bývalá školní družina se zrekonstruovala na byty
- ❖ změnilo se vytápění ZŠ na ústřední, její dovybavení, stejně jako u MŠ
- ❖ na čp. 36 – Svobodárna byla udělána nová střecha, stejně tak na čp. 5 v Mokré
- ❖ Mokrá čp. 5 se zrekonstruovala na tři garsoniery
- ❖ družstvo hasičů se podílelo na opravě hřbitovní kaple
- ❖ přestavěla se část vodovodního řádu v prostoru „družstev“
- ❖ opravy obecního bytového fondu (stupačky, vodovodní a kanalizační rozvody)+ kuchyňské linky, komíny atd. stály přes milion korun
- ❖ začaly se opravovat církevní památky v katastru obce

NOVÉ VOLBY – druhé volební období 1994 - 1998

Ve dnech 19 – 20. listopadu 1994 se konaly nové volby do obecního zastupitelstva. Do voleb byly zaregistrovány 4 kandidátky s celkem 23 kandidujícími, z nichž bylo voleno – 9 zastupitelů (oproti minulým 11). Voleb se zúčastnilo celkem 398 voličů. Jednotliví kandidáti, kteří získali potřebný počet hlasů, byli zvoleni do zastupitelstva na ustavujícím zasedání dne 29. 11. 1994.

Ing. Jan Novák – starosta + Ing. František Záhora – místostarosta + Karel Strnad + Mgr. Věra Daňová + Jan Voldřich

Pavel Molák + Josef Krcho + Miroslav Lávička + Milan Kubec

Bytový dům čp.21 – největší akce výstavby druhého volebního období

V březnu 1996 proběhlo 1. a 2.kolo veřejné obchodní soutěže(otevírání obálek), v květnu začala vítězná firma Kohout Company stavět, v II. pololetí 1997 byla stavba dokončena. V domě bylo 11 bytů, část nebytových prostorů byla využita pro umístění Místní lidové knihovny.Celková cena stavby se pohybovala na hranici 13 mil.Kč, obec získala státní dotaci ve výši 320 tis.Kč na jeden byt. Ke konci roku 1997 byla provedena vestavba 12 tého bytu v hodnotě 846 tis.Kč. Podle zadaných kritérií musela být složena předem záloha nájemného minimálně ve výši 250 tis. Kč.

Úpravy, výstavby, rekonstrukce obce , pronájmy – II. volební období ve zkratce

- ❖ výstavba nového fotbalového hřiště s oplocením + fitcentra v budově MŠ
- ❖ nová autobusová čekárna na zastávce
- ❖ nové sociální zařízení v kempu Olšina a na pláži Oáza
- ❖ vybudování a zařízení ordinace dětského lékaře
- ❖ výstavba a rekonstrukce veřejného osvětlení na Bližném a Pláničce
- ❖ rekonstrukce a opravy vnitřků domů a bytů ve vlastnictví obce
- ❖ budování nových úseků chodníků
- ❖ vybudována počítačová síť na Obecním úřadě
- ❖ pronájem veřejné pláže Janu Smolenovi
- ❖ pronájem kempu V Olšínách Frant.Urbanovi+ pronájem kempu V Olšínách Miroslavu Hýblovi z Chvalšín – vydražil za 905 tis.Kč
- ❖ pronájem srubu Wanessa p.Čepovi
- ❖ kapacita telefonní ústředny se rozšířila o 100 přípojek
- ❖ pronájem veř.tábořiště Jestřábí II.- do výběrového řízení se přihlásilo 13 zájemců – restituční nároky uplatňovala Marie Lomecká, zastupitelstvo obce nesouhlasilo, Krajský soud rozhodl o nevydání. M. Lomecká se odvolala k Ústavnímu soudu, který rozhodl o vydání restitučního nároku - obr.

❖ pronájem celkového vodohospodářského majetku společnosti 1.JVS,a.spol. České Budějovice

Pol o ž ka	V o d o v o d	Kanalizace a ČOV
Délka sítě v km	7,5	6,7
Kapacita ČOV – ekvivalentní obyvatelé	-----	3 350
Počet připojených obyvatel	1 200	1 100
Počet přípojek	203	170
Voda dodaná do vodovodní sítě v tis.m ³ za rok	73,5	139
Průměrná spotřeba domácností v l na osobu		53

Základní údaje o zařízeních vodo – 11.9.1998

❖ rekonstrukce církevních památek – viz dále!

Kaple v chatové osadě Radslav – jedna z větších akcí

Kaple na Radslavi byla samozřejmě, jako všechny další církevní památky, zanedbávána a tak na ní byla upřena pozornost hned zpočátku. Obec měla tehdy mnoho dalších potřebných úkolů ke splnění a tak u obnovy stáli opět pánové z Aigenu, bývalí obyvatelé Kyselova.

V roce 1995 se začalo vlastně s generální opravou, kterou provedla firma Kohout Company s.r.o. jako vítěz výběrového řízení. Celá oprava byla tehdy hrazena z 90% obcí a z 10% z darů

rakouských a německých občanů. Dokončena byla v září 1995 a celková hodnota prací činila 464 tis.Kč. Součástí opravy kaple bylo sejmutí střechy a podle předlohy byla vyrobena přesná kopie krovu se zvonice a šindelovou krytinou. Krov vyrobili tesaři – bratři Šlakovi z Horní Plané.

Do kaple byl vsazen zvon, který darovali pánové Anton Kinderman a Johan Schläger z Aigenu. V dalším období pak byly provedeny drobné opravy fasády a kaple byla uvnitř i vně vymalována.

Foto z kolaudace kaple v září 1995 + slavnostní vysvěcení kaple + slavnostní přípitky v hotelu Swing/ archiv/

NOVÉ VOLBY – třetí volební období 1998 - 2002

Komunální volby proběhly ve dnech 13. a 14. listopadu 1998 a do voleb byly postaveny dvě kandidátky: 1/ *Sdružení nezávislých kandidátů OBEC 2000* a 2/ *Komunistická strana Čech a Moravy*

Do Obecního zastupitelstva se opět volilo 9 kandidátů. Zvoleni na další volební období byli:

Ing. Jan Novák – zvolen starostou	- OBEC 2000
Karel Strnad – zvolen místostarostou	- OBEC 2000
Pavel Molák	- KSČM
Mgr. Věra Daňová	- OBEC 2000
Jan Fikar	- OBEC 2000
Miroslav Příbyl	- KSČM
Josef Krcho	- KSČM
Miroslav Čurda	- OBEC 2000
Tomáš Suchánek ml.	- OBEC 2000

(na obr. zhora dolů a zleva)

Program Obnovy venkova

Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 11. listopadu 1998 se i naše obec přihlásila do Programu obnovy venkova, na jehož základě bude možno na řadu akcí čerpat dotace, které vyčlenila Evropská unie. Obecní zastupitelstvo tento program schválilo 22. prosince 1998.

Na základě tohoto programu došlo postupně v obci k velkému rozvoji na všech úsecích - stručně:

- rozvoj hospodářství obce
- zachování a obnova venkovské zástavby
- úprava veřejných prostranství
- občanská vybavenost a technická infrastruktura
- obnova krajiny
- osvěta, kultura a společenské akce

Program obnovy venkova pokračoval i v následujících letech a velká řada akcí se uskutečnila za pomoci dotací z fondů, zejména Jihočeského kraje – **viz dále!**

Rekonstrukce sakrálních památek - důležité akce třetího volebního období

Církevní památky na území naší obce se začaly opravovat a rekonstruovat již od nástupu prvního obecního zastupitelstva. Jednalo se zpočátku o obnovu křížů, podstavců, jejich nátěry, vyhledávání ztracených monumentů a to vše za velkého přispění bývalých rodáků, dnes rakouských občanů – **viz dále!** Větší a velké akce započaly až v tomto volebním období.

Kaple a kašna v osadě Mokrá

Kaple na Mokré byla ve stavu, kdy bylo nutno provést prakticky generální opravu. Byly tedy osloveny čtyři firmy, z nichž zvítězila firma **KOHOUT COMPANY**, s.r.o, která nabídla nejnižší cenu 720 105 Kč bez DPH a jako jediná dodržela termín výstavby. Stavba byla v roce 1999 dokončena, ovšem náklady byly vyšší než původně očekávané. Bylo to kompenzováno jednak dotací z fondu Phare a z Fondu pro obnovu venkova ve výši 336 tis.Kč a od vlády Horního Rakouska přišel příspěvek 50 tis.ATS / cca 125 tis.Kč /. Na kapličce, která je opatřena mřížovými vraty je nápis Glück auf – Zdař Bůh, vnitřek je vybaven obrazy a ze severní strany postaven kovový kříž.

Historická náves s kaplí na Mokré + druhá polovina 20.století + opravená kaple

Do kaple byl umístěn zvon, který byl vyroben ve zvonařské dílně Marie Tomáškové-Dytrychové v Brodku u Přerova. Ta také provedla dne 25.3.1999 kolaudaci původu a pravosti zvonu. Výtvarnou výzdobu zvonu provedla ak.sochařka Věra Kunčarová. Na zvonu je z jedné strany nápis **Barbara** a na protilehlé straně **Obec Černá v Pošumaví 1988**, pod nápisem je znak rodiny Dytrychovy, kartuše, čili dekorativní výzdoba a větvíčka thuje. Zvon má hmotnost 28 kg a jeho průměr je 355 mm. Podle certifikace je zvon velmi zdařilý a má jasný, čistý a vyrovnaný zvuk. Současně s opravou kaple byla opravena i místní návesní kašna.

Průčelí kaple + zvon do kaple představují Anton Kindermann a Johan Schläger + svěcení kaple (na obr. za duchovním je Anna Frischová, Ema Zimmermannová a manželé Rolčíkovi)

Oprava kostela jako dominanty obce

Kostel Neposkvrněného početí p.Marie v naší obci nebyl v tomto období v dobrém stavu. Téměř v kalamitní situaci byla především střecha nad sákristií. Iniciativu v postupné opravě kostela převzali rodáci z Černé, dnes státní občané Rakouska a Spolkové republiky Německo. Střešní krytina chrámové lodi byla vyměněna již v roce 1998 a oprava fasády věže a zakrytí střechy věže měděnou krytinou byly provedeny v r.2000. Později se opravila fasáda lodi. Na veškerých opravách se podílela firma Kohout Company s.r.o. Celkové náklady na opravu věže kostela dosáhly částky 877 076 Kč. Obec Černá zaplatila za opravu 386 tis.Kč, dále se podílela hornorakouská vláda v přepočtu 184 000 Kč, p.Anton Kindermann přispěl osobně částkou 122 000 Kč, ostatní rodáci z Černé, dnes příslušníci jiných států dali částku 86 000 Kč a biskupství zaplatilo 99 000 Kč.

Při opravě věže kostela byl do kopule vsazen dne 17.8.2000 list s tímto textem:

Opravu kostela Neposkvrněného početí p.Marie iniciovali rodáci z Černé a okolí, žijící v Rakousku a Spolkové republice Německo. Střešní krytina chrámové lodi byla vyměněna v roce 1998, oprava fasády věže a zakrytí střechy věže měděnou krytinou byly provedeny v roce 2000 firmou Kohout Company s.r.o.Horní Planá. Poslední etapa opravy – oprava fasády lodi se uskuteční podle zajištění potřebných finančních prostředků v roce 2001 nebo 2002.

Na zajištění finančních prostředků pro opravu kostela se významně podíleli:

pan Anton Kindermann a pan Johan Schläger z Aigenu i.M./osobní příspěvek, zajištění příspěvku zemské vlády Horního Rakouska a od dalších dárců/, pan Franz Breitschopf, mluvčí rodáků z Černé /organizování sbírky na opravu kostela /. Přibližně ze 40 % se na financování oprav podílela obec Černá v Pošumaví.

Všem jmenovaným a anonymním dárcům srdečně děkujeme.

V Černé v Pošumaví dne 17.8.2000

Ing.Jan Novák – starosta obce
Johan Schläger

Anton Kindermann
Franz Breitschopf

Úpravy, výstavby, rekonstrukce obce , pronájmy – III. volební období ve zkratce
ve veřejných tábořištích Jestřábí I.a II., které získala paní Marie Lomecká, zůstal obecní majetek, který obec nabídla jmenované k odkoupení.Paní Lomecká požádala pouze o odkoupení vodního zdroje v Lomečku.Chce započít s výstavbou dvou sociálních zařízení a počítá přitom s využitím vodního zdroje z vodovodu Jestřábí – Bližná.Obecní zastupitelstvo však vyjádřilo nesouhlas.V dalších

jednáních se přece jen podařilo dohodnout a majetek prodat za stanovenou cenu 400 tis.Kč ve splátkách po dobu 4 let / vždy po 100 tis.Kč /.

na nájemce kempu „ V Olšínách „ bylo vypsáno výběrové řízení .Pronájem byl stanoven na 3 roky,protože stále není vyjasněno v jakém stádiu je vypořádání restitučních nároků. Po tajném hlasování se vítězem výběrového řízení stal místní občan p.Josef Krcho st.,který je shodou okolností i zastupitelem obce.

obec odkoupila obchod v Bližné za částku 800 tis.Kč + zařízení v hodnotě 29 884 Kč. Prodejnu vystavěla obec před 27 léty svépomocí za vlastní prostředky v tzv. akci“Z“. V roce 2001 byl objekt přestavěn na byty(3+1 a 1+1) a na prodejnu s pultovým prodejem

oprava střechy na MŠ nad Zdravotním střediskem a jídelnou 1999

z rozhodnutí Pozemkového úřadu vydala obec pozemky s dvorky a zahrádkami u „družstevních“ řadovek panu Rosickému a panu Rizákovi od Lesů ČR převzala obec koncem roku 2000 celkem 130 ha lesa. O dalších přes 200 ha, které se nacházejí na historicky nelesných pozemcích, vede obec s Lesy ČR nadále spor o vydání. Odborným lesním hospodářem obce je Dobroslav Doležal, bytem Plánička.

oprava komunikace Černá – Jestřábí v hodnotě 957 tis. Kč

NOVÉ VOLBY – čtvrté volební období 2002 - 2006

Komunální volby do zastupitelských orgánů se uskutečnily ve dnech 1. a 2.listopadu 2002.Bylo zaregistrováno 5 volebních stran, které si vylosovaly pořadí – zde dále uvedené:

- Č.1 - Sdružení nezávislých kandidátů – ROZVOJ
- Č.2 - Sdružení nezávislých kandidátů – OBEC 2002
- Č.3 - Komunistická strana Čech a Moravy
- Č.4 - Sdružení nezávislých kandidátů – ZA LEPŠÍ OBEC
- Č.5 - Česká strana sociálně demokratická

Výsledky voleb – nové zastupitelstvo

Kandidující Sdružení č.1 – ROZVOJ získalo **758 hlasů** a stalo se vítěznou kandidující stranou.Systémem přepočítávacího podílu získalo Sdružení 2 místa na kandidátce a do zastupitelstva postupují: Mgr.Věra Daňová(154 hlasů) a Karel Strnad (111 hlasů).

Sdružení č. 2 – OBEC 2002 získalo celkem **614 hlasů** a rovněž 2 místa v zastupitelstvu obce, kam postoupili: Jan Voldřich(91 hlasů) a Michal Čerkl(81 hlasů).

Volební strana č.3 KSČM získala celkem **731 hlasů** a mezi kandidujícími druhé místo. Získala rovněž 2 pozice a do zastupitelstva postupují : Pavel Molák (174 hlasů) a Miroslav Příbyl(94 hlasů).

Sdružení č.4 - ZA LEPŠÍ OBEC získalo celkem **586 hlasů** a to pouze se sedmi kandidáty.V zastupitelstvu získalo rovněž 2 pozice a postupují: Irena Pekárková (132 hlasů a Vladimír Marek(125 hlasů).

Strana č.5 - ČSSD získala v těchto volbách celkem **359 hlasů**, což znamenalo 1 pozici do zastupitelstva obce, kam postupuje : Bc.Dana Pechová (76 hlasů)

Ve volebním okrsku bylo zapsáno 646 voličů, z nichž nakonec platné lístky odevzdalo 369, t. j. 57,12%.

Zvolené zastupitelstvo—zleva sedící: Pavel Molák + Karel Strnad + Irena Pekárková + Michal Čerkl
zleva stojící: Vladimír Marek + Miroslav Příbyl + Jan Voldřich + Mgr.Věra Daňová + Bc.Dana Pechová.

Na slavnostním zasedání zastupitelstva, kterého se mimořádně zúčastnil nebývalý počet občanů, byl novým starostou zvolen **Jan VOLDŘICH** a místostarostou Pavel MOLÁK.

Nový starosta pak poděkoval za odvedenou práci dosavadnímu starostovi Ing.Janu Novákovi.

Ing. Jan Novák po 12 letech vystřídán ve funkci starosty

Celé tři volební období „seděl „ve starostenském křesle tento, původním povoláním zemědělský inženýr – zootechnik, který začal svou funkci jako novodobý starosta obce ve velmi složitém období. Zvítězil v prvních demokratických volbách od roku 1946, pokračoval v období vypořádávání restitučních nároků a nastupující privatizace, ale také v období, kdy stále ještě mnoho lidí považovalo současnou situaci za horší než před listopadem 1989.Téměř se vším se však dovedl, ve spolupráci se členy zastupitelstva, ale i zdravým selským rozumem, vypořádat. Za tři volební období se v obci uskutečnila řada akcí a obec začala měnit svou tvář, tak jak jsem zkratkovitě popsal v předešlé části. Ing. Jan Novák se svou prací navždy zapsal do historie naší obce.

Obecní úřad a pracovní náplně

Tajemníkem Obecního úřadu je **Josef Mikeš**, který má ve svém resortu místní hospodářství, služby a obchod, životní prostředí, veřejně prospěšné práce a turistický ruch.

Pracovnice OÚ **Jana Knitlová** zajišťuje účetní evidenci, evidenci majetku a rozpočet obce. Další pracovnice **Ivana Badáňová** má na starosti úsek práce a mzdy, bytové hospodářství, evidenci obyvatel

a ověřuje podpisy. **Lenka Haberlandová** pracuje na podatelně, dělá místní daně a poplatky a spolu s Ivanou Badáňovou ověřuje podpisy a pomáhá s evidencí obyvatel.

Jednou týdně v pondělí zajíždí na Obecní úřad **Mgr. Jaroslava Smejkalová**, která pomáhá s právníkou agendou a má zde poradnu pro občany. Během roku 2003 došlo odešla Jana Knitlová, bydlíště Horní Planá/odešla do důchodu / a její práci celkově převzala Ivana Badáňová.

Fungování obce a jejích orgánů

Konec roku 2002 znamenal také konec Okresních úřadů. Místo nich se vytvořily kraje a obce s rozšířenou působností, kterými jsou Český Krumlov a Kaplice. Naše obec spadá pod Český Krumlov. Na těchto pověřených obcích se budou nadále vyřizovat veškeré potřebné agendy/ osobní a cestovní doklady, řidičské průkazy, živnostenská agenda a mnoho dalších/, pro naše občany prakticky v nezměněném stavu.

Některé významnější stavební akce čtvrtého volebního období

Obecní úřad – venkovní a vnitřní úpravy

V roce 2003 byla rekonstruována fasáda na objektu Obecního úřadu, kterou provedla firma Kohout Company - foto 4.4.2003 F.Z.

V témže roce se budovalo parkoviště před Obecním úřadem. Za tím účelem byla zlikvidována několik desítek let zde fungující předzahrádka nájemníků bytu – nejprve rodiny bývalého tajemníka MNV Františka Podroužka a poté rodiny tajemníka Jana Frische – práce provedla firma Kohout Company, s.r.o. – foto 3.6 a 3.7.2003 F.Z.

Hřiště pro nejmenší

Během roku 2003 vyrostla dětská hřiště v prostoru u bytového domu č.21 a v blízkosti svobodárny, č.36. Hřiště vybuodovala firma Luna Prachatice a obec je financovala částkou 130 tis.Kč.

Hřiště u čp.36 a pohled svrchu na hřiště u čp.21 – foto 28.9.2003 Jan Voldřich

Nový vodovod v Dolní Vltavici

Koncem roku 2002 byla zahájena výstavba nového vodovodu v Dolní Vltavici a od poloviny roku 2003 proudila voda ke všem objektům v osadě. Náklady ve výši téměř 6 mil. Kč byly z poloviny pokryty účelovou dotací Ministerstva zemědělství.

Foto 10.4 + 7.5 + 6.6.2003 - Jan Voldřich

Nové čekárny u autobusových zastávek a infopointy

V tomto volebním období se vybuďovala většina nových čekáren na autobusových zastávkách v obci a osadách a zřízen tzv. infopointy u Muckovských jeskyň a na Radslavi.

Muckov osada 17.1.2003 + Černá nádraží 4.8.2003 + Rozcestí Plánička stará 21.2.2004 + Rozcestí Plánička nová 22.7.2004

Plánička hájenka stará 21.2.2004 + Plánička hájenka nová 8.7.2004 + Bližná 9.7.2004 + Odpočívadlo u muckovských jeskyň 17.11.2005 + Odpočívadlo na Radslavi 31.7.2006

Úpravy, výstavby, rekonstrukce ,modernizace, pronájmy – IV. volební období ve zkratce
kemp V Olšínách byl na základě výběrového řízení pronajat Jaroslavu Vozkovi na 12 let za podmínek: minimální záloha na nájemné 100 tis.Kč, roční nájemné min. 950 tis.Kč + inflační navýšení. Dále byla stanovena povinnost odkoupit vybavení kempu za 10 % účetní hodnoty / cca 60 tis.Kč/. Obec se zavázala vybudovat oplocení kempu, vybudovat nové sociální zařízení a modernizovat stávající, rekonstruovat chatu správce, vybudovat stání a přípojky pro karavany a opravit loděnici. Všechny obcí dodané investice budou prováděny v závislosti na výši zaplaceného nájemného.

srub Wanessa pronajat na 6 let Jiřímu Topinkovi - nájemné 30 tis.Kč, roční nájemné min.220 tis.Kč + inflační navýšení.

areál služeb - pozemky a budovy v tomto areálu byly pronajaty firmě **VPS Marek** celkem za 90 tis.Kč ročně na dobu neurčitou. Smlouva začala platit od 1.6.2003, když skončila původní nájemní smlouva.

domeček u areálu VPS prodán za 150 tis.Kč firmě Kohout Company,s.r.o.

spolková místnost, dříve Obřadní síň v budově Obecního úřadu byla rekonstruována

obec odkoupila 12 427 m² pozemků spolu s rybníčky, které dříve sloužily jako nádrže pro sodovkárnu. Cena byla 153 Kč za m² a k tomu budova za celkem 98 669 Kč.

Foto z 20.4.2003 ukazuje na pozemky, kde bude nutno provést velké úpravy
obecní pláž byla zrekultivována v délce 250 m

Foto ze 7.6.2003 – úpravy provádí Autobagr Kasal

rekonstrukce budovy v bývalé Sodovkárně na hasičskou zbrojnici v hodnotě 1 mil.Kč, samotný areál kolem 600 tis. Kč. Vše provedli učni ze Střediska praktického vyučování Český Krumlov
veřejné záchodky – vnitřní vybavení, svody, vývody, dlažba- hodnota 100 tis.Kč. Provedlo rovněž Středisko praktického vyučování. Na stav a čistotu dohlíží Kamila Růžičková.

opravy obecních domů – generální oprava bytovky č.17, č.19, č.9, č.2 Bližná, Mokrá č.5 - u bytovky č.19 vytápění tepelným čerpadlem IVT v provedení země – voda – vše rok 2004

Prostor v Sodovkárně před úpravou 5.12.2004 + Hasičská zbrojnice 1.část 25.4.2006 + z téhož data stav tzv. sododomků + Veřejné záchodky v Černé u autobusové zastávky 30.6.2004

Generální oprava bytovek – č.17 bytovka 3.11.2003 + č.19 bytovka 16.7.2004 + č.19 bytovka 24.9.2004 + č.19 vrt na tepelné čerpadlo 15.10.2004

výstavba nové asfaltové silnice v prostoru „za družstevkami“ se uskutečnila v dubnu 2004. Byla tak vytvořena spojnice od Obecního úřadu kolem k bytovce č.21 a na hlavní silnici. Provedla firma Swietelsky za 800 tis.Kč. V ceně je i parkoviště v horní části.

Snímky 1 a 2 – 16.4.2004 + snímky 3 a 4 – 29.4.2004

oprava živičného povrchu silnice na Jestřábí a Radslav – provedla firma Balcar v hodnotě 74 tis.Kč; část silnice z Muckova do Hořic (Balcar); rekonstrukce silnice od Mokré k chatové osadě Na Výsluní- firma Swietelsky za 200 tis.Kč i s průřezem křovin

opravy na ČOV Černá – instalovány nové větší nádrže i s technologií , obec přispěla částkou 954 tis.Kč a Ministersvo zemědělství částkou 2 864 tis. Kč

byl zakoupen víceúčelový malotraktor + křovinořezy, motorová pila a další nářadí

v květnu 2005 byla provedena celková rekonstrukce bytovky č.25- krytina, zateplení, plastová okna, tepelné čerpadlo, fasáda.Provedly firmy Kohout Company,Kamlach, Othern a Veskom – celkové náklady činily 2 171 tis.Kč

Snímky bytového domu č.25 = 17.5.2005 + 12.8.2005 + 11.10.2005

v domě č.21 byla vybudována výtahová plošina pro nepohyblivé osoby a dále elektrické kabely, které vyhřívají v zimě celý okapový systém – investice za 185 tis.Kč

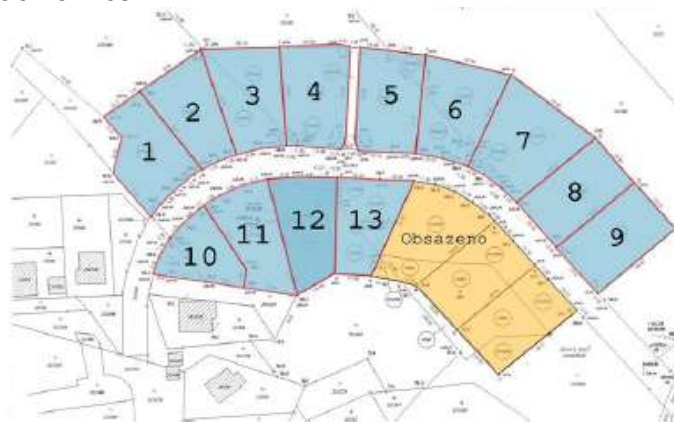
informační systém v obci, který nahradil nevzhledné tabule, uváděla do provozu v roce 2005 firma LION České Budějovice

Systém informačních ukazatelů se postupně rozrůstal, i když s výstavbou silnice přes obec došlo v některých případech k určitému přemístění

obec nechala zavést do provozu přípojný bod pro bezdrátové připojení k internetu- provedla firma FORPSI

ke konci roku 2005 začaly zemní práce na výstavbě základního technického vybavení v lokalitě „Malé Lipno“, kde je k dispozici 16 parcel – při obálkové metodě se stala vítězem výběrového řízení na výstavbu firma InTePs s.r.o. Písek

Mapka parcel v lokalitě „Malé Lipno“

Ze 13 stavebních parcel jich bylo k 1.září 2006 prodáno celkem 10, ke konci roku pak všech 13.Parcely označené jako obsazené nebyly předmětem nabídky.

poté, co odstoupil Jan Smolen od **smlouvy na pláž a restauraci Oáza**, se uskutečnilo výběrové řízení – zastupitelstvo odsouhlasilo pronájem pláže a restaurace Otovi Friedlovi společně s Vlastou Beranovou z Loučovic. Pronájem na dobu 5 let za 1 585 tis. Kč ročně. Po skončení sezóny se stal novým majitelem p. Krlín

byl rekonstruován bytový dům č.9, i zde bylo instalováno tepelné čerpadlo.Výměna střešní krytiny stála 270 tis.Kč, zateplení 416 tis.Kč, výměna oken 54 tis.Kč a celkové náklady na tepelné čerpadlo 1 003 tis.Kč

bylo obnoveno veřejné osvětlení za 250 tis.Kč z toho byla 100 tis.Kč dotace od z Programu obnovy venkova

v září 2006 byl uveden do provozu bankomat Komerční banky přístavbou u Obecního úřadu.

Obec zajistila projekt, výstavbu,přípojky elektřiny a topení, KB datové linky, označení, instalaci a zprovoznění.

Z výstavby bankomatu ze dne 24.8.2006 + konečná fáze 25.9.2006

Výstavba nové silnice I / 39 v obci

Na podzim roku 2004 začalo Ředitelství silnic a dálnic se skrývkou ornice pro výstavbu silnice od Hořic na Šumavě do naší obce. Ještě v prosinci se převážela zemina ze skrývek přes obec do starých šachet tuhových dolů na Bližné. Protože nebyly vyřešeny všechny výkupy pozemků, byla výstavba rozdělena na dvě etapy.V první se stavěl úsek do Černé (asi 4 km) a ve druhé měl být vybudován kruhový objezd, který by především zaručil klid kolem Základní školy, protože silnice by vedla za školou. Z kruhového objezdu měly vést tři výjezdy. V souvislosti s výstavbou zabezpečovalo ŘSD u vybraných objektů výměnu oken.Nakonec kvůli nesouhlasu majitele nemovitosti a pozemku pana Vladimíra Hodra (budova „Adély“) se výstavba kruhového objezdu neuskutečnila.

4.srpna začala výstavba objížďky v prostoru bažiny od domu Julie Kautské. Silniční objížďka vyústuje těsně před domem čp.39, jehož majitelem je Jan Bigas.V tomto místě byla více než sto let kameninová zídka, která je nyní zbourána. Stavba objížďky pokračovala i v září postupnými dokončovacími pracemi na vozovce.20.září byl položen asfaltový povrch a osazeny ocelové zábrany.Práci provedla firma DS – Dálniční stavby.

V září 2005 začaly práce na přestavbě mostu. Nejdříve se starý zboural, pak se vystavěla železobetonová konstrukce, za pomoci vrtů a železobetonové injektáže. Veškeré sítě infrastruktury byly zabezpečeny v rouře.

Během roku 2006 se dokončovala trasa do obce, která byla hotova k 30.10.2006 a dál pokračovaly práce na průtahu obcí. V souvislosti s výstavbou nové silnice prováděla správa silnic v období května a června výstavbu nové kanalizace v obci v úseku od mostu směrem na Český Krumlov až na konec obce. Kopalo a rýpalo se do značné hloubky, kde se pak usazovalo potrubí a nové sběrné hluboké skruže. Místy bylo nutno prokopat se souvislým skalním masivem, což prováděly mohutné sbíjecí stroje. Hotový úsek pracovníci ihned zaházeli a provizorně zaasfaltovali. Ještě předtím však musely být pokáceny prakticky všechny stromy podél silnice od Obecního úřadu až na konec obce.

Po celou dobu výstavby byly v permanenci semaforey, jezdilo se vždy po půlce silnice. Protože nebylo všechno možné stihnout do nastávající turistické sezony, bylo dohodnuto se zástupci obce, že práce budou koncem června zastaveny a obnoví se až po sezóně. Silničním stavbám to udělalo určitou čáru přes rozpočet, protože harmonogram prací musel být posunut. Během prázdnin však pokračuje výstavba mostu uvnitř obce, který byl na podzim dokončen. Celkově byla v obci vyměněna okna, upraveny výrony vody, dokončena kanalizace, překládka vodovodu, veřejného osvětlení a nízkého napětí, byla dokončena stavba celého mostu uvnitř obce.

NĚKOLIK DALŠÍCH FOTOGRAFIÍ Z VÝSTAVBY SILNICE

Z výstavby silnice, která byla jednou z velkých akcí a dotkla se téměř všech obyvatel naší obce, bylo vytvořeno velké množství fotografií, které jsou uloženy v elektronickém archivu Kroniky obce. Pro ilustraci jen několik fotek v časové posloupnosti.

Průběh prací v obci – 27.3.2007 + 4.4.2007

5.5.2007 + 10.6.2007

V souvislosti s výstavbou bylo provedeno velké množství prací, nejenom hlavní tah přes obec, ale úpravy kolem objektů a bytových domů – První snímek z úpravy kole Jednoty z 19.6.2007 + Druhý snímek z úpravy u Obecního úřadu z 31.8.2007

NOVÉ VOLBY – páté volební období 2006 – 2010

Ve dnech 20. a 21. října 2006 se konaly komunální volby do zastupitelstva obce. Celkem kandidovalo 41 občanů v 5 stranách a sdruženích. Podle čísel, která si vylosovaly, uvádím stručné pořadí:

- 1/ ČSSD – Česká strana sociálně demokratická - 7 kandidátů – lídr Jarmila Augstenová
- 2/ KSČM – Komunistická strana Čech a Moravy – 7 kandidátů – lídr Pavel Molák
- 3/ Sdružení nezávislých kandidátů VOLBY 2006 - 9 kandidátů – lídr PaedDr. Zdena Černá
- 4/ Sdružení nezávislých kandidátů OBEC 2002 – 9 kandidátů – lídr Jan Voldřich
- 5/ Sdružení nezávislých kandidátů NOVÝ SMĚR – 9 kandidátů – lídr Zdeněk Holub

Výsledky voleb jednotlivých stran a sdružení.

Kandidátní listina	Hlasy absol.	Hlasy %	Počet kand.	Přepočt.% plat.hlasů	Počet mandátů
ČSSD	169	5,86	7	7,53	0
KSČM	588	20,39	7	26,21	2
Volby 2006	546	18,93	9	18,93	2
Obec 2002	1 150	39,88	9	39,87	4
Nový směr	431	14,94	9	14,94	1

Nejvíce mandátů získalo sdružení Obec 2002, kde kandidovali i členové minulého zastupitelstva – starosta Jan Voldřich a Mgr.Věra Daňová, kteří získali i absolutně nejvyšší počet platných hlasů.

Kandidáti do zastupitelstva obce se volí tzv. **poměrným volebním systémem** a přerozdělování mandátů se provádí tzv. **D' Hondtovou metodou**, která poněkud zvýhodňuje strany a sdružení, které získaly velký počet hlasů. Dále je pak rozhodující na jakém místě ve své straně nebo sdružení byl kandidát zařazen, protože se může stát a také se stalo, že mandát získá kandidát s menším počtem hlasů, protože je výše zařazen.

Zvolené nové zastupitelstvo obce

Zastupitel	Strana - sdružení	Pref. hlasů
Mgr. Věra Daňová	Sdružení – OBEC 2002	168
Jan Voldřich	Sdružení – OBEC 2002	159
Irena Pekárková	KSČM	148
Pavel Strnad	Sdružení – OBEC 2002	144
Pavel Molák	KSČM	136
Jaroslav Koudelka	Sdružení – OBEC 2002	126
Jiří Císař	Sdružení – NOVÝ SMĚR	97
Mgr. Michaela Rokosová	Sdružení – VOLBY 2006	80
Ing. Jakub Suchánek	Sdružení – VOLBY 2006	75

**zleva sedící: Pavel Molák, Mgr. Věra Daňová, Jiří Císař, Mgr. Michaela Rokosová
zleva stojící: Pavel Strnad, Jaroslav Koudelka, Irena Pekárková, Ing. Jakub Suchánek, Jan Voldřich**

Na ustavujícím zasedání dne 31.10.2006 byl starostou opět zvolen Jan VOLDŘICH a do funkce místostarostky byla zvolena Mgr. Věra DAŇOVÁ.

Vedle finančního a kontrolního výboru byla též ustavena povodňová komise a nové složení SPOZ – Mgr. Věra Daňová, Šárka Pajpachová, Šárka Strnadová, Marie Kantorová, Ing. Jana Voldřichová, Jiřina Štěrbová a Věra Fikarová – **viz na jiném místě dále!**

Výstavby, rekonstrukce, opravy a úpravy pátého volebního období – zkratka

rekonstrukci Základní školy v roce 2007 provedla firma Kamlach spol.s.r.o. Český Krumlov. Šlo o zesílení stávajících krovů, rekonstrukce střechy s výměnou střešní krytiny, kterou jsou hliníkové šablony PREFA. V roce 2008 vyměnila firma Montera okna u budovy

Průběh rekonstrukce Základní školy a chodníku u školy – foto 19. a 20.7.2007

vytápění v budově č.36 – firma Minařík spol.s.r.o. provedla rekonstrukci topení ve Svobodárně. V druhé polovině r.2007 byly vyměněny staré kotle za nové pro vytápění peletkami. Celá akce přišla na 1 100 tis. Kč, které obec hradila plně ze svého rozpočtu

Foto 20.9.2007

PITKO - po provedené výstavbě silnice zůstal v prostoru před Obecním úřadem prostor, ve kterém vyrostl v roce 2007 poměrně atraktivní kousek veřejného prostranství. Celkové náklady stály přibližně 100 tis.Kč. Podle projektu, který dojednal s 1.JVS starosta Jan Voldřich, se přivezly a postavily kamenné lavice, zavedla se voda s regulací a odtokem do kanalizace a vedle se vytvořila skalka. Současně se zde umístily informační tabule.

Foto před úpravou 15.4.2007 + 4.7.2007 + 19.7.2007

Foto 20.7.2007 + 7.9.2008

prostor u Jednoty – současně s výstavbou nové silnice se přestavěl a zrekonstruoval prostor u samoobsluhy Jednota

Foto z 4.7.2006 + 12.5.2007 + 26.9.2007

Sv. Jan Nepomucký zrestaurován – socha je zapsána jako chráněná kulturní památka od 3.5.1958. Od mostu před č.15, kde dlouhá léta socha stála, byla přemístěna v r.1977 do výklenku kostela. Památka vykazovala četná poškození a především chyběla paže Krista. Vše bylo doplněno a zrestaurováno v dílně akad. sochaře Lukáše Hosnédla v roce 2007 a vše stálo 133 035 Kč, z čehož 70 000 Kč byla dotace (grant) Jihočeského kraje. Byla též vyrobena nová kovaná svatozář pozlacená plátkovým zlatem.

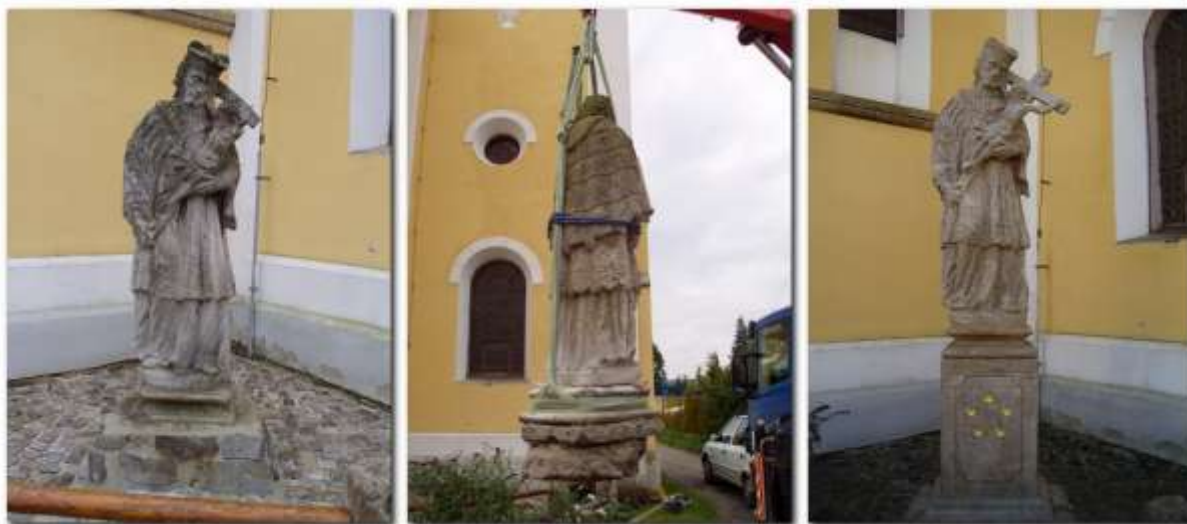

Foto 19.2.2007 + 20.8.2007 + 16.10.2007

Boží muka na Hubenově – byly téměř jedny z posledních, které se renovovaly a byly ve značně zchátralém stavu. Za pomoci techniky a vlastního umu věnovali řadu volných hodin místní hasiči této opravě a vytvořili důstojnou památku

Foto zchátralého objektu 4.5.2003 + 14.4.2007 + 22.8.2007

počítačová síť - obec má rozvedenu počítačovou síť mezi všemi svými organizacemi. Především jsou počítače na Obecním úřadě, dále pro potřebu žáků v Základní i Mateřské škole, v Obecní knihovně, kde je napojen i veřejný internet a počítač mají ve své klubovně i hasiči. Pro spojení se využívá operátorů Telecom, Telefonica 02 a Wiffi.

kompostárna - obec odkoupila v prostoru za Starým lomem celkem 6000 m² pozemků pro ukládání kompostovatelného odpadu

sběrna elektronického zařízení – v areálu bývalé Sodovkárny zřídila obec v srpnu 2007 sběrnou nepotřebné elektrotechniky

úprava prostoru při vjezdu do obce – v místě, kde bývala skládka materiálu silnic byla vytvořena asfaltová cestička, vysázeno 5 stromků a podstavec s kamenným křížem

Foto původní z 30.3.2006 + 3.8.2007 + 24.2.2008

Smrk na prvním obrázku padl za oběť orkánu Kyrill v lednu 2007, dále zde byl umístěn požární hydrant a na sloupu elektr. vedení je radar (v dalším volebním období).

odbahnění stabilizační nádrže – odčerpání a likvidace kalů ze stabilizační nádrže č.1 u ČOV bylo provedeno v roce 2007, náklady činily 350 tis.Kč

Foto 5.11.2007

stezka pro pěší ke kempu v Olšínách – začala v roce 2007 úpravou terénu, navezením štěrku a šotoliny ve směru od mostu pod č.15. Úpravu prováděl Vladimír Kasal se strojem UDS.

Začalo to u zábradlí 20.6.2007 + 31.8.2007 + 10.4.2008 + 25.7.2009

výsadba zeleně v obci – projektování a výsadbu zeleně provedlo Zahradnictví Slovák, Český Krumlov. Mimo zmíněných 5 stromů nad obcí, byly vysazeny 2 ks oproti domu č.4 a 8 ks u domu č.17. Dále byla provedena úprava a výsadba keřů skalkového charakteru u prodejny Jednota, před domem č.21, u Obecního úřadu a na jiných místech, především osázení Pitka (zmíněno výše). Celkové náklady kolem 11 tis. Kč.

Foto z 3.7.2007 základy skalky u č.21 + ostatní ze 7.9.2008 (č.19,17 a OÚ)

výstavba chodníků v obci – byla nutná, neboť staré asfaltové chodníky byly v horní části obce z likvidovány. V rámci výstavby silnice byla položena zámková dlažba od restaurace U Honzy až po most přes Černý potok. Ostatní chodníky však budovala obec sama, celkové náklady činily 400 tis.Kč, obec obdržela 70 tis. Kč. Vystavěl se např. chodník u Obecního úřadu (120 tis.Kč), za „družstevkami“ nahoru ke spojnici(150 tis.Kč), u Základní školy – viz rekonstrukce ZŠ (90 tis.Kč), chodník u Mateřské školy (40 tis.Kč). U rekreační zóny vystavěly Dálniční stavby Praha v roce 2008 nový, potřebný chodník a současně byla odvodněna i část zamokřené plochy.

V roce 2009 se stavěly chodníky oproti faře, od restaurace Na rozcestí kolem domu 32 a 40, vše zámkovou dlažbou.

Oproti bývalé faře(20.9.2009 + 2.10.2009) - Od restaurace podél domů č.40 a 32(25.7.2009 + 26.8.2009)

V rámci výstavby silnice (21.5.2007) + chodník kolem restaurace U Honzy + chodník za „družstevkami“ – obojí hotovo do konce roku 2007 – foto z 24.2.2008

přístavba u hasičské zbrojnice – pergola – zastřešený objekt je propojen s klubovnou hasičů, byl vystavěn pro potřeby konání akcí obecního charakteru. Ze čtyř nabídek vyšlo vítězně Truhlářství Jindřich Strnad, které přístavbu provedlo a v druhé polovině roku 2008 se zde již konaly akce v rámci Léta v Černé

Foto obojí 1.7.2008

odbahnění a rekonstrukce rybníka za hasičárnou – bylo provedeno odstranění nánosů, opevnění svahu hráze, instalace nového výpustného zařízení a vegetační úpravy. Akci provedla firma IRO Stavební s.r.o. Český Krumlov (vítěz nabídky) v roce 2008.

Obci byla poskytnuta dotace z operačního programu Státního fondu životního prostředí ve výši 1 469 374 Kč, obec přispěla částkou 10%, čili 146 939 Kč.

Rybník před rekonstrukcí + vlastní práce + část odbahněného a rekonstruovaného rybníka – foto 2008

zateplení a nová fasáda Svobodárně č.36 – za částku kolem 1,4 mil. Kč provedla vítězná firma Kohout Company s.r.o. zateplení a novou fasádu budově č. 36. Jedna z mála akcí, která vyvolala určitou vlnu neporozumění u některých občanů, kteří poukazovali na zbytečné plýtvání finančními prostředky.

Foto 2008

budova bývalé fary je opět v majetku obce - Obec Černá v Pošumaví celá dlouhá léta tuto budovu využívala jako školní družinu, školní jídelnu, byla zde i Lidová škola umění. Po roce 1990 byla navráćena římskokatolické církvi, která za celou dobu neprovedla žádné úpravy a nakonec byla stejně nucena vrátit budovu zpět obci, nyní však již za nemalou finanční částku. Obec odkoupila budovu od církve za 1 864 tis. Kč – **osud budovy v další části publikace!**

výměna věžních hodin na kostele – obec dlouhá léta hodiny a jejich opravy financovala, starala se o jejich údržbu a obsluhu. Především to byl František Korčák, který prakticky každý den vyšlapal padesát točitých schodů, aby mohl pečovat o hodiny. Firma HEINZ , která instalovala mechanický strojek na věži kostela před 100 léty, nahradila nyní mechanický strojek elektronickým zařízením, náklady ve výši 84 tis. Kč. Elektronicky jsou hodiny řízeny od 15.března 2009. V roce 2012 byl instalován nový elektrický pohon zvonu za 79 tis.Kč.

Foto ze 14.1.2009

větší dopravní bezpečnost u Základní školy – spočívala v tom, že byl na silnici v červnu 2009 položen červený asfaltový koberec a v září byl nainstalován u přechodu pro chodce semafor se stále blikajícím „panáčkem“. Bohužel po roce musel být červený pás znovu obnoven

Foto 5.6.2009 + 6.9.2009 + 29.6.2010

přístavba a úprava okolí ČOV + parčíku – již v roce 2008 byla z pěti firem, které předložily nabídku na přístavbu ČOV v Černé, vybrána a pověřena firma Agua – styl, s.r.o. Prostějov, která v roce 2009 tuto akci realizovala

Po provedené přístavbě ČOV (foto 1 a 2 z 5.7.2009) se upravil i prostor kolem (foto 26.4.2009). Zde byla vykáčena část téměř neproniknutelného porostu, takže pak se dá snadno projít kolem čističky a stabilizačních nádrží k silnici ve směru Horní Planá.

Současně byl vytvořen v okolí příjemný parčík (foto 5.7.2009)- v dalších letech byl postupně vylepšován

další výsadby zeleně v obci – akce v rámci komplexní revitalizace zeleně se uskutečnila v prostoru za hasičárnou, nahoře nad obcí (u Kudlichova podstavce), do kempu v Olšinách , vylepšení parčíku u ČOV a dále v osadách obce. Bylo vypsáno výběrové řízení, došly tři nabídky a vítězem se stala firma Jan Václavěk z Lišova, který nabídl cenu 526 258 Kč. Celá akce byla z 90% hrazena z grantů Jihočeského kraje a operačního programu životního prostředí.

rekonstrukce Letního kina - LK provozuje Umělecká agentura Rolčik, v kině je 580 míst a na 120 místech bylo provedeno zastřešení - **více v samostatné kapitole Letní kino!**

vylepšení na místním hřbitově - především byla zrekonstruována hřbitovní zeď, provedeny úpravy kolem i uvnitř kaple, provedena její rekonstrukce a úpravy v celém vnitřním prostoru. Rekonstrukci bez vnitřních úprav provedla firma BIGBUILDING Jana Bigase

Opravená hřbitovní zeď a zrenovovaná márníční kaple + pohled na prostor z hroby (foto 1.8.2010)

Tajemník Obecního úřadu Josef Mikeš skončil odchodem do důchodu

V kapitole Nové volby – I.zastupitelstvo obce 1990-1994 je uveden nástup Josefa Mikeše do funkce tajemníka. Od konce roku 1992 do konce roku 2009-celých 17 let „ tajemničil“ ve spolupráci se starosty ing. Janem Novákem a Janem Voldřichem a v této chvíli odchází na zasloužený odpočinek.Náplní jeho resortu bylo místní hospodářství, služby a obchod, životní prostředí, veřejně prospěšné práce a turistický ruch.Funkce tajemníka určitě nebyla zbytečná, přestože se během let, zejména kolem roku 2003, objevovaly různé tendence a názory na využití této funkce.V roce 2010 však došlo k neočekávaným událostem – **viz dále!** – a Josef Mikeš byl povolán zpět, kde pomáhal zvládnout situaci, která nastala, především tím, že funkce starosty i

místostarosty byla neuvolněná – **viz dále.**

Starosta Jan Voldřich byl zastupitelstvem odvolán z funkce

Dne 1.března 2010 (v říjnu t.r. se konaly řádné komunální volby) byl na veřejném zasedání zastupitelstva, jehož se zúčastnilo nebývalé množství občanů, odvolán z funkce starosty Jan Voldřich. Ohromný zájem občanů spočíval nejen ve zvědavosti jak vše dopadne, ale především také v tom, co vlastně je hlavní příčinou odvolání, dosud úspěšného starosty. Zastupitel Ing. Jakub Suchánek popsal přítomným stručně příčiny, které vedly zastupitelstvo k tomuto kroku. Při veřejném hlasování o vyslovení nedůvěry starostovi hlasovalo pět zastupitelů proti čtyřem o odvolání z funkce. Řada přítomných občanů v diskusi vyjádřila podiv nad tím, proč má být starosta odvolán a poukazovala na to, co všechno se v obci pod jeho vedením za téměř dvě volební období udělalo. Odvolaný starosta se poté přesunul mezi zastupitele a zasedání vedla místostarostka Mgr. Věra Daňová, ředitelka ZŠ a MŠ.

Na závěr se konala volba nového starosty. Diskutovalo se o různých variantách, byli navrženi dva kandidáti na starostu a to Ing. Jakub Suchánek a Irena Pekárková. Zatímco Irena Pekárková odmítla, k hlasování o tom, zda by měl být Ing. Suchánek starostou, vůbec nedošlo a řešily se varianty, zda překlenout toto období do příštích komunálních voleb např. místostarostkou ve funkci. Jelikož se však jedná o ředitelku zdejší školy, nemohla by tyto dvě funkce řádně vykonávat a tak bylo po další diskuzi navrženo a schváleno, aby byla Mgr. Věra Daňová zvolena neuvolněnou starostkou a rovněž neuvolněnou místostarostkou pak Irena Pekárková - obojí s platností od 1.března 2010.

Druhý porevoluční starosta Jan Voldřich

V letech 1979 až 1994 ho známe jako vedoucího pošty v Černé v Pošumaví. Po revoluci 1989 se stal jedním z mluvčích Občanského fóra v obci a ve druhém volebním období 1994 – 1998 byl zastupitelem obce. Po komunálních volbách v listopadu 2002 nastoupil do funkce starosty obce, kterou vykonával téměř dvě volební období až do svého odvolání. Ve své funkci měl podstatný podíl na plnění volebního programu, jak v oblasti investic, kde byla velká pozornost věnována majetku obce a bytovému fondu, ale podařilo se rozproudit i spolkový život v obci a obnovit část tradičních zvyků. Podstatně se vylepšil i celkový vzhled obce.

Negativa, která vygradovala počátkem roku 2010, byla víceméně vyvážena úspěchy v práci zastupitelstva a zejména starosty. To se také projevilo i v říjnových řádných volbách, kdy Jan Voldřich obdržel od voličů čtvrtý nejvyšší počet hlasů a byl tak zvolen do příštího zastupitelstva.

Mgr. Věra DAŇOVÁ třetí porevoluční starostkou – neuvolněnou

Ředitelka Základní školy a Mateřské školy v Černé v Pošumaví vykonávala funkci starostky jako neuvolněná a to od 1. března 2010 do 8. listopadu 2010.

Od absolvování studia pracovala ve školství a od r.2002 je ředitelkou školy. Má bohaté zkušenosti v komunální politice, neboť v zastupitelstvu je nepřetržitě od roku 1994 a v dosud posledním roce 2006 byla zvolena místostarostkou obce.

Irena Pekárková místostarostkou

V období od 1. března do 8. listopadu 2010 byla zvolena zastupitelstvem místostarostkou obce. V tomto období nám tedy „obrazně řečeno“ vládly dvě ženy, každá však měla ještě své povolání. Místostarostka Irena Pekárková byla účetní firmy VPS Marek.

Pokračování - Výstavby, rekonstrukce, opravy a úpravy 5. volebního období

zateplení bytového domu č.21 – prováděla firma Kohout Company, s.r.o od 19. února 2010

Foto 23.3.2010 + 12.4.2010 + 4.7.2010- F.Z.

Rozpočet celé akce byl stanoven na 2 mil.Kč, z toho byla 1,2 mil. Kč dotace ze Státního fondu životního prostředí tzv. „Zelená úsporám“.

zateplení Mateřské školy - jedna z největších akcí roku 2010, na níž se podílela celá řada firem, od vyřízení dotace a energetický audit až k samotným pracem.

Začíná rekonstrukce 25.7.2010 – obr. 1 a 2 + ukončení – solární panely 6.9.2010 – F.Z.

Provedlo se celkové zateplení a systém vytápění byl převeden na solární panely. Celkové náklady vyšly na 4 740 tis. Kč, z toho byly poskytnuty dotace na tzv. udržitelné využívání zdrojů energie z Operačního programu Životní prostředí Evropské unie v celkové výši 2 547 763 Kč.

Výběrové řízení vyhrála a hlavní práce na solárním vytápění pak provedla českobudějovická firma NET technik v hodnotě 3 301 tis. Kč, zateplení dělala firma Kohout Company, topenářské práce firma Thermotechnik Český Krumlov.

Součástí celé rekonstrukce byla i střecha, kde cena i se stavebními úpravami, elektroúpravami a nátěry činila celkem 937 tis. Kč. Novou střechu dělala firma Střechy, bratrů Plachých z Českých Budějovic.

Všetchna tři foto ze 6.9.2010 – F.Z.

parkoviště u Mateřské školy – po provedené rekonstrukci budovy, v níž je nejen MŠ, ale i Zdravotní středisko, bylo nutno vyřešit parkovací plochu. Výběrové řízení vyhrála firma BEKERA, J. Prček ze Zlivi

Foto 1 a 2 snímek z 30.10.2010 + po úpravě 9.2.2011 – F.Z.

NOVÉ VOLBY – šesté volební období 2010 – 2014

Komunální volby do Obecního zastupitelstva se konaly ve dnech 15. a 16. října 2010. Svou kandidátku sestavilo celkem osm politických subjektů (stran a sdružení), v nichž kandidovalo 72 občanů. Bylo to mnohem více než v předchozích obdobích a také kandidovalo více mladých lidí.

Jednotlivé kandidátky v pořadí, které si subjekty vylosovaly

č.1 - Za přímé jednání	- lídr Mgr. Michaela Rokosová
č.2 - Mladí	- lídr Ing. Jakub Suchánek
č.3 - KSČM	- lídr Irena Pekárková
č.4 - OBEC 2010	- lídr Pavel Kučírek ml.
č.5 - OBEC 2002	- lídr Jan Voldřich
č.6 - Za spravedlnost	- lídr Mgr. Věra Daňová
č.7 - Sdružení přátel kultury, sportu a piva	- lídr Jiří Daňo
č.8 - Skaláci 2010	- lídr Jan Fikar

Věkový průměr všech kandidátů byl 42,96 let, nejmladší kandidátkou byla Hana Koudelková z kandidátky č.4 (20 let), nejstaršími byli František Lukeš a Jan Rulíšek z kandidátky č.3 (oba 69 let). Žen kandidovalo 32%, tj.23.

Podle získaných mandátů bylo sestaveno nové zastupitelstvo:

1/	Irena PEKÁRKOVÁ	- KSČM	- 220 hlasů	- 32,44%
2/	Mgr. Věra DAŇOVÁ	- Za spravedlnost	- 173 hlasů	- 40,80%
3/	Pavel MOLÁK	- KSČM	- 148 hlasů	- 21,82%
4/	Jan VOLDŘICH	- OBEC 2002	- 123 hlasů	- 18,41%
5/	Pavel STRNAD	- OBEC 2002	- 117 hlasů	- 17,51%
6/	Petr ŠTĚRBA	- Skaláci 2010	- 99 hlasů	- 26,88%
7/	Ing. Jakub SUCHÁNEK	- Mladí	- 92 hlasů	- 29,58%
8/	Radek BOUŠKA	- Za přímé jednání	- 88 hlasů	- 22,39%
9/	Pavel KUČÍREK	- OBEC 2010	- 61 hlasů	- 21,70%

Volební účast byla 63,62% voličů.

sedící: Pavel Molák, Irena Pekárková, Mgr. Věra Daňová + **stojící :** Radek Bouška, Petr Štěrba, Ing. Jakub Suchánek, Pavel Strnad, Pavel Kučírek a Jan Voldřich

Ustavující zasedání nového zastupitelstva

Nejstarší zastupitel Pavel Molák zahájil zasedání dne 8.listopadu 2010, jehož programem bylo zvolení starosty obce, místostarosty a výborů. Po složení slibu nových zastupitelů, přednesl P.Molák návrh na starostku obce, který podala KSČM, jejímž kandidátem byla **Irena Pekárková**. Veřejným hlasováním pak byla v poměru 6:3 zvolena. Poté se nová starostka ujala řízení schůze, jejímž programem bylo zvolení místostarostky. Tou se stala Mgr. Věra Daňová jako neuvolněná.

Irena Pekárková – čtvrtá porevoluční starostka obce

V pořadí čtvrtá starostka naší obce se narodila 12.8.1959 v Brně, v Lednici na Moravě se vyučila zahradnicí a poté odmaturovala na SZŠ v Rajhradě. Od roku 1980 má trvalé bydliště v Černé v Pošumaví. V letech 1983 až 1992 pracovala jako odborný ekonom v koncernovém podniku Aritma Praha, závod Hořice na Šumavě.

V roce 1992 působila na místním Obecním úřadu jako odborný referent. Od roku 1993 byla zaměstnancem firmy VPS Marek jako účetní. Od roku 1993 podniká v oblasti vedení jednoduchého i podvojného účetnictví a zpracování daňových příznání soukromým podnikatelům. Má certifikát podvojného účetnictví a osvědčení v účetnictví příspěvkových organizací. Na chodu obce se aktivně podílí od roku 2002, kdy byla zvolena jako zastupitelka a v letech 2002 až 2010 působila jako předseda finanční komise a osm měsíců jako místostarostka.

NEJVĚTŠÍ AKCE VÝSTAVBY 6.VOLEBNÍHO OBDOBÍ – 2010 - 2014

Celé volební období bylo ve znamení významných změn, oprav, rekonstrukcí a výstavby. Jako nejdůležitější je třeba jmenovat – Rekonstrukci bývalé fary – Výstavbu šaten pro fotbalisty – Demolici bývalé ubytovny a především Výstavbu bytových jednotek pro seniory.

Rekonstrukce fary č.30 – správně Fara – stavební úpravy a půdní vestavba

Od roku 2009, kdy obec odkoupila objekt od římskokatolické církve, se řešila otázka přestavby na byty, sociální služby, případně jiné zaměření. Teprve koncem roku 2011 se otázka vyjasnila a připravovalo se výběrové řízení. V té době již sami zaměstnanci obce vlastními silami prováděli celkovou asanaci a předrekonstrukční přípravu.

Foto 16.11.2011 + 29.1.2012 – druhý a třetí snímek – F.Z.

Do vyhlášeného výběrového řízení se přihlásilo celkem 23 firem, ovšem pouze 11 jich dodalo potřebné doklady. Jako nejvhodnější byla vybrána firma EVEN, s.r.o. stavební společnost, Praha 10 – Dubeč, s níž byla podepsána smlouva.

Projektovou dokumentaci připravila firma Ing. Dagmar Turnhøferová z Českého Krumlova. Stavba byla zahájena v květnu 2012, termín ukončení byl stanoven na 30. listopad 2012.

Objekt foto 27.5.2012 + začíná se 3.6.2012 + přípravné rekonstrukční práce 3.6.2012 – F.Z.

Během června a července probíhají potřebné práce uvnitř budovy, ale i zvenku, zejména se řeší zanesené potrubí k ČOV, původní septik je zlikvidován a vybudována nová vodovodní a kanalizační přípojka. Během srpna dostává budova novou střechu.

Foto uvnitř 13.6.2012 + stará střecha 3.8.2012 + nová střecha 14.8.2012 – F.Z.

Dále pokračují nejen práce uvnitř, ale provádí se zateplování objektu a nová fasáda.

Všechna foto z 24.9.2012 – F.Z.

Na snímcích z 23.11.2012 jsou dokončovací práce vstupního prostoru objektu a nově upravené parkoviště pro vozidla budoucích nájemníků – foto F.Z.

Celá rekonstrukce byla ukončena v termínu, stavba vyšla na 7 203 tis. Kč, což obec zaplatila z osmimilionového úvěru, který získala na základě výběrového řízení od ČSOB. V budově byly vystavěny bytové jednotky a přední prostor je pro Turistické informační centrum.

Konečná podoba budovy – foto 3.1.2013, která nyní přirozeně zapadá do rámce vedlejších staveb – 3.3.2013
 V roce 2013 byli jednotlivé bytové jednotky přiděleny nájemcům. Vznikl zde byt 3+1, dva byty 2+1 a jeden 1+1. V budově je i nové Informační centrum.

Výstavba šaten pro fotbalový oddíl

Současně s přestavbou fary prováděla firma EVEN, s.r.o. výstavbu potřebných šaten pro fotbalisty. Stavba byla zahájena v červenci 2012 a ukončena k 31.10.2012.

Současně se spolu s touto výstavbou připravily kanalizační a vodovodní přípojky pro budoucí výstavbu Domu pro seniory. Celkové náklady činily 3 064 tis.Kč.

Foto ze staveniště 4.9.2012 – první a druhý snímek + 24.9.2012 – F.Z-

Blíží se závěr – foto 24.9.2012 + 21.10.2012 – F.Z.

Demolice turistické ubytovny

Budovu vystavěly Pozemní stavby jako ubytovnu a zázemí pro své dělníky, neboť právě Pozemní stavby byly v letech 1961-1965 hlavním dodavatelem rozsáhlé výstavby vícebytových domů v obci (č.17,19,4,25 a 27).

V roce 1967 převzala obec budovu do svého vlastnictví a zřídila zde turistickou ubytovnu. V posledním období byla ubytovna pronajata fotbalovému oddílu pro zajištění potřebného zázemí. Když byly v roce 2012 postaveny nové sportovní kabiny, ztratila ubytovna smysl a v roce 2013 začala její demolice.

Budova č.70 – Ubytovna z 8.12.2012 + demolice ubytovny – dva snímky z 29.9.2013- F.Z.

Po likvidaci ubytovny – foto 18.10.2013 – F.Z.

Další výstavby, rekonstrukce, opravy a úpravy 5. volebního období – zkratka

rekonstrukce vodovodu a kanalizace na Jestřábí – vítězná firma Pokrývka, sdružení FO, Benešov nad Černou provedla protažení vodovodu a kanalizace za kemp Jestřábí III. a přímo k hotelu Jestřábí. V hodnotě necelých 900 tis. Kč je rovněž zahrnuto položení nového vodovodního řádu ze spodního vodovodu k hlavní silnici na Muckově

nový povrch dostala silnice přes obec – vlastníkem silnice jsou ŘSD, stavbu prováděla firma Swietelsky stavební s.r.o. Při výstavbě silnice od Mokré skončila stavba za můstkem přes Černý potok a tak bylo nutno udělat i další úseky

Úsek od mostu ke škole 9.8.2011 + směrem k odbočce na Jestřábí 9.8.2011 + celkový pohled 22.1.2012 – F.Z.

nový povrch cest i uvnitř zástavby – v červnu 2011 provedla firma Vialit Soběslav spol.s.r.o., která vyhrála výběrové řízení, nový asfaltový povrch na ulice za poštou. Náklady činily celkem 913 tis. Kč

Foto 9.7.2011 – F.Z.

přestavba v Základní škole - během prázdnin 2011 se prováděla rekonstrukce půdního prostoru pro zařízení školní družiny. Koncem srpna byla firma JS tým s.r.o. Český Krumlov s pracemi hotova, náklady 1 980 tis.Kč. Topení školy je zatím na elektrokotel, odkud se připojilo topení do rekonstruovaného prostoru.

Foto – bourací práce 9.7.2011 + 3x konečná úprava – foto ze 14.10.2011- F.Z.

Další přestavba v ZŠ se týkala výměny systému topení – prakticky se celý systém během prázdnin 2012 vyměnil, včetně radiátorů, vše napojeno na stávající elektrokotel (počítá se však se změnou na tepelné čerpadlo). Akci provedla vybraná firma Veskom,s.r.o. České Budějovice a hodnota stavby byla 1 022 tis.Kč.

Foto 14.8.2012

rekonstrukce v Mateřské škole - vylepšení koupelniček, šatniček a dalších prostorů provedli v létě 2012 společně Václav Šváb ze Zlaté Koruny, Josef Furiš z Hořic na Šumavě a elektřinu rekonstruoval Pavel Strnad(firma Grestr). Hodnota celé akce byla 506 tis. Kč.

Foto 14.8.2012 – ještě drobné dodělávky – F.Z.

Různým vylepšením po všech stránkách v Základní a Mateřské škole věnuje obec prvořadou pozornost. Prakticky každý rok se provedla nějaká akce- v roce 2013 to byla rekonstrukce jedné třídy, v roce 2014 druhé třídy. Obě akce prováděla firma Komi – CB, Vrbenská, České Budějovice.

úprava chodníku od autobusového nádraží – dále až po kemp Na terasách. Celé části byl dán asfaltový povrch (jinde v obci je většinou zámková dlažba). Vítězná firma Swietelsky chodník zrekonstruovala v červnu 2012 za 560 tis.Kč, obec dostala 60 tis.Kč dotaci z programu Obnovy venk.

Foto 13.6.2012 + 22.6.2012 – dva snímky – F.Z.

instalace kolumbária na hřbitově – po vstupu na hřbitov na vyvýšeném místě vlevo bylo postaveno na podzim 2012 kolumbárium na urny v hodnotě 219 tis.Kč, z čehož dostala obec dotaci od Jihočeského kraje ve výši 40 tis.Kč

Foto zatím prázdného kolumbária 21.10.2012 + 31.1.2013 + 6.10.2013 – F.Z.

autobusové zastávky - v textu výše(4.volební období) jsou popsány zastávky rekonstruované v této době. Po vybudování silnice se musely udělat zastávky mimo Mokrou u silnice, z obou stran. Nová zastávka se též předělala na rozcestí Plánička-Muckov, kterou vyrobila firma Polák a synové za 90 tis.Kč.

Foto nová zastávka na rozcestí Muckov 31.3.2013 + stará na Mokré 2.4.2004 + nová na Mokré vlevo od Černé 31.1.2013 + na pravé straně z 12.12.2006 – F.Z.

čistička odpadních vod na Bližné – její rekonstrukce, především nový odtokový kanál ven provedla v roce 2013 firma Pokrývka z Benešova nad Černou za necelých 400 tis.Kč

minigolf na pláži - obci se podařilo odkoupit vhodný pozemek od Povodí Vltavy a nápad s minigolfem se mohl realizovat. Od jedné soukromé osoby si obec nechala vystavět tento komplet, jehož hodnota byla 230 000 Kč. Obec pak stanovila provozní řád a ceník a pověřila obsluhu parkoviště rovněž obsluhou tohoto minigolfu. V sezóně roku 2012 se na minigolfu vybralo celkem 35 000 Kč.

Foto 7.7.2012 – dva snímky + 20.10.2013 + 31.1.2014 – F.Z.

opravy kašny a kapliček - firma Reko provedla potřebné vyčištění kašny u kaple na Mokré a místní kapličky byly nově natřeny, což provedli smlouvou na dohodu občané Marián Szalaj a Jiří Soustružník.

Foto 6.2.2013 + 31.1.2013 + 1.12.2012 – F.Z.

Změna v zastupitelstvu obce

Celých pět volebních období byl vždy zvolen zastupitelem obce Pavel MOLÁK, vždy získal poměrně vysoký počet hlasů od voličů, vykonával rovněž místostarostu obce. Úspěšný však byl i v dřívějším období, kdy byl poslancem MNV, v roce 1989 dokonce vykonával funkci předsedy MNV.

V tomto roce se však manželé Molákové z osobních důvodů z obce odstěhovali do Nové Včelnice, Pavel Molák rezignoval na funkci v zastupitelstvu / obr. vpravo/

Na 33. zasedání zastupitelstva obce dne 9.zář 2013 nastoupil náhradník Miroslav PŘIBYL, (vlevo) který po složení slibu byl zvolen zastupitelem obce a současně předsedou kontrolního výboru. Miroslav Přebyl má z práce zastupitele rovněž zkušenosti, neboť tuto funkci vykonával po dvě volební období.

Jak Pavel Molák, tak Miroslav Přebyl kandidovali na zastupitele za KSČM.

VE ZKRATCE NÁJEMNÍ SMLOUVY

nová nájemní smlouva na kemp V Olšinách - byla uzavřena s Jaroslavem Vozkou na dobu 25 let, t.j.do 31.12.2038 za roční nájemné 1 115 tis.Kč

nájemní smlouva s TJ Černá – na novou budovu šaten (č.184) byla uzavřena nájemní smlouva od 1.7.2013 na dobu neurčitou. Jedná se o nájemní smlouvu k nepodnikatelské činnosti

nájemní smlouva na minigolf – zastupitelé odhlasovali pronájem provozovateli hotelu Racek za částku 10 tis.Kč za rok

nájemní smlouva na Letní kino – ze dvou zájemců byl vybrán Filip Strnad, nájem od 1.1.2014 – LK více v další části!

Pokračování – další výstavby, opravy a rekonstrukce

obnova vodovodu a kanalizace v Muckově – vítězná firma Swietelsky zahájila práce 1.srpna 2013 a pracovala systémem “dva v jednom”, což znamená, že se vyhrabala pouze jedna rýha a do ní se pokládaly dvě roury, vodovodní a kanalizační. Obec tím ušetřila polovinu nákladů. Celková cena stavby byla 1 773 tis.Kč, z toho kanalizace 1 214 tis.Kč a vodovod 559 tis.Kč.Práce byly skončeny v polovině října, všechny domy v Muckově byly napojeny a osazeny vodoměry.

Foto 4.9.2013 – F.Z.

oprava cesty ke hřbitovu – obec získala dotaci z Programu obnovy venkova ve výši 140 tis. Kč, sama vložila potřebných 70 tis.Kč a nechala vítěznou firmu Dopravní stavby HP Bohemia Boršov položit koncem srpna 2013 nový asfaltový povrch na cesty od silnice ke hřbitovu

parkoviště u veřejné pláže – od pláže Oáza je podél silničky na Jestřábí vyznačeno 35 parkovacích míst. V roce 2013 zde nechala obec postavit parkovací automat na solární zařízení, jehož celkové náklady byly 130 tis.Kč. Během letní sezony 2013 se na parkovním vybralo 65 tis.Kč

Foto ceta ke hřbitovu 2x z 15.9.2013 + parkovací automat u pláže 7.7.2013 + parkoviště na dvoře č.17 z 5.2.2014 – F.Z.

novostavba bytových jednotek pro seniory - výstavbu začala v srpnu 2014 vybraná firma JS tým, stavební společnost. Stavba byla členěna na – vlastní objekt o 2 bytových jednotkách + vodovod a kanalizace + teplovod a kotelna. Zemní práce byly ukončeny do konce srpna, následovaly základy, zdivo, strop, krov, střecha, klempířina atd.- Do konce roku 2014 byla vsazena I plastová okna a dveře. Stavba pokračovala v roce 2015 – další volební období !

Foto 5.10.2014 dva snímky + 9.2.11.2014 – F.Z.

NOVÉ VOLBY –sedmé volební období 2014 – 2018

Volby proběhly opět v říjnovém termínu a to 10 a 11. října 2014. Ve volbách kandidovalo celkem 7 subjektů se 47 kandidáty. Nejmladším kandidátem byl Filip Strnad (20 let) a nejstarším František Lukeš (73 let). V soupisce bylo celkem 19 žen. Do voleb vstoupily subjekty (dle vylosovaného pořadí):

Volební subjekt č. 1 - KSČM	- lídr Irena Pekárková
Volební subjekt č. 2 – Ženy do politiky	- lídr Eva Brunerová
Volební subjekt č.3 – Skaláci	- lídr Petr Štěrbá
Volební subjekt č.4 – Aktivně pro budoucnost	- lídr Ing. Josef Černý ml.
Volební subjekt č. 5 – Nezávislý kandidát	- lídr Ing. Josef Černý st.
Volební subjekt č.6 – Obec pro občany	- lídr Mgr. Věra Daňová
Volební subjekt č. 7 – Nezávislý kandidát	- lídr Ing. Jakub Suchánek

Ve voličských seznamech bylo zapsáno celkem 656 voličů, volební účast byla 55,49%, vydáno 364 volebních obálek.

Největší počet hlasů získala KSČM – 932 (34,01%), dále Obec pro občany 506 hlasů, Skaláci 425 hlasů, Aktivně pro budoucnost 375 hlasů, Ženy do politiky 323 hlasů, Nezávislý kandidát Ing. Josef Černý st. 109 hlasů a Nezávislý kandidát Ing. Jakub Suchánek 70 hlasů.

Na základě dosažených výsledků v komunálních volbách vzniklo nové zastupitelstvo obce.

Jméno kandidáta	zaměstnání	věk	kandidoval za stranu	počet hlasů	%
Irena Pekárková	starostka obce	55	KSČM	257	27,57
Mgr.Věra Daňová	ředitelka ZŠ + MŠ	57	Obec pro občany	130	25,69
Miroslav Příbyl	řidič	61	KSČM	114	12,23
Petr Štěrba	automechanik	52	Skaláci	90	21,17
Petra Valnohová	zdravotní sestra	46	Obec pro občany	86	16,99
Jan Křivohlávek	podnikatel	41	KSČM	84	9,01
Tadeáš Macura	celní úředník	57	KSČM	83	8,90
Eva Brunerová	v domácnosti	36	Ženy do politiky	64	19,81
Ing.Josef Černý ml.	obchodní manažér	25	Aktivně pro budouc.	64	17,06

Starostka uplynulého volebního období Irena Pekárková získala v těchto volbách ještě o 37 hlasů více než v roce 2010 / tehdy 220 hlasů/. Z minulého volebního období pokračuje Irena Pekárková, Mgr.Věra Daňová, Petr Štěrba a kooptovaný Miroslav Příbyl. V zastupitelstvu jsou čtyři ženy, což činí 44,4 %, průměrný věk zastupitelů je 47,7%.

Na ustavujícím zasedání dne 27.října 2014 – byly zvoleny nové orgány obce. Starostkou byla zvolena opět **Irena PEKÁRKOVÁ** a místostarostkou Mgr. Věra Daňová, jako neuvolněná.

Předsedou finančního výboru – Ing.Josef Černý
Předsedou kontrolního výboru – Miroslav Příbyl

Zleva sedící: Irena Pekárková, Mgr.Věra Daňová, Eva Brunerová a Petra Valnohová
Zleva stojící: Miroslav Příbyl, Ing. Josef Černý ml.,Petr Štěrba, Jan Křivohlávek a Tadeáš Macura

Výstavby, rekonstrukce, opravy a úpravy 6. volebního období – zkratka

novostavba bytových jednotek pro seniory pokračuje – v roce 2015 pokračovala výstavba podle harmonogramu a v polovině léta byla dokončena. Veškeré náklady ve výši 3 821 299 Kč zaplatila obec ze svého rozpočtu.

Foto 17.1.2016 – F.Z.

Jedná se o domy jednopodlažní, které jsou vybaveny obývacím pokojem, ložnicí, kuchyní a koupelnou. V domě jsou dvě bytové jednotky, které budou přiděleny seniorům, kteří jsou sice soběstační, ale mají problémy např. s chůzí do schodů. Proto je celý dům bezbariérový. Každý byt má svůj samostatný vchod, velké balkonové dveře a malou terasu.

Foto 17.1.2016 – F.Z.

novostavba garáže pro hasiče a jejich hasební techniku – stavbu prováděla na základě výběrového řízení firma JS Stavební společnost, Český Krumlov, zahájena byla 15.června 2015 a dokončena 15.září 2015

Foto z průběhu výstavby 28.7.2015 – F.Z.

Foto 31.10.2015 – F.Z.

Celková hodnota stavby podle smlouvy byla stanovena na 1 406 tis.Kč, nakonec však stála 979 tis.Kč, z čehož obec obdržela dotaci z Jihočeského kraje ve výši 320 tis.Kč

zateplení Obecního úřadu - prováděla firma Stavebna Václav Nejedlý,s.r.o. Český Krumlov – akce se správně nazývala ZATEPLENÍ OBJEKTU OBECNÍ ÚŘAD Č.P.46 NA PARCELE Č.95.

Foto 29.3.2015 – 2 snímky + 23.4.2015 – F.Z.

Celková cena vyšla na 2 632 tis.Kč, z toho dotace ze státního rozpočtu byla 1 746 tis.Kč a dotace z Jihočeského kraje byla ve výši 103 tis.Kč.

Obecní úřad dostal „nový kabát a novou pokrývku hlavy“, dá se říci, k narozeninám. Tento rok to bylo totiž 110 let od začátku výstavby obecního domu a 100 let od ukončení výstavby a předání do užívání.

výstavba nového dětského hřiště – to bylo původně na místě nově postaveného Seniordomu a tak muselo být přemístěno vedle fotbalového hřiště. K původním prvkům byly přidány nové.Zhotovila je specializovaná firma z Brna a obec to přišlo na 162 tis.Kč.

muselo být přemístěno vedle fotbalového hřiště. K původním prvkům byly přidány nové.Zhotovila je specializovaná firma z Brna a obec to přišlo na 162 tis.Kč.

Foto 30.5.2015 – F.Z.

REKONSTRUKCE PAMÁTNÉ ŠTOLY JOSEF – významná stavba pro obec, přestože není uznána za památkově chráněnou

Jedním z pozůstatků, po kdysi významné těžbě, je vyústění Schwarzenberské Josefovy štolý nedaleko osady Mokrý.Kamenný portál, nad vyzděným obloukem římsa se slepým vlysem, po stranách s volutami, je zakončen dekorativním podstavcem s knížecí korunkou.Dá se říci, že se jedná o památnou stavbu o celkové délce 2 240 m, která sloužila jako odvodňovací kanál směrem k šachtám v oblasti Mokrý a s jejíž ražbou začala Eggertova společnost v roce 1897. Stavbu potkávalo mnoho problémů, zejména kolem průsaku vody a propadání terénu, takže se vše vleklo až do roku 1937, kdy se zřítila šachta Anna a práce byly zastaveny.

V roce 2001 provedla zde Česká speologická společnost hydrogeologický průzkum v délce 1290 m, hlavním doporučením bylo zachovat částečně porušený vstupní portál jako historický objekt.Ten sice leží v katastrálním území Černé v Pošumaví, ta však není jeho vlastníkem. Od doby, kdy skončilo dolování na Mokrý se však nikdo o tento objekt nestaral. Při bližším zkoumání se přišlo na to, že se

vlastně neví, kdo je vlastníkem. Nehlásili se ani vlastníci tuhových dolů, ani Lesy ČR, neboť objekt se nachází uprostřed lesů, ani památkáři, až teprve Ministerstvo životního prostředí potvrdilo, že objekt vlastní, ale nemají prý prostředky na opravu.

Portál štoly Josef z let 2003 – 2009 a 2013

Obec Černá v Pošumaví považuje Josefovou šachtu za jistý druh památky a tak nemůže nečinně přihlížet k tomu, jak nejenom samotný objekt chátrá, ale i okolí neskýtá zrovna příjemnou podívanou. Dospělo se k závěru, že si obec od MŽP portál s částí okolí pronajala a vlastními prostředky jej opravuje. Důvodem je též skutečnost, že obec vybudovala Naučné stezky, jejichž dvě trasy končí právě u Štoly Josef.

Rekonstrukci portálu štoly a nejbližšího okolí začali v červnu 2015 provádět pracovníci firmy TROL – Jana Olžbata z Českých Budějovic.

Foto 16.7.2015 – 2 snímky + 31.7.2015 – F.Z.

Ke štoli byla vybudována nová příchozí stezka, štěrkovitá, v začátku s dřevěným můstkem. Na okraji, je zasazen panel Naučné stezky trasy B a C. Kanálem protéká čistá velmi kvalitní voda, 6° C teplá, je zde v uzavřeném prostoru vybudován trkač, kterým se přivádí voda do nedalekých objektů chatové osady Na Výsluní. Voda v potůčku je pitná a tak je na vratech připevněn i hrníček pro možnost použití příchozích návštěvníků.

rekonstrukce ČOV na Bližné - ve veřejné zakázce zvítězila společnost ENVI – pur, která provedla demoliční, demontážní a montážní práce ve dvou etapách- první byla zahájena v září 2015 a druhá probíhala v roce 2016. Celková hodnota stavby byla 2 644 tis.Kč, obec obdržela dotaci od Ministerstva zemědělství 1 157 tis.Kč a od Krajského úřadu 218 tis. Kč.

Foto 5.6.2016 – F.Z.

stavební úpravy vodovodního potrubí u řadovek - práce začaly od 15.června hned u Obecního úřadu a během léta pokračovaly přes celou ulici a dále směrem nahoru v prostoru u parkoviště. Zde byly zhruba do 15.září práce ukončeny, což celé dělala vybraná firma ČEVAK. Dále pak následovalo srovnání kamenivem a zaasfaltování rozkopaných ploch.

Foto před domy P.Němce a V.Augstena z 2. července 2016 – F.Z.

Jelikož se pokládalo nové potrubí, bylo nutno udělat nové přípojky k jednotlivým domům. Cena celého díla byla stanovena na 2 268 tis.Kč, obec obdržela dotaci, která se však nevztahovala na přípojky.

oprava střechy na domě č.5 na Mokré - po jednom velkém dešti doprovázeném krupobitím, začala najednou střecha téct doslova jako cedník. Obec škodu nahlásila pojišťovně a ve výběrovém řízení pak s vítěznou firmou Pokrývačství Bušta spol.s.r.o. Holubov 147 byla uzavřena Smlouva o dílo.

Stavba byla zahájena 27.6.2016 a veškeré práce ukončeny do 9.září. Celková cena díla byla stanovena dohodou obou stran ve výši 629 233 Kč bez DPH. Kromě výměny střechy byla vyměněna a udělána nová podlaha na půdě, která byla chycena dřevomorkou a na několika místech se propadala.

workoutové hřiště na pláži - v pátek 6.května 2016 bylo od 18 hodin slavnostně otevřeno nové

workoutové hřiště pro širokou veřejnost. Je umístěno na pláži pod silničkou směrem na Jestřábí v blízkosti restaurace Oáza. Obec celou tuto instalovanou sestavu zakoupila za 200 000 Kč a je jedinečným zařízením svého druhu v celé lipenské oblasti. Symbolickou pásku přestřihli společně místostarostka obce Mgr. Věra Daňová a zastupitel obce Ing. Josef Černý, který má hlavní zásluhu na tom, že k realizaci celého projektu došlo.Ten seznámil okolostojící diváky s problematikou

shánění a instalace sestavy a pak upozornil na hlavní zásady používání, které jsou ostatně vyvěšeny jako provozní řád posilovny. Pak již stanovení workoutéři předvedli některé prvky možného cvičení.

KONČÍ ODDÍL REKONSTRUKCÍ, VÝSTAVEB, OPRAV A ÚPRAV V OBDOBÍ OD ROKU 1990. PŘESTOŽE JE TATO ČÁST PONĚKUD OBSÁHLEJŠÍ, ZDALEKA NEBYLO MOŽNO PODCHYTIT VŠECHNY DALŠÍ ZMĚNY A PROMĚNY, KTERÝCH NAŠE OBEC ZA TOTO ÚDOBÍ DOSÁHLA. PODSTATNOU MĚROU I ZÁSLUHOU SOUKROMÝCH SUBJEKTŮ, KTERÝM JE VĚNOVÁNA SAMOSTATNÁ KAPITOLA V DALŠÍ ČÁSTI PUBLIKACE.

NĚKOLIK SROVNÁVACÍCH OBRÁZKŮ Z NAŠÍ OBCE

Pohled na obec od Letního kina Foto Wolf 1917 + 23.10.2012 – F.Z.

Vjezd od Č.K. - Foto 60-70 léta dvacátého století(archiv) + 7.8.2008 – F.Z.

Pohled na most přes Černý potok (archiv) + 3.8.2012 – F.Z.

Střed obce (archiv) + 27.9.2008 – F.Z.

Dům Kautská 4.4.2006 –F.Z. + Penzion Sen 25.7.2010 – F.Z.

PRO ILUSTRACI – NĚKOLIK EKONOMICKÝCH UKAZATELŮ NAPŘÍČ OBDOBÍM

Závěrečný účet hospodaření obce Černá v Pošumaví za rok 2003

Plnění rozpočtu

- příjmy byly rozpočtovány ve výši 17 018 800 Kč a skutečná výše činila 28 101 800 Kč. K navýšení došlo v důsledku vyššího příjmu z prodeje a pronájmu obecního majetku, zejména pozemků v chatových osadách a k výstavbě RD na Pláničce a Mokré a dále předplatné nájemného na pronájem v kempu V Olšinách na tři roky dopředu
- výdaje byly rozpočtovány ve výši 21 774 000 Kč a skutečně činily 30 779 856 Kč. Zvýšené výdaje byly na investice v kempu V Olšinách, do bytového fondu a dětských hřišť, na opravy a rekonstrukce sodovkárny a Obecního úřadu, na nákup služebního auta a jiné.

Majetek obce Černá v Pošumaví k 31.12.2006

Majetek obce celkem	v Kč	Majetek pod správou	v tis. Kč
Správa	185 265 123	ČOV Dolní Vltavice	856
Cestovní ruch	207 766	Olšina-soc.zař.vstup,chatky	5 890
Mateřská škola	493 008	Sportovní areál	381
Základní škola	505 398	Parkoviště u čp.36	107
Školní jídelna	271 148	ZTV za řadovkami	4 769
Letní kino	42 323	Rekreač.zóna s tržnicí	184
Hasiči	599 517	Zateplení + TČ čp.9	2 341
Obecní knihovna	238 382	Obecní rybníky	174
C e l k e m	187 622 665	ZTV Dolní Vltavice	283
Majetek v r.2005	169 680 225	Kanalizace Jestřábí III.	56
Majetek v r.2004	170 052 640	ZŠ – půdní vestavba	34
Majetek v r.2003	153 827 321	Modernizace L K	6
		Místní komunikace Mokrá	5
		C e l k e m	1 086
B u d o v y	64	P o z e m k y	v m²
objekty k bydlení	11	orná půda	93 814
objekty občanské vybavenosti	8	zahrada	2 952
jiná stavba	5	ovocný sad	5 827
stavba ubytovacího zařízení	32	trvalý travní porost	275 360
stavba pro výrobu a skladování	3	lesní pozemek	2 071 141
stavba technického vybavení	4	vodní plocha	16 163
garáž	1	zastavěná plocha	16 804
		ostatní plocha	432 470
		c e l k e m	2 914 531

Dotace poskytnuté obci v roce 2006

označení účelové dotace	ze zdrojů	přiděleno Kč
Sociální zařízení ATC Olšina	Státní rozpočet	2 291 000
Aktivní politika zaměstnanosti	"	89 864
Volby do Parlamentu ČR	"	24 900
Příspěvek na MŠ, ZŠ a státní správu	"	95 068
Volby do zastupitelstva obce	"	35 000
c e l k e m	Státní rozpočet	2 535 832
Údržba hřiště TJ Černá v Pošumaví	Jihočeský kraj	108 500
Na školní pomůcky a učebnice	"	2 000
Jednotce sboru dobrovolných hasičů obce /JSDH/	"	90 000

Příspěvek na hospodaření v lesích	"	138 628
Oprava karoserie AVIA	"	42 000
Činnost JSDH obcí	"	15 590
Smlouva POV/ Program obnovy venkova/	"	100 000
Grantový program – podpora zpracování projektů	"	70 000
c e l k e m	Jihočeský kraj	566 718
Tepelné čerpadlo na BD čp.19	Státní fondy	65 475
Tepelné čerpadlo na BD.čp.25	"	498 981
c e l k e m	Státní fondy	564 456
C E L K E M	všechny zdroje	3 667 006

Stav na účtech obce k 31.12.2010

ČSOB-Pošt.spořitel., běžný účet	240 011,45 Kč
Komerční banka, běžný účet	2 652 691,87 Kč
Komerční banka, FRB	408 983,52 Kč
Komerční banka, sociální fond	28 742,50 Kč
Ge Money Bank, běžný účet	1 394,49 Kč
Hypoteční banka, účet splátkový	6 941,36 Kč
Ge Money Bank, spořicí účet	6 860 580,13 Kč
Celkem	10 199 353,32 Kč

Příspěvky poskytnuté žadatelům za rok 2011

Poskytnuto žadatelům	Kč	Účel
Jihočeská hospodářská komora	4 000	Na podporu informování podnikat.
MARK KUPF	5 304	Na provoz pojízdné prodejny
Obč.sdružení Centrum Adalberta Stiftera	5 000	Na běžné provozní výdaje
Obč. sdružení Pěvecký sbor Musica Viva	7 500	Na běžné provozní výdaje
Obč.sdruž. Pěvecký sbor Harmonia	7 500	Na běžné provozní výdaje
Jachetní klub Černá	40 000	Na běžné provozní výdaje
Myslivecké sdružení Černá Hora	15 000	Na výdaje své provozující činnosti
TJ Černá v Pošumaví	170 000	Na prov. výd.akce pro děti a dosp.
Hasiči	28 344	Na běžné provozní výdaje
Římskokatolická farnost Černá	60 000	Na opravu kostela
TJ Sokol Kájov	2 000	Na běžné provozní výdaje
Český svaz včelařů Horní Planá	5 000	Na činnost
Junák, svaz skautů a skautek	12 000	Na činnost
Obč.sdruž. Český rybářský svaz	10 000	Na činnost

Dotace do rozpočtu obce v roce 2016

V roce 2016 obdržela obec následující dotace a příspěvky:

- od Ministerstva zemědělství - 112 704 Kč na vyhotovení Lesního plánu
- od Ministerstva pr.a soc.věcí - 171 000 Kč na program Zaměstnanost
- 152 132 Kč na politiku zaměstnanosti
- od Ministerstva vnitra - 18 580 Kč neinvest. požárníkům
- od Poslanecké sněmovny - 27 085 Kč na volby do Senátu
- od Jihočeského kraje - 218 000 Kč na rekonstrukci ČOV Bližná
- 30 000 Kč na dětské hřiště Bližná - výměna
- 32 900 Kč na elektrocentrálu hasičům
- 100 000 Kč na projekt cyklostezky Černá- Hůrka

- 149 800 Kč na výkon státní správy
- 96 616 Kč na veřejné osvětlení Bližná
- 20 000 Kč na dětské hřiště Bližná – výměna
- 16 000 Kč na vybavení hasičům
- 59 760 Kč na hospodaření v lesích
- 850 000 Kč na opravu vodovodu u řadovek
- 35 343 Kč na inform. a propagační materiály
- 30 000 Kč na pořízení soch Lake Art 2016

Hlavní funkce ve správě Obecního úřadu koncem volebního období 2014 - 2018

Irena PEKÁRKOVÁ	starostka obce
Ing.Magdaléna MACHALOVÁ	správa majetku; odpady; přestupky; životní prostředí;
Bc.Ivana BADÁŇOVÁ	účetní evidence; evidence majetku; rozpočet obce;
Lenka HABERLANDOVÁ	pokladna; místní daně a poplatky; práce a mzdy;
Mgr.Věra DAŇOVÁ	místostarostka obce
Mgr.Jaroslava SMEJKALOVÁ	právní poradna
Ing. František ZÁHORA	kronika obce
Marcela NOVOTNÁ	knihovna obce
Václav PIVEC	velitel Sboru dobrovolných hasičů obce

Irena Pekárková + Mgr.Věra Daňová

Bc.Ivana Badáňová + Lenka Haberlandová + Ing. Magdalena Machalová

Ing.František Záhora + Marcela Novotná + Václav Pivec ml.

PŘEHLED MAJETKU OBCE – VÝVOJ

K 31.12.1994 měla obec ve svém vlastnictví: 1 / BYTOVÉ DOMY

Bližná čp.1; Bližná čp.2 ; Černá čp.9 ; Černá čp.17 ; Černá čp.19; Černá čp.25; Černá čp.27; Černá čp.36 ; Černá čp.40; Černá čp.86; Černá čp.94; Černá čp.95; Černá čp.96; Černá čp.10 část;Mokrá čp.5; Mokrá čp.24

2 / OSTATNÍ OBJEKTY

Černá čp.46 Obecní úřad; Základní škola; Areál Mateřské školy; Areál služeb VPS Marek; Areál Letního kina; Černá čp.39 RZ rybáři; RZ Rudné doly Příbram na Jestřábí; RZ JIVAK u hráze;Srub Jestřábí; Bývalá hasičská zbrojnice v Dolní Vltavici; Skládka tekutých odpadů na Perneku;ČOV a kanalizace Černá; Vodovod Černá; Vodohospodářské zařízení Bližná; Vodohospodářské zařízení Muckov; Vodovod Dolní Vltavice ; Turistická ubytovna Černá; Objekty a pozemky v AC Olšina; Objekty Jestřábí I.,II.,III.; Část pozemků Jestřábí I. ; Hřbitov Černá; Drobné církevní stavby v katastr.území; 70 ha lesů; 40 ha zemědělských pozemků ; 15 ha pozemků v chatových osadách; Místní komunikace ; Veřejné osvětlení.

K 31.12.2007 měla obec ve svém vlastnictví:

Bytový dům čp.36; bytový dům čp.9; bytový dům čp.19; bytový dům čp.25; bytový dům čp.17; bytový dům čp.21; bytový dům čp2 Bližná; bytový dům čp.5 Mokrá; Základní škola; Mateřská škola; Obecní úřad; obchod Bližná čp.8; hasičská zbrojnice; řad.domky v býv.Sodovk.; ubytovna Černá; chata Baby Olšina správce;chaty Camping Olš. 15x; chaty velké Olšina 5x; chaty opláště.Olšina 4x; buňky a chaty Olš.ost.11x; chata Baby Jestřábí I.; buňka soc.zař.Jestřábí I.; místní komun.Bližná; místní komun.Olšina;MK Letní kino;MK Černá; MK veřej.prostranství; MK Mokrá Baštýř; MK Bližná u rod.domků; MK Radslav okál; MK Černá řadovky; MK Muckov – Hořice ; MK Radslav – Jestřábí; MK Černá u ubytovny; MK Černá od.7 k ub.; MK Mokrá – Žofka; MK ATC V Olšinách; MK Černá – Muckov; MK Bližná – Jestřábí; MK výjezd; MK štěrk Radslav; MK Olšina; můstek Mokrá – Olšov;chodník U Honzy;chodník u Obecního úřadu;chodník u přečerpávačky;chodník u čp.39;chodník u Mateřské školy;chodník u Základní školy;chodník u Linhové; chodník u Ružbatských; kan.u čp.100,101;kan.u řadovek;kan.Bližná; kan.Muckov; kan.Radslav; kan.Olšina; kan.Jestřábí;ČOV Černá; ČOV Bližná; skládka tek.odp.Pernek;suché WC; kov.jímky pod WC; veř.WC autobus.nádraží; soc.zař.Jestřábí I.; sociál Olšina; WC pláž; soc.zařiz.Olšina; kašna na vodu; požární nádrž Mokrá; rozvod pitné vody Jestřábí; studna Jestřábí; vodovody Černá; studny Jestřábí, Muckov; vodovod Bližná; vodovody Muckov; vodovod Jestřábí; studny Radslav; vodovod Dolní Vltavice; jímací vrt HV-8; jímací vrt HV-10; jímací vrt HV-4; jímací vrt HV-3; jímací vrt HV-1; jímací vrt HJ-5; vrt HV-1 Mokrá; aut.čekárna Bližná; aut.čekárna Mokrá; aut.čekárna Plánička; aut.čekárna Černá;nástup.ostrůvek Černá; park.u autob.nádraží; areál VPS-odst.plocha; infopoint Muckov; infopoint Radslav;infopoint jachting; park.u penz.U Honzy; park.u prodejny Jednota;sjezd k BD čp.19; veř.osvětlení Černá;STA; elektrorozv.zař.Jestřábí; ZTV u pošty;veř.osvětlení Plánička;veř.osvětleníMokrá;veř.osvětlení D.Vltavice; veř.osvětlení Bližná; ZTV ul.Malé Lipno; nové veř.osvětl.Mokrá; Letní kino; Fotbalové hřiště; amfiteátr Olšina; garáže 4 ks u čp.19;včelín;kaplička Radslav; Boží muka pod lomem; kaple Anderle směr Frymb.; Boží muka u Slavkovic;mariánský sloup starý hřbit.; socha sv.Jana Nepomuckého;pomník padlým I.sv.válka;kovový kříž nad Štumpauer.; kovový kříž zač.obce; kříž Mugrauer-k Baštýři; kov.kříž v poli nad hot.Racek; kov.kříž proti jachtingu; misijní kříž u kaple Stiny;kam.sloup černý – k Hlásce; Floriánský sloup D.Vltav.; Boží muka Hubenov; kov.kříž před hřbitovem; kamenný sloup Plánička; kov.kříž Kyselov; dřevěný kříž Kyselov; monument tří svát.Kyselov; pomníček Grill Kyselov;auto Avia;požární vozidlo; hasič.vůz T 148 CA; stříkačka 2x; os.auto Felicia; traktor SAME Solaris 55.

Majetek obce se v dalších letech, v souvislosti s postupem úřadovny a rekonstrukcí, dále rozšiřoval a soupis veškerého majetku je velmi rozsáhlý a není jej možno na tomto místě uvést!

Hodnota majetku v Kč v letech 2009 - 2015

datum	31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014	31.12.2015
hodnota	207711859	215613360	223741435	229470977	248257901	253470839	247362087

K 31.prosinci 2016 byla hodnota obcí spravovaného majetku - 233 001 929 Kč

Historie vývoje obecního znaku

Černá v Pošumaví po roce 1945 žádný znak nepoužívala. Nikdo se touto otázkou vlastně ani nezabýval. Teprve po roce 1989 se začalo uvažovat o možnosti mít svůj vlastní obecní znak a vlajku. Tehdejší zastupitelstvo vycházelo z faktu, že Dolní Vltavice, současná osada obce, bývala v minulosti městysem a měla i svůj vlastní znak. **O znaku Dolní Vltavice – viz str.20 – 21 této publikace!**

V roce 1990 převzala obec Černá v Pošumaví dřívější znak Dolní Vltavice a začala jej používat na pohlednicích i úředních listinách. Později byl znak doplněn doprovodnými figurami /hornická kladívka a pětilistá růže/ a jako znak obce se používal až do roku 2007.

Ukázka použití obou znaků na pohlednicích obce Černá v Pošumaví

Postupem doby však došlo k problémům. Dolní Vltavice zanikla jako samosprávná obec a převzatý znak, který dosud využívala obec Černá v Pošumaví nebyl obci řádně udělený ani tzv. vydržený.

Pokud tedy obec nemá historický, řádně udělený, či tzv. vydržený znak či vlajku, má právo požádat prostřednictvím Podvýboru pro heraldiku a vexilologii Předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky o udělení symbolu (resp. Symbolů).

Obec Černá v Pošumaví tuto možnost využila, ovšem nejdříve bylo potřeba ujasnit si hlavní zásady a vše potřebné k vytvoření znaku. K tomu bylo nutno požádat odborníka – heraldika, jímž byl Mgr. Jan Tejkal. Heraldik zpracoval několik variant, které respektovaly zásadu jednak správné kombinace barev a kovů, aby nedocházelo ke kolizi a jednak, aby znak vyjadřoval určitý vztah k obci a navazoval i na historické a erbovní motivy. Celkem byly vytvořeny tři varianty se šesti obměnami – celkově 18 různých návrhů.

Jednotlivé zpracované varianty se projednávaly jednak na zastupitelstvu obce, byly ale nabídnuty ve Zpravodaji obce k vyjádření všem občanům. Zastupitelé žádali, aby ve znaku byly jak hornická kladívka, tak pětilistá růže i motiv Lipenské přehrady.

Po delších jednáních přímo s heraldikem bylo dohodnuto, že barvami obce budou modrá a bílá. Proto byla původní černá barva hornických kladívek změněna na modrou a pětilisté růže byly doplněny o zelené kališní lístky. V tento moment pak byla varianta D 11 přijata a zastupitelstvem na 14.zasedání dne 17.12.2007 schválena.

V oficiálním popisu k znaku obce se píše:

- ve stříbrném štítě nad modro – černě stříbrným vlnitým břevnem dělenou zvýšenou vlnitou patou červená růže se zlatým semeníkem a zelenými kališními lístky podložená kosmo mlátkem a šikmo želízkiem, obojí modré s černými topůrky.

V oficiálním popisu k vlajce je psáno:

- Figura hornických kladiv (mlátek a želízko) odkazuje na těžbu grafitu na území obce. Figura vlnitým břevnem dělené vlnité paty vytváří vizuálně tři vlnité pruhy - modrý a stříbrný (bílý)

jako symbol Lipenského jezera a soutoku Vltavy a Olšiny a černý jako tzv. mluvící znamení připomínající českou i německou verzi názvu obce dle polohy u Černého potoka. List tvoří čtyři vodorovné pruhy, bílý, vlnitý modrý, vlnitý bílý a černý, poměru 10 : 2 : 1 : 3. Vlnité pruhy mají tři vrcholy a dvě prohlubně. V žerďové polovině horního bílého pruhu červená růže se žlutým semeníkem a zelenými kališními lístky podložená kosmo mlátkem a šikmo želízkiem, obojí modré s černými topůrky. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.

- Figura růže vyjadřuje historickou vazbu obce ke Krumlovsku a současně připomíná pečeť mariánského kostela v Černé doloženou otiskem z první poloviny 19. století.

Udělení znaku a vlajky schválila Poslanecká sněmovna dne 30.listopadu 2007. Dekret přebírá od předsedy PS Ing.Miloslava Vlčka starosta obce Černá v Pošumaví Jan Voldřich.

První představení znaku a vlajky obce se uskutečnilo dne 28.června 2008 u příležitosti oslav obce, která si připomněla 740 let od svého založení. Znak i vlajka byly prostřednictvím místního Sboru dobrovolných hasičů a skautského oddílu slavnostně přineseny do stanu, kde se konaly oslavy. Zde byly oba symboly posvěceny místním duchovním, páterem Jánem Bárnikem - Quirínem, pak starosta Jan Voldřich za přítomnosti místostarostky Mgr. Věry Daňové přednesl slavnostní projev, jak k výročí obce, tak k nadále užívaným symbolům.

DALŠÍ MAJETKOVÉ AKTIVITY V PŮSOBNOSTI OBCE

OBECNÍ LESY- SPRÁVA A HOSPODAŘENÍ

V období po roce 1990, v době schválení restitučních zákonů, se obecní zastupitelstvo ve velké míře zabývalo navrácením původního historického majetku obci. Svou roli zde, vedle dalšího majetku, hrály i obecní lesy. Bylo nutno řádně prověřit a prostudovat mnoho písemností, aby se zjistilo, zda a kolik lesů obec a její osady v minulosti vlastnila. V roce 1991 vlastnila obec 18 ha lesa a o dva roky později již 70 ha, které na pět let pronajala akciové společnosti Lesy Vyšší Brod. K prostudování potřebných materiálů obec spolupracovala s ing. Svobodou z Českého Krumlova.

V roce 1999 již obec eviduje asi 350 ha lesních pozemků, které získala od státu přidělem po zaniklých lesních družstvech. Zatím je obhospodařují Lesy ČR, od kterých koncem roku 2000 získá obec do stálého vlastnictví 130 ha. O další lesy, které se nacházejí na historicky nelesních pozemcích se vedly spory a Lesy je odmítaly vydat.

Vedení – odborní lesní hospodáři

Jelikož je již nutno v získaných lesích řádně hospodařit, je pověřen odborný lesní hospodář Dobroslav Doležal z Pláničky, zpracováním návrhu na hospodaření v lesích. Správou obecních lesů je pak od roku 2002 pověřen odborný lesní hospodář Jiří Cába a někteří místní občané tak získávají možnost práce na základě živnostenského listu. Dřevo z obecních lesů je i na prodej k topení, pokud je získáno samovýrobou. Jiří Cába skončil k 15. květnu 2006 a nastoupil odborný lesní hospodář Ing. Libor Ošťádal z Horní Plané.

Obec v té době vlastní přesně 396,08 ha celkové plochy lesů. Ing. Ošťádal zajišťuje pěstební a těžební činnost. Podle hospodářského plánu na léta 2006 – 2015 se mělo vytěžit celkem 50 147 m³ dřevní hmoty a minimálně na 105 ha provést výchovné zásahy v porostech. Pozornost je věnována pěstební činnosti (vyžínání, nátěry proti okusu, zalesnění starých holin, rozmístění kůrovcových lapačů a další). V období 2006 až 2008 došlo k znehodnocení dřevní hmoty orkánem Kyrill a záhy nato vichřicí Emma což se výrazně projevilo i v těžbě dřeva.

Ukazatel – náklady a výnosy	rok 2004	rok 2005	rok 2006	rok 2007	rok 2008
těžba dřeva celkem v m ³	972	1368	2038	7177	2595
z toho % nahodilých těžeb	48	23	14	96	52
celkové náklady v Kč na 1 m ³ těžby	687	662	649	636	787
průměrná cena za 1 m ³ dřeva	1159	1038	1242	1047	1057
celkový zisk v tis. Kč	460	528	1210	2953	673

Těžební činnost je zajišťována i soukromíky z obce i okolí, hlavní část těžby však provádí firma HP-Trumex s.r.o. se sídlem v Horní Plané.

Jedná se o lesy hospodářské, kde nejvýznamnější položku v příjmech tvoří tržby z prodeje dřeva a naopak v nákladech je to především pěstební činnost. Nejdůležitějším ukazatelem ekonomiky pěstování lesa je tedy celková výše těžeb a rozsah pěstební činnosti. Na straně nákladů se však jedná i o opravu lesních cest a potřebnou réžii a na straně výnosů jde o poskytované dotace.

Dotace poskytuje v současné době Jihočeský kraj a to jak na obnovu, zajištění a výchovu porostů, tak i na ekologické a k přírodě šetrné technologie.

Nová potřebná lesní technika

Kolem roku 2012 vlastní obec 400 ha lesa a k manipulaci při obhospodařování tak potřebuje přiměřené strojní a technické vybavení. Proto byla uzavřena smlouva s firmou SOME Jindřichův Hradec, jako vítěze výběrového řízení, která dodala potřebnou techniku v hodnotě 2 189 tis. Kč, z čehož dotace od SZIF (Státní zemědělský intervenční fond) činila 875 tis. Kč.

Tuto lesní techniku (obr. z 23.7.2017 – F.Z.) zakoupila obec pro svou potřebu. Zleva : traktor Lamborghini R3 EVO za 1 292 tis.Kč s čelním nakladačem Sigma 4 typ Gold 20 s lopatou za 265 tis. Kč + návěs jednoosý Oehler EDK 608 za 267 tis.Kč.Technika je využívána i mimo lesy, např. v zimě na prohrnování a odklid sněhu.

I v dalších létech se správa lesního majetku řídí schváleným lesním hospodářským plánem, který byl v roce 2016 vypracován na dalších 10 let. Tržba z lesa činí v letech 2015 a 2016 kolem 6 mil.Kč s polovičními náklady, takže čistý zisk činil kolem 3 mil. Kč. Na nové osázení přispívá Krajský úřad částkou 120 tis. Kč, prodej palivového dřeva občanům se již neuskutečňuje, je ale zaručena možnost samovýroby ve vymezených prostorech lesa. Vánoční stromky poskytuje obec občanům zdarma. Odborným lesním hospodářem je i na počátku roku 2018 Ing. Libor Ošťádal.

VODA JE ZÁKLADEM ŽIVOTA I V NAŠÍ OBCI

V počátcích let 1990 – 1994 zajišťoval výrobu a dodávku pitné vody, její odvádění a čištění JIVAK, státní podnik. V rámci privatizace došlo k fyzickému převzetí infrastrukturního majetku JIVAK na území obce k datu privatizace JIVAKU.Provozováním vodohospodářského zařízení byla od roku 1994 pověřena regionální vodohospodářská společnost – Jihočeská vodárenská a.s. Majetek, který obec od JIVAKU převzala do této společnosti nevložila, ale vstoupila do ní.

Hned od počátku předkládá JVS zastupitelstvu obce propočty kalkulací pro ceny vodného a stočného.Nájemné pro obec od JVS činí 100 tis.Kč.Zatím nejsou všude instalovány vodoměry a tak jsou stanoveny paušální sazby, zejména na Bližné a Muckově.

Počáteční cena vodného a stočného v roce 1994 se zdála samozřejmě vysoká (7,35 Kč za m³- viz dále v příložené tabulce), neboť občané byli zvyklí na sazby kolem 0,80 Kč – 2 Kč za m³ a najednou takový skok. Během let pak cena vody postupně stoupala. JVS to zdůvodňovala trvalým poklesem odběru, např.úplný pokles u fi Pelikán s.r.o / Sodovkárna /,u firmy Cavalo,s.r.o. Zastupitelstvo v té době stále uvažuje o tom,zda by nebylo účelnější a hlavně pro obyvatele finančně méně náročnější, provozovat vodohospodářská zařízení ve vlastní režii.Ceny stoupají zejména pro podnikatele, spotřeba vody se snižuje, ovšem výsledkem je, že cena vody tím pádem stoupá. JVS to dokladuje vyššími náklady na energii,rozbor vody,chemikálie i mzdy. Ze strany některých zastupitelů trvá nespokojenost s vysokými náklady a zbytečně vysokým ziskem pro JVS(rok 1998).

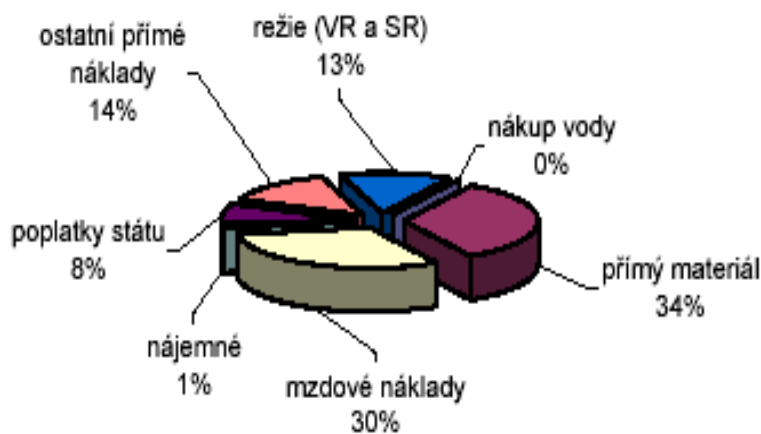
JVS zůstává a pokračuje

Investice do vodozařízení „jakožto majetku obce, jsou realizovány na základě schváleného plánu investic, který zpracovává společnost 1.JVS ve spolupráci s odborníky obce a schvaluje jej OZ.O správě a obhospodařování vodohospodářského majetku – viz str.107!

Nejvýznamnější akcí však byla stavba ČOV (str.105) a kanalizačních systémů, což umožnilo další rozvoj obce, ale i velké zatížení pro obecní rozpočet i přes dotační podporu státu. Cena vody stále stoupá, což opět navozuje četné dotazy, proč obec neprovozuje tato zařízení ve vlastní režii. Zastupitelstvo však dokonale zvažovalo všechna rizika, která by to přineslo a došlo k závěru, že vlastní provozování by bylo lacinější pouze o zisk, který si firma účtuje ve výši 10%, neboť by stejně bylo nutné najímat odbornou specializovanou firmu. Od roku 2001 zavedlo Ministerstvo financí koeficient 1 a sazby vodného a stočného pro obyvatelstvo i podnikatele se sjednotily. Cena vody však výrazně nevybočuje z cen v okolních obcích a je zatím o něco nižší.

Od 1.ledna 2005 se začaly platit poplatky státu za veškerou odebranou vodu (dříve se za prvních 6 000 m³ nemuselo). To zvýšilo náklady JVS a tím i cenu vody.

Struktura nákladů v roce 2006 - Černá v Pošumaví vodné a stočné celkem

1.JVS a.s. se snažila na rok 2006 prosadit a zavést tzv.dvousložkovou cenu vody, některé obce prý tuto cenu schválily a ohlasy prý byly pozitivní. Jedná se vlastně o paušální a pohyblivou částku.

Obecní zastupitelstvo naší obce však tento záměr neschválilo, protože by cena měla nepříznivý dopad zejména na občany v rodinných domech, kde by narostla díky vyššímu paušálu. V bytových domech s vyšším počtem nájemníků by většinou zůstala na dosavadní výši anebo by prý i klesla jak 1.JVS vypočetla a zdůvodňovala.

Pro stanovení vodného a stočného na rok 2008 bylo jednáno s 1.JVS o dvou variantách tvorby ceny. Jednak bez obecní dotace na úhradu oprav a služeb – pak by cena vody vzrostla o 2,63 Kč / m³ bez DPH anebo se cena zachová a obec doplatí 1.JVS na opravy a služby 103 500 Kč. Zastupitelé se po delší diskusi shodli na zachování současné ceny.

Cena vodného a stočného pro domácnosti a ostatní se každoročně prodiskutovává na zasedáních zastupitelstva s dodavatelem 1. JVS, a.s. Obec Černá v Pošumaví již po několik let udržuje ceny vodného a stočného na velmi přijatelné výši, pokud ji porovnáme s ostatními obcemi v regionu. Samozřejmě tím bere značnou část finanční nákladovosti na sebe.

Porovnání cen vody s okolními obcemi za rok 2008

O b e c	V o d n é	S t o č n é	C e l k e m
Černá v Pošumaví	19,96	19,56	43,08
Frymburk	21,06	31,78	52,84
Horní Planá	27,80	24,57	52,37
Hořice na Šumavě	23,68	16,17	39,85
Lipno nad Vltavou	21,86	22,61	44,47
Loučovice	29,45	22,39	51,84
Přední Výtoň	22,57	18,69	41,26
Vyšší Brod	28,68	20,57	49,25

Rokem 2009 končí smlouva s 1.JVS a obhospodařování přebírá firma ČEVAK.

Obec uzavírá smlouvu do konce roku 2014. Čevak je vlastně přetransformovaná JVS.

Obec platila mnoho let veškeré opravy, čímž mohla být cena nižší.

Nyní se ovšem vrací k systému, že vše platí ČEVAK a.s. a cenu vody, která by tak poměrně vzrostla, dotuje obec ze svých prostředků.

Např. v roce 2012 to bylo 130 tis. Kč, ovšem dotace se bude stále snižovat a cena vody bude stoupat, v tomto ohledu zastupitelstvo rozhodlo tak proto, aby to nebyl pro obyvatelstvo prudký vzestup.

25.února 2014 schválilo zastupitelstvo obce „Plán financování obnovy vodovodů a kanalizací na období let 2014 – 2023“ podle Vyhlášky Ministerstva zemědělství č.428 / 2001 Sb. – Vývoj nájemného varianta C k navýšení vodného ročně o 1,39 Kč.

Ceny vodného a stočného v Černé v Pošumaví za období 24 let:

VODA - Rok	Celkem za m3 v Kč	VODA - Rok	Celkem za m3 v Kč
1994	7,35	2006	41,51
1995	10,51	2007	42,64
1996	10,83	2008	43,08
1997	12,44	2009	45,66
1998	17,48	2010	46,08
1999	23,35	2011	50,48
2000	25,72	2012	52,31
2001	31,25	2013	53,82
2002	34,38	2014	54,09
2003	36,18	2015	55,48
2004	38,63	2016	57,68
2005	39,53	2017	59,57

Kontrolu vodoměrů a odečet pro potřeby plateb u občanů provádí již několik let zástupce Čevaku Josef ŠIMÁČEK

Kvalita pitné vody v naší obci podle jednotlivých parametrů v roce 2015:

PARAMETRY	ČERNÁ	BLIŽNÁ	DOL.VLTAVICE	MUCKOV	LIMITNÍ
celková	2,04	1,11	1,01	3,79	2 – 4
pH	7,7	7,5	6,6	7,2	6,5 – 9,5
dusičnany	10	12	35	32	50
hořčík	12	4,7	6,9	23,1	10
vápník	62	36,7	29	114	30

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

V úplných počátcích "nové doby" jsme nebyli zvyklí na jakékoliv třídění. Veškerý odpad se dával do popelnic, které svážela firma Vladimíra Marka – VPS- Veřejně prospěšné služby na skládku na Pláničce. Ta je však v té době přeplněná a hrozí její uzavření. VPS vybírá za popelnici 16 Kč od občana a 20 Kč od provozů a živnostníků.

Od 1.8.1998 vydává zastupitelstvo Vyhlášku o nakládání s komunálním a stavebním odpadem, kde je určeno, do kterých kontejnérů (podle barvy) se bude odpad ukládat. Konkurence ve svozu začíná narůstat, VPS nebude moci vše zvládnout a tak se jedná, která firma se bude odpady zaobírat. Nakonec je to firma A.S.A., která postupně zajišťuje svoz odpadů v celé Lipenské oblasti.

V obci jsou rozestavěny kontejnery na pěti místech, další v chatových osadách a firma A.S.A. vyváží popelnice i kontejnery ve stanovené dny. Stále se připomíná třídění, i když od roku 2002 je jedno, kolik kdo vyprodukuje popelnic, všichni platí paušální poplatek 250 Kč na rok a osobu.

Svozný automobil A.S.A. a rozestavěné, často přeplněné kontejnery- foto 20.9.2009 + 28.5.2006 – F.Z.

Náklady na odpady

Celkové náklady obce na provoz systému likvidace komunálního odpadu činily v roce 2002 = 530.556 Kč. Celkem 1310 plátců/ z toho 490 chatařů/ zaplatilo = 307.037 Kč. Do rozpočtu obce se tedy vrátilo pouze 58 % vynaložených nákladů. Vydělíme-li náklady počtem plátců, vyjde nám částka - 405 Kč na osobu a rok. Platba je přitom 250 Kč. Zbytek, pokud obec nevymůže od neplatičů, zaplatí z rozpočtu nebo musí zvýšit platbu.

V roce 2004 skončil svoz na skládku Plánička, firma dováží odpad až do prostoru Lišova, čímž vznikají daleko větší náklady pro obec. Od 1.7.2005 byl zahájen t.zv. pytlový svoz, každá rodina dostala 8 pytlů zdarma, další si musela za 7 Kč/ ks zakoupit. Od domu pytle svážela obec na dvůr firmy VPS a odtud si je A.S.A. odvážela. Pro obec to bylo další větší finanční zatížení.

V roce 2006 se zvýšil poplatek na občana s trvalým pobytem na 400 Kč/ rok, neboť obec zaplatí ročně svozové firmě přes 900 tis. Kč, přičemž je stále ještě rozdíl mezi příjmy, tj. poplatky za odpady od občanů a organizací a náklady na likvidaci odpadů téměř 300 tis. Kč, které musí obec zaplatit ze svého rozpočtu.

Postupně se zdá, že přece jenom se třídění odpadu ujalo, neboť v Českokrumlovském deníku dne 8. srpna 2008 v článku o třídění se psalo, že:

Jednou z nejúspěšnějších obcí, která se může pyšnit, jak její obyvatelé vzorně třídí, je Černá v Pošumaví, která je v krajské soutěži obcí „My třídíme nejlépe“ nejlepší v regionu v kategorii od 500 do 1999 obyvatel.

Sběrný dvůr pevný a mobilní.

Obec potřebuje zřídit Sběrný dvůr, kde by se odpad předtřídil, aby obec nemusela platit za svoz komunálního odpadu 750 tis. Kč ročně, což na poplatcích nevybere a tak na odpadech prodělává. Zatím se již několik let praktikuje svoz nebezpečného komunálního odpadu tzv. mobilním sběrným dvorem. Vždy na jaře a na podzim je pro občany uskutečněn tento sběr, kam mohou přinášet veškerý nepotřebný odpad, ovšem nelze zde ukládat železo, stavební odpad, biologický materiál nebo vyřazené elektrospotřebiče. Ty je možno dovážet do sběrný, která byla v roce 2006 zřízena v areálu sodovkárny v prostoru hasičské zbrojnice.

Foto mobilní sběrný dvůr 22.4.2006 + nebezpečný odpad v prostoru hasičárny 12.9.2009 – F.Z.

V dalších letech se v obci objevily kontejnery na sběr oděvů, obuvi a textilu a rovněž kontejner na kovový odpad. Od dubna 2015 nabyla účinnosti novela zákona o odpadech v oblasti nakládání

s biologickým odpadem. Ten se svážel do prostoru „starého lomu“, pak obec získala pro občany tzv. kompostéry (plastová popelnice o obsahu 240 l). K dispozici jich obec měla celkem 100 ks, které postupně rozdala mezi občany zdarma. Biologický odpad a jeho ukládání byl téměř vyřešen, záleželo jen na občanech.

Sazba poplatku na občana za popelnici činí v posledním roce 500 Kč, občané nad 75 let jsou od poplatku osvobozeni.

Odpadové hospodářství a změny kolem

Nejdůležitější změnou v systému odpadového hospodářství od roku 2016 je změna poskytovatele těchto služeb, jímž se stala firma FCC. Ta působí v ČR od roku 1992 a prostřednictvím společnosti A.S.A. je součástí nadnárodní skupiny FC Group, jejímž lídrem je španělská společnost

FOMENTO DE CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

PÉČE O ČISTOTU A ÚKLID OBCE – VEŘEJNÉ SLUŽBY

Před rokem 1990 (v období socialismu) byla otázka čistoty intravilánu obce a osad v garanci jednak MNV a jeho služeb, jednak Občanských výborů a složek NF. Jednotlivým složkám i podnikům v obci byly, velmi zjednodušeně řečeno, přiděleny úseky o které se musely starat. Během roku probíhaly pravidelné jarní, podzimní a jiné směny, při nichž se uklízelo a čistilo. V různých částech obce byly přistavovány vleky, aby občané mohli na ně naložit nepotřebné věci. Úklidy byly zaměřeny na pořádek kolem domů a objektů organizací, na veřejné prostranství, parčíky, parkoviště a autobusovou zastávku. Provádělo se čištění místních komunikací, chodníků a dešťové vpustě, oprava dlažby chodníků, oprava a doplnění silničního značení a odvoz nepotřebných věcí v obci, osadách a chatových oblastech.

Veřejné plenární zasedání MNV dne 8.2.1990 se neslo v duchu mnoha otázek spoluobčanů, na které nemohla být dána uspokojivá odpověď, přinejmenším ihned. Otázka typu: „ proč je v obci takový nepořádek a kdy bude konečně odstraněn“ nás může přivést k závěru, že se nikdo o čistotu obce nestaral. Samozřejmě, že to tak úplně nebylo, práce na tomto úseku byly často řešeny nárazově a s určitým zpožděním.

Teprve v dalším období byla vyčleněna asi **pětičlenná úklidová četa** i s drobnou technikou a začala se starat o poměrně rozsáhlý rajon. Byly to zaměstnanci veřejných služeb a správy obce, kteří od 1.4.2004 přešli na úsek Místního hospodářství a vytvořili samostatnou složku, které se začalo říkat „veřejňáci“. Obec zakoupila potřebnou techniku a tak úklidy a především sekání trávy a pak i zimní údržba byly hlavní jejich náplní.

Uklízelo se nepotřebné“harampádí“ i spadané listí – Foto 1.9.2004 + 27.10.2005 – archiv

V roce 2004 byly Veřejně prospěšné práce definovány zákonem a znamenaly omezené pracovní příležitosti spočívající v údržbě a úklidu ve prospěch obce. Na základě dohody s Úřadem práce pak Obecní úřad zaměstnal uchazeče o zaměstnání a Úřad práce poskytl určitý příspěvek.

K 30.9.2009 bylo v obci celkem 429 práceschopných obyvatel a z toho jich bylo 46 evidovaných u Úřadu práce. Z těchto lidí pak na úpravu obce je jich zaměstnáno sedm, obec má pouze dva své pracovníky. Tuto skupinu nezaměstnaných, t. zv. „veřejňáků“, řídil vedoucí skupiny, Ondřej Harazím (obr.) Ten organizuje práce, na kterých se dohodne s obcí prostřednictvím tajemníka OÚ.

V té době neměla obec také žádné velké starosti se zajištěním finančních prostředků, protože získala celkem částku ve výši 72 tis.Kč na měsíc, což znamenalo 10 tis. Kč na zaměstnanou osobu.

Na obr.zleva: Malá Zdeňka, Bigas Štěpán, Čertická Jana, Macháček Václav, Harazim Ondřej, Martínek František, Bednář Jiří, Bigas Jan a Bigas Petr – foto 6.9. 2010 – F.Z.

Z mechanizačních prostředků mají pracovníci k dispozici travní traktory, mulčovač, rotační sekačky, několik křovinořezů, traktor Husquarna, motorové pily a další nářadí. Skupinu řídí nadále Ondřej Harazim podle pokynů starostky.

V roce 2014 pracovalo pro obec 6 žen a 3 muži od března do listopadu. Po celý rok je zaměstnán Ondřej Harazim, který zajišťuje topení na čp.36 a

na Obecním úřadě a Jan Bigas topí na Bližné v č.2. V zimě pak zajišťují prohrnování, posyp a další práce zimní údržby.

Postupně se snižuje celková nezaměstnanost a tak i se systémem veřejných prací jsou problémy. V roce 2016 pracovali jako „veřejňáci“ – Ondřej Harazim, Zdeňka Malá, Božena Opelková, Irina Karová, Václav Macháček a nově nastoupil Jan Homolka (**obr.**).

POLISTOPADOVÝ VÝVOJ ŠKOLSTVÍ V OBCI

Základní škola

Kapitola o „předlistopadovém“ školství na str. 70 končila informací o nástupu učitele Milana Strejce do funkce ředitele ZŠ. Dlouholetý ředitel školy v Černé Jaroslav Zimmermann totiž na počátku školního roku 1989/1990 po těžké nemoci zemřel. V tomto školním roce bylo na škole celkem 43 žáků, z toho 11 prvňáčků, které učila Bohumíra Smolenová. Druhý a třetí postupný ročník byl sloučen v jednu třídu a učila zde Marie Uhlířová a čtvrtý ročník vyučoval Milan Strejc. Byla to tedy škola dvoutřídní, do 5. post. ročníku chodily děti do Hořic na Šumavě.

Na obr. zleva Jaroslav Zimmermann, který nastoupil jako ředitel školy 1.zářím 1961 a Milan Strejc, učitel od počátku 70.let, vedl hudební a pěvecký kroužek a prakticky veškerou kulturu v obci, i když denně dojížděl do Českého Krumlova. Od 1.zářím 1989 se stal ředitelem školy.

V roce 1991 však Milan Strejc odešel do starobního důchodu a ředitelkou školy byla jmenována dlouholetá učitelka na zdejší škole Mgr. Bohumíra Smolenová. V té době zde opět, po mateřské dovolené a několikaletém působení na škole v Hořicích, vyučuje Mgr. Věra Daňová.

Na obr. zleva (**dobové foto**) ředitelka Mgr. Bohumíra Smolenová, která na školu nastoupila ve školním roce 1969/1970, tehdy jako B. Dědová, v obci se vdala a zůstala. Ředitelkou byla jmenována k 1.zářím 1991. K 1.říjnu 2002 však odchází na vlastní žádost z funkce ředitelky a zůstává dále jako učitelka.

Mgr. Věra Daňová (**obr. z r. 2006**) nastoupila na školu na praxi v r. 1980 a od 1.zářím 1990 již pravidelně vyučuje, od 1.říjnu 2002 se stává ředitelkou školy.

K těmto dvěma vyučujícím přichází k 15.zářím 1994 Mgr. Michaela Rokosová a hned dostává na starost 11 žáků čtvrtého post. ročníku. Počty žáků se pohybují na úrovni od 35 do 50 dětí, vyučuje se podle projektu „Obecná škola“, pro malý počet žáků jsou ročníky sloučeny do dvou tříd, od roku 1996 je škola trojtřídní, od 1.9.2002 opět dvojtřídní. Pracuje se podle projektu Základní škola.

Výtvarnou výchovu, tělesnou výchovu a pracovní činnost dobírala na ZŠ postupně Šárka Pajpachová, Mgr. Škáchová a opět Mgr. Bohumíra Smolenová.

Škola je právním subjektem

Podle novely zákona o státní správě a samosprávě musí být od 1.1.2003 každá škola právním subjektem – právnickou osobou, muselo zastupitelstvo obce odsouhlasit zrušení ZŠ a MŠ jako organizační složky obce a s účinností od 1.12.2002 sloučit obě školy a školní jídelnu se školní družinou do jednoho právního subjektu = **Příspěvková organizace Základní škola Černá v Pošumaví, okres Český Krumlov.**

K tomu musely následovat další kroky a to zrušení funkce ředitelky MŠ a odvolání z funkce Bc. Danu Pechovou a potvrzení Mgr. Věry Daňové do funkce ředitelky výše zmíněné příspěvkové organizace. Rovněž v dalších letech se pohybuje počet žáků mezi 30 – 36, teprve ve školním roce 2015/2016 je ve škole 45 žáků, zatím v posledních letech nejvíce. Škola je trojtřídní a od 1.zářím 2015 přibyla nová učitelka – Mgr. Dagmar Daňová, dcera ředitelky Mgr. Věry Daňové.

Výše popsané příslušnice pedagogického sboru na ZŠ v Černé – zleva: Mgr. Michaela Rokosová a Mgr. Dagmar Daňová.

Každý nový školní rok je zahájení přítomen představitel obce
(foto levé 2003/2004 starosta Jan Voldřich + 2011/2012
starostka Irena Pekárková)

Foto: škol.rok 2003/2004 + 2012/2013 + 2015/2016 (archiv + web.stránka ZŠ)

Základní škola vedle své hlavní náplně vyvíjí nejen velmi bohatou vlastní činnost v rámci zájmové výuky, ale i v rámci mimoškolní výchovy. Podílí se a sama pořádá řadu akcí v obci a není možno vše postihnout v této publikaci. Vše potřebné, spolu s bohatou fotogalerií, lze nalézt na pěkně uspořádaných webových stránkách školy a rovněž v kronice obce. Totéž platí pro MŠ.

Mateřská škola

Do 1.12.2002 jako samostatná, ředitelkou je od r. 1985 Bc. Dana Pechová, učitelky během období - Bc. Hana Kliková, Marta Kutláčková, Věra Radová, Helena Švandová. V r. 1999 odešla Dana Pechová na mateřskou dovolenou a zastupující ředitelkou se stala Bc. Hana Kliková. Od 1.12.2002 spolu se ZŠ je Příspěvkovou organizací, v čele vedoucí učitelka Bc. Dana Pechová, po návratu z MD, od r. 2006 provdána Růžičková. Ve školním roce 2008/2009 se z obce odstěhovala a vedoucí učitelkou se stala Bc. Hana Kliková. Současně nastoupila učitelka Věra Radová. Ve školním roce 2015/2016 pracuje jako chůva Marcela Boudová. MŠ je rozdělena na Jeslovou třídu a Mateřskou školku, počty dětí od 30 do 45.

Škola jako Příspěvková organizace zahrnuje Základní školu (ZŠ) + Mateřskou školu (MŠ) + Školní družinu (ŠD) + Školní jídelnu (ŠJ).

Školní družinu vedla dlouhá léta vychovatelka Božena Lešková, která odešla k 1.3.2003 do starobního důchodu. Jako vychovatelka nastoupila Šárka Pajpachová, po jejím odchodu na MD nastoupila jako vychovatelka ŠD Jana Melounková, poté se Šárka Pajpachová opět vrátila. Po jejím odstěhování se z obce nastoupila jako vychovatelka Jitka Mischková.

Ve školní jídelně je vedoucí kuchařkou Libuše Olšáková a pomocnou Marie Hovorková (2003). Ta odešla k 1.9.2009 do důchodu a nastoupila Petra Boušková.

Jako školnice pracovala na ZŠ Irena Koritarová a na MŠ Božena Musilová (2009), po ní Monika Císařová současně i jako pomocná pedagogická pracovnice.

Dana Pechová-Růžičková + Hana Kliková + Šárka Pajpachová + Věra Radová + Jana Melounková-archiv

Pouze část obrázků ze širokého spektra mnoha rozmanitých činností Mateřské školy

Hudební škola

Ještě v roce 1988 byla při ZŠ založena pobočka ZUŠ (Základní umělecké školy), jejíž učitel p. Šefl však v pololetí odešel a hudební škola začala fungovat v r. 1989 pod vedením manželů Rolčíkových.

Oba učitelé, manželé Rolčíkovi jsou absolventy Státní konzervatoře Ostrava, obor operní zpěv a společně vyučují klávesy a zobcovou flétnu, Vladimír Rolčík pak sám příčnou flétnu, saxofon, baskytaru a sólový zpěv. Nadě Rolčíková vyučuje dále klavír a kytaru a oba samozřejmě i hudební nauku a výchovu.

Hudební škola byla pobočkou ZUŠ v Českém Krumlově, sídlo měla nejprve na bývalé faře, od 1.1.2003

se přestěhovala do ZŠ a mimo žáků z Černé sem dojížděly i děti z Horní Plané, Frymburka a Hořic. Od roku 1996 však pobočka fungovala jako soukromá a v roce 2008 se spojila s 1.soukromou ZUŠ v Českých Budějovicích a stala se její pobočkou. Když se začalo jevit zhoršené dopravní spojení pro žáky okolních obcí, rozhodli se Rolčíkovi dojíždět za žáky sami. Za celé období jejich působení prošlo HŠ ohromné množství žáků (blíží se číslu 750) a mnoho absolventů je velmi úspěšných ve svém dalším profesním životě. Možnost naučit se hrát na hudební nástroj mají nejen děti, ale i dospělí, a také toho využívají. Občas se vyskytnou i děti s mimořádným nadáním a na ty pak jsou kladeny

mnohem vyšší nároky. Bylo několik takto talentovaných dětí, které připravovali na profesionální dráhu, t.zn. studium konzervatoře. / další aktivity manželů Rolčíkových – viz kapitola Podnikání v obci/.

Kultura - Letní kino

Tak jako na jiný majetek obce, bylo vypsáno v roce 1991 výběrové řízení i na pronájem Letního kina, zvítězil a v dalších letech LK provozoval Jan Klimeš. V roce 2002 pronájem skončil, jeden rok ho provozovali studenti a od roku 2004 se stal nájemce Jakub Švejda s nájemným 16 tis. Kč ročně. LK v Černé mělo 50 míst pod střechou a hrálo za každého počasí.

V roce 2007 vyhlásila obec výběrové řízení na pronájem tzv. obálkovou metodou. Přihlásil se dosavadní nájemce Jakub Švejda (firma Švejdafilm) a Umělecká agentura Vladimíra Rolčíka. Jeho také zastupitelé pěti hlasy proti čtyřem schválili a tak byla smlouva dne 6. února 2007 uzavřena. Během jeho působení došlo k mnoha opravám, údržbě a očištění prostorů uvnitř i vně. Počet diváků v sezoně překročil číslo 2 500 a naše kino se tak zařadilo ve statistice návštěvnosti Letních kin Jihočeského kraje na třetí místo za Č.B. a Sezim. Ústím.

V areálu se konaly i taneční večery s mnoha hudebními festivaly a pravidelně začátkem srpna zde probíhal hudební festival Lipnofest, kde hlavním organizátorem byl Michal Rolčík.

Co se týče filmů, promítalo se mnohem více českých titulů než v minulosti. Vstupné bylo nejdříve 60 Kč a pak 70 Kč, později se vyšplhalo až na 100 Kč. Součástí tzv. Léta v Černé byly i v LK provozované pohádky pro děti.

LK se postupně zastřešilo až na 120 míst z celkové kapacity 570 míst, promítalo se opět denně, ale byl postupně vyvíjen tlak na digitalizaci, jinak hrozilo, že LK zanikne. Zastupitelstvo souhlasilo a tak byla vysána veřejná soutěž na zakázku montáže a zprovoznění audiovizuální technologie LK, aby odpovídala podmínkám digitálního standardu DCI. Vítězná společnost AV Media pak nainstalovala starší repasovaný projektor s ozvučením 5.1 a LK se stalo PRVNÍM DIGITALIZOVANÝM LK V ČR. Obec to stálo 997 tis.Kč, ovšem hned další den se mohly promítat nejnovější filmy v den jejich premiéry. Hned v prvním digitalizovaném roce byla návštěvnost za 2 měsíce: 3477 diváků. Organizovali se také hrané divadelní pohádky pro děti, návštěvnost: 1706 diváků, tedy 213 diváků na představení. Dále hudební festival, 7. ročník Lipnofest s návštěvností: 450 diváků. Celkem: 5600 diváků v areálu kina za 2 měsíce.

Na zasedání zastupitelstva obce 9.září 2013 bylo však schváleno ukončení nájemní smlouvy s Uměleckou agenturou Vladimíra Rolčíka. Proč došlo k ukončení nájmu, sdělili zastupitelé p.Rolčíkovi.

Bylo vyhlášeno nové výběrové řízení do kterého se přihlásil Petr Urban, provozovatel lanového centra v obci a místní občan, student Filip Strnad. Ten byl výběrovou komisí vybrán a od 1.2.2014 podepsána nájemní smlouva.

V objektu LK provedl nájemce postupně řadu technických úprav. Prováděla se rekonstrukce kiosku, natíralo hlavní hlediště, dělaly se nové rozvody elektřiny a mnoho dalšího. Hlavně se však v roce 2016 provedla velká rekonstrukce promítacího plátna. Likvidace začala již v zimních měsících, tak aby vše bylo do hlavní sezony, která však již začínala v červnu, hotovo.

Staré plátno bylo i s celou konstrukcí v březnu 2016 strženo, nová konstrukce je nerezová a nestříkané plátno Gain 1.1 je určené pro 2 projekce.

LK začínalo sezonu 10. června, bylo promítnuto 69 filmů, které vidělo 3 800 návštěvníků. Kromě toho byly pohádky pro děti, akce s kronikářem obce a další přednášky.

LK se rozkládá na ploše 1 844 m², v areálu vedle promítárny je stánek s občerstvením, pokladna a pódium.

Kultura - Obecní knihovna

Nadále pokračuje jako knihovnice Marcela Novotná. V knihovně je koncem roku 1990 celkem 6 745 knih, které si půjčuje 115 registrovaných čtenářů. Postupně ovšem počet čtenářů klesá, v roce 1996 jich bylo již jen 62.

Od roku 2000 přestala být knihovna součástí Okresní knihovny, není ovšem samostatnou účetní jednotkou, ale součástí hospodaření obce. S Městskou knihovnou Český Krumlov však spolupracuje.

V roce 2000 bylo zaregistrováno 89 čtenářů, z toho 35 do patnácti let, stav knižního fondu byl 7 348 jednotek. Od roku 2001 se platí za registraci určitý poplatek, důchodci nad 70 let neplatí.

V knihovně je od roku 2004 k dispozici bezplatné připojení k internetu, návštěvníci knihovny, v době výpůjček, mohou surfovat po internetu za poplatek 5 Kč/ hodinu. K dispozici jsou dva počítače a možnost kopírovat na vlastní CD-R disk.

Knihovna je otevřena dvakrát týdně vždy v úterý a poslední dvě soboty v měsíci dopoledne. Fond je doplňován z prostředků obce a knihovnice si sama zajišťuje knihy pomocí meziknihovní výpůjční služby z MěKnihovny Č.K.

Knihovna organizuje řadu akcí pro děti, bývá vyhlášen „Týden čtení“ nebo akce CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM, děti zdejší školy se tak seznamují s knihami z jejich učiva. V knihovně pravidelně probíhá i pasování malých čtenářů. Dále zde probíhají různé výstavy a akce pro děti, např. malování voskem.

V roce 2016 bylo v knihovně celkem 5 525 svazků, neboť v roce 2011 došlo k vyřazení podstatného množství opotřebovaných, ztracených a dlouho nepůjčených knih (podle zákona 257/2011 Sb.). V tomto roce bylo registrováno již jen 34 čtenářů, 56 jich přišlo surfovat na internet.

Kultura – kronika obce

Kronikář Ing. František Záhora začal od roku 2001 psát zápisy do obecní kroniky elektronicky, pomocí počítače. Všechny dosud napsané kroniky přepsal do elektronické podoby, všechny (dosud celkem 32) jsou k dispozici v Obecní knihovně a všechny je možno vyhledat i na internetu na webových stránkách kroniky na adrese: www.kronikaobcecerna.estranky.cz .

Kronikář zpracoval „Sborník tuhových dolů“; „Soubor zaniklých obcí“; „Rodáci z Černé“; Vzpomínky pamětníků“; „Fotodokumentaci domů a budov“ a napsal publikaci „Z pera kronikáře aneb Všechno o Černé v Pošumaví“ a „obec Černá v Pošumaví: Historie a současnost“ - obojí vydala na své náklady obec Černá v Pošumaví. K výročí 750 let obce napsal tuto publikaci. Pro

Českokrumlovský deník napsal celkem 212 článků a pravidelně přispívá do Zpravodaje obce. Vede webové stránky kroniky a od roku 2013 i kroniku na facebooku. Navštěvuje většinu důležitých akcí v obci a pořizuje fotografický materiál - v archivu fotokroniky je více než 20 000 fotografií.

Kultura – Zpravodaj obce

Po roce 1990 se projevují snahy obnovit obecní časopis, od roku 2002, kdy je ustanovena redakční rada, vychází nejprve každé dva měsíce, pak se podaří vydávat obnovený Zpravodaj měsíčně. V dalším období však opět vychází velmi nepravidelně, postupně šest čísel v roce, pak osm a teprve od roku 2007 vychází pravidelně měsíčně. Šéfredaktorkou je tehdy Hana Koudelková. Od roku 2010 se změnila nejen hlavička Zpravodaje, ale i šéfredaktorka, kterou je Šárka Suchánková až do podzimu 2016. Obálka a grafické zpracování je poté dílem Evy Brunerové. Až do čísla 7/8 roku 2015 tiskla časopis tiskárna Šumava Č.K., od září 2015 tiskne místní firma Tiskárna Černý. Úroveň Zpravodaje, zejména co se týče úpravy a čitelnosti, se podstatně změnila.

PODNIKATELSKÉ AKTIVITY OBČANŮ, ORGANIZACÍ A FIREM

Ještě předtím než „sametová revoluce“ změnila postupně náhled na ekonomiku společnosti, využívali někteří občané možnosti podnikat, což bylo povoleno vládním usnesením z r.1988.

Těmito podnikateli z dřívějšíka jsou:

Stanislav Študlar	- truhlářská výroba a práce s tím spojené
Petr Štěrba	- autoopravářské, karosářské a gumárenské práce
Tomáš Suchánek	- výroba a oprava akvárií + chov akvarijních rybiček
Malvína Pešková	- výroba upomínkových předmětů
Irma Soustružníková	- dámské krejčovství
Václav Soustružník	- převínování elektromotorů
Miroslav Lavička	- opravy elektromotorů

V průběhu roku 1990 a v dalším období začínají vznikat nejenom firmy, ale řada občanů rozvíjí své podnikatelské aktivity. Jenom stručně k těm známějším:

Petr ŠTĚRBA, který má pronajaté prostory bývalých dílen a skladů státního statku, úspěšně rozvíjí svou činnost v oblasti autoopravenství. **Vladimír MAREK** získal do pronájmu celé bývalé Drobné provozovny MNV Černá, založil firmu VPS/Veřejně prospěšné služby/ a jeho hlavní náplní je vývoz tuhých a tekutých odpadů.

Jan ŠTUDLAR začal v kůlně pod svým domem, kde svého času míval statek uložena hnojiva, vyrábět dřevěné palety, které jsou dobře prodejné na zahraničním trhu. **Milan KUBEC** rozvíjí svou činnost v oboru, kterému se vyučil a zůstal věrný – rybařině. Založil firmu RYBKUB a ryby nejenom odchovává, ale i prodává. **Tomáš SUCHÁNEK** se se svou manželkou zaměřil na pěstování akvarijních rybiček a připravují firmu pro výrobu akvárií.

Jiří PEŠEK založil stavební a dopravní firmu a rozvíjí svou činnost nejen v obci, ale i mimo. **Milan NOVOTNÝ** zahájil podnikatelskou činnost výstavbou pily a zpracováním dřeva v prostorách bývalého statku. **Stanislav ŠTUDLAR** se věnuje dřevovýrobě – skříňky, sektorový nábytek atd. ve stodole svého domu. **Miloš POLÁK** začíná rovněž pracovat se dřevem a specializuje se na výrobu chatiček a srubů. **Jan DAŇO** zakládá firmu Elektromontáže, jejíž rozsah začíná přesahovat daleko za hranice obce. **Ing. Josef ČERNÝ** využívá svých znalostí v potisku, tiskárenské technice a dalších činnostech s tím spojených. **Miroslav BANÍK** staví se svou rodinou nové nákupní středisko v prostoru bývalé pošty a posléze kadeřnictví DP MNV. **Vladimír KASAL** odkoupil autobagr UDS a věnuje se zemním a zakončovacím pracím. **Rudolf ŠURAN** zakládá firmu JEFEK – Jeřáb + fekál a provádí práce odpovídající názvu. **Miroslav ČURDA** rozjíždí pohostinskou činnost v prostorách svého domu na Bližné.

Zdeněk FRIEDL po dohodě s majitelem Tomandlem přebírá Hostinec na rozcestí, dříve jedinou hospodu v obci.

Bohumil KOZÁK otevřel prodejnu rekonstrukcí bývalé truhlárny MNV (po dvou letech však skončil).

V katastrálním obvodu obce Černá v Pošumaví mělo v říjnu 1993 celkem 184 občanů živnostenská oprávnění na Ubytování v soukromí. Počáteční zvýšený zájem turistů ze západních zemí znamenal pro velkou většinu občanů jednoduchou, ale někdy i kompletní úpravu svých příbytků na možnost ubytování hostů.

Seznam firem , podnikatelů a služeb na území obce Černá v Pošumaví k 31.12.2006

Název firmy	Kdo provozuje	Kde sídlí	V jakém oboru
Autoservis UNI	Petr Štěřba	Černá v Poš.1	opravy automobilů
Grestr elektro	Pavel Strnad	Černá v Poš.1	Kompl.instalace elektro, montáž, opravy
Hlíza Gas	Jiří Hlíza	Černá v Poš.42	LPG,prodej zemn.plynu
Kadeřnictví DUHA	Marie Němcová	Černá v Poš.	kadeřnictví, holičství
Studio Carmen	Pavla Brennerová	Černá v Poš.	masážní studio
Vácha Antonín	Vácha Antonín	Černá v Poš.21	malíř, natěrač
VPS-Veřejné prospěšné služby	Vladimír Marek	Černá v Poš.	dopravní služby,opravy minimarket, PHM Benzina
Autobagr Kasal	Vladimír Kasal	Černá v Poš.111	zemní a dokončov.práce
AQUATOS, s.r.o	Tomáš Suchánek	Černá v Poš.74	odchov, prodej a výkup akvar. ryb
Cavallo, s.r.o	Eva Palyzová	Černá v Poš.110	zemědělská firma
Elektromontáže Daňo, s.r.o	Jiří Daňo	Černá v Poš.	montáže NN, VN,ostatní
EXOT Hobby s.r.o.	rodina Suchánkova	Černá v Poš.74	akvária, krmiva, rybičky
JEFEK	Rudolf Šuran	Černá v Poš.97	práce s jeřábem
Kamenolomy ČR s.r.o	Kamenolom	Bližná	lom kamene
Lipno Windsurfing	ing.Rost.Ružbatský	Černá v Poš.	sportovní činnosti
Pila Černá	Milan Novotný	Černá v Poš.381	pila – řezivo
Pila truhlárna Smolen	ing.Štefan Smolen	Černá v Poš. 379	pila – palety
Pila Koroseky	Pavel Brenner	Černá v Poš.381	dřevovýroba
Pila	Jan Študlar ml.	Černá v Poš.	výroba palet
Polák& synové	Miloš Polák	Černá v Poš.102	sruby, chaty, na objedn.
Přívoz	Miloš Šoka	Dolní Vltavice	přívoz přes Lipno
Seconhand	Milena Linhová	Černá v Poš.	prodej použ.nábytku
Šumavský pramen s.r.o		Bližná- tuh.doly	výroba bal.pitné vody
Tiskárna FOP	ing.Josef Černý	Černá v Poš.	
Farma Milná s.r.o	ing.Václav Valenta	Milná	zeměd. areál Muckov
Česká pošta	Pošta	Černá v Poš.	
Vodní záchranná služba	Záchranáři	Dolní Vltavice	záchrán.služba na Lipně
Letní kino	Obec Černá	Černá v Poš.	

Seznam obchodů, restaurací, hotelů a penzionů k 31.12.2006

Jednota Kaplice	Prodejna Černá	Černá v Poš.57	smíšený sortiment
Obchod Bližná	Obec Černá	Bližná	užší smíšený sortiment
Minimarket prodejna	Malvína Pešková	Černá v Poš.	užší smíš.sortiment
Prodejna	Mikliánová	Černá v Poš.	zákl.sortiment
Baumat stavebniny	Petr Štěřba	Černá v Poš.1	prodej staveb.materiálu
Wizard's club	Arnošt Hůla	Černá v Poš.15	restaurace a penzion
U Honzy	Jan Koršala	Černá v Poš.24	restaurace a penzion
Restaurace Plánička	Jiří Koblas	Plánička	restaurace a penzion
Rekreacentrum Bližná		Bližná 6	restaurace a penzion
Hotel Racek	Eduard Hajný	Černá v Poš.	hotelové služby
Hotel Jestřábí		Jestřábí	hotelové služby
Hotel Swing		Radslav	hotelové služby
Hotel Rex	Gama Č.Budějovice	Černá v Poš.47	hotelové služby v let.obd.
Villa Bohémia		Jestřábí	hotelové služby
Restaurace u přívozu	Miloš Šoka	Dolní Vltavice	s ubytováním
Pohostinství Na rozcestí	Zdeněk Friedel	Černá v Poš.	

Restaurace OASA	Edita Krlínová	Černá v Poš.	na pláži v let.období
Pipi gril	Jan Kadrožka	Černá v Poš.	restaurace v let.období
Restaurace Espresso	Jihoč.automotoklub	Černá v Poš.49	restaurace v let.období
Ateliér Delos	Delos	Černá v Poš.	terapeutické pobyty
Penzion Slunce	Milada Kaštánková	Černá v Poš.8	penzion
Penzion Jitka		Jestřábí	penzion
Penzion Calla	Ing.Ema Kondýsková		penzion
Penzion Baník	Miroslav Baník	Černá v Poš.	penzion
Penzion Černá	Ivana Badáňová		penzion
Penzion Garni Horizont		Dolní Vltavice	penzion
Penzion Hubert	Petr Zimmermann	Černá v Poš.28	penzion
Penzion Rozárka		Dolní Vltavice	penzion
Penzion Slavkovice	Věra Hladíková	Slavkovice	penzion
Pronájem pokojů	Jiřina Štěřbová	Černá v Poš.1	penzion
Ubytování	Milada Petrásková	Černá v Poš.	ubytování
Penzion Duha	Marie Němcová	Černá v Poš.	ubytování
Penzion Augsten	Vilém Augsten	Černá v Poš.	ubytování
Autokemp Na terasách	Jihoč.automotoklub	Černá v Poš.	kempy, ubytování
Autokemp V Olšínách	Obec Černá v Poš.	Černá v Poš.	kempy, ubytování
Kemp Jestřábí I.	Obec Černá v Poš.	Černá v Poš.	kempy, ubytování
Kemp Jestřábí III.	Jitka Koculová	Jestřábí	kempy, ubytování
Camp Villa Bohémia		Jestřábí	kempy, ubytování
Turistická ubytovna	Obec Černá - TJ	Černá v Poš.	ubytování

UPOZORNĚNÍ : oblast podnikání je tak rozsáhlá, že není v silách této publikace postihnout všechny změny, které se během celého období staly – uvádím proto ve zkratce jen část významnějších změn – především od roku 2006. Některé firmy jsou však uvedeny dále!

- Miroslav Baník zavírá v prosinci 2006 Nákupní středisko
- Převoz v Dolní Vltavici změnil majitele ! Od prosince 2006 je to firma Wolfi Vok s.r.o., která provozuje i Restauraci u přívazu. Provozovatelem je firma F2 trans s.r.o. Český Krumlov, zodpovědnou osobou Karel Vlášek - viz dále
- Firma Bioenergy CZ s.r.o. začala v prostoru bývalé sušičky statku vyrábět dřevěné pelety
- Firma Rybníky Černá v Pošumaví s.r.o. odkoupila areál po zemřelém Milanu Kubecovi. Zodpovědnou osobou je Marcel Svoboda.
- Od 1.6.2008 je nově otevřena restaurace Na terasách(Espresso).Provozovatel Tomáš Šváb.
- V roce 2009 se stal nájemcem hotelu Racek českokrumlovský podnikatel Roman Najbrt.
- Firma All-FISH, s.r.o. vyrábí akvária, zejména skla, v prostorách bývalého statku
- Tiskárna FOP provozuje vedle své hlavní činnosti Infocentrum ve spolupráci s obcí a má prodejnu rybářských potřeb a půjčovnu jízdních kol – viz dále
- Ve středu obce, v bývalém domě Julie Kautské, vystavěl podnikatel Josef Rolník moderní penzion s restaurací a dal mu název SEN
- Na Jestřábí provozují svou činnost penziony Horizont, Rak a Wanessa
- Definitivně byla v září 2010 ukončena činnost tuhových dolů na Bližné – viz dále
- Koloniál Pešková po 11 ti letech skončil v roce 2011; úmrtím majitelky skončila prodejna Mikliánová
- Rybníky Černá, s.r.o. změnilo od ledna 2010 majitele, kterým je Václav Bruner- viz dále
- Na Bližné funguje od r. 2011 Vývařovna a rozvoz jídel, zajišťuje Jaroslav Kudláček
- Na soupisce penzionů přibyl Penzion Plánička, majitel Jiří Koblas a Penzion Rex – majitel Petr Neruda

- V prostorách bývalého statku vyrábí palety firma Magnus Produktion. V místě podniká více firem zpracovávajících dřevo na konečné produkty – v pozmeněném rozsahu pokračují Kaso Smolen a Ing. Novotný Miloslav
- V kulturní oblasti působí Umělecká agentura Vladimír Rolčík – viz v kapitole Hudební škola a Letní kino. Majitelé Vladimír Rolčík a Naďa Rolčíková rozvíjí své aktivity v rámci lipenské oblasti – Vladimír Rolčík je sbormistrem pěveckého souboru Harmonie ve Frymburku, jeho manželka zajišťuje hudební doprovod. V letech 2004 – 2007 byli manželé prvními sbormistry smíšeného pěveckého sboru MUSICA VIVA v Horní Plané.

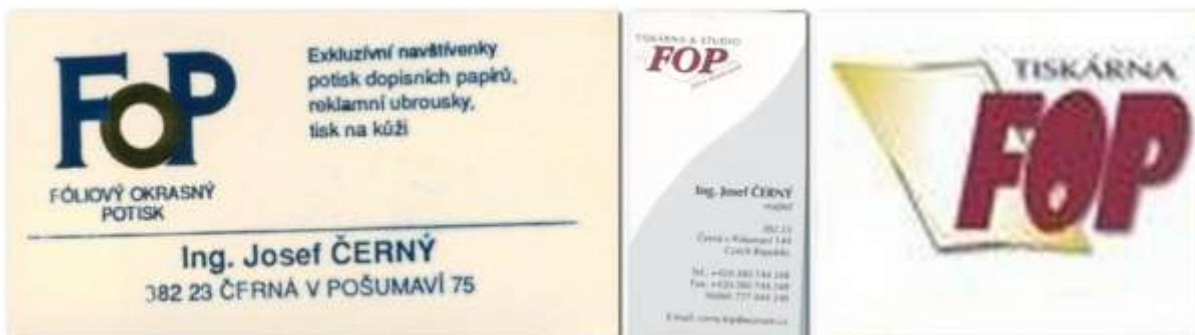
Ukázka vizitek, razítek a loga několika prvních podnikatelských subjektů na území obce

Majitel Petr Štěrba byl úplně prvním občanem zapsaným do obchodního rejstříku dne 1.5.1990 na opravu a údržbu motorových vozidel – další jeho činnosti následovaly (stavebnictví, prodejna)

Jedním z prvních podnikatelů v obci byl i majitel Tomáš Suchánek – do OR zapsán 20.11.1990)

Majitel Ing. Josef Černý byl zapsán k 1.1.1991- další změny v průběhu let

Vladimír Marek zahájil své podnikání 25.4.1992

Na ukázkou vizitky a razítka několika dnes již zaniklých subjektů

Pro prodejnu potravin zrekonstruoval Bohumil Kozák objekt bývalé truhlářské dílny MNV (dnes dům č.144 Pavel Sirotek)

Nákupní středisko Potravin a záhy i textilu vystavěl Miroslav Baník v objektu bývalé pošty a kadeřnictví č.59

Elektromontáže Daňo byly založeny v r. 1995, od r.2007 není žádná zmínka- Fa POLI byl začátek firmy Polák a synové, která pokračuje – Stavební a dopravní firma Jiří Pešek, majitel zemřel

FOTO VYBRANÝCH PODNIKATELŮ-zleva
doprava:

Petr Štěrba- Ing.Josef Černý – Vladimír Marek – Vladimír Kasal

Rudolf Šuran – Ing. Rostislav Ružbatský – Miloš Polák – Vladimír Roličík

Pavel Strnad –Miroslav Čurda – Ing. Josef Černý ml.- Arnošt Hůla

Ing. Ema Kondýsková – Ing. Filip Strnad – Václav Bruner – Josef Herrman

K 31.12.2016 je v obci celkem zaregistrováno 252 podnikatelských subjektů, z toho celkem 193 fyzických osob, z nichž 167 podniká dle živnostenského zákona. Jenomže všechny registrované subjekty neprovozují aktivní činnost, aktivita byla zjištěna pouze u 108 subjektů.

Podnikatelská činnost větších právnických subjektů po roce 1990

Zemědělství - státní statky – průběh privatizace – noví vlastníci

Odštěpný závod Frymburk, patřící tehdy pod Agrokombinát Šumava, zaniká a vzniká samostatný Státní podnik- Statek Frymburk. V roce 1990 hospodaří na území naší obce v oblasti zemědělství provozy – Černá a Pomocná výroba. Organizačně patří pod odštěpný závod Frymburk, jehož ředitelem je ing. František Záhora. Na provozu Černá je vedoucím Pavel Wudy, na Pomocné výrobě Václav Čábel a později ing. Roman Blecha.

Oba provozy ještě stále své úkoly plnily a vedly si v rámci Statku Frymburk velmi dobře. Představitelé obou provozů podporují tendenci zůstat nadále pod Statkem Frymburk, koncem roku však začínají petice zaměstnanců provozů na osamostatnění a vytvoření samostatného Statku Černá v Pošumaví.

To se také stalo a odštěpný závod Frymburk se s platností od 1.1.1991 delimitoval na dva samostatné závody – Černá, st. podnik a Frymburk, st. podnik. Konkurzní komisí v Písku je ředitelem st. podniku Frymburk jmenován dosavadní ředitel Ing. František Záhora.

Jako samostatná organizační jednotka vzniká Statek Černá, st. podnik, jehož řízením je pověřen Jan Wudy. Po jeho krátkém působení je však jmenován ředitelem Ing. Jan Machala, který jako první uvedl do funkce ekonomického náměstka Ing. Hanu Ščevíkovou.

Od 25.6.1991 se ruší veškerá užívací práva a v platnost vstupuje zákon o půdě. Závod Černá, stejně jako všechny Statky v republice, začíná zpracovávat povinný zakladatelský privatizační projekt, ve kterém se nejprve vyčlení majetek, který bude vydán na restituce, dále nepotřebný majetek a teprve zbytek půjde do privatizace. Do uskutečnění privatizace se majetek může pronajímat, ale skutečně jen ten, o kterém je známo, že nemůže být předmětem restitučního řízení. V katastru závodu Černá se předpokládá že až 80 % majetku bude vydáno na restituce.

Statek Černá zavedl osobní účty každého nájemce, v nich se odrážejí veškerá plus a mínus, nájemce nic neplatí, z možných plusů dostává část a zbytek se mu promítá na mínusové části.

V první polovině roku 1992 odešel soukromě podnikat ředitel Statku ing. Jan Machala a do funkce nastoupil ing. Pavel Dyrhon, který dosud pracoval ve funkci zootechnika na Horní Plané. Stav pracovníků na ředitelství se postupně zužuje na 4 lidi, kteří musí zabezpečit restituce a privatizaci a dovést Statek k řádnému ukončení.

V květnu 1993 proběhlo na Statku Černá Výběrové řízení na pronájem farem a objektů jehož výsledkem bylo: - během roku dostává farmu Černá do pronájmu firma CAVALLO s.r.o., která patří paní Evě Palyzové známé žokejce / včetně Velké pardubické. /

Na farmu Muckov přichází koncem roku rakouský občan René Zimmel, který na základě svých velkých představ dostává od našich orgánů zelenou, včetně vysoké půjčky a začíná rozjíždět svůj styl hospodaření – zakládá firmu Renés-Cutting – Ranch, s.r.o., později známa jako RAMS.

V roce 1994 pracují na ředitelství statku čtyři pracovníci – ředitel Ing. Pavel Dyrhon, ekonomický úsek zajišťuje Marcela Koutná a Jana Moravcová, právní a privatizační stránku má na starosti dipl. právník Lubor Kitzler. Činnost statku byla ukončena rokem 1996, nebyla však ukončena normální privatizační cestou, ale statek byl dán do konkurzu, jmenovaný správce konkurzní podstaty dokončoval restituce a privatizaci za pomoci Územního odboru Ministerstva zemědělství až do roku 2012.

V roce 2003 koupila areál na Muckově Farma Milná, s.r.o ve volné soutěži za 4 mil. Kč. Jednalo se o areál nemovitostí živočišné výroby, neboť firma RAMS se potýkala s určitými problémy.

V osadě Muckov má firma svůj provoz, chová zde skot na pastvinách kolem Muckova, na Emrech, Hubenově a Mýtině. Pro potřebu zajištění ekologických podmínek pro odchov skotu provedla firma v roce 2010 rekonstrukci kravína a okolí na Muckově, čímž přispěla i k zlepšení vzhledu této části obce Černá v Pošumaví.

Kravíny na Muckově se postupně dočkaly rekonstrukce v moderní volnou stáj- Foto F.Z.

Zrekonstrována byla i bývalá kolna na seno a slámu

Byly zrevitalizovány pozemky na Muckově, osázeny pásem ovocných stromů a vystavěna zvonička.

RENÉ SCUTTINGRANCH S.R.O. však pokračuje

Společnost René Zimmela však pokračuje a hospodaří na Muckově, nyní má vybudováno zemědělské zázemí kolem usedlosti čp. 9 u silnice směrem na Hořice na Šumavě.

Agro Šumava,s.r.o. Horní Planá

Část bývalého zprivatizovaného provozu Horní Planá, Statku Černá v Pošumaví, hospodaří též na území naší obce. Obdělává (sklízí na senoseč) pozemky zejména kolem osady Mokrá, ale i v Černé a na Dolní Vltavici. Na Mokré a na Bližné ve stájích chová dobytek, který se během roku pase na přilehlých pozemcích.

Sitter,s.r.o. Valtrov

Hospodaří na Valtrově, což je část bývalého provozu Zvonková a na pozemcích obce Černá v Pošumaví rovněž sklízí píci, zejména v oblasti Bližné – Radslavi. Jedná se o německého podnikatele, který zde zemědělsky hospodaří od roku 1993, věnuje se též těžbě a pořezu dřeva.Několik obyvatel Černé je zde zaměstnáno.

V senážní jámě umístěné v prostoru za Černou ve směru na Slavkovice má firma uskladněnu senážovanou píci.

Cavalo,s.r.o. Černá v Pošumaví

Část majetku bývalého Statku Černá zprivatizovala nejprve Eva Palyzová, v současné době převzali majetek její vnuci Mgr. Jan Palyza a Mgr. Lukáš Palyza. Zemědělsky zde prakticky nepodnikají, některé pozemky, které vlastní, dále pronajímají. Jsou též vlastníky několika rodinných domů do kterých v tomto roce investovali.

Soukromé hospodaření

Na několika místech, zejména v oblasti Muckova, hospodaří několik soukromých zemědělců z řad občanů naší obce.

Tuhové doly Bližná

Sláva zdejších Tuhových dolů, kdysi nejvýznamnějšího světového producenta grafitu, postupně slábla, a z různých příčin, nejvíce však z důvodu zatopení Lipenskou přehradou, dolování skončilo. Těžba pokračovala v oblasti Bližné, kde od roku 1964 fungovala jáma Václav.

Oficiální název Rudné a nerudné doly Příbram, závod Netolice, provoz Bližná byl k 1.1.1993 v rámci privatizace změněn. Závod Netolice se stal samostatným subjektem pod názvem GRAFIT,a.s..Netolice a Bližná byl jeho provoz. Těžilo se s určitými problémy i nadále až do roku 1998, kdy dolování definitivně skončilo. Za celou dobu se v bliženském grafitovém ložisku vytěžilo přes čtvrt milionu suroviny.

Těžní věž jámy Václav a potřebné okolní budovy zůstaly až do roku 2009, kdy bylo rozhodnuto vše demolovat a rozebrat a celé místo důstojným způsobem zakončit. Báňský úřad ve svém plánu zajištění jámy Václav však počítal již od roku 2006 s veškerou likvidací. Ta se uskutečnila v roce 2009 a provedla jí, na základě veškerých povolení, výběrovým řízením vybraná firma z Kutné Hory.

V hlubinných prostorách bývalého dolu se čerpá kvalitní podzemní voda a tak závod **Šumavský pramen- viz dále-** byl pověřen Báňským úřadem zabezpečit a provést všechny potřebné práce spojené s likvidací posledních zbytků dolování.

Likvidace těžní věže a ostatních chátrajících budov – 6.5.2009 – F.Z.

Firma Šumavský pramen, která začala v roce 1997 komerčně využívat podzemní vodu, se stala po skončení těžby tuhy, majitelem celého areálu. Veškeré podzemní zařízení zůstalo nadále v chodu, voda se bude stále stáčet, lezný komín zůstane přístupný, budou se i nadále odčerpávat zbytkové důlní vody. Zůstane pouze železobetonový poval, aby byl důl stále provětráván.

Železobetonový poval – foto 1.8.2009 + Odhalení pamětní desky provedla tehdy neuvolněná starostka obce Mgr. Věra Daňová + Pamětní deska jámy Václav bude připomínat někdejší slávu tuhových dolů – foto 17.9.2010 – F.Z.

Bývalí zaměstnanci Tuhových dolů na Bližné se přišli rozloučit s místem, kde někteří z nich strávili celý svůj pracovní život – foto 17.9.2010 F.Z.

Těžní věž by prý neměla být zničena a rozřezána na staré železo, ale po dohodě s Grafitovým dolem v Českém Krumlově, celá rozebrána, převezena a vystavena ve skanzenu dolu.

Známky toho, že se v okolí Černé v Pošumaví těžil grafit, najdeme nyní již jen v historických dílech, a v terénu, jako viditelné pozůstatky po bývalé důlní činnosti, pouze urovnaný terén s betonovým platem. **Definitivně tím skončila jedna z nejdůležitějších etap historie obce Černá v Pošumaví.**

Kamenolom Bližná

Správný název je Kamenolomy ČR, s.r.o – kamenolom Bližná.

V tomto lomu se zajišťuje těžba, výroba a prodej drceného kameniva pro betonárky, obalovny asfaltových směsí, silniční a inženýrské stavby, kamenivo pro kolejová lože a regulaci vodních toků. Společnost je součástí stavebního koncernu BAUHOLDING STRABAG SE, kde je výhradním výrobcem kameniva v ČR a patří k největším producentům. Surovinou je dolomit, stavební kámen a vápenec.

Letecký pohled na prostor Kamenolomu + vnitřek těžební části – 21.5.2016 F.Z.

Významnou lokalitou je však **Vápenný vrch**, zejména z hlediska speleologů. Při dobývání v lomu zde totiž byla v roce 2000 odkryta významná a po mnoha stránkách zajímavá jeskyně. Odborníci ve spolupráci s Chýnovskou jeskyní postupně prozkoumávali celý dobývací prostor a snažili se zachránit cenné lokality. Zpočátku totiž docházelo k ohrožení těžbou v lomu, podařilo se však kolem zajistit ochranné pásmo a těžbu tomu přizpůsobit. V současnosti je tato jeskyně, z registrovaných 15 krasových jeskyní v CHKO Šumava a navazujícím Národním parku, nejdelší, i když dosud neprozkoumaná. Její chodby, převážně puklinové, dosahují celkové délky více než 130 m. Odborníci se navíc domnívají, že je součástí většího systému, ke kterému patří i tři rozsáhlé krasové dutiny, které byly objeveny v roce 1983 v hloubce asi 65 m, tj. na úrovni třetího patra bývalého grafitového dolu Václav na Bližné. Tyto jeskyně zde dosahují délky až 80 m.

Lokalita, uváděná převážně Vápenný vrch Bližná, není ze zřejmých důvodů pro běžné turisty a návštěvníky přístupná, informace na naučném panelu však každému ozřejmí o jak významnou oblast se jedná.

Šumavský pramen

V osmdesátých letech byl na třetím patře dolu Bližná zjištěn rozsáhlý kras s vydatným pramenem kvalitní pitné vody. V té době způsobovala však tato okolnost mnoho problémů.

Po skončení těžby v lomu, přichází v roce 1999 firma Šumavský pramen a začíná tuto kvalitní šumavskou vodu komerčně využívat a v říjnu téhož roku stáčí první vodu. V prostoru dolu Bližná čerpá kvalitní pramenitou vodu z vydatného zdroje, nacházejícího se v hloubce 70 m. Voda je potrubím dopravována ke stáčírňe, není chemicky upravována a při stáčení se nepoužívají žádné konzervační látky. Voda má optimální obsah minerálních látek a je vhodná jak k přímé konzumaci, tak k přípravě teplých a studených nápojů pro všechny věkové skupiny obyvatel.

Postupně pracuje při stáčení a plnění pitné vody devět zaměstnanců, kteří všichni jsou občany Černé v Pošumaví. Vedle této své hlavní činnosti musí provádět ještě další potřebné práce, především revize a údržby v podzemí dolu.

Balená pramenitá voda je stáčena do vratných plastových demižonů o obsahu 18,9 l / tj. 5 galonů /.

Ukazatel od silnice – 24.5.2003 + závod Šumavský pramen 9.7.2004 + vedoucí závodu Radek Bouška 1.5.2014

Pivovar – Sodovkárna

Privatizace bývalé Sodovkárny (šťavárny) probíhala velmi rychle, bohužel nic pozitivního nepřinesla. Dnem 1.února 1990 získává privatizací celý objekt firma ZO/NOS PPP V. Pelikán, spol. s r. o. a protože má takových objektů mnoho, dostává zdejší subjekt název Závod 04 Černá v Pošumaví. Kolik zde pracovalo zaměstnanců není známo, ani zda něco vyráběli. K 1.listopadu 1995 firma Pelikán zanikla.

Z poněkud nevýrazných fotek(archiv) je vidět na budově cedule s názvem firmy Pelikán a po čase je již objekt na prodej – cedule tam ovšem visely i v pozdější době, kdy se vlastníci střídali

Podle získaných poznatků zde byla v dalším období firma Flirt CB, s.r.o., která se snažila plnit dovezený alkohol do lahví – viz RUM !

Dne 3.května 2002 získává objekt dražbou firma BUSINESS SERVICE s.r.o. s věcným břemenem jízdy a chůze. Tato firma se soustředila na provádění veřejných dražeb, konkurzních řízení, likvidací podniků, zakládání společností a existuje v Českých Budějovicích dosud.

Pohled na části vnitřních prostorů provozní budovy – zdroj internet

5.května 2006 zde vypukl požár a shořela část rozsáhlé budovy, kterou likvidovalo několik hasičských sborů. Jak požár vznikl, nebylo oficiálně uvedeno, podle ohnisek však mohl být úmyslně založen.

Foto hasiči 6.5.2006 + stav budov po půl roce – foto 17.10.2006 F.Z.

Dne 3. října byla znovu provedena dražba objektu, o níž usilovali Jan Segeš a fi NIVEAU s.r.o. – vlastnictví a vztahy poněkud nevyjasněné byly ukončeny dne 26.června 2009, kdy byla jako vlastník zapsána firma NOVTECH M s.r.o., ovšem 9.února 2012 byla vymazána. Na opravách vyhořelého objektu a na dalších místech žádné renovovací práce neprobíhaly.

9.února 2009 je v katastru zapsána firma Alpský pramen s.r.o., jednatelé Igor Mamotenko, Daria Mamotenko a Svatlana Kroo. Tito jednatelé a k nim společníci Andrey Kroo a Andrey Lysenko zapisují dne **18.prosince 2012** firmu **PIVOVAR SCHWARZBACH s.r.o.** a začíná práce na obnově vyhořelého pivovaru a je viditelná snaha udělat pořádek kolem objektu i uvnitř.

Firma odstranila ohořelé části a začíná stavět nový krov – foto z roku 2013 F.Z.

Na objektu již jsou velmi patrné postupy v obnově budov – foto z roku 2014 – F.Z.

Stav budov z 23.7.2017 – F.Z.

SOUKROMNÍ PODNIKATELÉ, ŽIVNOSTNÍCI – VELMI STRUČNÝ POHLED DO JEJICH SOUČASNÉ ČINNOSTI

Ing. Miloslav Novotný – Pila Černá

Jak již bylo uvedeno na str. 166, byl Milan Novotný († 2017) jedním z úplně prvních, který v prostorách bývalého Statku Černá v Pošumaví začal podnikat v oboru dřevařské výroby. Do rodinného podnikání se během doby zapojil i zeť Pavel Brenner a posléze přešlo na syna Miloslava (nar. 1984), který se po absolvování vysoké školy věnuje v současnosti této činnosti. Závod se zabývá zpracováním kulatiny smrku a borovice ze šumavských lesů a nabízí velké množství řeziva, OSB desek, palubek, hranolů, fošen a dalšího sortimentu.

Rybníky Černá, s.r.o.

V návaznosti na původního majitele Milana Kubece († 2006) a kratší působení Marcela a Blanky Svobodových, převzal areál od roku 2010 Vladimír Bruner (**obr.**). Na svých webových stránkách uvádí že se jedná: „ o soukromý revír určený pro komerční rybolov. Jedná se o soustavu několika rybníků, kterou vybudoval na starém mlýnském náhonu již hrabě Kolowrat. K lovu není potřeba rybářského lístku ani povolenky. Rybolov je u nás možný celoročně. V zimě nabízíme lov "na dírkách". Obsádka rybníků sestává z pstruhů, sivenů, kaprů, línů a amurů. Během hlavní sezóny jsme schopni čerstvě uloveného pstruha či sivena ihned připravit. Tak můžete pobyt u nás zakončit příjemným posezením nad vlastním úlovkem v maličké venkovní restauraci nad hladinou jednoho z rybníků. Celoročně je na rybárně možné koupit - pstruha, sivena, kapra a štika. Které zpracujeme dle Vašeho přání”.

Exot Hobby,s.r.o.

Rodinná firma, která vznikla v roce 2003 z původní firmy Vladimíra Suchánková – Exot Hobby z roku 1992- **viz dříve**.

Jak uvádí na svém webu kladou si za cíl poskytovat akvaristům celého světa kvalitní krmiva pro akvarijní rybky. Firma se stále rozšiřuje a dnes má své zastoupení v Německu, Rakousku, Maďarsku, Rumunsku a Chorvatsku a zaměřuje svou pozornost na další světové destinace.

Oblast podnikání celé firmy je velmi rozsáhlá a nelze v krátkosti vybrat to podstatné, protože vše je nad rámec popisu v této publikaci.

Na obr. zleva: Tomáš Suchánek, otec + Vladimíra, matka + Ing. Jakub Suchánek + Tomáš Suchánek ml. + Šárka Suchánková + Michaela Suchánková

Tiskárna Černý, s.r.o.

Rodinná firma, do roku 2013 pod názvem FOP Centrum-Ing. Josef Černý, poskytující kompletní služby v oblasti polygrafické výroby.

Rodinný tým má stanoveny své úkoly a kompetence:
obchod - Ing. Josef Černý ml. – **obr.dole vpravo**
grafika a prepres – PaedDr. Zdena Černá
tisk a dokončující práce – Ing. Josef Černý st.

Kompletní informace o grafických pracích, tisku a jeho zpracování, jakož i o všech poskytujících službách jsou uveřejněny na přehledně graficky zpracovaných webových stránkách: www.tiskarna-cerny.eu.

Vedle své hlavní činnosti provozují dále Prodej a půjčovnu sportovních potřeb, Prodej a půjčovnu stolních her, Prodej pohlednic a upomínkových

předmětů a poskytují další potřebné informace v rámci turistického ruchu.

Služby Černá, s.r.o.

Jedna z prvních firem, které založil Vladimír Marek a kterou jsme celá dlouhá léta znali pod názvem VPS Marek, Veřejně prospěšné služby – se od 1.ledna 2016 zaregistrovala pod označením Služby Černá, s.r.o. Jednatelé firmy jsou nadále Vladimír Marek a jeho švagrová Ivana Marková.

Firma se i nadále soustřeďuje na vývoz fekálií, provozuje nákladní autodopravu, v areálu má čerpací stanici pohonných hmot a prodejnu doplňkového sortimentu. Firma zaměstnává 6 – 9 pracovníků.

Na obr. Vladimír Marek- zakladatel + Ivana Marková + Jaromír Marek

Zleva: vjezd do areálu Služeb + čerpací stanice + prostor prodejny

Autoservis UNI + Stavebniny – Petr Štěřba

V objektech bývalého statku provozuje autoservis a prodej stavebnin podnikatel Petr Štěřba, jako úplně první po roce 1989 – na obr. pohled na vstup, budovy, prodejnu a při posezení na některé z obecních akcí s manželkou Jiřinou, která vede účetnictví firmy

Sruby Polák & synové

Rodinná firma s dlouholetou tradicí působící v oblasti zakázkového tesařství roubených staveb. Začátek činnosti se datuje od roku 1994, kdy začali pracovat na jednodušších tesařských konstrukcích, stavbě zahradních domků, altánů, pergol a nejrůznějších přístřešků. S přibývajícím zkušenostmi a lepším strojním vybavením se postupně činnost firmy přenesla do oblasti stavby roubených domů, chat a srubů, které jsou naší nosnou činností dodnes.

Zleva: Miloš Polák, zakladatel + synové Petr, Aleš a Bohumil.

Ukázka z činnosti firmy (obojí převzato z webových stránek firmy – polaksruby.cz).

Fotoateliér Eva Brunerová – Mortiana

Manželka majitele Rybníků Černá, Václava Brunera- Eva Brunerová, provozuje v obci fotoateliér, fotí pro potřeby obce i pro soukromé účely, nabízí vizitky, svatební oznámení, pohlednice a mnoho dalších grafických produktů.

Je šéfredaktorkou obecního Zpravodaje, pracuje i jako kosmetická poradkyně a vizážistka a je členkou obecního zastupitelstva.

Vzdělávací a výukové centrum- Mgr. Poláková Anna

V roce 2014 založila a otevřela v naší obci paní Mgr. Anna Poláková svou firmu – Vzdělávací a výukové centrum. Jako profesionálka začala doučovat některé předměty, jako matematiku, chemii, biologii, fyziku a angličtinu na úrovni Základní školy, středního školství i vysokých škol.

Zajímavým zpestřením jsou i nové kroužky pro děti a to již od 2 let- zde se cvičí a rozvíjí drobná motorika tvorbou výrobků, dále pro školáky je rovněž připraveno cvičení a stejně tak i pro dívky, které se učí různé styly tance. Současně byl otevřen i kurz orientálních břišních tanců pro

začátečníky i mírně pokročilé.

Surfshop Lipno Windsurfing - Ing. Rostislav Ružbatský

Mezi nabízené služby patří šití a opravy plachet pro windsurfing, opravy kitů. Mají velmi dobře zásobený obchod s veškerým příslušenstvím pro windsurfing a kitesurfing na břehu Lipna. Od května do září funguje půjčovna, v červenci a srpnu vyučují windsurfingu. Majitelem je Ing. Rostislav Ružbatský, bytem Černá v Pošumaví č.139.

Další potřebné služby v obci

Česká pošta Černá

Pobočka České pošty v Černé v Pošumaví zatím, navzdory různým úvahám, stále funguje a myslím, že pro potřeby klientů bude v naší obci pokračovat dále. Nejenom pro občany, ale pro velké množství turistů, kteří v letní, ale i zimní sezoně navštíví naši obec, je pošta stále potřebná. Systém již není takový jako před léty, stále více se omezuje např. placení poukázkami, lidé již nepíší dopisy, vše se přesunulo na bezhotovostní bankovní styk, na e-maily a sms a další formy spojení. Snad pouze starší lidé v důchodovém věku i nadále používají pravidelně poštovních služeb.

Přesto pošta poskytuje stále velké množství různých služeb (vše možno zjistit na místě), stejně tak není úplně podchyceno, kdo vše na poště pracoval. Noviny, dopisy, balíky – vše je různě zkombinováno s poštou Horní Planá a se soukromníky.

Z vedoucí pošty jsem podchytil v r. 2013 Veroniku Haberlandovou (na obr.) V současné době je vedoucí pošty Lucie Wudyová (viz samost.obr.).

Vodní záchranná služba

Nově vybudovaná základna v Dolní Vltavici + vedoucí Ing. Milan Bukáček + při předávání potápěčské výstroje hasičům v Černé v Pošumaví u příležitosti 70.let trvání v roce 2016

Přívaz Dolní Vltavice – Kyselov

Jak již bylo uvedeno v předcházející části (str.63) dlouholetým převozníkem byl Ota Šoka (+2003), v převoznictví pokračoval syn Miloslav Šoka(majitel) se svou matkou (Věra Šoková +2001).Převozní délka přes jezero z Dolní Vltavice do Kyselova je dlouhá 1,5 km a převoz jezdí každou celou hodinu od června do září od 9.00 do 18.00 hodin. Podrobnosti lze nalézt přímo na místě.

Miloslav Šoka zřídil u přístavu i restauraci s možností ubytování a stravování. Foto z r. 2004 + poslední 2009

Od prosince r.2006 je majitelem firma Wolfi Vok s.r.o., která provozuje též restauraci. Provozovatelem převozního prámu je firma F2 trans s.r.o. Český Krumlov, zodpovědnou osobou je Karel Vlášek.

Současné foto majitele (2017) + Karel Vlášek (2011)

Fotografický pohled na obchody v obci

Nákupní středisko Baník (ukončil 2006) + Prodejna Jednoty ve dvojí verzi (2003 + 2008)- vedoucí Ludmila Harazimová

Pohled dovnitř: Jednota 2010 +Pešková 2011 + Čurda Bližná 2010 + VPS Marek 2011

OBYVATELSTVO V OBCI PO ROCE 1990 – VÝVOJ POČTU – ZEMŘELÍ, NAROZENÍ – SOCIÁLNÍ OBLAST – SPOZ V OBCI

Počet obyvatel podle osad

ROK/OSADA	BLIŽNÁ	ČERNÁ	DOL. VLTAVICE	MOKRÁ	MUCKOV	PLÁNIČKA	Σ
1991	109	568	24	31	50	16	798
2001	89	629	19	39	34	16	826
2011	91	612	15	31	43	16	808
2012	97	628	15	31	43	15	829
2013	96	629	15	31	40	15	826
2014	90	645	15	29	37	15	831
2015	89	641	17	27	36	15	825
2016	89	639	17	27	36	15	823

Počet obyvatel podle věkových kategorií k 31.12.1991

Trvale bydlícího obyvatelstva v obci k datu sčítání	- 798
Z celkového počtu bylo v obci žen	- 384
Dětí ve věku do 14 ti let bylo	- 191
Mužů ve věkové kategorii 15 – 59 let	- 263
Žen v kategorii 15 – 54 let	- 223
Mužů od 60 ti let výše bylo	- 44
Žen od 55 let výše bylo	- 77
Celkově poprodukční věk v %	- 15,2

.....
Průměrný věk obyvatelstva obce činí - 33,4 let

Počet obyvatel podle věkových kategorií k 31.12.2016

Dospělí celkem	- 666 obyvatel
z toho: muži	- 344
ženy	- 322
Děti 15 – 18 let	- 22
z toho: chlapci	- 12
dívky	- 10
Děti do 15 let	- 135
z toho: chlapci	- 65
dívky	- 70
Děti 6 – 7 let	- 22
Děti do 3 let	- 29 obyvatel

.....
Průměrný věk našich obyvatel činí - 40,878 let

Počet cizinců v obci k 31.12.2015

Celkem je v obci hlášeno 35 cizích státních příslušníků. Z toho je 22 mužů a 13 žen. Z tohoto počtu je 10 osob přihlášeno k trvalému pobytu a 25 osob je přihlášeno k pobytu přechodnému.

V TABULCE - ZEMŘELÍ SPOLUOBČANÉ OD 1.1.1990 DO 31.7.2017

1990	Stanislav Moucha (40); Gabriela Růžičková (1); Bohumil Hampl(60); Antonie Semrová (82); Josef Vála (75);
1991	František Novotný (72); Milan Hampl (25); Anna Válková (?); Alžběta Tokárová (79);Jaroslav Leška (56); Kateřina Danielová (?);
1992	Josef Králík (53); Václav Růžička (68); Kristýna Štěrbová (65); Helmut Flöring (64);Josef Lukašák (65); Stanislav Koreš (22); Jan Juročko (71); Marie Holá (81); Augustin Pajpach
1993	Marie Váchová (65); Bohuslav Morcha (67); František Štěpka (82); Jindřich Danihelka (65); Drahomír Lysický (70); Jan Frisch (63); Šimon Dirbák (66);
1994	Juliána Kaljánková (81); Antonie Podroužková (66); Růžena Nováková (80);Jan Hadraba (77); Valérie Kotrčová (98); František Podroužek (75); Jaroslav Lhota (69);
1995	Jan Záhalka (71); František Kročák (80); Anna Josefčíková (79);
1996	Jan Šuran (75); Josef Beran (76); Julie Dirbáková (72); Julie Tomková (78);Marie Rusová (63); Věra Kopečková (68); Marie Neubauerová (74); Johana Gregarová (?);
1997	František Čapek (55); Václav Švehla (86); Kateřina Morongová (83); Vladimír Čurda (68);
1998	Jaroslava Beneš (74); Ingeborg Danihelková (58); Ida Ranglová (75); Dimitrij Kiněv (74); Josef Johan (49); Gustav Musil (70); Bohuslav Švarc (70); Stanislav Med (54);Petr Valnoha (52);
1999	Vladimír Vyšohlíd (53); Růžena Válová (77); Josef Troják (94); Žofie Rizáková (78);Anežka Trojáková (77); František Seidenglanz (78); František Bárta (42);Marie Štěrbová (73); Martin Drtina (29);
2000	Karel Kaliánko (49); Marie Pešková (86); Marie Čapková (82); Leo Svoboda (67);Miroslav Štěrba (75);
2001	Žofie Juklová (69); Kamila Hejlová (18); Petr Kaliánko (52); Josef Císař (73);Zbyněk Sochor (25); Marie Machková (74); Věra Šoková (55);
2002	Břetislav Pekárek (51); Vlastimil Řáda (46); Josef Vrba (78); Jan Rizák (83);Stanislav Med st.(80);
2003	Václav Soustružník (83); Josef Maruška (58); Vladimír Hájek (88); Jaroslav Ruso (64); Božena Medová (80); Otta Šoka (74); Jaroslava Holubová (55); Václav Kucul (45);
2004	Jaroslava Gažáková (56); Marie Stehlíková (100); Božena Lešková (59); Anna Fikarová (89); Helena Pekárková (68); Margita Pekárková (68); Josef Macháček (72); Bartoloměj Schabatka (69); Eduard Nikodém (58); František Pártl (65);Ignác Šemro (56);
2005	František Szalaj (48); František Kubiš (70); František Malý (85); František Urban (50); František Tůma (43); Marta Drtinová (60);
2006	Eliška Lysická (82); Arnošt Velinger (62); Emilie Zimmermannová (69); PetrPražan (36); Zdeněk Čížek(70); Vlasta Hejlová (41); Milan Kubec (56);Josef Štěrba (83); Todor Karov (83); Veronika Bigasová (69); Květoslava Šimáčková (82); Veronika Valíčková (77); Milada Štěpková (58); Jiří Vítovec (24);
2007	Zdeněk Koutný (64); Božena Rosická (85); Zdeněk Gloser (60); Marie Hadrabová (92); Michal Ščasný (31); Jana Musilová (78); Stanislav Horečný (72);Vladimír Fliček (68); Marie Macháčková (74); Jan Čertický (78);Miloslav Klouda (60); Alois Ondráček (91); Marie Macháčková (83); Eva Matysíková (55); Jan Smolen (61); Josef Černý (70); Marie Knotková(76);
2008	Emilie Švarcová (79); Štefan Gažák (59); Václav Valnoha(63); Emilie Záškodová (84); Josef Žilík (90); Jaroslav Kasík (74);Miloslava Myšková (72);Miroslav Němeček (57); Vít Marek (77); Jan Motičák (80); Jan Týmal (77);
2009	Jiří Hajžman (70); Antonín Szalaj (57); Vilém Augsten (77); Helga Pártlová (71); Jiří Vítovec (56); František Nagy (74); Jaroslav Nedvěd (67);
2010	Jitka Lorencová (49); Bohuslav Štumpauer (79); František Holub (62); Marie Svobodová (84);
2011	František Valíček (82); Petr Drtina (67); Jan Kortiš (91); Marie Čížková(70); Helena Sochorová(40); Jiří Bednář(53); Robert Prenner(25);
2012	Ivo Němec (76); Marie Dubová(61); Věra Rosická (86); Marta Juročková(85); Miloslava Wudyová (50); Marie Lukašáková(80); Luboš Marek(49);
2013	Josef Zášková (69); Růžena Szalajová (53); Libuše Homolková (77); Pavla Florková (68); Zdeňka Mikliánová (85); Martin Kratochvíl (32); Anna Švarcová(54);
2014	Marie Vyšohlídová(74); Petr Novák(45); Gustav Musil(64); Stanislav Křížek(59); Anna Augstenová(74); Jiří Pešek(62); Stanislav Tesař(68); Ladislav Danko(59); Jaroslav Pilc(67); Růžena Třeštíková(92);
2015	František Šesták(67); Jana Gregarová(61); Hildegarda Zlámalová(93); Marcela Hruběšová(72); Josef Kadlec(57); Josef Tomek(69);
2016	Marián Szalaj(39); Miroslav Lavička(58); Josef Šmakal(73); Božena Kaprálová(78); Štefan Temiak(70); Václav Vácha(91); Pavla Turková(87); Stanislav Kortán(84); Jiří Vávra(63); Jaroslava Zemanová(74);
2017	Miloslav Novotný(72);František Kosíarský (71); Marie Baníková (74); Jitka Kuculová (68);

Celkem za toto období zemřelo 210 našich spoluobčanů. Vzpomínku na naše zesnulé znázorňuje společná fotografie na následující straně – (z dostupných foto)

NAROZENÉ DĚTI - OD 1.1.1990 DO 31.7.2017

- Rok 1990** – Jiří Horák a Karel Strnad(1); Bohuslav Švarc(2); Lukáš Pokorný(3); Lukáš Kubiš(4); Luboš Zeman a Milan Hamppl(6); Lukáš Maruška(8); Markéta Čerňlová a dvojčata Zdeněk Zlámal a Vojtěch Zlámal(11).
- Rok 1991** – Klára Valnohová a Jan Bigas(1); Václav Růžička, Tereza Macháčková a Filip Badáň(6); Denisa Vrbová(9); Helena Fleischmanová(12).
- Rok 1992** – Michal Drtina(1); Petr Lavička(7); Jiří Bigas a Kateřina Macháčková(8); Markéta Pekárková a Petra Bigasová(10); Petr Dub(12).
- Rok 1993** – Hana Zemanová a Lucie Nedvědová(3); Ladislav Sferle(5); Tomáš Flöring a Karel Zeman(7); Miroslav Lávička(8); Filip Strnad(10); Marcel Valíček(11).
- Rok 1994** – Miroslava Homolková(2); Daniel Čertický(3); Jakub Jakeš a Tereza Marušková(4); Adéla Valnohová(5); Ondřej Roman(6); Patricie Nováková(7); Vendula Boušková(8); František Bigas a Todor Karov(9); Zdena Černá a Kristýna Balounová(10); Marcel Zeman(11); Michaela Pajpachová a Josef Kyrcho(12).
- Rok 1995** – Jan Moucha(1); Šárka Sloupenská(3); Kateřina Křivohlávková(4); Tomáš Dvořák, Kateřina Bártová a Daniel Pártl(8); Kristýna Holubová(9); Tomáš Kaprál(11).
- Rok 1996** – Malvína Pešková(3); Klára Davidová(5); Michal Maruška(7).
- Rok 1997** – Václav Baloun a Petr Maruška(4); Pavel Pražák a Lukáš Uhlíř(6); František Hrubý(8); Denis Čonka a Marek Valnoha(9).
- Rok 1998** – Vlastimil Kváča a Sára Čerňlová(1); Tereza Provodová(3); Barbora Zemanová a Jan Křivohlávek(4); Miroslav Wolák, Šárka Čertická a Kateřina Dvořáková(7); Karla Moláková(9); dvojčata Zuzana Šabatková a Klára Šabatková(10); Hynek Kaprál(11).
- Rok 1999** – Erik Pomajzl a Miloš Hammerlindl(3); Nikola Brennerová a František Vajlík(4); Tereza Kalijánková a Alena Holubová(5); Anna Jenšovská a Martin Traxl(7); Pavel Strnad(9); Karolína Pechová(10).
- Rok 2000** – Štěpán Bigas(1); Radka Hurdová(3); Jan Musil(4); Vojtěch Kyrcho(5).
- Rok 2001** – Samuel Suchánek(2); Martin Kaprál(3); Julie Davidová, Eliška Nováková, Monika Bigasová a Aneta Sochorová(5); Václav Provod(6); Natálie Holubová a David Fučík(7); Veronika Dvořáková, Marie Váchová a Daniel Suchánek(9); Simona Szalajová a David Strnad(1).
- Rok 2002** – Natálie Kozáková(1); Michal Kulík(2); Lenka Grillová a Jana Melounková(5); Vít Pešek(6); Simona Boušková(7); Jaroslava Aghová a Jana Grmelová(9); David Kasík a Simona Válová(10); Michaela Prygllová(11); Jiří Císař(12).
- Rok 2003** – Josef Karásek(1); Denis Flöring a Stanislav Ruso(2); Anna Sýkorová a Ilona Le(4); Nikolaj Suchánek a Petr Sferle(5); Nikola Kaprál(6); Natálie Uhlířová a Lucie Tümová(7); Šárka Křížková(8); Jan Čepec(9).
- Rok 2004** – Petra Dejmková(3); Natálie Králová(5); Jan Kaprál(7); Daniel Balcar(8); Marie Rusová a Adéla Galková(11).
- Rok 2005** – Liliana Suchánková(1); Matyáš David(7); Jan Hezoucký a Vendulka Friedlová(9); Kristýna Kozáková, Simona Strnadová a Kristián Brenner(10); Tina Štěpková(11); Ondřej Kachlík(12).
- Rok 2006** – Diana Poláková a Natálie Suchánková(1); Martin Melounek a Jakub Kaprál(3); Petr Maurer(6); Gita Marková a Adam Pešek(8); Veronika Benedíktová(9); Jan Císař(11); Lukáš Král a Jan Zášková(12).
- Rok 2007** – Ondřej Pompe, Lubomír Škabroud a Matěj Hamppl(1); Charilaos Ondráček(7); Nella Marie Balounová a Adriana Králová(9); Dana Kaprálová(10); Ladislav Sztrapek(11).
- Rok 2008** – Kryštof Traxl(3); Anastázia Schüeli a Matěj Zimek(5); Kateřina Madejová a Štěpán Folta(7); Markéta Holubová a Natálie Herrmanová(8); David Pajpach(9); Magdaléna Provodová(12).
- Rok 2009** – Karel Matějka a Petr Soustružník(3); Daniela Zášková a Karolína Pajpachová(4); Hynek Pešek(6); Vojtěch Růžička(7); Anežka Plavcová a Jakub Pompe(9); Laura Válová(11).
- Rok 2010** – Kateřina Pešková(3); Daniela Szalajová a Lukáš Škabroud(4); Eliška Rychtarová(6); Liliana Foltová(9); Adam Jedlička a Markéta Váchová(10); Jakub Pajpach a Daniel Příbyl(11); Luboš Struhár(12).
- Rok 2011** – David Kučírek a Miloslav Novotný(3); Veronika Zimková a Aneta Kaprálová(7); Daniel Čurda(8); Tomáš Thon(10); Matyáš Pekárek(12).
- Rok 2012** – Magdaléna Foltová(4); Eliška Nováková(7); Kristýna Maurerová (9); Roman Pekárek(10); Amálie Sládková(10); Sára Švehlová(12).
- Rok 2013** – Pavel Matyáš (5); Markéta Čurdová (7); Damián Kudláček (7); Nikola Klusáková (8); Jan Bigas (9); Magdalena Zimmer (10).
- Rok 2014** – Patrik a Nikol Ruliškoví(2); Jaroslav Novotný(2); Josef Zášková(3); Darek Vrba (4).
- Rok 2015** – Miroslav Thon (1); Natálie Vlášková (3); Sofie Šmatláková (4); Dominik Somora (6); Tomáš Valnoha (6); Marek Ciboch (7); Rozálie Svobodová (9).
- Rok 2016** – Barbora Nováková (1); Julie Chalusová (1); Tadeáš Kudláček (7); Viktorie Švehlová (8); Nela Homolková (8); Adéla Pivcová (9); Radek Vála (9); Barbora Mocková (10).
- Rok 2017** – Jan Sládek(1); Simona Bigasová(3); Zdenka Miková (3); Gabriela Vrbová (3); Adéla Hasíková(5); Patrik Směja (5); Laura Beránková(6); Jiří Kučáček(7).

Za uvedené období se narodilo celkem 239 dětí!

Sbor pro občanské záležitosti – SPOZ

Prakticky neustále od 60 tých let minulého století vyvíjí svou činnost Sbor pro občanské záležitosti /SPOZ/ a jeho náplň zůstává přibližně stejná, tak jak byla popsána na **str. 76**.

Hlavní náplní je především Vítání dětí (má na starosti Ing. Jana Voldřichová), blahopřání důchodcům(později nazývaných senioři)ke kulatým výročím, zahájení a ukončení školního roku, stříbrné, zlaté a diamantové svatby, koncerty, Dny matek, Den dětí, organizování zájezdů do divadel, do termálních lázní a prakticky spoluorganizátorem řady kulturních a společenských akcí, které v obci probíhaly a probíhají.

Po roce 1990 se sbor dává opět dohromady ve složení: Mgr.Věra Daňová(předsedkyně)+ Helena Valnohová(pokladní)+ Věra Fikarová(zapisovatelka) a členky Ing. Jana Voldřichová, Miluše Myšková, Marcela Nováková a Marie Lhotová.V r. 1992 se stala novou členkou Šárka Strnadová a ujala se role kronikářky sboru.

Během dalšího období se některé členky SPOZ měnily, není přesně podchyceno. V roce 2011 fungovaly ve složení: Mgr. Věra Daňová (předsedkyně), Šárka Pajpachová, Šárka Strnadová, Věra Fikarová, Jiřina Štěřbová a Marie Kantorová.Ve stejném složení pokračuje do roku 2014, kdy Marii Kantorovou nahradila Monika Císařová.

V roce 2017 je nadále předsedkyní Mgr. Věra Daňová a členkami jsou Mgr. Michaela Rokosová, Jiřina Štěřbová, Věra Fikarová a Šárka Suchánková.

Na obr.vlevo současné SPOZ: vlevo shora- Mgr.Věra Daňová a Mgr.Michaela Rokosová
vpravo shora- Jiřina Štěřbová, Věra Fikarová,Šárka Suchánková

Na fotografii vpravo: bývalé členky SPOZ zleva horní – Šárka Pajpachová, Šárka Strnadová, Ing.Jana Voldřichová,Helena Valnohová, Marie Kantorová, Marie Lhotová, Monika Císařová(uprostřed).

Stručně z hlavních akcí Sboru pro občanské záležitosti

1 / **Vítání dětí** - uskutečňuje se 2x ročně. Členky zajistí program ve spolupráci se ZŠ a MŠ. Vítání dětí zahájí určená členka, která uvítá představitele obce, převážně starostu (starostku) nebo místostarostu (místostarostku), který(á) ve svém projevu přivítá malé občánky a symbolicky je uvede do života mezi obyvatele obce. Jednotliví rodiče se poté zapíší do pamětní knihy/kroniky SPOZ/, obdrží pamětní list, kytičku a určený finanční obnos na každé dítě. K dispozici je rovněž fotograf a přichystaná dřevěná kolébka a samozřejmě kulturní pořad dětí z MŠ, ZŠ i HŠ.

Výběr z let : 2004 + 2005 + 2006

Výběr z let: 2007 + 2012 + 2013

2 / **Výročí** - zde se SPOZ soustřeďuje na výročí obyvatel seniorů od 60 let s odstupem 5 let až do 80 let věku a potom vždy každým rokem. Jubilující seniory navštíví členky SPOZ v jejich rodinách a předají jim malý balíček / většinou potravinový koš, v současnosti peněžní poukázku/.

Dosud nejvýznamnější výročí v naší obci (100 let) oslavila 6.12.2003 paní **Marie Stehlíková**, maminka paní Marie Lhotové. Blahopřání obdržela i od českobudějovického biskupa Mons. Jiřího Paďoura

3/ **Svatby** - sledují se a odměňují manželské páry, které oslavují stříbrnou a zlatou svatbu. Rovněž zde obdrží oslavenci dar v přiměřené ceně. Samozřejmě za předpokladu, že si to přejí a výročí veřejně oslavují.

Během celého období bylo uspořádáno mnoho svateb, především stříbrných, dále ovšem i zlatých a jedna diamantová. V přehledu uvádím svatby pouze zlaté a diamantovou, v kronikách podchycené.

ROK 1992

- **ZLATÁ SVATBA**

- **Irma Soustružníková a Václav Soustružník**

Fotografie přímo nesouvisí se zlatou svatbou, ale je z roku 1988, kdy Václav Soustružník oslavoval 70 narozeniny

ROK 1994

- **ZLATÁ SVATBA**

- **Vlasta Žilíková a Josef Žilík**

ROK 1996

- **ZLATÁ SVATBA**

- **Marie Štěrbová a Josef Štěrba**

ROK 2004

- **DIAMANTOVÁ SVATBA**

- **Vlasta Žilíková a Josef Žilík**

Manželé Žilíkové si připomněli, spolu se starostou a členkami SPOZ, 60 let svého manželství dne 28.10.2004

ROK 2005

- **ZLATÁ SVATBA**

- **Antonie Horečná a Stanislav Horečný**

S rodinou Horečných zleva členky SPOZ Ing. Jana Voldřichová a Mgr. Věra Daňová

ROK 2011 - ZLATÁ SVATBA
ZLATÁ SVATBA

- Růžena Hlávková a Josef Hlávka
- Jiřina Němcová a Ivo Němec

ROK 2011 - ZLATÁ SVATBA

- Růžena Študlarová a Jan Študlar

ROK 2012 - ZLATÁ SVATBA

- Hana Kortánová a Stanislav Kortán

ROK 2012 - ZLATÁ SVATBA

- Anna Korčáková a František Korčák

ROK 2012 - DIAMANTOVÁ SVATBA

- manželé Vozkovi z Lišnice

25.října oslavili v místním kostele 60.let společného života manželé Vozkovi, kteří v padesátých letech 20.století v naší obci žili – přítomna byla starostka Irena Pekárková, oddával farář Marek Záleha

ROK 2013 - ZLATÁ SVATBA

- Terezie Pekárková a Vlastimil Pekárek

ROK 2016 - ZLATÁ SVATBA

- Marie Rulíšková a Jan Rulíšek

ROK 2017 - ZLATÁ SVATBA

- Růžena Pešková + František Pešek

Všechny páry (mimo Vozkovi) si připomněly toto významné výročí v kruhu své rodiny. Strávit padesát let (a nebo i šedesát let) s jednou milovanou osobou, to je nádherný dar manželského života, který si žádá být po zásluze oslavován.

Svatby novomanželů

V posledních letech se přece jenom ve větším rozsahu mladí lidé rozhodli spojit své životy oním obligátním „ANO“ a složit manželský slib do rukou starostky obce. Svůj významný den si však chtějí připomenout na jiných místech než je Obřadní síň. Starostka tak oddávala již na obecní pláži, v prostoru hasičské pergoly a oblíbeným místem je vyhlídka u osady Radslav.

V roce 2011 začali společný manželský život Kateřina Rusová a Libor Pešek a v Obřadní síni to byla vůbec první svatba po roce 1989. Na druhém obrázku oddávala starostka obce na veřejné pláži v roce

2013 snoubence Annu Hodkovou a Aleše Poláka, oblečení v dobových krojích. V roce 2014 si pak řekli své „ANO“ na radnici Miroslava Fillová a Tomáš Thon.

V roce 2017 si zvolili jako své svatební místo Vyhlídku u Radslavi Hana Zemanová a František Kukačka + v prostoru u hasičské pergoly Barbora Tůmová a Tomáš Novák + v Obřadní síni Simona Šimková a Jan Bigas + opět na Vyhlídce Radslav Lenka Veitlová a Stanislav Moucha

Naši nejstarší spoluobčané

V roce 2017 se dožili krásného věku: **Vlasta Žilíková** 97 let (r.1920) + **Irma Soustružníková** 96 let (r.1921) + **Zdeněk Zlámal** 90 let (r. 1927)

Zdravotnické služby v obci po roce 1990

Praktičtí lékaři pro dospělé

Nadále v obci ordinuje MUDr. Věra Krepsová se zdravotní sestrou Janou Čerklovou do poloviny roku 1993.

Od 1.7.1993 nastoupil MUDr. Zdeněk Zrněčko, po něm určitý čas MUDr. Věra Vendlerová, krátce i MUDr. Maňhal a od roku 1997 začal dojíždět z Hořic MUDr. Miloslav Štítnický. V roce 1998 mu byla pronajata ordinace v MŠ za 5 000 Kč ročně.

Od září 2011 ordinuje M. Štítnický za firmu MediClinic a.s. a to vždy v pondělí a ve čtvrtek od 8.00 hod.do 14.00 hod. a ve středu od 15.30 hod. do 17.00 hodin.

MUDR. Miloslav Štítnický zemřel náhle dne 3.března 2012, na Slovensku. Pacienti si postupně na něho zvykli, přestože zpočátku byly různé neshody, neboť často nevystupoval na úrovni lékaře, byl však odborník s dvěma atestacemi.

Hledání stálého praktického doktora trvalo pak vlastně až do konce roku. Na záskok nastoupil dne 22.března bývalý lékař kardiologie v Českých Budějovicích, důchodce MUDr. Jaroslav Hájíček, bytem Český Krumlov. K 1.červnu 2012 v obci jako praktický lékař skončil, neboť jako stálá lékařka nastoupila v polovině června MUDr. Monika Buštová. Pro údajné nesrovnalosti s místními pacienty však ke konci června rovněž skončila.

Dne 23.července tedy opět nastoupil MUDr. Jaroslav Hájíček, který ordinoval až do konce roku 2012, jelikož určité problémy s MEDICLINIC se nepodařilo vyřešit.

Ordinační hodiny v obci byly vždy v pondělí a čtvrtek od 8.00 do 12.00 hodin, neboť v pondělí a v pátek ordinoval rovněž v Hořicích na Šumavě a ve středu v Kájově.

Zdravotní asistentku vykonávala Jana Hezoučková z Černé/ na obrázku/, která není zdravotní sestrou a nemůže poskytovat některé úkony/ např. injekce/, což musel vykonávat zastupující praktický lékař.

Od 1.června 2013 začala v obci ordinoval MUDr. Dana Smitková, která byla praktickou lékařkou ve Frymburku. MUDr. Smitková vyhrála výběrové řízení vyhlášené Krajským úřadem a jelikož jí společnost MediClinik neposkytla zdravotní dokumentaci pacientů, musela si pořídit svoji novou.

Ordinační hodiny byly vždy v úterý od 13.00 hod. do 16.00 hod. a v pátek od 7.30 hod. do 10.00 hodin, což pokračuje i v současnosti.

Dětský lékař - pediatr

V současnosti nejdéle sloužící lékař, který ordinoval v obci již od roku 1978, dlouhých 40 let. Několik generací na něho vzpomíná jen v dobrém – ano je to MUDr. Jan Indra z Horní Plané.

Zpočátku byla jeho pravou rukou zdravotní sestra Solfronková, kterou od roku 1995 nahradila zdravotní sestra

Andrea Kukačková. MUDr. Jan Indra ordinoval po celá dlouhá léta v naší obci vždy v pondělí a ve čtvrtek od 13 do 15.00 hodin.

Zubní lékař

Až do konce roku 1991 v obci ordinoval zubař MUDr. Jaroslav Solfronk. Po něm nastoupil frymburský lékař MUDr. Jiří Hendrych, který však uzavřel v obci ordinaci koncem roku 2004.

Zastupitelé obce museli tedy hledat nového zubaře s možností pronajmutí ordinace i zubařského křesla. O nabízenou možnost pak projevil zájem MUDr. Miroslav Faltýnek s kterým pak byla sepsána nájemní smlouva za ordinaci v částce 500 Kč za rok a za pronajmutí zubařského křesla též za 500 Kč a rok. Nový zubař pak letákovou kampaní oznamoval občanům, že začne ordinoval od 1.července 2005, vždy v pondělí a ve čtvrtek od 8 do 15 hodin.

Začátky i další průběh však již nebyly takové jak pan doktor sliboval. Prakticky řádně nezačal vůbec ordinoval, protože s ním pojišťovna neuzavřela smlouvu.

Dlouhá léta byla ordinace prázdná, začátkem roku 2011 se přihlásil zubař (MUDr. Žížka), který uvažoval o možnosti ordinoval. Ordinace zde je, obec byla ochotna jí znovu upravit, vymalovat, zakoupit zubařské křeslo a splnit další podmínky, které si zubař kladl. K 1.červenci 2011 měl skutečně začít ordinoval, což slíbil, ale nesplnil. Od té doby již úplně přestal komunikovat a tak vše postupně skončilo. Žádný další zubař se nepřihlásil, občané většinou jezdí k zubaři MUDr. Hendrychovi do Frymburka, který v naší obci před tím též ordinoval.

MUDr. Jiří Hendrych ukončil svou profesní stomatologickou dráhu koncem roku 2015 a odešel od 1.ledna 2016 na zasloužený odpočinek.

Představitelé městyse Frymburk však činili vše proto, aby do Frymburka nastoupil nový stomatolog. To se povedlo a tak odpadla i starost pro naše občany, kteří byli zaregistrováni právě ve Frymburku. Od 1.dubna 2016 ordinuje ve Frymburku MDDr. Petra Prekopová i pro naše občany.

Ženský lékař

Pro naše ženy ordinuje v Horní Plané MUDr. Věra Řepová.

Lékárny v oblasti

Celá dlouhá léta v Horní Plané lékárna ÚNZ, po roce 1991 soukromá lékárna ARNIKA, majitelka lékárny PHARMDr. Ivana Zrněčková – Haldová, od r.2015 zaměřena na homeopatické prostředky. Nemocnice Český Krumlov otevřela novou lékárnu na Zdravotním středisku v Horní Plané od 2.srpna 2016, stejná je i ve Frymburku.

Lékařská služba první pomoci

V Horní Plané vedle budovy polikliniky zajišťovala lékařské služby ve všední dny od 18 do 21 hodin a v sobotu, neděli a ve svátek od 9 do 19 hodin.

Záchraná služba první pomoci

Pro naši oblast zajišťuje lékařské služby, převážně dopravu nemocných do nemocničního zařízení, soukromá firma Trans hospital s.r.o. se sídlem ve Frymburku.

SPOLKOVÁ A OSTATNÍ ČINNOST V OBCI, V OBLASTI SPOLEČENSKÉ, OSVĚTOVÉ, VZDĚLÁVACÍ A JINÉ

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce – JSDHO

Jeden z největších a neaktivnějších spolků v obci oslavil v roce 2016 – 70. let od svého založení v roce 1946 (**viz str. 83**). Po roce 1990 chvíli trvalo než se zase našli schopní a odvážní lidé, kteří se ujali úkolu založit vlastně novou Jednotku dobrovolných hasičů. A trochu to byla i nutnost pro obec, hasiči si nehrají jen „na svém písečku“, ale vykonávají, zajišťují a spoluorganizují celou řadu obecních akcí, samozřejmě jejich zásahy při požáru a různých kalamitách jsou zásadní.

V květnu roku 1997 založilo 17 mužů ve spolupráci s Obcí novou JSDHO, která měla k dispozici dvě požární auta a další techniku a prostor v areálu firmy VPS Marek. Byl vydán Požární řád, který stanovila Obec jako závaznou vyhlášku.

Postupně se členská základna rozrůstá, pod vedením dospělých pracují v oddíle celkem dvě desítky mladých hasičů- mladší a starší žáci.

Předsedou hasičského sboru byl Zdeněk Gloser, místopředsedou Vladimír Kasal a velitelem jednotky je Marián Szalaj. Od prosince

2002 se vyměnily funkce na postech předsedy a místopředsedy, takže předsedou byl a až do současnosti je Vladimír Kasal. Zdeněk Gloser v roce 2007, ve věku šedesáti let náhle zemřel.

Družstva žáků vedli zkušení dospělí : Petr Rulíšek, Tomáš Folta, Libor Pešek a Michaela Reisingerová.

Družstva trénují dvakrát týdně a úspěšně se zúčastňují okresních soutěží mladých hasičů. K provádění plaveckého výcviku navštěvují několikrát do roka plavecký bazén v Českém Krumlově.

V roce 2004 vzniká nová hasičská zbrojnice v prostorách bývalé Sodovkárny, slavnostní otevření je 8.května 2004 za účasti jednotek z Hořic, Frymburka a rakouského Schläglu.

V roce 2005 vzniká Kroužek mladých hasičů , zásluhu na tom mají především Petr Rulíšek, Miroslav Kasal a Iveta Kasíková.

V roce 2008, kdy si obec připomínala 740 let od svého založení, tvořili hasiči základ celé oslavy, zejména představení praporu a znaku obce.

V témže roce byla přistavěna pergola v zadní části hasičské zbrojnice a začalo se zde konat mnoho akcí nejenom hasičského charakteru.

Další roky jsou pak, vedle hlavní profesní náplně hasičů, ve znamení pořádání tzv. Pralesních lig, neformálních soutěží družstev hasičů z okolních obcí, které mají každý rok velký úspěch u přihlížejících diváků (viz dále).

**Předseda sboru Vladimír Kasal a velitel jednotky Marián Szalaj
Z výroční schůze 2.12.2007 se starostou Janem Voldřichem(první zleva)**

Z roku 2004 nová spolková místnost + nové garážovací a dílenské prostory

V roce 2003 se hasičské soutěže konaly na fotbalovém hřišti, občerstvení zajištěno – v červeném mladý Miroslav Kasal

Změna ve velení hasičského sboru

Zastupitelstvo obce schválilo na svém zasedání dne 14.října 2013 nového velitele Sboru dobrovolných hasičů Obce Černá v Pošumaví, kterým se stal Václav Pivec ml. Návrh na změnu byl výsledkem jednání hasičské schůze dne 11.října, která rozhodla o změně za dosavadního velitele Mariána Szalaje, který dobrovolně odstoupil. Václav Pivec je zaměstnán u Policie České republiky na oddělení Lipno nad Vltavou.

Podle materiálu zpracovaného Tomášem Thonem :

Jednotka dobrovolných hasičů v naší obci má celkově kolem 45 členů, v zásahovém družstvu je jich však zařazeno 13. Požární jednotky v Jihočeském kraji jsou zařazeny do několika kategorií. V kategorii JPO 1 jsou profesionální sbory, v kategorii JPO 2 jsou sbory v některých obcích, s kterými se počítá i pro profesionální akce. V kategorii JPO 3, kam je zařazena i naše jednotka, jsou dobrovolní hasiči, s kterými se počítá, že vyšlou k zásahu alespoň jedno družstvo, tj. velitel a dva hasiči. Ti budou k dispozici denně po 24 hodin s veškerým vybavením a technikou. Zda tato jednotka bude vyslána k zásahu, o tom rozhodne operační středisko Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje.

Příklad z mnoha činností hasičské jednotky: Výzvu k zásahu obdržela naše jednotka např. 16.dubna 2014, kdy vypukl požár stroje v hale na výrobu peletek. Na místo se dostavilo šest našich hasičů s veškerým vybavením, to znamená též s dýchací technikou, na kterou obec získala v roce 2013 celkem 90 tisíc Kč. Zakoupili se tak dvě kompletní sady přetlakových dýchacích přístrojů a dvě náhradní tlakové láhve. Čtyři hasiči z naší jednotky se pak zúčastnili cvičení a zaškolení a nyní při zásahu v „peletkárně“ je poprvé použili. Uvnitř budovy tak zásah prováděli vedle třech profesionálních hasičů i strojník Petr Němec a s dýchací technikou Tomáš Thon a Miroslav Kasal. Zajištění místa zásahu pak prováděli Vladimír Kasal, Josef Maruška a Petr Rulíšek a s nimi i hasiči z Hořic na Šumavě a z Horní Plané.

V roce 2014 obdrželi hasiči nový motorový člun o síle 40 ks.Osádku může tvořit nejvíce 7 osob, oprávnění k obsluze měli v r.2015 Tomáš Thon a Václav Pivec.

Nový člun hasiči využili hned v roce 2015 k různým cvičným i zásahovým akcím – foto 1.6.2015 archiv hasiči

K 70. VÝROČÍ ZALOŽENÍ OBDŘEL 13. SRPNA 2016 SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ SLAVNOSTNÍ VYŠÍVANÝ PRAPOR!

Starostka obce Irena Pekárková uvedla:

„K letošnímu 70.výročí založení hasičské organizace v naší obci, se rozhodla obec věnovat našim hasičům velmi krásný dárek, totiž vyšívaný prapor. Na jedné jeho straně je znak obce a na druhé straně obrázek sv. Floriána, patrona hasičů a spolu s ním i kapličku, v tomto případě Hubenovskou. Sami hasiči si svépomocí opravili kapličku, čili Boží muka na Hubenově a z původní naprosté ruiny udělali úplně novou, té staré se podobající“.

20. února 2016 zemřel náhle Marián Szalaj ve věku 39 let. Od svých 23 let , tedy celkem 16 let byl velitelem Jednotky sboru dobrovolných hasičů v Černé. Oslav založení jednotky a předání praporu se již nedočkal. Čest jeho památce!

V roce 2014 začal také fungovat **kroužek mladých hasičů**. Děti se seznamovaly s technikou a hasičským uměním i v dalších letech, navštívily stanici záchranné služby, základnu profesionálních hasičů v Českých Budějovicích a ve Frymburku a samozřejmě se také zúčastnily závodů družstev v Dolním Dvořišti pod vedením zkušeného Petra Rulíška.

Z návštěvy u profesionálních hasičů

Dne 25.dubna 2017 dostala naše jednotka hasičů nový dopravní automobil pro evakuaci a nouzové zásobování a rychlou pomoc obyvatelstvu při mimořádné události. Automobil je spolufinancován Evropskou unií.

Na dvoře hasičské zbrojnice – 25.4.2017 – foto F.Z.

ČINNOST HASIČSKÉ JEDNOTKY V NAŠÍ OBCI JE TAK ROZSÁHLÁ A RŮZNORODÁ, TAK PROPOJENA S CELÝM DĚNÍM V OBCI, ŽE NENÍ MOŽNO V TÉTO PUBLIKACE POSTIHNOUT ANI DESETINU JEJICH PRÁCE. KAŽDOROČNĚ JE ALESPŮŇ ZÁKLADNÍ ČÁST ZAHRNUTA DO KRONIKY OBCE, ČÁSTEČNĚ I V OBEČNÍM ZPRAVODAJI.

PODĚKOVÁNÍ TOUTO CESTOU PATŘÍ VŠEM ČLENŮM HASIČSKÉHO SBORU, SOUČASNÝM I BÝVALÝM, MUŽŮM, ŽENÁM I DĚTEM!

Tělovýchovná jednota v obci

Po roce 1989 prakticky fungoval jen oddíl jachtingu, žádné jiné sporty se organizovaně neprováděly, takže vlastně ani neexistovala Tělovýchovná jednota. Až 9.srpna 1995 se zakládá a je zaregistrována TJ Černá v Pošumaví a jejím předsedou se stal Josef Krcho (roč.1971). V rámci TJ vznikly hokejový a fotbalový oddíl mužů. Mnozí z členů již za některé kluby v okrese hrály, ale zatím nereprezentovaly vlastní obec.

Začalo to vybavením hokejového klubu, kdy TJ dostala od obce dotaci 110 tis. Kč. Trenérem se stal Miroslav Lávička, bohužel žádné další poznatky z činnosti, úroveň a výsledky, nejsou k dispozici.

Do podvědomí občanů se stále více dostával fotbalový oddíl, vedle toho vybudovaná a vybavená posilovna, aerobik, částečně i volejbal a vodní fotbal a další letní sporty na vodě a zimní na ledě a na sněhu. Svůj význam pro obec má stále se rozvíjející jachting.

Tělovýchovná jednota se postupně rozrůstá, v roce 2001 již má 117 členů, především oddílů kopané mužů a žáků. V březnu 2003 je na valné hromadě TJ zvolen nový výbor, jehož předsedou se stal Petr Dub a ve výboru jsou dále: Irena Pekárková, Mgr. Michaela Rokosová, Ing. Květa Nováková, Petr Dvořák, Pavel Strnad, Stanislav Kantor a ing. Jana Voldřichová. Od r. 2011 místo J.Voldřichové, St.Kantora a P.Strnada je Dominik Čerkl, David Kozák a Karel Strnad nejml. Ostatní zůstávají.

Kopaná, čili fotbal, ten všem sportům vévodí

V polovině devadesátých let bylo vybudováno nové fotbalové hřiště, které dosahuje potřebných parametrů pro zápasy ve vyšších soutěžích. Postupně se sestavila mužstva mužů a žáků, která začala hrát organizované soutěže. Od roku 2001 hraje za obec oddíl mužů okresní soutěž a oddíl žáků okresní přebor.

Muži v okresní soutěži se pohybovali kolem 9 – 10 místa, nejhorší byla sezona 2005/2006, kdy

skončili poslední se ziskem 1 bodu a po podzimu sezony 2010/2011 získali 17 bodů a náběh na krásné umístění na jaře.

Fotbalový oddíl z 2.10.2010

horní zleva: Michal Truhlář, Petr Dub, Ladislav Šuga, Josef Černý, Karel Strnad, Pavel Wudy, Dominik Čerkl, Vladislav Salaj

v pokleku zleva: Petr Vácha, Vojtěch Tybitancl, Luboš Fessler, Tomáš Kordík a Karel Vrba

Trenérem: David Kozák a Petr Murer

Sezóna 2010/2011 byla skutečně nejlepší, mužstvo získalo 42 bodů a z 2.místa postoupilo poprvé v historii do **okresního přeboru!**

Z celkových 20 zápasů fotbalisté jich 13 vyhráli, tři hráli nerozhodně a ve čtyřech odešli poraženi. Po podzimní části se v tabulce umístili na třetím místě, když na první pozici jim chyběly 4 body.

Jarní část soutěže byla však výborná, naši muži podlehli pouze Dynamu Vyšší Brod B a právě jeden bod jim chyběl na první příčce. Muži obdrželi rovněž nejméně branek ze všech mužstev / 29/ a nastříleli druhý nejvyšší počet branek / spolu s Horním Dvořištěm 59/.

Mužstvo postupujících fotbalistů TJ Černá v Pošumaví

stojící zleva: František Vála, Vladislav Salaj, Dominik Čerkl, Jiří Daňo (předseda a pravá ruka trenéra), Marek Zajac, Tomáš Kordík, Petr Dub, Petr Maurer (trenér mužstva, který po postupu sám skončil s trénováním), Jiří Prenner a Michal Truhlář.

v podřepu zleva: Karel Strnad (druhý nejlepší střelec s 11 góly), Ladislav Šuga, Petr Vácha a Josef Černý.

Fotografie je pořízena při posledním zápase s Přídolím, kdy se konala dokopná. Na fotografii chybí brankář mužstva Pavel Wudy, nejlepší střelec s 12 góly Martin Koza, třetí nejlepší střelec s 8 góly Karel Vrba, dále Vladimír Král, Vojtěch Tybitancl a Luboš Fessl.

Petr Dub se rozloučil

S aktivním fotbalem se rozloučil dlouholetý hráč a funkcionář Petr Dub. Bylo to při posledním zápase s mužstvem Přídolí B dne 18.6.2011, který Černá doma vyhrála 6: 0.

Jako aktivní hráč nastoupil P.Dub ještě ve čtyřech utkáních podzimní části. Dostal dárkový koš a dres s jeho číslem 11.

Pro první sezonu 2011/2012 v okresním přeboru si hráči stanovili jasný cíl: n e s e s t o u p i t !. Povedlo se, skončili na 8. místě, v sezoně 2012/2013 na 10.místě, ovšem pak šly výkony znatelně nahoru. Sezону 2013/2014 ukončili 3. místem v tabulce, získali 33 bodů, vstřelili 57 branek, ale hlavně, doma neprohráli ani jeden zápas. Nejlepším střelcem byl Martin Koza s 23 góly, který byl i první v okrese.

Okresní kolo Českého poháru

První kolo Českého poháru se hrálo 18.8.2013, které mužstvo z Černé **vyhrálo** postupným vyřazením Dolního Dvořiště, Loučovic a Vyššího Brodu a postoupilo do krajského kola Českého poháru. Zde se naši fotbalisté utkali s mužstvem Větrní, které hraje soutěž o dvě třídy vyšší a podlehli.

Sezona 2014/2015 v okresním přeboru byla velmi úspěšná, hráči obsadili 1. místo, nastříleli nejvíce branek a nejméně jich obdrželi.

1. TJ Černá v Pošumaví	20	13	5	2	69:28	44
-------------------------------	-----------	-----------	----------	----------	--------------	-----------

Znamenalo to: **VÍTĚZSTVÍ V OKRESNÍM PŘEBORU A POSTUP DO OBLASTNÍ SOUTĚŽE TŘÍDY 1 B.**

Na snímku zlatého týmu nahoře zleva Josef Havierník, Dominik Čerkl, Jan Šlak, Michal Koza, Karel Vrba, Karel Strnad, Ladislav Šuga, Pavel Wudy, Lukáš Koza, trenér František Pouzar, asistent Michal Čerkl, Jan Bublík a kustod Karel Žákovský, na zemi zleva Martin Koza, Karel Zeman, s pohárem Martin Sivák, Josef Černý a nad ním Tomáš Kordík, Lukáš Brůha a Michal Uhlíř (z kádru a realizačního týmu chybí Vladimír Král, Vladislav Salaj, sekretář David Kozák a předseda oddílu Jiří Daňo).

Foto: Archiv TJ Černá v Pošumaví

Předseda TJ Černá Jiří Daňo, trenér František Pouzar, dřívější trenér David Kozák a s kustodem Karlem Žákovským sdílí radost opět Jiří Daňo

Nový trenér pro 1 B třídu

Dosavadní trenér mužstva František Pouzar, který trénoval od sezony 2012/2013 a dovedl mužstvo k postupu z Okresního přeboru, najednou oznámil, že v trenérské funkci končí. Hledal se nový trenér, kterým se stal **Milan Frnka**, vynikající hráč a trenér Velešína a Kamenného Újezdu.

Začala 1 B třída 2015/2016

Oblastní soutěž 1 B třídy již byla samozřejmě náročnější, některá mužstva např. Netolice, Lhenice, Planá, Dříteň, Sedlec atd. byla již zkušenější a ostřílenější. Přesto nebyly výsledky Černé nijak špatné. Po podzimní části skončilo mužstvo na 12. místě ze 14, a mělo 12 bodů – jeden bod ztráty na 9.místo.

Na jaře 2016 začaly problémy okolo hřiště v Černé a tak se šest úvodních zápasů hrálo v Loučovicích. Určitá naděje byla, ale situace pomalu směřovala k poslednímu místu, bylo nutné v předposledním zápase porazit Frymburk. Nestalo se, Černá skončila na posledním 14.místě s 21 body a spolu s Horní Planou opět sestoupila do Okresního přeboru.

TJ Černá se rozhodla, že ani do okresního přeboru nenastoupí a prakticky tím bylo rozhodnuto o osudu mužského fotbalu v naší obci. Trenér Frnka skončil a vrátil se zpět do Velešína. Předseda TJ Jiří Daňo stále živí naději, že by se časem..... Jenomže naprostá většina hráčů nyní hraje již v jiných oddílech, např. ve Frymburku, v Loučovicích, v Horní Plané, v Plané u Českých Budějovic atd. Každopádně vítězná série postupů z Okresní soutěže do Okresního přeboru a poté do 1 B třídy skončila. Doufejme že jen přechodně skončil i fotbal v naší obci!

O zážitky z často pěkných fotbalových situací i o příjemně strávený čas odpoledne na hřišti, jsou doufejme jen dočasně ochuzeni diváci, někteří naprosto pravidelní „fanoušci“

Žákovský fotbal v obci

Žáci ve věku od 6 do 15 let rovněž hráli organizovaný fotbal a to v okresním přeboru. Zpočátku byly jejich výsledky lepší než u mužů a v sezoně 2003/2004 skončili na 3. místě. Vstřelili 65 branek, z nich jen Karel Vrba sám celkem 21.

Celé mužstvo tehdy přijal starosta obce Jan Voldřich a vedle poděkování za vzornou reprezentaci dostali pohár a medaile. Rovněž v sezoně 2004/2005 byli úspěšní, nastříleli 83 gólů, nejvíce – 22 – jich měl na kontě Martin Sivák a skončili opět na 3. místě. V sezoně 2005/2006 došlo k podstatné změně v hracím systému, kádr mužstva se přebudovával, nakonec žáci skončili na 11. místě a v ročníku 2006/2007 byli poslední. Mnoho hráčů odešlo hrát za muže, kteří začali posilovat. V dalším ročníku byli pátí a v sezoně 2008/2009 opět poslední. Ani v dalších létech se nedařilo, často hráli jen o osmi hráčích a tak v sezoně 2011/2012, po 4. kol, se ze soutěže odhlásili a opustili jí. Do sezony 2012/2013 však vstoupili, ale ukončili jí jako poslední se skorem 2 : 218 brankám. V roce 2017 hrají společně s Horní Planou okresní přebor starších žáků.

Oddíl žáků naší obce v době své úspěšnosti – foto 31.5.2003 + přijetí u starosty Jana Voldřicha v zasedací síni OÚ dne 20.6.2003

Fitcentrum, posilovna, aerobik

V roce 1996 požádali někteří sportovně zaměřeni občané o možnost zřízení fitcentra v obci. Zastupitelstvo návrh schválilo a podpořilo, obec přispěla na nákup potřebného sportovního nářadí, fitcentrum vzniklo v prostorách Mateřské školy a bylo součástí TJ. O skutečném zájmu svědčí kniha evidence docházky, kterou založila 2. února 1997 ředitelka MŠ Dana Pechová a v níž je prakticky denně kolem 25 podpisů návštěvníků. Vedle fitcentra však postupně funguje i aerobik, který cvičí Ing. Květa Nováková. V roce 2007 bylo fitcentrum dovybaveno novými stroji na posilování a dalšími potřebnými pomůckami v celkové hodnotě 130 tis. Kč, z čehož byl 70 tis. Kč grant Jihočeského kraje. Posilovna byla tak nadstandartně zařízena, zodpovědnou osobou byl Stanislav Kantor.

Foto z fitcentra v Mateřské škole – 22.1.2007 – archiv kroniky obce

Posilovna je rozměrově velká 5,30 x 9,85 m a vstupní chodba 2,05 x 3,70 m. Slouží nejen k posilování a utužování svalstva místních mužů a žen, ale probíhá zde pravidelně jednou týdně relaxační, uvolňovací a na bříšní svalstvo působící cvičení, které vede Ivana Badáňová a jednou týdně se zde cvičí aerobik pod vedením Květy Bigasové nebo Šárky Suchánkové. Vše má v nájmu TJ Černá v Pošumaví a ta se stará prostřednictvím svých členů o zajištění úklidu, pořádku a bezpečnosti.

Trochu z dalších sportů

V roce 2003 vybudována hrací plocha pro vodní fotbal + volejbalové mužstvo na turnaji v Horní Plané

Jachting

V r. 2003 se oslavovalo 30.let od uspořádání prvního Mistrovství Evropy + 13.září 2004 jsme uvítali v jachetním klubu Lenku Šmídovou – stříbrnou medailistku z Athén ve třídě Evropa

V roce 2014 se jel Memoriál Karla Smetany (13.září), na počest zakladatele Jachetního klubu a dlouholetého předsedy TJ Černá + Již 50. ročník Modré stuhý Lipna odstartoval 27.června 2015. Z 27 posádek v kajutových lodích nad 22 stop se na druhém místě umístil Jiří Vachel z Jachtklubu Černá v Pošumaví

Skauti v obci úplně nově

Skautský oddíl před rokem 1990 samozřejmě neexistoval a byl v naší obci založen až v devadesátých letech. Svaz skautů je součástí Junáka, který se dělí na několik kategorií. U nás byla založena družina **Berušky**, která je součástí 1.dívčího oddílu střediska Junák Albatros Velešín.

U základu stály: Vedoucí oddílu - Hana Koudelková, nazývaná Bobík.

Rádce družiny je Hana Koudelková ml. vystupující jako Čudelka. Podrádce družiny je Veronika Kasíková – Kikina a dále jsou členky : Veronika Pajpachová – Veverka, Kateřina Koudelková – Kaťuša, Zdeňka Černá – Kulíšek a další členky družiny jsou :

Vendula Boušková, Adélka Valnohová, Petra Bigasová, Denisa Vrbová a Kateřina Křivohlávková – všechny zatím bez přezdívky. Takto to bylo v roce 2003.

Od samého počátku se kromě svých vlastních akcí zúčastňovaly a organizačně se podílely na řadě akcí v obci. Na snímku vlevo – roznášení Betlémského světla + vpravo – zdobení velikonočního stromu v obci (zpočátku nad Obecním úřadem). Tyto dvě akce prováděly po celé období a pokračují i v současnosti.

Vlevo skupina z r.2005 a vpravo příprava na roznášení Betlémského světla a skupinová fotografie z r. 2010 – archiv Berušky

V roce 2010 přibyli další členové: Sára Čerklová, Kateřina Dvořáková, Veronika Dvořáková, Simona Szalajová a František Vajlík.

V roce 2014 je nadále vedoucí družiny Hana Koudelková a členkami v současné době jsou Kateřina Koudelková, Natálka Kozáková, Simona Szalajová, Natálka Holubová, Veronika Dvořáková, Kristina Kozáková a Natálka Suchánková.

V oddíle se věnují i některým ručním pracem, např. výrobě košíčků. Při malování keramiky na snímcích zleva Simona Szalajová, Natálka Kozáková, Natálka Suchánková a Kristina Kozáková.

Velmi široká a pestrá je jejich zájmová činnost, při které se zúčastňovaly různých soutěží, ale hlavně navštěvovaly různá památná, kulturní a historická místa. Na snímku při návštěvě Loveckého zámku na Hluboké v roce 2014.

V roce 2016 má družina Berušky celkem 9 členů, z toho 6 skautek a 3 světlušky.

Myslivecké sdružení Černá Hora

MS má v r. 2013 celkem 24 členů – předsedou je Antonín Vácha, místopředsedou Miroslav Čurda, mysl. hospodářem Jindřich Strnad, jednatelem Ludvík Michalecký a pokladníkem Radek Kubiš.

O celé činnosti MS vycházel v obecním Zpravodaji v r.2017 podrobný seriál. Vše je též uloženo, spolu s kronikou MS Černá hora, na webu Obecní kroniky.

Myslivecké sdružení Plánička

Činnost MS Plánička do roku 1990 je stručně popsána na **str. 84**. Po roce 1990 se začaly znovu formovat honitby a došlo k rozdělení – MS Plánička se rozdělilo na dvě části – **Plánička** a Kozlí vrch (majitel Farma Milná). Myslivci především z osady Bližná se snažili získat a založit honitbu Bližná – Lískovec, ale neuspěli.

V roce 1993 pronajaly Lesy Vyšší Brod honitbu Plánička o výměře 1261 ha Josefu Vitouškovi, bytem Praha 4.

V současné době tvoří členskou základnu pouze tři myslivci – Helmut Flöring (**na obr.**), Dobroslav Doležal a Karel Konečný.

Znamená to, že není ani předseda, ani myslivecký hospodář, soukromému majiteli J. Vitouškovi se o vše potřebné stará právě Helmut Flöring.

Již asi tři roky se neuskutečnila žádná naháňka nebo další myslivecká akce. Pokud se něco střelilo, tak pár srnčí zvěře, občas i divoké prase.

Místní skupina rybářů

Rybáři z Černé v Pošumaví jsou registrováni pod Místní organizací Českého rybářského svazu Český Krumlov. V roce 2003 měla Místní skupina (MS) celkem 219 registrovaných členů, ovšem spolu s místní skupinou z Hořic na Šumavě.

Předsedou MS je Dušan Lorenc, výbor dále tvoří František Holub jako místopředseda a současně brigádnický referent, Zdeněk Kellner je jednatelem a dále jsou ve výboru dva členové z Hořic.

Foto novějšího data zleva: Dušan Lorenc + František Holub + Zdeněk Kellner

Rybáři mají v Černé svoji klubovnu, na které odpracovali spoustu hodin. Správcem je Josef Hlávka, v prostorách se ubytovávají i rekreanti rybáři. Např. v r. 2002 zde bylo ubytováno 126 návštěvníků a tržby pro MS činily 66 tis.Kč. Hlavně se zde odvíjí vlastní činnost.

Pohled na klubovnu rybářů + správce Josef Hlávka + rybaření v Černé

Rybáři se také podílejí na organizaci a zajišťování některých akcí celostátního i mezinárodního formátu. Např. v květnu r. 2014 probíhalo na vodách českokrumlovského regionu Mistrovství světa v lovu ryb na umělou mušku. Jedněmi z rozhodčích pověřených MO ČRS Český Krumlov byli i rybáři místní – Pavel Sirotek a Zdeněk Holub, oba členové rybářské stráže. S nimi ještě rozhodovali i Jan Křivohlávek a Jaroslav Sochor. Pro rozhodčí to byl neobvyklý zážitek, zkušenost i radost nad vítězství České republiky v družstvech i jednotlivcích mezi 29 zeměmi. Pavel Sirotek po skončení obdržel diplom.

Pavel Sirotek a obdržení diplom + Zdeněk Holub + Jaroslav Sochor

Dne 9.listopadu 2014 se uskutečnil **výlov rybníka u hasičárny**. kam bylo původně nasazeno 274 kaprů a 234 amurů. V keserech rybářů a ostatních pomocníků se však ocitli i okouni, cejni, karasi, bělice, ježdík, štika a nakonec i sumec. Řada ryb se však vracela zpět, mezi nimi i sumec.

Výlovu se zúčastnil i dlouholetý a zkušený rybář Bohuslav Ondráček (**obr.**), který byl i účastníkem dolovné ČRS Český Krumlov v lednu 2015. Jeho největším úlovkem prý byl pětikilový kapr, dlouhý 65 cm.

Štika Petra Badáně – to však byl již parádní úlovek. Dlouho s ní zápasil, až se to povedlo. Délka 115 cm a hmotnost 14,5 kg, to se jen tak někomu nepovede, i když on sám již chytil štika 125 cm velikou.

Za dvacet minut a ještě za pomoci jiného rybáře ulovil Petr Badáně štika dne 8.listopadu 2016.

Včelaření v naší obci

V kapitole Organizace Národní fronty na str. 81 jsem nezmínil žádnou včelařskou organizaci. Naši včelaři totiž patřili a stále dosud patří pod ZO Českého včelařského svazu v Horní Plané. V roce 1987 jsem byl přítomen na jejich výroční schůzi a tehdy bylo v naší obci včelařů mnohem více : Josef Štěřba, Miroslav Štěřba, František Podroužek, Jan Rizák, Jaroslav Zimmermann, Václav Rásocha, Milan Novotný, Štefan Temiak , Pavel Kučírek, Petr Štěřba a Stanislav Študlar.

V roce 2003 byli v obci pouze čtyři včelaři - Josef Štěřba, Milan Novotný, Štefan Temiak a Pavel Kučírek. Včelařů ubývá, mladí se do tohoto náročného a užitečného koníčka moc nehrnou.

V roce 2017 jsou včelaři a tedy i členové ZO Horní Planá v naší obci – Novotná Ilona, chovající nejvíce včelstev a pokračující ve šlépějích svého tchána, velmi zkušeného Milana Novotného, který odešel z řad včelařů v únoru roku 2017. Paní Ilona Novotná je též jakousi hospodářkou včelařské buňky v Černé, zajišťuje např. léčiva a různé prostředky k včelaření. Dalšími včelaři jsou Vladimír Kasal, Pavel Kučírek a Petr Štěřba. Problémy s včelí nákazou, např. morem včelího plodu, naše současné včelaře bohudík nepostihly.

Na snímku: Ilona Novotná(facebook) + Vladimír Kasal + Petr Štěřba + Pavel Kučírek – foto F.Z.

Vrtule se točily naplno až v Chorvatsku

V roce 2009 vznikl při ZŠ taneční kroužek, jehož sláva postupně pronikla až na evropská pódia. Pod vedením trenérek Áji Suchánkové a Miri Fillové, spolu s choreografem a odborným konzultantem Tomášem Suchánkem, vznikla taneční skupina nazvaná TS VRTULE. Od samého počátku předváděla děvčata ze skupiny – Alena Holubová, Aneta Sochorová, Šárka Čertická, Klára Šabatková, Zuzana Šabatková a Samuel Suchánek výborná taneční vystoupení, takže byla podporována představiteli obce, což znamenalo i pořízení odpovídajících dressů.

Po řadě náročných tréninků vyvrcholila jejich příprava na nominační soutěži na mistrovství Evropy pod hlavičkou Národní taneční asociace, která se konala 12. prosince 2009 v KD Metropol v Českých Budějovicích pod názvem Master Cup 2009.

Zde ve své kategorii obsadila TS Vrtule druhé místo, **stříbrné medaile**, diplom a nominaci na Mistrovství Evropy. To se konalo v Poreči v Chorvatsku, kam tanečníci dne 11.května 2010 autobusem odcestovali.

A necestovali marně, mezi sedmnácti skupinami ve své kategorii Disco dance, skončili na krásném **třetím místě**. Bylo to však místo nepostupové, což zpočátku brali všichni jako prohru, až později si uvědomili, že je to vlastně velký úspěch.

V tomto úspěšném roce dosáhli ještě na 3. místo v soutěži Let's Dance dne 27.listopadu v Písku.

Choreograf Tomáš Suchánek a ukázka z vystoupení skupiny v Písku

Koláž úspěšné taneční skupiny TS Vrtule

REKREACE V OBCI- LETNÍ A ZIMNÍ SEZONA - TURISTICKÉ NAUČNÉ STEZKY - CYKLOTRASY

Pozvánka od starostky

„Ráda bych Vás pozvala do samého středu Lipenské přehrady - do ráje nejenom vodních sportovců, ale i na nejlepší místo pro odpočinek s výhledem na šumavské pohoří.

Černá v Pošumaví je středem lipenské oblasti. Nachází se v nejšířší části Lipna. Dnešní podoba obce vítá turisty a zve je k relaxaci a odpočinku u „českého moře“. Vítá turisty, cyklisty, rybáře a ostatní příznivce volnočasových aktivit. Je zde bohatý výběr ubytování v různých úrovních – kempy, chaty a chatky, penziony, hotely... Naše obec nabízí turistům rozlehlé upravované pláže, tobogán, kontaktní zookoutek, digitalizované letní kino, minigolf, projížďku na jachtě či parníku. V zimních měsících pak bruslení na zamrzlém Lipně. Za příznivých podmínek, kdy je tloušťka ledu minimálně 18 cm je upravena tzv. Lipenská magistrála – upravená bruslařská dráha po celé délce Lipna. Trasa vede od Horní Plané přes Černou v Pošumaví do dolní Vltavice, Frymburka až do Lipna nad Vltavou. Je to nezapomenutelný zážitek. Upravují se zde běžkařské stopy v mnoha okruzích po zajímavých místech lokality”.

Irena Pekárková - starostka Černé v Pošumaví

Irena Pekárková - starostka Černé v Pošumaví

Průvodce ve fotografii – kempy, pláže a turistická lákadla v obci

V předcházejících kapitolách byly, zejména v oddíle výstaveb, stručné zmínky o většině staveb spojených s rekreačním využitím v obci. Představme si je nyní stručně prostřednictvím tří fotografií.

Veřejné tábořiště – kemp Jestřábí 1 obec – foto 2004 + 2013 + 2014

Kemp Vila Bohémia – soukromý – foto 2003 + 2007 + 2017

Kemp Jestřábí 3 – soukromý – foto 2009 + 2013 + 2016

Kemp V olšínách – obec – foto 2013 + 2014 + 2014

Kemp Na terasách + restaurace – soukromý – foto 2003 + 2017 + 2017

Na pláži OÁZA – obec – foto 2003 + 2013 + 2017

Veřejná pláž – obec – foto 2013 + 2017 + 2017

Atrakce během prázdnin – foto 2004 + 2011 + 2017

Lanové centrum – foto 2010 + 2013 + 2015

Minigolf 2017 + Paintball 2010 + 2010

Pláž Windy Point – foto 2011 + 2014 + David Neumann 2015

Zookoutek nad hotelem Racek – foto vše 2017

Zimní rekreace – foto 2004 + 2011 + 2014

Krátké zastavení a podrobnější popis si zaslouhuje - WINDY POINT písečná pláž

V roce 2017 začali na této pláži, která se nachází v blízkosti jachtařské základny, svou desátou sezonu. U zrodu stál úspěšný podnikatel v turistice a cestovním ruchu – DAVID NEUMANN – když na pláži v Černé začal využívat své umění a spojil tak příjemné s užitečným. Pan David Neumann je totiž mistr ČR a vicemistr Evropy ve Flair Bartendingu, čili mistr v barmanském řemesle. Postupně pak začal, se svou přítelkyní, na pláži provozovat různé akce spojené s relaxací a sportovním využitím rekreatantů. Z letního provozu postupně přešli na celoroční a tak zde mohou návštěvníci během roku zhlédnout velké množství programů hudebních, sportovních, filmových, vše doprovázeno barmanským uměním.

Hlavní však je to, že spolupracuje s obcí a pořádá mnoho akcí pro děti, většinou místní. Např. proběhla zde drakiáda, vyráběly se draky, proběhla akce Halloween, pořádají se soutěže a večer párty pro dospělé, např. Mikulášská, oslavy Silvestra a mnoho dalších.

Na pláži vznikly dvě zateplené terasy, každá z nich pojme kolem 40 lidí, v zimě se staví indiánské týpí, které má devět metrů v průměru.

V roce 2015 i 2017 byl zdejší bar vyhodnocen v soutěži HOSPŮDKA ROKU, kterou pořádaly Jihočeské Deníky, **na 1.místě**. V roce 2017, kdy bylo odevzdáno 4859 hlasů celkem 45 hospodám Jihočeského kraje, získal Windy Point celkem 2 458 hlasů, např. druhý hotel Jelen v Nové Včelnici získal 434 hlasů.

Galerie hotelů, restaurací a penzionů na území obce

V této části jsou fotografie nejrozšířenějších subjektů poskytujících alespoň částečné stravování ve formě snídaně. Jelikož jsou uváděny různé názvy (hotel, restaurace, penzion) u jednotlivých zařízení, uvádím v popisku pouze název objektu. Fotografie jsou vybrány z internetových stránek a některé objekty mohou být změněny(úprava okolí, fasáda, jiný název atd.) Po roce 1990 byly v provozu některé další, které však během času zanikly a tak zde nejsou uvedeny.

Racek Černá v Pošumaví

Swing Radslav

Jestřábí

Rex Černá v Pošumaví

Na rozcestí Černá

U Honzy Černá

Sen Černá v Pošumaví

Wizard Černá

Plánička

Relax Dolní Vltavice

Calla Dolní Vltavice

Rak Jestřábí

Vanessa Jestřábí

Horizont Dolní Vltavice

Maják Dolní Vltavice

Dominant Jestřábí

U přivozu Dolní Vltavice

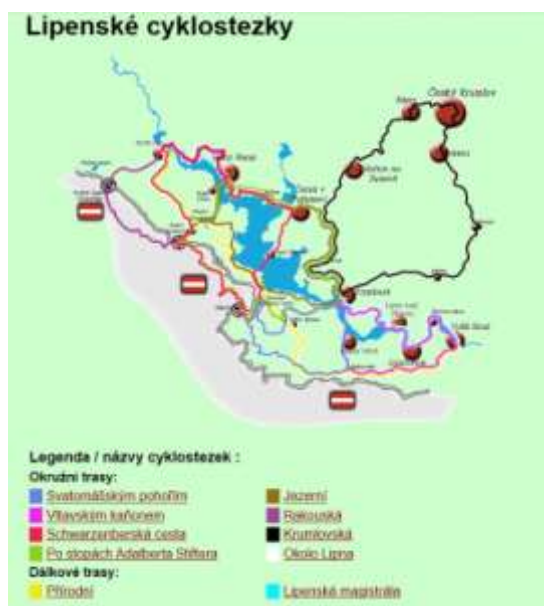

Rybárna Černá

Některé další občerstvovací subjekty, související s rekreací a turistickou sezonou, jsou uvedeny v kapitole **Pláže, kempy...**

Doslova pojmem pro několik generací byla panelová restaurace **Pipi grill**, která se v roce 2017 dočkala svého konce

Na Lipensku je již od roku 1993 připraven neustále se doplňující systém navzájem propojených značených cyklotras, které prostřednictvím tří převozů spojují pravý a levý břeh jezera. Cyklotrasy jsou na celkem šesti hraničních přechodech napojeny na sousední rakouské cyklotrasy. Veškeré trasy jsou vedeny po komunikacích s minimálním provozem, některé části jsou určeny pouze pro cyklisty a chodce.

Černá v Pošumaví leží přímo v centru lipenského systému cyklostezek. Trasy tvoří rozmanité okruhy, které uspokojí jak náruživé cyklisty, tak víkendové turisty.

Obec Černá v Pošumaví na podzim roku 2005 a jaře 2006 zrealizovala 3 cyklistické infopointy na atraktivních lokacích v okolí obce. Na všech infopointech je k dispozici útulné přístřeší s místem na opření kol (z webových stránek obce Černá v Pošumaví)

Infopointy – U muckovských jeskyň + Na Radslavi + U jachtingu

Turistické naučné stezky na území obce

Naše obec je hojně navštěvovaná turisty, ať již pěšími nebo cyklisticky vybavenými, kteří stále více touží poznávat zajímavosti zdejšího kraje. Těmi jsou zde především přírodní rezervace, přírodní památky i další chráněná území, vlastně celá okolní zemědělská a lesní krajina. Kolem je i dostatek historických církevních památek, zejména křížů a božích muk, která se dočkala obnovení a opravy po roce 1990.

Oblast obce Černá v Pošumaví je sice protknuta cykloturistickými trasami, ale cyklisté by přivítali na trase větší množství informačních panelů, vhodně rozmístěných a na zajímavosti kolem upozorňujících.

Z toho důvodu obec Černá v Pošumaví připravila zatím (do konce roku 2017) **čtyři účelové** naučné stezky, které propojily zajímavé úseky obce. Tyto naučné stezky jsou celkově dlouhé 34 km a na jednotlivých zastávkách, kterých je 25 jsou zasazeny panely s texty a fotografiemi, vztahujícími se k dané lokalitě.

STEZKA A *Okružní*

10 zastavení, délka trasy 7 km

Úvodní panel je umístěn na okraji obce ve směru
Slavkovice – Muckov

1. zastavení – WATZLOVA KAPLICKA
2. zastavení – SLAVKOVICE
3. zastavení – MUCKOVSKÉ VÁPENCOVÉ JESKYNE
4. zastavení – MUCKOV – OSADA OBCE ČERNÁ V POSUMAVÍ
5. zastavení – JÁMY
6. zastavení – PLÁNICKÝ RYBNÍK
7. zastavení – KOTLINA POD PLÁNICKÝM RYBNÍKEM
8. zastavení – PLÁNICKA
9. zastavení – KRIZ VE VOLSKEM LESE
10. zastavení – ANDERLOVA KAPLICKA

STEZKA B *Ke štole Josef kolem hubenovských Božích muk*

10 zastavení, délka trasy 8 km

Úvodní panel je umístěn na okraji obce ve směru
Slavkovice – Muckov

1. zastavení – WATZLOVA KAPLICKA
2. zastavení – SLAVKOVICE
3. zastavení – MUCKOVSKÉ VÁPENCOVÉ JESKYNE
4. zastavení – MUCKOV – OSADA OBCE ČERNÁ V POSUMAVÍ
5. zastavení – HUBENOV
6. zastavení – BOŽÍ MUKA HUBENOV
7. zastavení – OSADA MOKRA
8. zastavení – K ORECHOVCE
9. zastavení – NA VÝSLUNÍ
10. zastavení – STOLA JOSEF

STEZKA C *Ke štole Josef trochu jinou cestou*

10 zastavení, délka trasy 10 km

Úvodní panel je umístěn na okraji obce ve směru
Slavkovice – Muckov

1. zastavení – WATZLOVA KAPLICKA
2. zastavení – SLAVKOVICE
3. zastavení – MUCKOVSKÉ VÁPENCOVÉ JESKYNE
4. zastavení – MUCKOV – OSADA OBCE ČERNÁ V POSUMAVÍ
5. zastavení – HUBENOV
6. zastavení – U STARÉ SILNICE
7. zastavení – OSADA MOKRA
8. zastavení – K ORECHOVCE
9. zastavení – NA VÝSLUNÍ
10. zastavení – STOLA JOSEF

STEZKA D *Radslavský okruh*

7 zastavení, délka trasy 9 km

1. zastavení – JACHETNÍ KLUB ČERNÁ
2. zastavení – JESTRABI
3. zastavení – RADSLAV
4. zastavení – BLIŽNÁ
5. zastavení – TUHOVÉ DOLY BLIŽNÁ
6. zastavení – HRBITOV A KOLUMBARIUM
7. zastavení – FETZLOVA KAPLICKA

K vybudovaným Naučným stezkám vydala obec v roce 2016 reklamní materiály, které jsou k dispozici především v Informačním centru.

Církevní záležitosti – duchovní správci po roce 1990
Péče obce o obnovu a zvelebení sakrálních památek - Boží muka,
kříže, pomníky, hřbitov

Od roku 1970 až do roku 2008 sloužil v naší farnosti farář **J.M.can.Michal Tkáč**. Do roku 2003 jako farář, poté jako výpomocný duchovní.

Celých 38 let jeho působení v lipenských obcích se vrylo do paměti nejen všech věřících, ale i mnoha občanů, kteří poznali jeho lásku k lidem a Bohu, jeho neúnavnou práci nejen v duchu evangelia, ale i na světském poli, zejména jeho velkou zásluhu na obnově řady kostelů. Jeho hlavním mottem a heslem bylo: „Na minulost nezapomenout – věřit v Boha a budoucnost“.

V polovině devadesátých let, kdy P. Michal Tkáč utrpěl úraz, začal s ním a poté sám sloužit ve farnosti **P. Ján Bárník Quirín** a to až do roku 2003 – obr.vlevo.

Od roku 2003 slouží ve farnosti **Mgr. Ivan Marek Záleha, O.Praem**, až do roku 2015 dojíždějící ze Světlíku – obr. uprostřed.

V období dubna až srpna 2015 celebruje mše **J.M. Václav Pícha** z Českého Krumlova a od 1.září 2015 nastoupil **R.D. Mgr.Ing. Jan Špaček, dr.h.c.**, který dojíždí z Horní Plané – obr.vpravo.

Sakrální památky v majetku obce a péče o ně

Hned začátkem prvního polistopadového volebního období se začíná s rekonstrukcí sakrálních památek na území obce. V předešlých kapitolách byly některé větší stavby popsány a na str. 149 je v soupise majetku obce za rok 2007 uveden jejich přehled. V každém volebním období byla péči o ně věnována zvláštní pozornost. Kaplička a kříže se různě v katastru hledaly a byla snaha umístit je na stanoviště, kde historicky stávaly. V dalších volebních obdobích byly některé tyto stavby opět vylepšeny (opravy, natření apod.).

Také jsem již uvedl, že pomoc, jak materiální, tak finanční poskytli bývalí obyvatelé, dnes příslušníci Rakouska a Německa, hlavním koordinátorem byl pan **Anton Kindermann**.

Foto z let 2003 a 2004 – starosta Ing. Jan Novák + Anton Kindermann + zprava: zastupitel Jan Voldřich + farář Ján Bárnik + Anna Frischová + tlumočnick Vladimír Klement + Anton Kindermann + jeho manželka + jeho dcera

Zásluhu na rekonstrukci a obnově měl v počátcích bývalý tajemník MNV Jan Frisch (uprostřed při zasazení kříže na Kyselově) a s jeřábem pomáhal, jak na souši, tak ve vodě Rudolf Šuran

Boží muka v katastru obce

Anderle směr Frymburk + Wirtova směr Slavkovice + Fetzlova pod lomem + na Hubenově

Kovové a kamenné kříže na území obce

Směr Bližná oproti hřbitovu

Pod Mrázovým kopcem Bližná

Nad lesem směr Dolní Vltavice

Černá u starého hřbitova

Nad čertem podstavec Hans Kudlich

Rozcestí k Hubenovu stará silnice

Nad Štumpauerem

U jachtingu

D.Vltavice u Hlásky

Dolní Vltavice : z Lipna vytažený památný kámen pod misijním křížem stál nejprve u kaple Stiny, poté u přívozu + kamenný sloup při vjezdu do osady

Muckov: u vápencových jeskyň

Za bývalou školou v Bednářích

U bývalé kovárny

Hostinná Lhota

Na Jamách

U penzionu Plánička

Kamenný sloup na rozcestí Plánička – Muckov – foto ze tří stran

Na rozcestí Mokrá – Baštýř + Za Mokrou ve směru na Olšov + Na Ořechovce

Před márnici na hřbitově + Před hřbitovem + Na Kyselově

Kulturně a sportovně společenské akce v obci během roku Snaha o ožívování tradičních zvyklostí

Podchytit v této publikaci veškeré akce, které se v obci během roku uskuteční, je úkol takřka nemožný. Soustředil jsem se proto na společenské akce svým významem nejdůležitější, které stručně přiblížím našim čtenářům. Rovněž výběr fotografií je velmi obtížný, neboť jich z každého roku existuje několik desítek, přičemž akci musí zobrazit většinou tři fotografie.

Přehled jednotlivých akcí jsem seřadil chronologicky od počátku roku a tak, pomínu-li občas se vyskytnuvší akci **Tří králů** v lednu, je nejdůležitější akcí **MASOPUST A RŮŽIČKOVÁ KOLEDA**. První masopust v novodobé historii obce proběhl jako poslední v regionu v sobotu 25. února 2012. S myšlenkou uskutečnit masopustní koledu a založit novou tradici přišlo několik obětavých lidí z místních spolků, klubů, organizací i soukromých osob, kteří pak pod názvem „Masopustní společnost“ připravili a s úspěchem předvedli celodenní karneval masek. Vybavení si připravili sami, inspirací jim byl masopust u sousedů v Hořicích na Šumavě. Masopust to není pouze průvod masek obcí, v naší obci prochází růžičková koleda, kterou tvoří hejtman, rychtář, konšelé a ostatní účastníci. Od této doby se koná masopust pravidelně, jeho závěrem je veselice.

Hejtman Dominik Čerkl požádal paní starostku Irenu Pekárkovou o povolení vstoupiti do obce slovy: „Vážená paní starostko, pěkné pozdravení Vám od všech vyřizujeme a ptáme se, zda můžeme do vaší obce vstoupiti a na jeden nebo dva, či spíše tři sudy piva si vykoledovati. Za všechny vám ručíme a prosíme o laskavé povolení a zda by jste k nám pak mohla přijíti, abychom Vám dali připítí“. Starostka samozřejmě povolení dala, ale bedlivě zjišťovala, zda jsou všichni masopustních zvyků znalí a řádně masopustně oblečení, aby nedělali Masopustu ostudu.

Průvod obcí, pravidelná kolečka a pohoštění u obyvatel obce se stalo již tradicí

Masopustní veselí však uspořádala i Mateřská škola v naší obci

Novou tradicí, která se rovněž ujala je **ZDOBNÍ VELIKONOČNÍHO STROMU**, kde po celou dobu má svůj velký podíl skupina našich skautů – Berušek. Strom se nejprve zdobí nad Obecním úřadem, později až dosud před prodejnu Jednoty.

Foto z let 2004 + 2012 + 2011

Z minulého období socialismu pokračuje i nadále **Velikonoční pomlázka**, kdy děti (chlapci i dívky) obcházejí na velikonoční pondělí dopoledne jednotlivé domy v obci a při koledě dostávají různé dobroty, především velikonoční vajíčka – kraslice. V některých letech obcházejí vesnici odrostlejší, ba i dospělí muži, vyšlehali své ženské protějšky, odměnou jim byla většinou nejznámější tekutina s opojným obsahem. Šlehání pomlázkou, případně polévání vodou pokračuje v mnoha domácnostech i nadále.

Dá se říci, že nová je i tradice **ČARODĚJNIC** dne 30. dubna, neboť v minulosti byly sice hranice k zapálení, ale nebylo převlečených čarodějnic. To ve větším začalo v roce 2004 a hlavní aktérkou byla Ing. Jana Voldřichová. Tradice *pálení čarodějnic* pokračuje i nadále, duší čarodějnických rejů je Božena Opelková (na foto uprostřed s malými čarodějnicemi).

Před Obecním úřadem r. 2004 + na trávníku u pergoly u hasičské zbrojnice 2012 + 2013

Nepřetržitou dlouholetou tradici má v naší obci i pravidelné **STAVĚNÍ OBECNÍ MÁJKY**. Již v minulosti byly vždy hlavním aktérem místní hasiči, což trvá i do současné doby. Májky se stavěly prakticky ve všech osadách a své si dosud staví i někteří soukromí občané. Ta hlavní výstavba však probíhá za sododomy u hasičské zbrojnice, většinou od 17 hodin, dříve se stavěla na dvoře před hasičárnou a ještě předtím v parčíku před hospodou, nyní před objektem VPS Marek. Je to prakticky

první akce v roce, kde se sejde většina obyvatel, sousedsky si popovídá, opékají se buřtíky, teče pivo a vládne spokojenost.

Příprava, vyzdobení a ověnění májky je vedle hasičů prací většinou malých občanů za přispění maminek a tatínků (foto z r. 2012) + postupně přichází občané, současně probíhají i různé soutěže malých čarodějnic i čarodějů a nakonec až do pozdních nočních hodin hraje vybraná kapela (foto z r. 2013)

Foto z roku 2012 + 2011

Staronovou tradicí v obci je i oslava **DNE MATEK**. Ještě v padesátých létech minulého století byl tento den v kalendáři, i když se v obci nijak nepřipomínal. Pak ho nahradil Mezinárodní den žen (MDŽ), který se oslavoval ponejvíce v podnicích a závodech.

Zpočátku se pro maminky a ostatní připravoval program v Obřadní síni OÚ, kde své pásmo předvedly děti z MŠ i ZŠ + Hudební školy – foto z roku 2003 a 2004

Velmi často probíhala oslava s bohatým programem v hotelu Ráček – foto z roku 2014

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ připadá na 1.červen. To je svátek, ke kterému byl v naší obci, vždy pro děti připraven bohatý program a pokračuje se v této tradici i nadále. S tím rozdílem, že ten současný program je velmi pestrý a podílí se na něm mnoho spolků a složek. Většinou se nyní spojuje s oslavou porážení obecní májky.

Obrázky z bohaté činnosti – rok 2003 + 2012 + 2015

Obrázky z r. 2010 + 2011 + 2013 + 2015

Stejně tak jako stavba májky je mezi občany oblíbené **KÁCENÍ OBECNÍ MÁJKY**. To již není pouhé podříznutí, ale oslavné shromáždění u pergoly, opět s občerstvením a večerním posezením, spojeným s tancem. Jak stavba májky, tak její kácení je pro občany tradičním sousedským setkáním.

Na pokácenou májku se vrhnou děti, které jí odstrojí, samotná kláda se pak vydražuje.

V posledních letech se podříznutí chopil Jiří Soustružník – foto 2014 + 2010 + 2015

SLAVNOSTI OBCE A JEJICH VÝVOJ

První zárodek slavností se uskutečnil na fotbalovém hřišti 8.8.2001 – název byl **Historické slavnosti obce** a jejich hlavním organizátorem byl Tomáš Suchánek ml.

Bylo to první představení obce z historického hlediska + další zábavné a hudební akce + stánky apod.

Jednalo se pouze o jednodenní program a to ještě ve středu a tak se postupně další osudy slavností vyvíjely. V roce 2004 začalo tzv. Léto v Černé v Pošumaví, jehož součástí byly a prakticky až do současnosti jsou různé formy kulturního vyžití během letních měsíců. Vedle filmových představení v LK vystupovaly různé skupiny na různých místech v obci, hrály se pohádky, divadelní představení a koncerty hudebních souborů.

Na obr. z roku 2004 dechovka Babouci v Racku, skupina Poutníci v LK a skupina Rum Day u panelky

Hrály se pohádky v Letním kině a Mateřské škole - rok 2003 a 2004

V roce 2008, kdy obec oslavovala své 740 výročí založení, byla uspořádána téměř celodenní slavnost pod velkým pivním stanem s dechovkou i s jinými hudebními žánry, která měla velký ohlas. Od té doby probíhají pravidelně každoročně koncem června **Slavnosti obce**.

Výběr je ilustrační z mnoha desítek každoročních obrázků – r. 2008 + 2011

Opět výběr – r. 2012 + 2014

A do třetice – rok 2015 + 2017

Slavnosti obce jsou programem pro všechny občany obce (ale i cizí), každým rokem přinášejí něco nového a poskytují všem mnoho radosti z poslechu hudby i z tance a z vystoupení různých folklorních skupin. Zakończeny jsou v posledních létech ohňostrojem.

K Černé v Pošumaví však neodmyslitelně patří od roku 2006 festival hudebních skupin – **LIPNO FEST**. Koncerty probíhaly v LK, ale i na pláži Windy Point a vždy se setkaly s nadšením, i když nějaké záporné ohlasy také byly.

U zrodu stál a dosud je hlavním organizátorem Michal Rolčík – posl. obr. uprostřed

Sbor dobrovolných hasičů uspořádal v září roku 2011 soutěž O pohár starostky obce, ve které soutěžila družstva z pěti obcí Českokrumlovska a jejich výkony a vše kolem se odehrávalo zábavnější formou, takže soutěž přilákala řadu diváků. Od té doby se pravidelně soutěže opakují, družstva jsou složena již nejen z mužské a ženské části, ale soutěží i děti a to ti nejmenší. Soutěž dostala název **PRALESNÍ LIGA** a nejširší veřejnost má v den soutěže o dobrou zábavu postaráno.

Soutěží naše ženy r. 2010 + zahájení i ukončení starostka obce s velitelem Mariánem Salajem r. 2011 + soutěžící družstvo žen je doplněno mužskou částí – rok 2012

Konečná fáze soutěže r. 2014 + příprava stříkačky a závěr závodu, který probíhal v poněkud rozvernější verzi – rok 2017

Pravidelnou akcí během letních měsíců se staly tzv. **VEČERY POD PERGOLOU**. Hudební skupiny i jednotlivci vystupovaly nejdříve na pódiu připraveného valníku, postupně pak uvnitř pod pergolou. Oblíbené posezení ve večerních hodinách.

Foto z let 2009 a 2012

Novějšího data jsou **SLAVNOSTI SVATÉHO MARTINA**, které jako tradici zavedla naše Mateřská škola v roce 2014. Děti, spolu s učitelkami a za pomoci rodičů a babiček, si připravily lampiony, nacvičily tanečky, básně a písničky, které pak předvedly před MŠ všem přítomným.

Pak se děti, spolu se všemi přítomnými, zúčastnily průvodu obcí, tma narůstala a lampiony svítily i těm nejmenším. Ukončení bylo na zahradě MŠ, kde se hledal poklad a bylo připraveno malé občerstvení. Foto z let 2014 a 2015 – F.Z.

Začátkem adventního období si připomínáme **ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU**, což je v posledních letech opět jedna z obecních akcí, která je nová a stává se postupně tradicí. Vhodný jehličnan v parčíku před Základní školou, v blízkosti autobusového nádraží, připraví elektrikáři za pomoci hasičů a v určený den a hodinu se strom barevně rozsvítí. I zde se sejde velké množství obyvatel, bývá připraveno pásmo koled a hasiči každému poskytnou dostatek, často v sichravé zimě, vhodného nápoje na zahřátí.

Do roku 2012 včetně probíhala akce na parkovišti vedle autobusového nádraží, od roku 2013 vše probíhalo v prostoru po demolicí odstraněné bývalé Ubytovny - foto 2012 + 2013 F.Z.

Foto z r. 2015 + 2016 – v úpatí vánočního stromu byl vytvořen vánoční Betlém (spolupráce se sochaři – viz dále)

Tradice, která má i v naší obci hluboké kořeny, pokračuje každým rokem až do současna. Vždy 5.prosince, v předvečer svátku sv. Mikuláše, obcházejí obcí – **ČERTI, MIKULÁŠ, ANDĚL**. Význam této akce, její očekávání dětmi a radost nebo i pláč- to již poznávají generace dětí hodně dlouho a není potřeba se šířeji zmiňovat. Snad jen to, že roli Mikuláše představuje již několik let Jiří Daňo.

Připraveni k pochůzce , ještě před Ubytovnou r. 2010 + r. 2014

Foto z r. 2013 v ulici řadovek + 2015 v domě čp. 21

Mikuláš a čerti vždy zavítají i do Mateřské školy, probíhá setkání s dětmi i v hotelu Racek a rovněž ve stanu na pláži Windy Point – rok 2015

Tradičně se rovněž pravidelně ke konci roku koná **SETKÁNÍ SE SENIORY**, které připraví představitelé obce a SPOZ na různých místech. Zpočátku to bylo v Obřadní síni OÚ, nyní většinou v hotelích a restauracích – Racek, Rex, U Honzy, kde proběhne krátké pásmo připravené dětmi, či tanečními kroužky a pak následuje poslech hudby a tanec, vše s občerstvením.

Setkání v Obřadní síni(zasedací místnosti) v roce 2003 + pro přítomné byl připraven program, který uvedli žáci MŠ, ZŠ a HŠ v roce 2008 + posezení v roce 2006

V hotelu Racek se konalo nejenom předvánoční setkání – rok 2003 + v hotelu Rex r. 2009 + opět v hotelu Racek v roce 2015

Akce **BETLÉMSKÉ SVĚTLO** a jeho předávání a roznášení nemohly být samozřejmě v minulé době uskutečňovány, je to nová tradiční akce.

Jakmile byl obnoven styk se sousedící rakouskou obcí Schlägl, vyměňovali si starostové spolu s některými členy hasičského sboru a dalšími členy zastupitelstva Betlémské světlo vždy na Štědrý den přímo na hranici. Obrázky z let „ starostování“ Ing. Jana Nováka a Jana Voldřicha.

V posledních letech provádí každoroční roznášku Betlémského světla oddíl Skautů v naší obci. Ti jej přivezou z určeného místa a pak 23.prosince roznáší do domácností, které o něj požádaly lístečkem vhozeným do krabiček v Prodejně, na Obecním úřadě a na Poště – **foto z r.2011**

STRUČNĚ DALŠÍ AKCE – v obci probíhaly nepravidelně, některé trvají nadále, další teprve začaly

DRAKIÁDA - několikrát se uskutečnila na kopci pod Černou horou směrem na Slavkovice

Foto r. 2012 + 2013 + 2013

VYHLÍDKOVÝ BĚH aneb BĚH KOLEM ČERNÉ – tři ročníky a tradice je založena. Závod je nyní určen pro širokou sportovní veřejnost z celé republiky. Trať je vytyčena podél pěkných vyhlídkových stanišť, takže seznamuje i s krásami naší obce. Od r. 2016 se uskutečnily i závody malých dětí. Hlavní organizátorkou této obecní akce je Dagmar Kodýtková (dcera Vladimíra Kasala) – **viz obr.**

Foto z roku 2015 + 2016 + 2016 dětský běh

MUSICA VIVA – smíšený pěvecký sbor z Horní Plané, vystupuje v místním kostele ve vánočním období. Zpívají v něm i naši občané, několik let pod vedením manželů Rolčíkových.

Foto z roku 2012 + 2013 + 2015

HARMONIE FRYMBURK – pod vedením sbormistra Vladimíra Rolčíka vystupoval tento pěvecký soubor ve vánočním období v místním kostele i v zasedací síni OÚ.

Foto z roku 2010 + 2010 + 2011

Vánoční období zpestřovali svým vystoupením rovněž žáci **ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY**, opět pod vedením manželů Rolčíkových. Koncert se konal jak v zasedací síni, tak i v kostele.

Foto z roku 2006 + 2012 + 2012

Ve vánočním čase v roce 2003 se uskutečnila akce **PEČEME VÁNOČNÍ CUKROVÍ**.

Foto z r. 2003

O deset let později , 20.10.2013 se zase objevilo **ČERNOPOŠUMAVSKÉ BÁBOVKOVÁNÍ.**

Je známo o našich ženách, že některé umí upéct několik druhů výborných bábovek, tak proč se nepochlubit svým výtvořem i ostatním sousedům a dalším návštěvníkům. Bábovky přinesené do soutěže byly vystaveny na stolech a hodnotitelem byl každý, kdo ochutnával.

Vítězkou 1. ročníku Černopošumavského bábovkobraní se po ochutnání všech výtvořů a po vyhodnocení stala paní Drahomíra Čunátová, která obsadila 1 i 2 místo. Třetí cenu si odnesla paní Michaela Rokosová. Všichni soutěžící i porotci si pak příjemně popovídali u kávy a zákusku.

Pokud se vytvoří na rybníku u hasičárny pěkný led, je možno zorganizovat tzv. **ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY** a to u nás v Černé. Připravit různé soutěže a o zábavu je postaráno.

Foto z let 2009 + 2010 +2009

Několik let se konaly tzv. **HRY BAREVNÝCH.** Obce s barvou v názvu uspořádaly vždy u jednoho z nich velkou akci sportovně- kulturně – zábavnou. Naši zástupci byli modří a několikrát se souboj konal i u nás. Např. v r. 2013 se zúčastnily obce Běloutín, Černotín, Zlatá Koruna a Žlutava a v domácí Černé v Pošumaví se soutěžilo o Poklad pevnosti Černá. Akce byly vždy třídenní.

Foto z let 2008 + 2013 + 2014

Prakticky každoročně se konají **zábavná odpoledne**, maškarní, Valentýnská a jiná pro děti – karnevaly a diskotéky, ponejvíce v hotelu Racek.

Foto z r. 2014 + 2011 + 2004

Od roku 2012 se u nás, resp. v kempu Jestřábí I., uskutečňuje mezinárodní **SOCHAŘSKÉ SYMPOSIUM**, které se zúčastňují umělci z Německa, Maďarska i USA. Koná se vždy v červnu, sochaři pracují se dřevem i kámenem, hlavní duší celého projektu je sochař Jiří Genzer. Několik soch je pak vždy umístěno na různých místech v obci (**viz foto dále**).

Foto z let 2012 + 2013 + 2013

SOCHY UMÍSTĚNÉ V OBCI

Zleva doprava a dolů: v parčíku před Infocentrem + u vchodu do Infocentra + parčík před VPS Marek + parčík před ČOV + nad obcí ve Stromovce + před autokempem Na terasách + u Pitka + před Lanovým centrem + nad rybníkem u hasičárny + u rybníka u hasičárny + v kempu Jestřábí I. + na Mokré

Z jednotlivých akcí : proběhly i různé samostatné akce, v různých letech, které však měly vždy určitou souvislost s obcí, se školou, s hasiči, případně soukromými podnikateli. V obrazové příloze je stručně představuji.

Běh Harmonie 2011(pro školy) + Boj o Černou r. 2013(školy a širší veřejnost)

Závod Army Run 2015 + závod Bohemia Classic 2016

Sraz aut značky Trabant 2013 – setkání na Rybárně

V zasedací síni OÚ v r. 2013 – 9.11 stolní hry + 10.11 Den krásy s Mary Key

Před začátkem školního roku 2011 se konalo zábavné odpoledne u rybníka u pergoly a to nejen pro děti

Na závěr této kapitoly- ukázky ze dvou akcí, které se staly tradicí a na které se dnes obyvatelé naší obce těší

Ze Slavností obce rok 2017

Z Masopustního veselí - od roku 2012 vítají naši občané všechny účastníky masopustní koledy

CO SE JEŠTĚ UDÁLO BĚHEM POSLEDNÍHO ČTVRTSTOLETÍ?

V této publikaci jsem se nemohl zmínit o všem, co se v obci událo, ani to není účelem, i když jsem se snažil podchytit z bohatého života obce, co nejvíce. Přece jen zůstala některá témata, která jsou obsahem následující části.

SDRUŽENÍ LIPENSKÝCH OBCÍ – SVAZEK LIPENSKÝCH OBCÍ

V červnu r.1991 se osm obcí v polipenské oblasti rozhodlo založit společné sdružení, které si stanovilo cíl hájit zájmy svých obcí, chránit životní prostředí, čistotu vod a hlavně rozvíjet cestovní ruch a rekreaci. Byly to obce Vyšší Brod, Loučovice, Přední Výtoň, Lipno nad Vltavou, Frymburk, Horní Planá, Nová Pec a Černá v Pošumaví. Jednotlivé obce se vždy po dvou letech střídaly v předsednictví.

V roce 2004 se Sdružení přejmenovalo na Svazek Lipenských obcí, přibyl další členové – Stožec, Strážný, Volary, Zbytiny, Ktiš a Hořice na Šumavě, takže Svazek zahrnoval 14 obcí s téměř 18 tis. obyvatel. Střídání v předsednictví se zrušilo, předseda se volil a jako první byl zvolen Zdeněk Zídek z Lipna nad Vltavou, což postupně také zaniklo, vznikla Správní rada, Valná hromada, Dozorčí rada a předsedou Správní rady byl zapsán Ing. Zdeněk Zídek. Do Svazku každá obec přispívala finanční částkou ve výši 20 Kč na 1 občana.

V současném období je Svazek tvořen 11 obcemi (nejsou zde Strážný, Volary a Zbytiny), Správní radu tvoří 5 obcí – Lipno nad Vltavou, Přední Výtoň, Černá v Pošumaví, Vyšší Brod a Loučovice a předsedou správní rady je Ing. Jan Kubík, starosta Loučovic.

KONTAKTY S CIZINOU

Naše obec sousedí na Kyselově s obcí Schlägl v Rakousku a tak hned zpočátku projevovali představitelé obou stran touhu po vzájemném setkání. To se uskutečnilo 12.7. 1990, kdy představitelé Schläglu a Aigenu navštívili naši obec.

Předmětem jednání bylo zejména otevření přechodu, to se povedlo v roce 1994 o velikonočních svátcích, kdy k nám, podle údajů přešlo v neděli 420 a ve velikonoční pondělí 1250 rakouských turistů. Z naší strany do Rakouska pouze mizivý počet.

12.10.1996 navštívilo obecní zastupitelstvo družební obec Schlägl, kde si prohlédlo kompostárnu, sběrný dvůr, výtopnu na dřevní odpad, hřiště a další zařízení.

Představitelé – starosta ing. Novák, se občas na Kyselovské straně s rakouskými představiteli sešli

V dalších letech byl pak hraniční přechod po různou dobu otevřen, byla podána žádost o jeho trvalé otevření, která však byla zamítnuta a vztahy mezi našimi obcemi poněkud ochably.

Nakonec došlo od 1.1.2008 k otevření přechodu pouze pro pěší a v dalším období pak i pro ostatní účastníky, včetně automobilů.

Od roku 2016 je zde i pro turisty otevřena trasa, kde jezdí autobus z Černé v Pošumaví – nádraží, přes Jestřábí, Bližnou do Dolní Vltavice, pak převozem do Kyselova a odtud opět autobusem do Aigenu. Na návštěvě v rakouském Ulrichsbergu byla i skupina „čerňáckých“ podnikatelů spolu se starostkou obce. Zúčastnili se: podnikatelé René Zimmel/ René's Cutting ranch/; Aleš Polák /Sruby Polák/; Ing. Petr Beneš / Kitesport s.r.o./; Ing. Jakub Suchánek / Exot Hobby s.r.o./; Václav Bruner / Royal Bait/; Vladimír Cnota / Nemovitosti Lipno.cz/.

VSTOUPILI JSME DO EVROPSKÉ UNIE 2004

Při příležitosti vstupu České republiky do Evropské unie se konala oslava a setkání s občany a představiteli obce Černá a Schlägl na hraničním přechodu Kyselov – Diendorf. Přechod byl mimořádně ve dnech 1 – 2. května otevřen nejen pro pěší a cyklisty, ale tentokrát i pro osobní auta. K oslavě byla přizvána řada hostů z obce, regionu i kraje. Při té příležitosti byl samozřejmě v provozu převoz přes přehradu v Dolní Vltavici. Program byl zahájen ve 14 hodin a jeho průběh je zřejmý z dále uvedeného propagačního plakátu.

VSTUP DO SCHENGENSKÉHO PROSTORU 2008

Odstranění hraniční závory na Kyselově a otevření hranic (viz Kontakty s cizinou) znamenaly vstup do Schengenského prostoru i pro naše a ostatní obyvatele.

Starostové obcí Černá v Pošumaví a Schlägl slavnostně dne 29.12.2007 přeřizli hraniční závoru

ŠUMAVSKÁ ELEKTRICKÁ DRÁHA – ŠED

Projekt jihočeského kraje představoval prodloužení regionální železniční tratě z Lipna nad Vltavou

přes Frymburk do Černé v Pošumaví. Zainteresovaným obcím byl projekt předložen již v roce 2007 trasa v Černé měla původně procházet z Frymburka přímo středem obce kolem kostela, přes ubytovnu, poštu apak po hrázi do Hůrky. Naprosto nepředstavitelné ! Zastupitelstvo tehdy odmítlo.

V další etapě měla dráha přejít z Jestřábí přes Černou k autobusovému nádraží. V další fázi prý jenom k Automotoklubu Svazarmu(nyní Na terasách).

I v tomto případě podala obec námítky,

neboť nesouhlasila s tím, že trasa povede přes klidovou oblast Jestřábí.

Vedle obce však bylo mnoho dalších protestů a tak nakonec vše vyvrcholilo schůzkou občanů a podnikatelů dne 21.dubna 2012 v upraveném prostoru u hotelu Racek, kam se dostavil hejtman Jihočeského kraje Jiří Zimola, radní pro dopravu Václav Král a vedoucí regionálního rozvoje a územního plánování Daniela Řežábková. Všechny přítomné přivítala a celé setkání zahájila starostka obce Černá v Pošumaví Irena Pekárková.

Všichni diskutující však byli zásadně proti jakékoliv výstavbě ŠED na území naší obce a ve svých vystoupeních to také pádnými argumenty zdůrazňovali. Mimo starostky obce hovořil několikrát zastupitel Pavel Molák, za občany a podnikatele vystoupil Vladimír Rolčík, Tomáš Suchánek a někteří zástupci podnikatelských subjektů na území obce. Hlavním mluvčím byl však zástupce veřejnosti, který celý případ sleduje již od počátku, Vladimír Cnota.

Jelikož Jihočeský kraj nepřipouštěl žádné změny, obec Černá v Pošumaví podala ke Krajskému soudu správní žalobu, s níž ovšem neuspěla. Proto podala obec odvolání (kasační stížnost) k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V únoru 2013 přišlo rozhodnutí: **KASAČNÍ STÍŽNOST, KTERÁ NESOUHLASÍ S PROJEKTEM ŽELEZNIČNÍHO KORIDORU PODÉL LIPENSKÉ PŘEHRADY SE ZAMÍTÁ !**

Podle vyjádření představitelů obce bude rozsudek respektován, ovšem s přítomností železnice uvnitř obce Černá v Pošumaví se nelze smířit.

MAS – ROZKVĚT ZAHRADY JIŽNÍCH ČECH

Dne 26.února 2012 odsouhlasilo zastupitelstvo obce zařazení správního území naší obce do území působnosti integrované strategie území regionu MAS Rozkvět zahrady Jižních Čech. Zájmové území okresů České Budějovicve, Strakonice, Prachatice a Český Krumlov tvoří nyní 29 obcí, které společně vytváří partnerské projekty a podporují aktivity na regionální úrovni.

SOUTĚŽ VESNICE ROKU 2014

V Programu obnovy venkova je již od roku 1995 každoročně vyhlašována soutěž Vesnice roku. Do soutěže se mohou přihlásit obce vesnického charakteru, které mají maximálně do 7 500 obyvatel, mají zpracovaný vlastní dokument o rozvoji obce, program obnovy vesnice nebo program rozvoje svého územního obvodu. Tato kritéria naše obec splňuje a tak bylo rozhodnuto, do této soutěže se přihlásit. Obec podala do 30.dubna 2014 potřebnou přihlášku na Ministerstvo pro místní rozvoj. V ní bylo nutno podle osnovy napsat charakteristiku obce, přiložit v elektronické

podobě 30 ks fotografií a zaplatit poplatek ve výši 2 Kč za každého občana.

Podle údajů z tisku se do tohoto, jubilejního 20.ročníku soutěže přihlásilo 306 obcí z celé České republiky. Z Českokrumlovska to byly tři obce – Křemže, Černá v Pošumaví a Rožmitál na Šumavě.

V pondělí 9.června uvítala starostka obce Irena Pekárková několikačlennou komisi, kterou provedla po naší obci, ukázala jim obecní pláž, zavedla je do knihovny a nakonec na Obecním úřadě je kronikář stručně seznámil s kronikou obce. Současně byly promítnuty vytvořené prezentace o dění v obci.

Naše obec sice vyhodnocena nebyla, ale obdržela **Čestné uznání za podporu cestovního ruchu.**

POČÍTAČOVÉ KURZY PRO SENIORY

Společnost Attavena, o.p.s. z Českých Budějovic uspořádala ve spolupráci s Obecním úřadem Černá v Pošumaví kurz základů práce s počítačem. Účastníky byli senioři ve starobním důchodu, kteří jsou úplnými začátečníky ve využívání této techniky. V kurzu se tak naučili základům psaní a úpravy textu, seznámili se s internetem a používáním emailové pošty. Kurz se konal ve dnech 15.7. až 19.7. 2013 vždy od 9 do 12.30 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu. Celý kurz byl pro účastníky bezplatný.

MÁM POD ČEPICÍ

To byl název tříměsíčního vzdělávacího kurzu, který skončil před Velikonocemi roku 2015 a v němž si celkem 12 žen a 8 mužů ověřovalo své znalosti a dovednosti na počítači. Někteří již pokročilejší, jiní začátečníci, se učili pracovat s internetem a e-mailem a s těmi nejdůležitějšími kancelářskými programy.

Z našich občanů jsme zde mohli vidět manžele Petra a Jiřinu Štěrbovi, manžele Ondřeje a Ludmilu Harazimovi, manžele Petra a Emu Kondýskovi z Dolní Vltavice, dále se zdokonalovala Hana Vajliková, Olina Homolková, Dana Foltová, Šárka Suchánková, Hana Záhorová, Miroslav Příbyl, Zdeněk Holub, Jan Rulíšek, Pavel Vrba a další.

DOLNÍ VLTAVICE ŽIJE – PROJEKT 3 D

Iniciátorem celé akce je majitelka penzionu Calla v Dolní Vltavici paní Ing. Ema Kondýsková, která oslovila odborníky z Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze, konkrétně RNDr. Přemysla Štycha Ph.D z katedry Aplikované geoinformatiky a kartografie.

RNDr.Štych připravuje 3D projekt zaniklé obce Dolní Vltavice se svými studenty v rámci bakalářské práce. Jedná se vlastně o virtuální rekonstrukci původní obce. Ze starých fotografií, které jsou k dispozici, mimo jiné i z archivu Kroniky obce Černá v Pošumaví, sestavují podobu i polohu jednotlivých domů, usedlostí i význačných památek, jako kostel, pranýř, hřbitov, most přes Vltavu a další.

Ing. Kondýsková iniciovala v r.2015 setkání v penzionu Calla i za přítomnosti starostky obce a kronikáře obce s RNDr. Štychem Ph.D.

Ing. Ema Kondýsková k této akci dodává: *Projekt se má stát drobným příspěvkem ke smíření národů a připomínka pro další generace. Naše děti a vnuci by měli vědět, že v Dolní Vltavici „spí kámen s tváří na věky“ pod vlnami Lipna.*

ZAJÍMAVOSTI Z POČASÍ SLEDOVANÉHO OBDOBÍ – METEOROLOGICKÉ JEVY- FAUNA A FLORA

POČASÍ – to je taková zvláštní kategorie v životě lidském. Když už nevíte o čem hovořit, začnete o počasí. To nikoho neurazí a můžete se o něm bavit kdykoliv. Lidé si rádi často stěžují a počasí je k tomu dobrým důvodem. Všichni sledujeme počasí, ale jen někdo se tím zabývá ve větší míře, prostě profesionálně.

V naší obci je tím meteorologem pan Vladimír ROLČÍK již od roku 1993, kdy na své parcele u domu umístil klasickou pozorovací stanici s meteorologickou budkou. Stanice byla založena Českým hydrometeorologickým ústavem a byla vybavena lihovými teploměry, termografem a hydrografem.

Postupně se její vybavení zdokalovalo, popsat vše, co musí meteorolog- amatér provádět v naší publikaci nelze. Takže jen pohled na základní data a popis stanice:

Nadmořská výška	- 740m
Typ stanice	- Profesionální Vaisala(ČHMÚ)
Umístění stanice	- okraj.zástavba obce, mírný svah
Popis stanice	- zahrada,sekaný trávník
Výška teploměru nad zemí	- 2 m
Umístění teploměru	- radiační štít
Typ srážkoměru	- elektronický
Záchytná plocha srážkoměru	- 500 cm ²
Výška srážkoměru nad zemí	- 1 m
Vyhřívání srážkoměru	- ano
Umístění srážkoměru	- 15 m od domu
Typ anemometru	- ultrazvuk

Vladimír Rolčík a jeho syn Ivo Rolčík, který se profesionálně zabývá meteorologií ve Volarech a poskytl potřebná data do této publikace (str. 6)

ROK 1999 – ÚPLNÉ ZATMĚNÍ SLUNCE

Vědci měli již mnoho měsíců předem propočteno, že úplné zatmění slunce nastane 11.srpna. Byla to středa a protože byla doba prázdnin a dovolených, soustředilo se na pozorování velké množství lidí. Nebránilo to však ani v pracovním procesu a tak lze říci, že zatmění pozoroval kromě kojenců a batolat snad každý. I v mé rodině jsme se na tento úkaz připravovali. Neměli jsme však ani brýle, ani sklíčka a tak jsme použili CD disky, které svůj účel splnily a zatmění jsme přes ně viděli velmi dobře. Již před samotným aktem zatmění jsme na sobě pozorovali určité psychické napětí. V době přicházejícího zatměním a během něho, se jakoby úplně zastavil život. Utichlo veškeré ptactvo včetně drůbeže, nervózní byli psi a kočky, a jak konstatovali včelaři, přestali létat i včely.

V samotném průběhu se postupně začalo stmívat, teplota poklesla a najednou nebyla tma, ale šedobílo. Všech se nás zmocnil neopakovatelný pocit něčeho, co jsme ještě nepoznali, snad i obava co by mohlo přijít. Pak ale začalo sluníčko znovu kousek po kousku vykukovat a za chvíli pokračoval normální den, i když se sníženou teplotou. Akt zatmění nám však pocitově zůstal ještě minimálně ten den. Zřejmě již za svého života další zatmění slunce neuvidíme.

ROK 2002 – KATASTROFICKÉ ZÁPLAVY

V meteorologické stanici v naší obci bylo za měsíc srpen naměřeno **383,2 mm** srážek, když průměrně za rok naprší 500 mm. Přestože přišlo pouze 10 dní, byl to měsíc na množství srážek velmi bohatý nejenom v naší obci, ale v celém regionu.

Přímo katastrofická byla situace v Českém Krumlově, kde byla zatopena celá historická část, podobně na tom bylo město České Budějovice a dále všechna města podél toku Vltavy. Rozvodnila se i řada dalších řek a potoků, popraskaly hráze rybníků. Katastrofická byla situace v hlavním městě Praze, kde Vltava vystoupila z břehů a zaplavila zejména čtvrť Karlín, ale především zatopila celé pražské metro,

které bylo dlouho vyřazeno z provozu. Byly to záplavy, které se v našich oblastech nevyskytly nejméně sto let.

Dva obrázky ze zatopeného Českého Krumlova a to v oblasti pod Lazebnickým mostem a v historické části.

ROK 2007 – ORKÁN KYRILL NAD NAŠÍ OBCÍ

V odpoledních hodinách dne 18. ledna 2007 začal postupně zesilovat vítr. Silný orkán během noci ze čtvrtka na pátek přešel i přes území naší obce. V krátké době došlo k výpadkům elektřiny několikrát za sebou a až přibližně do 22 hodiny byl výpadek proudu trvalý a byl odstraněn teprve až druhý den v pátek 19. ledna kolem 17. hodiny.

Tento orkán, který způsobil značné škody energetikům, ničivě řádil zejména v lesích. Mnohaleté stromy se lámaly jako „sírký“, vyvracely z kořenů a vše způsobilo velkou spoušť. Byly škody i na střešní krytině u několika domů v obci a řada menších škod na majetku. Vítr, i když jeho síla poněkud polevila, trval až do nedělního večera 21. ledna.

Byl jsem se v neděli podívat jen několik metrů od svého domu, kolem „Malého jezera“ směrem k ATC v Olšínách. Při té příležitosti jsem napočítal 28 stromů zpřerážených nastojatě, mnoho stromů podél cesty vyvrácených, ale především 30 statných smrků položených na zemi přímo v areálu kempu. Škody byly i v Letním kině, na hřbitově a jinde.

ROK 2014 – DUHA NAD OBCÍ

Duha nebývá žádnou zvláštností, ale tato byla skutečně nádherná. Snímek z 30. června 2014 v 19.48 hod.

JELEN LESNÍ NA PROCHÁZCE V OBCI

V této oblasti asi největší savec se na svých toulkách dostal až na břeh Lipenské přehrady, v oblasti zvané „Malé Lipno“. Bylo to 28. října 2014 dopoledne, kdy jej krácejícího po břehu uviděla sousedka a hned mi volala. Vyrazil jsem s foťákem hned, ale přece jen za tu dobu jelen kousek cesty ušel, přesto jsem ho na dálku vyfotografoval.

Jelen pečlivě zkoumal břeh a zdálo se, že nikam moc nepospíchá. Pár metrů nad ním je budova tiskárny FOP a dále rekreační chalupy. Jelena jsem pozoroval až ke křižovatce ve směru na Jestřábí, kde mi po chvilce zmizel.

NÁMRAZA ZPŮSOBILA KALAMITU

23.11 přišel první mrazík a poslední dny měsíce přinesly opravdu silnou námrazu, která znamenala nejen u nás, ale i v části republiky kalamitu. Námraza pokračovala ještě 3 dny v prosinci. V této době a ještě dlouho po ní nestačili pracovníci veřejných služeb u Obecního úřadu všechno včas likvidovat. Velkou řadu zásahů měli i hasiči a energetici. Dne 3. 12 nešel v Černé celý den elektrický proud.

Na obrázku jsou škody napáchané na stezce ve směru do Autokempu V Olšínách, foto z 22.12

ROK 2015 - DUDEK CHOCHOLATÝ V NAŠÍ OBCI

Tento vzácný pták se najednou objevil před naším domem a podařilo se mi jej vyfotografovat. Bylo to 4.května v 9.30 hodin a podle pramenů je to určitě vzácnost, kterou hned tak neuvidíme. U nás se vyskytuje pouze v nížinách a pahorkatinách jižní Moravy nebo v Polabí. Nad 700 m nad mořem prý údajně nevystupuje, ovšem v Černé se objevil. V ČR hnízdí dle údajů asi 70 – 140 párů.

PŘILETĚL I OŘEŠNÍK KROPENATÝ

Tento příslušník ptačí říše již není tak úplně vzácný, přesto se v našich končinách tak často nevyskytuje. Objevil se na naší zahradě až ke konci roku, vyfotografoval jsem ho 30.prosince, jak zápasil s myší.

V Červeném seznamu ČR je zařazen do kategorie – zranitelný druh.

LIKVIDACE STROMŮ NA STEZCE KE KEMPU V OLŠINÁCH

Před několika léty byla vybudována stezka pro turisty , která vede z obce od mostu až do kempu Olšiny. Vzniklo tak oblíbené místo nejen pro turisty a návštěvníky kempu, ale i pro obyvatele naší obce, kteří ji využívají k procházkám. Stezka je od poloviny lemována krásnými vzrostlými stromy, což jí přidává na kráse.V polovině roku 2014 se na vzrostlých stromech objevily červené značky, které mohou znamenat možnost pokácení takto označených stromů. A skutečně: v posledních měsících roku začalo kácení a to ve směru od kempu a zatím na méně vzrostlých stromech.

Podle informací, kácení provádí Povodí Vltavy v rámci čištění břehových porostů a dřeviny jsou v takovém stavu, že by mohl být bezprostředně ohrožen život či zdraví. A že hlavní velikáni zůstanou.

J

Na obr. rok 2009 + únor 2016 + červenec 2016 – ZVYKLI JSME SI

POPVRVÉ V HISTORII SE SILNICE MOHOU SOLIT

Až do letošní zimy bylo nepředstavitelné, aby se silnice v okolí Lipenské přehrady v zimním období solily. Zimní údržba byla prováděna posypovým inertním materiálem, který se k tomu účelu shromažďoval na skládce v Mokré na návsí / viz obr./ Již předtím však byla skládka posypového materiálu mnoho let při vjezdu do obce Černá v Pošumaví.

V roce 2015 povolil Odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví změnu technologie používání chemických rozmrazovacích materiálů na konkrétních úsecích. Jedná se o silnici od Dolního Dvořiště přes Lipno nad Vltavou do Černé v Pošumaví a o silnici z Českého Krumlova přes Černou v Pošumaví až do Želnavy.

Používáním soli na výše uvedených silnicích se sníží prašnost, kterou způsoboval inertní materiál a zvýší se podstatně sjízdnost. Každý v Černé i další řidiči by mohli potvrdit jaké problémy způsoboval průjezd obcí, kde mnohokrát nemohly, především nákladní vozy a kamiony, do kopce vyjet.

Jediným úsekem, kde se solit nesmí je silnice z Černé v Pošumaví do Dolní Vltavice. Zde byla uplatněna výjimka z ochranných podmínek CHKO s konstatováním, že: zimní údržba silnice chemickou cestou nebude prováděna na silnici III/1638 z Černé v Pošumaví do Dolní Vltavice z důvodů ochrany vodního zdroje Bližná-kras a dvou cenných exemplářů lípy u Stiny kapličky u Dolní Vltavice.

Silnice II/163 ve směru z Černé do Frymburka bývala v zimě obtížně sjízdná, tvořily se závěje, často i ledovka. Tehdy to bylo svízelné i pro samotné silničáře. Teprve díky solení vozovky je to mnohem snazší, i když musí např. při hustém sněžení jezdit nepřetržitě.

Jedním z pracovníků, kteří mají údržbu silnice na starosti, je i náš občan Bohuslav Štumpauer z Bližné. Má na starosti celkem 20ti kilometrový úsek z Černé do Frymburka a dále směrem na Český Krumlov. Pro Českou televizi, která zde v lednu 2016 natáčela, řekl: „ Je to určitě lepší než inert, led snáze povolí, my to hned stáhneme, silnice je sice mokrá, ale pro auta lépe sjízdná“.

ROK 2017 – SNĚHOVÁ KALAMITA

28.dubna byl vyhlášen Jihočeskou policií kalamitní stav. Přes 10.000 domácností v jižních Čechách je bez proudu. Nejhorší je situace v okolí lipenské přehrady.

Kvůli popadaným stromům musela být zcela uzavřena silnice z Českého Krumlova do Černé v Pošumaví, ale i na dalších místech Lipenska.

Komplikace na silnici do Černé 28.dubna v dopoledních hodinách

Černá v Pošumaví

Závěrečné slovo autora

Naše publikace končí, rok 2018 začíná. Rok, kdy si připomeneme 750. let od doby, kdy majitel Hirzo z Klínkerbergu daroval tuto oblast klášteru ve Zlaté Koruně, což bylo stvrzeno v darovací listině 27. března 1268 králem Přemyslem Otakarem II. v Písku. Tady začínají dějiny naší obce, které v průběhu dalších několika staletí, vytvořily takové hodnoty, na které můžeme vzpomínat s určitou hrdostí. Znat minulost místa ve kterém žijeme, není nikdy na škodu a tak je v publikaci dán prostor stručnému zhodnocení dějin naší obce.

Můžeme vzpomínat na úplné začátky, kdy bylo ve velkém stylu vystavěno sídlo Hirzov – Dolní Vltavice, na ve středověku postavený pivovar se zámečkem a rybníky, tehdejším velkým stavitelem Jakubem Krčínem z Jelčan a Sedlčan. Ve světovou známost vešly, a do dějepisu pro školáky se dostaly, tuhové doby, které v 19. a 20. století patřily k nej přednějším světovým producentům grafitu, světový ohlas získala i základna jachtingu v sedmdesátých letech minulého století.

Opomenout nelze ani veškerou výstavbu v problematickém období 1948 – 1989, která se stala základnou pro dnešní pokračování. Je dobré se občas pozastavit a poohlédnout se zpět.

Důležité je však především to, že naše obec žije i nadále aktivním a činorodým životem. Rozvíjí se, buduje, dbá na to, aby byla čistá a upravená. To vše je zásluha našich obyvatel, kteří vedle své práce si najdou čas i na pokračování v tradicích a jejich stálém ožívování. To je v publikaci také zdůrazněno a přítomnosti je věnována podstatnější část.

Přeji všem obyvatelům naší obce mnoho zdraví, spokojené žití, dobré sousedské vztahy a příjemnou pohodu při pročitání této publikace.

František Záhora

PUBLIKACE K 750.VÝROČÍ OBCE

Obec Černá v Pošumaví

Vydala: Obec Černá v Pošumaví

Autor textu: Ing. František Záhora

Fotodokumentace: Archiv Kroniky obce Černá v Pošumaví

Sazba a grafické zpracování: Ing. František Záhora

Tisk: Vlasta Petružálková, Údraž 10, Albrechtice nad Vltavou

Datum vydání: prosinec 2017

Náklad: 450 ks